

2018

ජයිත්ත රුම්බා
භාවිතාන්ත දීප
ප්‍රභූතිකම්
නවානාගාල්

සිංහ ප්‍රාදේශීල්‍ය

අභ්‍යන්තර ඇටිඹ

June - 2018 - the - Path

අුප්පූරිලි ඇවිත්

(Name - of - the - Father)

2018 ජේජ්‍යා සුද්ධීතා සම්මානය දින විකෘත
විභින් ප්‍රාග්ධන තාරිකාව

නොවීගේ ගොන් ගැල තිවිණායකි

අප්පූරිලි ප්‍රාග්ධනය
telegram group එක
වෙළුවකි
<https://t.me/apepusthakalaya>

පියාගේ නාමකරණයේ අැංත්‍ර කාර්යහාරය (Name - of - the - Father?) කුමක් දී? හරියටම, එමගින් පියා සංගස්තිකව මරා දමා, ආත්මයාට තමාගේ පියා සහ (සංවාන පූඩ් ව්‍යුහ) අතහැර දැමීමට ඉඩ සැලැසෙයි. ඉතික්බිතිව ඔහුට ලෝකය තුළ තමාගේම වූ තිදිහස් ගමනකට මුලපිටිමට පිළිච්ච. එහෙම නම කර්කා තම පියාගේ නාමකරණයට නතු වීමට මැලි වීම මගින් පෙන්වා සිටින්නේ ඔහුට තම පියාගෙන් කැඳි යාමට නොහැකි වීම වූ බව පුදුම වීමට තරම දෙයක් නොවේය. කර්කා තම පියාට ලිපු ලිපිය ඔහු සඳහාලිකව තම පියාගේ සෙවණැල්ල තුළ සිටිමින් ලුබධිමය මරුදුලකට අපුවන සැටි කියවෙන සාක්ෂියකි. පියාගේ ග්‍රහණයෙන් ගැලවී යාමට ඉඩ නොදී පියාගේ නාමය හාර ගැනීමට කර්කා ප්‍රතික්ෂේප කිරීම වූ කඳී මෙම සිරගත වීම පිළිබඳ නිසැක සංයුත්වකි.

ස්ලැවොජ් ජිජික්

What is the true function of the Name - of - the - Father? It is precisely, to allow the subject to symbolically kill the father, to be able to abandon his father (and the closed family circle) and freely set out on his, own path in the world. No wonder, then that Kafka's reluctance to assume the - Name - of - the - Father is the very indication of his failure to break away from his father: what the letter to Kafka's father bears witness is a subject who was doomed to remain forever in the paternal shadow, caught up with him in libidinal deadlock. Far from enabling him to elude his father's grasp, Kafka's refusal to accept the father's name is the surest sign of this imprisonment.

Slavoj Zizek
In Defense of Lost Causes

මරණ පරික්ෂණයක සාක්ෂි කිපයක් -

1. අසල්වැසි කතගේ සාක්ෂිය

මගේ සම්පූර්ණ තම මෙස්ත්‍රීගේ තිල්බා ගුණවර්ධන. වයස අවුරුදු 48 සි. මම විවාහකයි. විවාහ වෙලා ඉන්නේ කිත්සිරි ගුණවර්ධන සමඟ. එයා හෙලිස් එක් වැඩ පරික්ෂකවරයෙක් මවි. අපට දරුවා දෙන්නෙක් ඉන්නවා. ඒ අය දැන් ලොකුයි. මියගොස් සිටින සුමාලි මගේ මිතුරියක්. නැහැ. එහෙම කුඩා කාලේ ඉදාලා තියෙන මිතුරුකමක් තොවේයි. ඒ අය අපේ අසල්වැසියෝ. ඒ අය ඔය ගෙදරට ඇවිත් දැන් අවුරුදු 12ක් විතර ඇති. ඒ කාලේ ඉදාලාම අපි මිතුරුයි.

සුමාලි වැඩ කළේ බැංකුවේ. නිස්සංක සේනාධිර කියන්නේ එයාගේ ස්වාමී පුරුෂයා තමයි. ඔහු පරිපාලන සේවයේ විධායක නිලධාරියෙක් කියලා දන්නවා. සුම්ද තමයි ඔවුන්ගේ එකම දුව. ඇයට මම හිතන්නේ අවුරුදු 10ක් විතර ඇති. ඇය ඉගෙන ගන්නේ විශාකාවේ. නැහැ. එහෙම ඒ දෙන්න අතර ආරවුල් තිබුණේ නැහැ. සුමාලි කියන්නේ හරි අහිංසක උමයෙක්. මම හිතන්නේ නැහැ

ඇය නිස්සංක හේ වැරද්දක් තිබුණත් එල්ලිගෙන යයි කියලා. මම දන්න පරමින් සූමාලි ඒ විදියේ ගැනීයක්.

මම දන්නවා සූමාලියි එයාගේ දුටියි මරා දැමීම ගැන නිස්සංකව සැක කරනවා කියලා. මට තම තිබුණත්නා බැහැ නිස්සංක එහෙම අපරාධයක් කළාද කියලා. මහු නම්නගේ පාඩුවේ ඉන්න තොද කෙනෙක්. හැමදාම උදේශ ඒ අය කාර් එකෙන් පිටත් වෙලා යනවා. මිදුලට බැස්සම මම මිදුලේ තිවියාත් දෙන්නම මා එක්ක කතා කරනවමයි. නැහැ මම රස්සාවක් කරන්නේ නැහැ. ද්‍රව්‍යම ගෙදරමයි ඉන්නේ.

නැහැ. නිස්සංකගේ එහෙම අසාමාන්‍ය හැසිරීමක් මම දැකළා නැහැ. හැබැයි ද්‍රව්‍යක් මම දැක්ක නිස්සංක ඒ අයගේ ගෙදර වැර්තන්වාවේ ඉදෙගෙන කවිද එක්ක කතා කර කර තිවියා. එහා තව කෙනෙක් ඉන්න බවක් මම දැක්ක නැහැ. මම විකක් ඉස්සි ඉස්සි විපරමින් බලනකාව නිස්සංක මාව දැක්කා. නිස්සංක ඉක්මනව නැගිටලා මං ඉන්න දිහාවට ආවා. ඇයි මිසිස් ගුණවර්ධන? මිනකමක්ද? කියලා ඇශ්‍රුවා. මං ගත් කටටම කිවිවේ, නැහැ මේ සූමාලි ඉන්නව ද කියලා බැලුවා කියලා. නිස්සංක එට පස්සේ කතාවක් නැතුව ගේ ඇතුළට ගියා. මය සිද්ධිය ගැන මම අපේ මහත්තයටත් කිවිවා. නැහැ. එට පස්සේ නම් එහෙම දෙයක් දැක්ක නැහැ.

වව් මම තමයි ඉස්සරවෙලාම අම්මයි දුටියි මරලා දාලා කියනවා දැක්කා. අනේ අපේ එහෙමත් දුක තිනෙන ද්‍රිණයක්. සූමාලිව දැක්කම මට ඉහිලුම් නැතුව ගියා. මම කාමානායන් තිතරම ඒ ගෙදරට යනවා සූමාලි හම්බවෙන්න. නැහැ. සූමාලි එහෙම හැම තිස්සම අපේ ගෙදර එන්නේ

නැහැ. එයා ගෙයින් එලියට බහිත්තෙන කළුභුරකින් ද්‍රව්‍යක. වේලාවකට මම අහනවා එහෙම ගේ අස්සටම වේලා ඉන්න කම්මැලි නැදු කියලා. එයා කියන්තෙන එයා ගෙදර ඉන්න කාල මූන්ත් පුරුදුවේලා තිබුණේ එහෙමදු.

මඩි. ඔවා සුමාලි මට ද්‍රව්‍යක් කිවිවා තමයි
නිස්සංකම එයාට හමුබවුණේ කැමුපස් එකොදී කියලා.
මුලදී සුමාලිගේ තාත්තා කැමති වුණේ නැතිදු. පස්සෙ
කැමති වෙලා තියෙනවා. ඔය ඉන්න ගේත් හදලා දීලා
තියෙන්නේ සුමාලිගේ තාත්තා තමයි. සුමාලිගේ තාත්තා
නිතරම ආච්‍රිත ශිල්ප කෙනෙක් නොමෙයි. මම දන්න තරමින්
සුමාලිගේ තාත්තාත් ආණ්ඩුවේ ලොකු රස්සාවක් කරපු
කෙනෙක්.

නැහැ මට එඟ ඒ ගෙදර දිහාවෙන් කිසිම සය්දයක් ඇශ්‍රුණේ නැහැ. කවිරුවන් කෑ ගහන සය්දයක් නම් ඇශ්‍රුණෙම නැහැ. නැහැ. එඟ නිවාඩු ද්‍රවයක් තොවෙයි. මම සුමාලි හම්බ වෙන්න කියලා ඒ ගෙදරට හියේ හටස් වරුවේ. වෙලාව 5.30 ට විතර වෙන්න ඇති. ඉස්සරහ ගේවුව හායි ගාලා ඇරලා අලා තිබුණා. ගරාප් එකේ ගේවුව හායි ගාලා ඇරලා අලා තිබුණා. මට යන්තම් මතකයි ඊට කාර් එක තිබුණෙන් නැහැ. මට යන්තම් මතකයි ඊට පැයකට විතර කළින් කාර් එක එළියට යන සය්දේ ඇශ්‍රුණා. මං තිතන්නේ ඒ හින්දුම තමයි මම සුමාලි ඇශ්‍රුණා. මං තිතන්නේ ඒ හින්දුම තමයි මම සුමාලි හම්බ වෙන්න යන්න තිතන්න ඇත්තේ. නිස්සංකත් තැකී හම්බ වෙන්න යන්න තිතන්න ඇත්තේ. හෙඳ කයිවාරුවක් ගහන්න ප්‍රාග්ධන්නේ.

මවි ගේ ඉස්සර දෙර වහලා තිබුණේ තැහැ පුරුදුක් හැටියට ඒ අය ගෙදර හිටියත් ඉස්සරහ මෙයෙන් නියෝග කිරීමෙන් මෙය මානුණයෙන් මෙය දෙර වහලා තියෙන්නේ. ඒ හින්දු සාමාන්‍යයෙන් මෙය දෙර වහලා තියෙන්වා දිගේ හිහිත් පැති දෙරකින් පුරුදුවලා තිටිය වැරන්වාව දිගේ හිහිත් පැති දෙරකින්

සුමාලීට කතා කරලා ආදාළට යන්න. සෑවදුලත් ඇඟේ
ඉස්සරන ගොරන් ඒ විදියට ආරිලා නිශ්චයකට දැඩිනෙ
මට එහෙම සැකයන් ආම්පිලුමන් තැඳී. හැබැයි උගුනු
අමුන්තක් තිබුණා. මම බෙනඟා වූග්‍ර තැයැලු ඉස්සුනු
දොලන්මයි ආභාල් මුණේ. ගෙදර තියි ගැලු ගොඹුමන්න
තිබුණේ නැහැ. මම සුමාලී තියලා කතා කළු. එය
කිසි කොනොක් උත්තර දුන්නේ තැඳී. එතකොට තු
මග තිතට මොකක්දේ අමුන්තක් දැනුණා. මම දික්ක
හයියෙන් සුමාලී තියලා කතා කළා. එන් යදුදෙක් තැඳී.

මම සාලය හරහා ගෙයි පිටු පස දිභාවට තිබා.
එතකොටම මම දැක්කා සුමාලීලා ගෙ තිදත කාමරේ
දොර ඇරලා තියෙනවා. මම සුමාලී තියාගෙන ඒ
කාමරේට එමුණා. එතකොට තමයි මම දැක්කෙ. සුමාලී
ඩිම වැටිලා තිටියා. කාමරේ පුරාම ලේ ගලාගෙන
ගිහින් තිබුණා. සුමාලී වැටිලා තිටියෙ උඩුබලි අතට.
එයාගේ බෙල්ලයි ඔපුවට යටිතුයි ලේ කැරී ගැඹුලා
වගේ තියෙනවා මම දැක්කා. සුමාලී ඒ වෙලාවට ඇදෙලා
තිටියෙ තිල්පාට නයිටියක්. කාමරේ මොකුත් අවුස්සල
තිබුණේ නැහැ. හැබැයි මම දැක්කා ඩිම හැමතිනම සුදු
පාට කොල ගොඩක් විසිරිලා තිබුණා. මට ඒ වෙලාවේ
කෑ ගැස්සුනා. එක පාරටම මම කළේ ගෙයින් එලියට
දුවත එක. එතකොටම මට සුමුදුව මතක් වුණා. මම
ගෙයි හැමතිනම සුමුදුව හෙවිවා. සුමුදු එයාගේ කාමරේ
මැදිදේ වැටිලා තිටියා. එයාගෙන් බෙල්ලේ තමයි තුවාල
තිබුණේ. රට පස්සෙ මම ගෙයි මිදුලට බැහැලා කෑ මොර
දෙන්න පටන් ගත්තා. අහළ පහළ හැමෝම ආවේ රට
පස්සෙ. නැහැ. නිස්සංක ඒ වෙලාවට ගෙදර තිටියෙ

නැහැ. එහෙම කැ ගහන සද්ධයන්වත් උපට ඇතුළේ
නම් නැහැ. මට නම් තිනාගන්නත් බැහැ මොහොද වුණේ
තියලු.

මට කිමට ඇත්තේ මෙහෙමකයි.

2. මරණකාරියගේ පියාගේ සාක්ෂිය

මගේ සම්පූර්ණ නම වින්නක ව්‍යුහේ තිලක්
රණවිර. දැන් විශ්‍රාමිතයි. වයස ප්‍රාග්‍රෑදු 65 පි. මය මිය
ගිහින් ඉත්තේ මගේ දුවසි මිනිපිරියයි. සුමාලිගේ නැමිමා
මැරුණේ එයා පොවි කාලේ. මට් මම දෙවෑනි තසාදයන්
කරගෙන තිබියා. එයාගේ නම බියුරීස්. කව්දාවත් බියුරීස්
සුමාලිට වෙනස් කමක් කළේ නැහැ. ඇපිට වෙන දුරුවා
නැහැ. බියුරීස් මැරුණේ දැනට ප්‍රාග්‍රෑදු තුනකට විකර
කළින්. මැරෙනකම්ම එයා සුමාලිට ආදරෙන් තිබියා.
ලේන් සුමාලි භැම තිස්සෙම ප්‍රාග්‍රෑදුවෙලා තිබියෙ එයාගේ
කාමරේට වැදිලා තනියම ඉන්න. නැමිමා නැතිවුණේ දුවට
හොඳට දැනුම් තේරුම් කාලේ. මං තින්නේ එහෙම
තනිවෙලා ඉන්න ඒකත් හේතුවක් වෙන්න ඇති.

නැහැ. තිස්ස්කගෙයි සුමාලිගයි විවාහයට මම
ලේ තරම් කුමති වුණේ නැහැ. ඇත්තටම නම් එකට මාව
කැමති කෙරෙවාට බියුරීස්. අකමැති වෙන්න විශේෂ
ජේතුවක් තිබුණේ නැහැ. ලේන් තිස්ස්කගේ ඇප්පවිට මගේ
කැමැත්තක් තිබුණේ නැහැ. මිනිහා ගැනු දෙන්නෙක්ම
එත්ත්ක ජ්වත් වුණ කෙනෙත්. ඒ තිසාමද තොහොද බිමට
ඇබැඩි වෙලා කාලකන්නි වෙලා තිබියෙ. මට කව්දාවත්
හරියට මූණ දිලා කතා කළේ නැහැ. තිස්ස්ක අපේ

පළුලට සම්බන්ධ වෙන කොට ඒ ගැනු දෙන්නම මැරිලා. නිස්සංකග අප්පවිවි විතරයි හිටියේ. මිනිහගේ ප්‍රවූල දෙකේම දරුවන්ගෙන් කවිරුවන් හරියකට ඉගෙනීම්ප තිබුණේ නැහැ. නිස්සංක විතරයි ඒ පළුලෙන්ම මය විශේ තැනකට ඇවිත් තිබුණේ.

නිස්සංක තමන්ගේ රස්සාව අධ්‍යාපනය විශේ දේවල් ගැන උනාන්දුවක් තිබුණ කෙනෙක් බව මෙ දැන්නවා. බියට්‍රිස් වුනත් මට කිවිවේ ඒකමයි. අන්තිමේ මම දෙන්නාගේ විවාහයට එකඟ වුනත් නිස්සංක ව මෙ කැමැත්තෙන් හිටියේ නැහැ. නිස්සංකගේ සමහර විතාර ගති මට ඇල්ලුවේ නැහැ. මට හරියටම විස්තර තරලා කියන්න බැහැ ඒ විකාර මොනවාද කියලා. සමහර ද්‍රව්‍යවලට මම දුව බලන්න ඒ ගෙදරට ගියාට මාන් එක්ක වවනයක් වන් කතා කරන්නේ නැහැ. මගේ ඉස්සරහට එන්නෙන් නැහැ. අන්න ඒ විශේ ඒවා ගැන තමයි මම අකමැත්තෙන් හිටියේ.

එක පාරක් සුමාලි නිස්සංක එක්ක තරු වේලා ගෙදර ආව දුවත් එක්ක. සතියක් විතර හිටියා. ඒ හිටියාට මම දකිනවා හැම නිස්සේම නිස්සංකට වෙළිගෝන් එකෙන් කතා කරනවා. නිස්සංක එක්ක තරු වේලා ආපු එක ගැන මම විකක් සතුවූ වුණා තමයි. හැඳුනු තිතරම නිස්සංකට වෙළිගෝන් කරන එක ගැන මී දෙස් කිවිවා. නිස්සංකට දික්කසාද කරන්න කියලුත් මී බල කළා. මම හිතන්නේ දුව ආපහු ගියේ මය දික්කසාද කතාව මම කියපු ද්‍රව්‍යට පහු වෙනිදා.

මගේ දුව අමුණු ගති පැවතුම තිබුණ ලම්යෙක් ඔය කැමිපස් ගිහින් නිස්සංක එක්ක යාම වුණේ

කොහොමද කියලවන් මට හිතා ගත්ත බැහැ. රට කළුන් එයා කිසිම පිරිමි ප්‍රමාදයක් එක්ක කතා කරනුව වන් මම දූතලා නැහැ. මය ගැන බියට්‍රිස් මාත් එක්ක කතා කරලා තියෙනවා. බියට්‍රිස් කිවිවා එයාගේ ගති ගුණවලදී අදහස්වලදී හැටියට එයාට කවදාහරි කසාදායක් කරලා දෙන එක ලේසි වෙන එකක් නැහැ කියලා.

නිස්සංකයි දුවයි පදිංචි වෙලා හිරියෙ මම භදුලා දුන්න ගෙයක තමයි. මගේ දුව වැඩ කළේ බැංකුවේ. මම විශ්‍රාම ගියෙන් බැංකුවේ තියෝරු සාමාන්‍යාධිකාරී කොහොක් විදියට. නිස්සංකලාගේ පැවුලට අපි පැහැන්වා නැහැ කියලා මම හිතුවේ ඒකයි. නිස්සංකගේ අප්පාවිලි තිත් ස්ලාක් කමත් කරපු මත්තස්සයෙක්. ඒකත් තරියට කර ගත්තේ නැහැ. රස්සාවට ගිහිල්ලත් කරලා තිබුණේ බෙකා එක. නිස්සංක කැමිපස් යන කොට එයා විභාශිතයි. මේ නිසා ඉතාම දුෂ්කර ඒවිතයක් තමයි නිස්සංකලා ගෙවලා තිබුණේ. අප්පවිවිගේ පැන්ඡන් පඩිය මිනිහාලේ බිමටත් මදි.

එවි මම නිස්සංකලාගේ ගම් ගිහින් තියන්නේ දෙනුන් වතාවක් විතරයි. ඒ ගියන් පැය දෙක තුනක්වත් ඉන්නේ නැහැ. අන්තිමට ගියේ නිස්සංකගේ අප්පවිවිගේ මරණයේ. අවමගුලේදී මට කතාවක් කරන්නත් ආරාධිතා කිලා. මම මොනවා කියන්නද මය බේඛදු මත්තස්සයා ගැන. ඒත් ඉහින් මැරුණුම මිනිස්සුන්ගේ නාරතත් කියන්නේ තැහැනේ. මම තැනට ගැලුපෙන කතාවක් යළා.

මේ අපරාධය කළේ කවදා තියන්න මම දන්නා නැහැ. මට මේක ඉතිලුම් දෙන්නේ නැහැ. බියට්‍රිස්වත් ගිවියා කම් මට මේ මරම් ආමාරුවක් නැහැ. නිස්සංක

මෙක කරසි කියලා කිවිවට මට නම් හිතාගත්ත බැහැ. මගේ දුව වගේ කෙනෙක්ව මරත්ත තරම් හිතක් එයාට කොහොම පහළ ව්‍යුණාද කියලා. මම හොඳවම දත්තව දුව එහෙම කෙනෙක්ව කේත්ති කරවන රාත්‍රියේ ලමයෝත් නොවේ. මම මේ ගැන වෙන මොකුත් දත්තෙන තැහැ. අනේ මගේ දුවට වෙවිව දේ.

මට කීමට ඇත්තේ මෙපමණයි.

3. සැකකරුගේ ආයතන ප්‍රධානීයාගේ සාක්ෂිය

මගේ නම නිහාල් දේශප්‍රිය සමරදීවාකර. වයස අවුරුදු 59 මාස 11 1/2 යි. මට අවුරුදු හැට පිරෙන්ත තව තියෙන්තේ සති 2යි. එතකාට මම මගේ අධ්‍යක්ෂ තනතුරිත් විශ්‍රාම යනවා. නිස්සංක සේනාධිර තමයි මම විශ්‍රාම ගියාම මෙතන අධ්‍යක්ෂ වෙන්ත හිටියේ. ඇත්තටම නම් මම හිටියට මහු මෙතන වැඩ කළේ අධ්‍යක්ෂ වගේ තමයි.

මරණකාරිය වන සුමාලි සේනාධිර මම හොඳට අදුරනවා. ඇය නිස්සංකගේ හාර්යාව. සුමාලි ඉදත්ට අපේ කන්තේරුවටත් ඇවිත් තියෙනවා. කන්තේරුවේ හැමෝමත් සුමාලිව දත්තනවා. ඇත්තටම නම් සුමාලිව හැමෝම කැමතියි. මට නම් විශ්වාසයට ගත්තත් බැහැ සුමාලි මේ විදියට මරා දමලා තියෙනවා කිවිවාම. මම දත්ත තරමින් සුමාලි එහෙම කාවත් වරදක් කරන කෙනෙක් නොවෙයි.

නිස්සංක තමයි අපේ දෙපාර්තමේන්තුවේ තියෝජන අධ්‍යක්ෂ. මව්. බහු මේ තනතුරට එත්ත කළින්

කළේපටියේ උප දිසාපති වෙලා හිටියා. ඔහු හරිම කැපවීමක් තිබුණු කෙනෙක්. ඉහළට යාමේ ලොකු ආගාවක් තිබිබා. අපේ ව්‍යාපෘති පිළිබඳ තියෙන සාකච්ඡා වලදී වැඩිපුරම කතා කළේ නිස්සංක. ඔහු සමහර වෙලාවට හොඳ යෝජනා ගෙනාවා. ඇමතිතුමා වුනත් නිස්සංක ට හරිම කැමැත්තෙන් හිටියේ.

වෙලාවකට නිස්සංකගේ අමුතු ගති තියෙනවා තමයි. ඒක මට හරියට තේරුම් ගන්න බැරි දෙයක්. එයාගේ කාර්යාල කාර්ය සහායක පවා මට ඒ ගැන කියලා තිබුණා. වෙලාවකට නිස්සංක තනියම කතා කරනවා මිනිහා දැකලා තියෙනවා. ද්‍රව්‍යක් මය මාතුපාල - ඒ කියන්නේ නිස්සංකගේ කාර්යාල කාර්ය සහායක - නිස්සංක තනියම කතා කරනවා දැකපු බව නිස්සංකට දැනිලා තියෙනවා. නිස්සංක ඒක වහන්න කිවිවලු නැහැ මම මේ මම බලපු නාට්‍යයක දෙබසක් මතක් කළා කියලා. ඒත් මාතුපාල තම කිවිවේ නිස්සංක කවිරු හරි තමන් ලග ඉන්න කෙනෙක් එක්ක කතා කරනවා වගේ දැනුණා කියලා.

සාමාන්‍යයෙන් තමන්ගේ වැඩ කටයුතු උනන්දුවෙන් කැපවීමෙන් කරන සමහර අය ලග ඔහොම ගති ගුණ තියෙනවා තමයි. බාග විට අර වැඩවලටම කැපවීම නිසා එන පීඩනය හින්දු වෙන එකක් වෙන්න ඇති. නිස්සංකගේ තිබුණ දුර්වලකම තමයි මිනිහා ඉහළට යත එක තවත්තන්න කුමන්තුණ කරනවා කියලා හිතන එක. මිනිහා වැඩියෙම සැක කෙරුවේ මාව. ඒ හින්දි අධ්‍යක්ෂ ලෙස මම ඉන්දුදින් ඔහුට බලතල වැඩියෙන් දිලා මම පැන්තට වෙලා හිටියේ.

නැහැ නිස්සංක කවිදාචන් තමයේග
සේවකයෙකුටත් සැර පරැශ විදිහට හිටපු කෙනෙක්
නොවෙයි. කන්තෝරුවේ කාන්තා පාරුජවය වූත්
මිනිහට හරි කැමතියි. කොහොමටත් මිනිනා කඩවස්මිත.

මට නම් තීයටවත් හිතාගත්ත බැහැ මේ අපරාධය
නිස්සංක කලා කියලා. ඇත්ත. සුමාලි එක පාරක් සතියයි
විතර ගෙදරින් ගිහිල්ලා හිටියා තමයි. මම දැන්තේ තැනැ
හේතුව. හැබැයි එහෙම හිටියේ සතියයි. ඒ සතියක කාලය
තුළ නම් නිස්සංක ටිකක් පිස්සුවෙන් වගේ හැඳිරුණා.
අවුල කපන්නෙත් නැතුව ඇදුමක්වත් හරියට මැදලා
අදින්නේ නැතුව කන්තෝරු ආවා. ඒත් සුමාලි ආපුනු
ආවම ඒවා ඔක්කොම හරි ගියා.

සුමාලියි එයාගේ දුවයි මේ විදියට මරලා අලා
තියෙන එක ගැන නම් මට හරිම කණ්ගාටුයි. ඒත් ඒක
කළේ නිස්සංක කියලා මට නම් හිතාගත්ත බැහැ.

මට කීමට ඇත්තේ මෙපමණයි.

ගෙදර මළ පාලයි. රීයේ එ පුරාම මම හිටියේ
නිදිවර්ජිතව. මට වැඩියක්ම නින්ද තොගියේ අප්පවිවිගේ
කාමරෙන් ඇහිවිව සද්ද තින්දා. අප්පවිවි කහිනවා. තොටු
සුරනවා. උගුර පාදනවා. පචිනවා. අඛනවා. බැරිම
තැන මම හයියෙන් කෑ ගහලා කිවිවා. “අප්පවිවි තිදා
ගන්නකා. අප්පවිවි ඇහැරලා ඉන්න කොට මට නින්ද
යන්නෙ නැහැ.”

ఈට පස්සේ අප්පවිච් වගේ වගක් තැනුව නිශ්චලිද වුණා. අප්පවිච් මම කියන දේ අහලා නිහඩ්චීම මා තුළ ක්ෂණිකවම ජනිත කළේ සතුටක් වුනත් ක්‍රමයෙන් මගේ හිතට කණ්ගාටුවක් කාන්දු වෙන්න පටන් අරගෙන. අදත් අප්පවිච් වෙත ගිහින් ටිකක් කතා කර කර ඉන්න මම තිරණය කළේ ඈට පස්සේ.

සුමාලියි සුමුද්‍රයි (සුමුද්‍ර කියන්නේ මගේ දුව. ඇයට දැන් අවුරුදු 10යි) ගෙදරින් ගියේ තමන් ආප්‍ර නිසා නොමැති අජ්පච්චි හිතන්නේ. මට ඕන වූණේ එක එහෙම කියලියි අජ්පච්චිවිට එත්තු ගන්වන්න. නොමේ කියලා අජ්පච්චිවිට එත්තු ගන්වන්න.

මම කාමරයට ඇතුළවෙන විට ඇදේ උස්‍ය බැලිව
වැකිර සිටි අප්පවිටි හිස හරවලා මගේ දිහා බැලුවා.
අප්පවිටිගේ ඇස් වලින් කදුල පිරක් වැහෙනවා.

අප්පවිටි හිතන්නේ සුමාලියි ද්‍රවයි ගෙදරිත් හිඟ
අප්පවිටි හින්ද කියලා ද? තැහැ. ඒ දෙනෑනා මූල්‍ය
දාලා යන්න හැයුවෙ අප්පවිටි එත්තත් කළින් ඇලා.
ඒ ගොල්ලනීට මගේ විකාර ආති වෙලාදු හිටිය. එහි
අප්පවිටි ආව ද්‍රවයේ රුම ගිය එක තම් මට වාච්‍යක
තැහැ තමයි.

මම ආද ලගම තිබුණු පුහුවෙ වාච්‍යක ඉකියෙකු
මටත් නොදැනීම මගේ පසුව අතුමෙ මෝදු වෙළිජ
තිබුණු තින්දයි. අප්පවිටි වචනයක්වත් තොකියා මා දෙන
බලාගෙන හිටියා.

තැහැ පුතා සුමාලි ද්‍රව මට කොට්ඨර ආදර්ද
කියලා මම ද්‍රන්නවා. ඒ අය ගියේ මං ආපු තින්ද
නොවෙයි කියලත් මම ද්‍රන්නවා.

අප්පවිටි එහෙම කටක් ඇරලා කිවිවෙ තැනැ
තමයි. තැබැයි අර කදුළුවල එක ලියවිලා තිබුණා. සුදුම්
සුදුවට පැසුන මවිල් ගැවසුන අප්පවිටිගේ කෙඩි
දකුණු අත පසුව හරහා වැටිලා. මම ඒ අත අල්ල ගත්ත
මගේ අතක් දිගුකළා. ඒත් එක්කම මා තුළ ඇතිවුණ්
පිළිකුලක්. අප්පවිටි වෙතින් මොකක්දේ තුණුගදන්
හමනවා. මම එක පාරටම අත ආපහු ඇදලා ගත්තා.
අප්පවිටි උපහාසය තොලේ දිවේ නොගැවී තිනාවුණා.

උඩට මාව කැත හිතුනා තේද?

අප්පවිටිගේ උගුරෙන් පිටවෙන්නේ ගොර ගොර
හඩක්.

මගේ අප්පවිටි තවමත් ඉස්සර අප්පවිටිම තමයි.
මම මොකක් හරි හිතන පරක්කුවෙන් එයා එක දැනගෙන

ඉවරයි. මට ඒක හින්දුම තමයි අප්පවිව පේන්න බැරිව ගියේ. කොයි වෙලාවකවත් අප්පවිවී නොවේයි මට ඔහුව පහු කරගෙන යන්න ඉඩ දුන්නේ. මම කරපු හැමදේම අසාර්ථක වෙන කොට අප්පවිවී මට බැන්නේ නැහැ. මගේ ලගින් යන ගමන් මෙහෙම කියාගෙන යනවා.

මම මූල ඉදාලාම දැනගෙන හිටියා ඕක ඔහාම වෙන බව.

අප්පවිව!

මගේ පැත්තට නැමි තිබුන මගේ අත මම අප්පවිවී වෙත දිගු කර ඔහුගේ අත් දැන්බ තද කර ගත්තා. දැන් අර කුණු ගද නැහැ. අප්පවිවී ගාවින් එන්නේ අර ඉස්සර වගේම අරක්කු ගද සමය මුසුවුන දහදිය සුවදමයි.

අප්පවිවී මට සමාවෙන්න. මම අප්පවිවී කොවිවර වැරදි කරලා තියෙනවද? මතකද? මෙක සිද්ධ වුණේ භුගක් ඉස්සර. අප්පවිවී අර මාව කවිවේරියට එක්ක ගියේ. මම හිතන්නේ මම එතකොට උසස් පෙළ.

මම හිතින් කියපු දේ අප්පවිවිට ඇහුනා. මහු හිස පසෙක ට හරවලා මා දෙස තියුණු බැල්මක් හෙළුවේ ඒක කියන්න එපා කියනවා වගේ. ඒන් අප්පවිවී ඒක මම කියන්නම ඔනැ. සුමාලිවත් සුමුදුවත් ගෙදර නැති අතර මේ ඔක්කොම මට ආපහු අප්පවිවී ට කියන්න පිළිවත්. ඒවා රහස් අප්පවිවී. මම ඒක සුමාලිවත් කියලා නැහැ. කොහොම කියන්නද? මම ගැන ඇත්ත හරියට සුමාලි දන්නවා නම් එයා මාව දාලා යන්නේ මීට කළින්. සුමාලි කියන්නේ අප්පවිවී මිනිහෙකුට දාහකින් හොයා ගන්න බැරි ගැහැනියක්. මම මේ කියන්න යන කතාව තවම

සුමාලි නොදැන්නවා වුනාට එක මගේ වයස ඉක්මවා ගිය හපන්කමක් කියලා කෙනෙකුට හිතෙන්න බැරි තැහැ.

අජ්පවිච් ඒ කාල කුරුණෑගල කවිවේරියෙ පිළිනරුවෙක්. එයාගේ අරක්කු බීම තැම තැනම ප්‍රසිද්ධයි. ද්වැල්වන කොට අජ්පවිච් නොයා ගත්ත නම් එයාගේ ආසන් නොයලා වැඩක් තැහැ. එයා ඒ වෙළාවට නිවැරදිවම ඉන්නේ පැරමවුන්ට් තෝටලයේ කාමරයක, අරක්කු භාගයක් ඉස්සරහ. උදේශ අවදි වුණාම අරක්කු කාලක් බවට නොවැටුණෙන් අජ්පවිච්ගේ අතපය වලංගු තැහැ. රික කාලයක් යදි අජ්පවිච්ගේ අතපය වෙවිලිම නවන්තන්න අරක්කු කාලෙන් බැරිවුණා. මේකෙන් වුණේ කවිවේරියෙ අජ්පවිච්ට පැවරෙන රාජකාරි අතපසු වී යාම.

ද්වෘසක් උදේක අජ්පවිච් මට කතා කළා. ඒ පාසල් නිවාඩු කාලයක්.

නිස්සංක උගිට බැරිද පුතේ මාත් එක්ක අද කවිවේරියට යන්න එන්න. එතන වැඩ වගයක් නියෙනවා මේ අත වෙවිලිල්ල හිත්ද අතපසු වෙවිලි. එවා ලියවාගන්න පියන්ලාගේ පුකට වැදාලා දැන් මට ඇගිලිවලා. උන් අපට සැලකුවට ඉස්සර.

අජ්පවිච් සමග කොහොමටත් මගේ වැඩි කතාබහක් තැහැ. මහු ගෙදර එන්නේ හතර ගාමන් දී මැදියමේ. මම කවූවිත් අජ්පවිච් ගෙදර එන වෙළාවට එලියට එන්නේ තැහැ. හැඳුදී මගේ මළේලි නම් අජ්පවිච් එකම් ආහැරගෙන බලාගෙන ඉන්නවා. මෙනිහා තවම තවිය පත්තිය. තැත්තම් අජ්පවිච් මට කන් කෙදිරි නොගා මළේලි එකක යනවා කවිවේරියට.

මාව කවිවේරි එක්ක යන යෝජනාව අප්පවිටි පළ මුව ඉදිරිපත් කරලා තිබුණේ අම්මාට. අප්පවිටි අද උදේ එක කියනකාටත් අම්මා ඒ ගැන මට කතා කරලයි තිබුණේ.

හෙට අප්පවිටි කවිවේරි යන්න කතා කළාත් ප්‍රතා යන්න. හැබැයි කවිරුත් එක්ක වැඩිය හඳුනෙට යන්න එපා. උම එතන බේගල් ඇද බාල අප්පවිටිගේ නමත් කැත කරයි.

බේබද්දෙකුට තවත් කැත වෙන්න නමක් ඉතුරු වෙලා තියෙනවාද? අර බේගල් කතාව මටම ආවේණික දෙයක්. මම කට ඇරියෙයාත් කියන්නේ බේගලයක් බව හැම තැනම ප්‍රසිද්ධයි. ඒක වෙන්නේ මෙහෙමයි. මම ඩුගාක් වෙලාවට මාවම අලුතින් නිර්මාණය කරනවා. දුර නැදුයින් අතර මම කොළඹ ලොකු පාසලකට යන හැමදාම පන්තියේ පළමුවෙනියා වෙත හැඳිව්ව දරුවෙක්. පියා බේබද්දෙක් වූනා ට දරුවා හොඳ හැඳිව්ව එකෙක්.

බේබදුකම යට කර ගත්ත හපන්කම් අපේ අප්පවිටි තිබුණා. ගමේ හැම සමිනි සමාගමකම කළීකයා වූණේ අප්පවිටි. පන්සල් සල්පිල් මල්වටිය වෙන්දේසි කරන අප්පවිටිගේ කට අහල ගම් හතක රෙවි දුන්නා. ගම් පළාතේ කළී මඩුවල අප්පවිටි ප්‍රසිද්ධ හිටිවන කවියෙක්. බාග විට මම මේ අරගෙන යන්නේ අප්පවිටිගේ උරුමය වෙන්න ඇති. ඒත් මහු මම වාගේ බේගල් ඇද බැවෙ තැහැ. අප්පවිටි කියන විදියට මම බැරන් මුන්වුසෙන් ගේ පරමිපරාවේ කෙනෙක්. මගේ පිරිසීමේ සලකුණ තමයි ඒ.

අප්පවිටි මාව කවිවේරියට එක්ක ගිහින් කෙළවරක තිබුණු මෙයෙක වාඩි කෙරෙවිවා. රීඛගට රිසිටි පොත් ගොඩකුයි ලේජර පොතකුයි මගේ ඉස්සරහින් තිබිබා.

උඟට කරන්න තියෙන්නේ පොඩි වැඩක්. මේ රිසිටි ඔක්කොම අක්කර බදු අය කරපුවා. මේකේ තියෙන විස්තර මේ ලේජර එකට ගන්න එකයි. හරියට ගණන් හිලවි ඒ කොපුවල වැවෙන්න ඕන. මම පැය භාගෙන් එනවා.

අප්පවිටි ඒ පොත් මගේ පැහැට තල්පු කරලා අතුරුදුහන් වුණා. අප්පවිටි ගියේ කොහො ද කියන්න මම දන්නවා. අර පොත් වික මගේ ගාවට ලං කරදීදීත් ඇගිලි වෙවුලුවා. මම ලේජරයේ මුල හරිය පෙරලලා බැලුවා. අප්පවිටිගේ රවුම් ලොකු අකුරු තමයි වැඩි හරියක්. මට හිතුනා මෙවා ඔක්කොම විසි කරලා දමලා ගෙදර යන්න.

අප්පවිටි එක පාරට ම මගේ අත ගසලා දැමීමා.

උඟ මගේ බීම ගැන මහ ලොකුවට කතා කළාට එඟ උඟ කන්තොරුවේදී කළේ මොකක්ද? උඟ මොනවද ගිහින් මිනිස්සුත් එක්ක කියලා තිබුණේ.

අප්පවිටි පරලය වෙලා වගේ අහනවා.

අත්ත. අප්පවිටි ඒ අය මාව වට කරගෙන විස්තර අහනකොට මම කිවිව මං ඉන්නේ විශ්ව විද්‍යාලෙ කියලා. මේ නිවාඩුවට ආපු ගමන්. මේ ද්වස්වල මම කුරුණෑගල ජන ගැනී ගැන පර්යේෂණයක් කරනවා කියලත් කිවිවා. උන් කට ඇරගෙන අහගෙන හිටියා. මට හිතුනා තාම මම ඉස්කොළ යනවා කිවිවා නම් උන් මාව පඩිකට ගනන් ගන්නේ නැතිවෙයි කියලා.

අප්පවිච් උගුරෙන් ගොර ගොර හඩක් නිකුත් වුණා.

ලඹ හිතනවාද උන් ඒවා විශ්වාස කළා කියලා. පහුවදා මම කන්තෝරුවට අඩිය තියනකාටම එකෙක් ඇහුවා පුතා ආපසු කැමිපස් ගියාද කියලා. මට හොඳටම තේරුණා උන් ඒක ඇහුවේ ඔලොක්කුවට කියලා. උඟ දන්නවා ද උන් කැන්වීමේ කතා වෙවිව දේවල්. අප්පවිච් බේබද්ද. පුතා බේගලය. මට කිවිවේ කැන්වීමේ වැඩ කරන හේතුහාමි. මං උන් එක්ක රණ්ඩු වුණා. මම කිවිවා ඔව් යකෝ මගේ එකා කැමිපස් එකේ තමයි තොපි ඉරිසියාවේ පැලෙනවා.

මම එක පාරටම අප්පවිච් අත අතහැරියා. ආයෙමත් අප්පවිච් වෙතින් අර කුණු ගද එනවා. මට කාමරේ ඉන්න බැරි තරමි. මම අප්පවිච් කාමරෙන් එලියට පැන්නෙ දුව ගෙන වාගේ. මගේ කාමරයේ ඇද උඩ වැළුනට මට නින්ද යන්නෙ නැති බව පැහැදිලියි. හැබැයි දැන් අප්පවිච් කිසිම හඩක් නැහැ. මුළු ගේම මළ සොහොන් පිටියක් වගේ නිශ්චලිදයි.

අප්පවිච්... අර ඉස්සර වෙලා වගේ කහින්නකා. හොටු සූරන්න. උගුර පාදන්න. අධින්න. පැඩින්න. ඔය මොනවා හරි සද්දයක් කරන්නකා. අප්පවිච් ඔහොම නිශ්චලිදව වගේ වගක් නැතුව ඉන්නකාට මට නින්ද යන්නෙ නැහැ. මොනවා හරි සද්දයක් කරන්න අප්පවිච්, මට නින්ද යනකො.

ඉස්තොප්පුවේ හැමඳුමන් ලගින දික් සයලා හාන්සි පුදුවට ගුලිවෙලා මම මේදලේ එක සාචියට රස්කන අදුරු කැටී දිහා ඔහේ බලාගෙන හිටියා. සුමාලියි සුමුද්‍රයි සාලේ සැටියක වාඩි වෙලා රුපවාහිනිය නරඹනවා. වරින් වර සුමුද්‍ර දෙර රේද මැත් කරලා මං දිහා හොර බැලුම් තෙලලා ආපහු යනවා. මං හිතන්නේ සුමාලි සුමුද්‍ර කියනවා ඇති මං මොකද කරන්නේ කියලා බලන්න.

මට ඉවසන්නට බැරි ඒ දෙන්නාගේ මය හෙවිල්ල. නාන කාමරේට ගියත් දෙන්නාගෙන් එක් කෙනෙක් ඔත්තු බලනවා. නාන කාමරේ කියන්නේ මිනිහෙකුගේ තිදහස උපරිමයට විඳින තැන. ඒකට තව කෙනෙකුට ප්‍රවේශයක් කියන්න බැහැ. මම ටිකක් පරක්කු වුනොත් සුමුද්‍ර දෙරට ගහනවා.

තාත්ති මොකද පරක්කු? ඔයා මොකද ඔක ඇතුළේ කරන්නේ?

මම යක්ෂාරුච්චව වගේ නාන කාමරේ දෙර දඩ් ගාලා අරිනවා. මගේ ඇයේ ඇශ්‍රමක්වන් නැහැ. අම්මි. සුමුද්‍ර මර හඩ දීගෙන දුවනවා.

අම්මි තාත්තිගේ පිස්සුව වැඩිවෙලා.

පුමුදු මහ හයියෙන් කතා කරනකාට පුමාලි
උයාගේ කට මිටිකනාවා.

කෑ ගහන්න එපා පුමුදු... අහල පහල ගෙවල්
තියෙනාවා.

අම්මයි දුවයි තිහන්නෙන මට පිස්සු කියලා. පුමුදුගේ
ඡලවට ඔය අදහස් එන්නත් කරන්නෙන පුමාලිම තමයි.
මම දුරකථන ඇමතුමක් ගන්න වෙලාවට ඒ අහල පහල
මොනාවා හට වැඩක් පුමාලි නොයා ගන්නවා. මම දන්නවා,
පුමාලි මම කියන දේවල් අහගෙන ඉන්න බව. අහගෙන
තිටියන් කමක් නැහැ මට ඉවසන්නම බැරි ඇමතුම ඉවර
වෙන ගොටම ඒ ගැන විවේචන එල්ලවෙන එකයි.

කා එක්කද ඔව්වර වෙලා කටු කටු ගැවෙ? ඇයි
මට ඇහෙයි කියල ද ඔව්වර තීමින් කතා කරන්නෙන?

බැරි වෙලාවත් මම විකක් හයියෙන් කතා කරලා
තිබුණෙන් විවේචනය රීට වෙනස්.

ඇයි අනේ ඔයාට ගෝන් එකෙන් කතා කරන
වෙලාවට විකක් තීමින් කතා කරන්න බැරි. ඔව්වර
හයියෙන් කතා කරනවා නා වෙළිගෝන් ඕනෑම නැහැ.
අනිත් පැත්තෙ ඉන්න කෙනාටත් තිකම්ම ඇහෙන තරම්.
අනිත් එක ඔය ඔය වෙළිගෝන් එකෙන් මොනවද
කියවන විකාර!

මම මේවා සේරම බාර ගන්නෙන පුමාලි මම ගැන
තිතර සෙවිල්ලෙන් සිටින කිකරු බිරිදිකගේ හැසිරීමක්
විදියට. ඇත්තට ම පුමාලි මම ගැන සෙවිල්ලෙන්
ඉන්නවා තමයි. මගේ නැම, කැම, ඇදීම, නිඩු ගැනීම
මේ හැමදේම සිදුවුණේ පුමාලිට අවශ්‍ය විදියට.

ඒ පුණුව සුමාලි සමඟ ගත කරන ආකෘතිය අසම්පූර්ණයි. ර මැදියම වෙනකම් පරිගණකයෙහි තිබුපු බලන්න මම අඛබැජි වුනේ නිරායායයයි.

මම කළේපනාවල් මැදීමේ මම දැක්කා ලදායුතු තුමයෙන් ඇතුළට ඇරිලා ඇදුර ඇතරින් කාමර්ගේ රුහුණු මතු වෙනවා. ගෙයි පැති වැරුත්ත්‍යාමට එළිය යාදාමු මිදුලට වැටිලා. සුදු පාට ඇදේ ගත්ත උස මත්තුස්සෙහු ගේ දිහාවට ගාවනවා.

අජ්පවිච්!

මම පුවුවෙන් තැගිටිලා විකක් ඉස්සරහට ගියා.

සුමාලි, අජ්පවිච් එනවා.

මම සාලෙට කර පොවා කැ ගැහුවා. මම තොදටි දැක්කා අම්මයි දුවයි මුනෙන් මූන බලා ගත්තවා. අජ්පවිච් පැහැදිලි පැහැදිලි එනවා.

එන්න අජ්පවිච්.

මම අජ්පවිච් පිළි අරගෙන ගේ ඇතුළු එක්කගෙන ගියා. සුමාලියි දුවයි සාලෙන් අතුරුදුත් වෙලා. සුමාලිට ඔය තරම්ම අජ්පවිච් පේන්න බැරුවි ගියේ ඇයි? දෙන්නම අජ්පවිච් මග ඇරිලා කාමර්ටි රිංගා ගත්ත ඇති. මම අජ්පවිච්ගේ අතකින් අල්ලගෙන් සාලය මැදින් රැගෙන ගියා. අජ්පවිච් අපේ ගෙදර ආවු තිඛ ගත්තෙ පැන්වීයට යාබදව ම තියෙන තෙළවල් කාමරේ. මම අජ්පවිච් අතකින් අල්ලගෙන කාමර්ටි එක්ක ගියා.

අප්පවිටි ඇසුම් මාරු කර ගන්නකා. මම සුමාලිට කතා කරන්නම්.

අප්පවිටි අද වැඩි කතා බහක් නැහැ. මම අප්පවිටි කාමරේ සිටියදීම එළියට එනවා. මම දැක්කා සුමාලි රෙදි බැගයකුත් අරගෙන සාලයේ ඉන්නවා. සුමුදු තව පොඩි රෙදි බැගයක් අරගෙන එයාගේ කාමරෙන් එළියට එනවා.

අයි දෙන්නා එක්ක කොහේ යන්නද? අප්පවිටි ගෙට අධිය ගැහුවා විතරයි ඔය දෙන්න රෝන්දේ යන්නද හදන්නේ?

මම සැරෙන් ඇසුවා. සුමාලිගේ මූහුණට නැයුණේ උපහාසය ඉහින් කනින් වැශිරෙන විදියේ හිනාවක්.

ඔයාගේ ඔය අප්පවිටි මේ ගෙදරින් යනකං අපි එන්නේ නැහැ.

මම යක්ෂාරුච්චට සුමුදු දෙසට පැන්නා.

කෝ. මෙහේ දෙනවා ඔය බැග් එක. එකක් හෙළවෙන්නේ නැහැ ගෙදරින්. යකෝ මේක මළ සමයමක්නේ. අයි තමුසෙලට මගේ අප්පවිටි ඔය තරම් පිළිකුල්. යකෝ ඒ මත්ස්සයා හින්දා තමයි අද මම මේ තත්ත්වයේ ඉන්නේ.

මම සුමුදු අතේ තිබුණ බැගය උදුරනවා වෙනුවට ඒ ලය තිබුණ පුවුවේ වාඩි වී ඉකි ගසන්නට පටන් ගත්තා. මගේ පපුව ඇවිලෙනවා වගේ. මම මූහුණ දැනී ඔබා ගෙන මහේ කඟුජ වලට ගලා යන්නට ඉඩ දෙමින් හඩන්නට වුණා.

මම ඔලුව උස්සන කොට අප්පවිටි ආරුක්ෂා දෙළරට හේතුව වෙලා මං දිහා බලාගෙන ඉන්නවා. සුමාලියි සුමුදුයි අතුරුදෙහින් වෙලා. එනකොට ම ගේවිවුව දිහාවෙන් ත්‍රී රෝද රියක් සැර දාගෙන පිටත්ව යන ගබඳය නැගුණා. මම ඩුන් තැනින් නැගිටිටා.

යා අප්පවිටි කාමරේට. අපි ඔය තියෙන දෙයක් කාලා නිඛු ගනීමු. ගිය උන් ගියා දෙන්. අප්පවිටි ඉන්න තින්ද මට මේ ගෙදර දැන් තනියක් නැහැ.

අන්න ඒ විදියට තමයි අප්පවිටියි මමයි සේ ගෙදර තනිවුණේ. දැන් මේක පිරිමි දෙන්නෙක් විතරක් ඉන්න ගෙදරක්. තවමත් අප්පවිටිට ඉස්සර වගේම හයිය තියෙනවා.

උදේට මම නැගිටා අප්පවිටිත් එක්ක උයනවා. අප්පවිටිත් නැගිටා ඇවිත් හවුල් වෙන වෙලාවල් තියෙනවා. අප්පවිටිට දැන් ඉස්සර වගේ තොටියි. ටිකක් එලි වෙනකම් තින්ද යනවා. බාග වෙලාවට මම තේ එකක් හඳුගෙන කාමරයට යනකනුත් අප්පවිටි තිදි. මම තේ එක මේසය උඩින් තියලා ආපහු ගිහින් වැඩි ටික ඉවර කරලා (අප්පවිටි තවම නැගිටිටේ නැත්තම්) කන්තොරු යන්න ලැස්ති වෙලාමයි ආය එන්නේ. එ වෙලාවට අප්පවිටි නැගිටා එලියට ගිහින් මිදුල අත් ගානවා.

අප්පවිගේ කඩිසරකම දිහා මම එක සිරුවට බලාගෙන ඉන්නවා. අප්පවිටි මිදුල අතුරාන හැටි අහළ පහළ අයත් දකිනවා ඇති. දැන් මේ ගෙදර ඉන්නේ පිරිමි දෙන්නෙක්. සමහර ද්වස්වල හවසට මම වැඩි ඇරිලා

හෙදර එන කොට අප්පවිවි මිදුල ඉද්ධ කරනවා. මම ඉත්ත්තාට ඇශ්‍රේම් මාරු කරන්නේ අප්පවිවිට උදවී වෙන්න යන්න.

මම ඉතින් අප්පවිවින් එක්ක හොඳ කයිවාරු කදයක වැටිගෙන මිදුල ඉද්ධ කරන කොට අල්ලපු ගෙදර තිල්බ ගැනී පනේලන් බලාගෙන ඉන්නවා. මට පේන්න බැහැ මය ගැනීව. අප්පවිවි ආ දච්ස ඉදලාම කුරුමානම් අල්ලගෙන මොනවාදේ හොයනවා. මං දැක්කා මම අප්පවිවිට මොනවද කියලා තිනාවෙන කොට කම්මුලේ අන ගහගෙන බලාගෙන ඉන්නවා. එට විකකට පස්ස මම දැක්කා ජනේල එල්ලිගෙන මූල් ගෙදරම අය අපි දිහා බලාගෙන ඉන්න හැටි.

යන් අප්පවිවි ගෙට. මූන් මේ වයසක පිරිමියෙක්ව දැකලා නැදේද කොහේද?

මං විකක් හයියෙන් කියලා අප්පවිවි එක්ක ගේ ඇතුළට ගියා. සමහර දච්ස්වලට මම අප්පවිවින් එක්ක හැන්දැවට විකක් ඇවේදින්න යනවා. පාර දිගේ අපි කතා කර කර යන එක නම් අහල පහල උන්ට කටු අනිනවා වගේ. මං දන්නවා උන් ජනේල අස්සෙන් දෙර අස්සෙන් හොර රහස්ස බලාගෙන ඉන්න බව. අපි වගේ වගක් තැතුව පාර දිගට යනවා. ආපහු එන්නේ හොඳටම බිං කරුවල වැටුනම. එතකොට උන් ගෙවල් ඇතුළේ රුපවාහිනී ඉස්සරහ වහ වැටිලා. අපි ගෙට වැදිලා දෙර වහ ගන්නවා.

දච්සක් මම අප්පවිවිට මිදුලේ බැඩිමින්ටන් ගහන්න කතා කළා. ඉස්සර මං සූමුද්‍ර එක්ක හවසට විකක් එහෙම

සෙල්ලම් කරනවා. සමහර වෙළාවට සුම්පූර්ණ පරාද ව්‍යුතාම සෙල්ලම් කරනවා. ඒ මම කොලොප්පම් කරන මං එක්ක රණ්ඩුවට එනවා. ඒ මම කොලොප්පම් කරන තින්ද.

අප්පවිච් ගත් කටටම කිවිවේ ඔය තවීන සෙල්ලම් බැහැ කියලා. ඒ ද්‍රව්‍ය්‍යවල වොලිගෝල් ගහද්දී නම් අප්පවිච් බැහැ පහරවල් ගහන්න කප්පිත්තා කියලා පුරාජේරුවකුත් බැංශ පහරවල් ගහන්න කප්පිත්තා කියලා පුරාජේරුවකුත් දෙඩුවා. කොහොම හරි අප්පවිච් බැඩිමින්ටන් සෙල්ලමට ආවා.

මම අප්පවිච් එක්ක එක සීරුවට බැඩිමින්ටන් ගහද්දී අපේ ගේ හතර වටේ ඉන්න කොපු රුප තාප්පය දිගට එල්ලිගෙන බලාගෙන හිටියා. මට අල්ලන්නේ නැත්තේ උන්ගේ ඩුව. අප්පවිච් අමාරු වෙන කොට නැත්තේ උන්ගේ ඩුව. එතකොට ඩු කියන්නේ. අහල පහල මම ඩුරේ දැනවා. එතකොට ඩු කියන්නේ. අහල පහල කොපු රුප විතරක් තොවෙයි උන්ගේ මහ උන් රිකත් අපි දිනා බලාගෙන.

අපි උන් ගැන වගේ වගක් නැතුව බිං කරුවල වැටෙනකම්ම සෙල්ලම් කරලා ගෙට ගියා. පහුවද උදේම සුමාලි ආවා. උදේම කියන්නේ පාන්දරම. මහ කළබලේකින් ගෙට ඇතුළු වුණේ.

මොනවද තිසා මේ කරන කෝලා. රේයේ මිය බැඩිමින්ටන් ගහපු හැටි හිල්ච මට වෙලිගෝන් කරලා කිවිවා. මොනවද මේ කරන විකාර?

විකාර! අප්පවිච් එක්ක මම රේයේ බැඩිමින්ටන් ගැහුවා තමයි. ඒක විකාරයක්ද? ඔය හිල්ච ගැනී තමයි රට ගිනි තියන්නේ. මට තේරෙන්නේ නැහැ මියාල මොනවද මේ කියන්නේ කියලා.

සුමාලි මුහුණ අත් දෙකෙන් වහගෙන ඉකි බිඳින්න ගන්නා. හිල්බ ගෙට ඇතුළු වුණේ එතකොටමයි. ඒ ගැනී මොන එකකට මෙතනට කඩා පාන් වුණාද?

ඇයි සුමාලි මහත්තයාට බොක්ටර් කෙනෙකුට පෙන්නාන්නේ නැත්තේ?

මේ කතා අහනකොට මාට දැවෙන්න වගේ ගත්තා. මූන් ඔමයි මේ සුමාලිට ඕන නැති කතා කියලා තොමග යවන්නේ.

බොක්ටර් කෙනෙකුට... බැහැරිය පරවිච් එළියට. බොක්ටර් කෙනෙකුට පෙන්නාන්න මට තියෙන ලෙබේ මොකක්ද? සුමාලි ඇයි ඔයත් ගිය මළ දැනෙක ඉන්නේ නැතුව ආපහු ආවේ? මම අප්පවිවිත් එක්ක බොහෝම සතුවින් ඉන්නේ. මුන්ට පේන්න බැරි ඒක.

මම ගිනි පිටවෙන දැසින් හිල්බ දිහා බැලුවා. ඇය ඉක්මනට නැගිටලා දුවගෙන වගේ පිටවෙලා ගියා. සුමාලි තව විකක් වෙලා අඩ අඩ ඉදලා පිටවෙලා ගියේ මෙහෙම කියාගෙන.

නිස්සංක මයා පරෙස්සමෙන් ඉන්න.

සුමාලි ගිය වහාම මම අප්පවිවිගෙ කාමරේ දිහාවට පිය මැන්නා. කාමරේ හිස්.

අප්පවි... අප්පවි... කොහොද ගියේ?

මම බෙරිහන් දුන්නා. සුමාලි කිවිට දේවල් අප්පවි අහගෙන ඉන්න ඇති. සේරටම වැඩිය අර සක්කර වට්ටම හිල්ඩා. ඒ ගැනීගේ කට ඇති ඕන මිනිහෙකුට ගිනියම් වෙන්න. අප්පවි පස්ස දැරෙන්ම

පිටවෙලා ගියාවත්ද? නැහැ. එහෙම වෙන්න බැහැ. මේ
ගෙදරට එන කෙනෙක් පිටවෙලා යන්න ඔහු ඉස්සරහු
ගේවුවෙන්මයි. අප්පවිච්චීගේ හිත රිදෙන්න ඇති. ඒකයි
එළියට ගිහින් තියෙන්නේ.

එතකොට ම අප්පවිච්චී ඇත කොරිබෝරයේ කෙල
වරින් මතු වුණා. උසට උසේ සූදු ඇදගෙන. එදා ගෙදරට
ආවා වගේම. එහෙනම් අප්පවිච්චී යන්නද? මේක ඉන්න
එකාලගේ කටවල් වැහෙයි අප්පවිච්චී ගියාම.

යන්න එපා අප්පවිච්චී මට පාලුයි. මම හඩා වැටුණා.

අප්පවිචි ගියේ නැහැ. එඳු සුමාලි ඇවිත් ගිය ද්‍රවසේ අප්පවිචිත් මමත් රේ එලිවෙනකං කතා කළා. මෙව්වර කාලයක් මට අප්පවිචිගෙන් අහන්න බැරිව හිටපු හුගාක් දේවල් මම අප්පවිචිගෙන් ඇහුවා මම හිතන්තෙ මහු ඒවට තොපැකිලිව උත්තර දුන්නා. සමහර කාරණා මහු මට පැහැදිලි කළේ මම මහුගේ ප්‍රතා බව තොතකමින්. අප්පවිචි කොහොමටත් විකක් ලිබරල් මනුස්සයා.

අප්පවිචි පවුල් දෙකක් නඩත්තු කරපු කෙනෙක්. සල්ලාලකම කියන දේ ඒ අයගේ පවුල්වල අනනු ලක්ෂණයක්. අප්පවිචිගෙත් අප්පවිචි එක ගෙදරම ගැනු දෙන්නෙක් තියාගෙන ඉදාලා තියෙනවා. අක්කයි නංගියි. අක්කට පළමු ලමයා ලැබෙන්න යදි ගෙදරට උදව්වට ආව නංගිවත් සහේට අරගෙන.

අපේ අප්පවිචිගේ දෙවන පවුල හිටියේ අපට ඒ තරම් ඇතක නෙවෙයි. ඒ පවුලේ දරුවෙට තුන් දෙනයි. පිරිමි දෙන්නෙක් සහ දැරියක්. ඒ අය තිතර අපේ ගෙදර එනවා. මවුන් අපේ අම්මාට අම්මා කියලා කතා කරදිදි එනවා. මවුන් අපේ අම්මාට අම්මා කියලා කතා කරදිදි අපටත් අම්මාටත් අම්මතක් දැනුණේ නැහැ. ඇත්තටම අම්මා ඒ දරුවන් තමන්ගේ දරුවන් හැරියට බාර ගත්තා. අම්මා ඒ දරුවන් තමන්ගේ දරුවන් හැරියට බාර ගත්තා. මවුන් අපේ අම්මාට අම්මා කිව්වට අපී ඒ අයගේ අම්මාට

කිවිවේ පුංචි අම්මා කියලයි. ආයෝතටම නම් පුංචි අම්මා, අපේ අම්මා විතර ලස්සන් නැහැ.

අප්පවිවිට කොහොමද පුංචි අම්මා හමබ වුණෙන්?

අප්පවිවිගේ මූහුණ හඳ පායලා වගේ උපිය වුණා. කසට දත් පෙන්නලා හිනාවුණ අප්පවිවි අතකුත් දික කරලා මගේ අතක් අල්ල ගත්තා.

ඇත්තම කියනවා නම් ඒ ගැනී උගේ අම්මාට වැඩියෙන් මට කරුණාවෙන් හිටියා.

මම ඇහුවේ අප්පවිවිට පුංචි අම්මා හමබවුණෙන් කොහොමද කියලා.

අප්පවිවි එක පාරටම ඇඟෙන් බිමට පැන්තා, මහුගේ මිට මෙල වූ දකුණු අත වම් ඉන පෙ රැඳිලා තිබුණේ හරියට කඩුපතක මිටක් අල්ලගෙන වගේ. අප්පවිවි කාමරේ වටයක් කැරකුනා.

ඒ කාලේ මම නාට්‍යකාරයා. මිගමුව ජයමාන්ත නාට්‍ය ජනප්‍රිය වෛවිට කාලෙනෙ. උඩිට මතකතේ අර ඩැනී වේලර් බාස් උන්නැහේ. එතකොට ආබ ගුරුන්නාන්සේ. (ආබා කියන්නෙ මස් පරුවතයක්) උන් තමයි අපේ නාලිවා. හැබැයි උන් හැබැ නාලිවා. මම තමයි නාට්‍ය ලිවිවේ. අපේ නාට්‍ය ජනප්‍රිය වුණා. අපි රට පුරාම ගියා නාට්‍ය පෙන්නගෙන. අපට හිටියෙ නැත්තේ නිලියා තමයි. නිලියා ගත්තේ පිට පලාත්වලින්. උඩිලගේ මය පුංචි අම්මත් එහෙම නිලියක් තමයි.

ඉතින් පුංචි අම්ම නිලියක් වගේ ලස්සනයැ!

මට කියවුනා. අප්පවිච් දිග කල්පනාවකට වැටුණා. මගේ වචන වලින් හිත රිදෙන්න ඇති.

ඒ වුණාට ඒකිගේ හිත ලස්සනයි.

අප්පවිච්ගේ මූහුණ ආයෝමත් එළිය වුණා.

ඒ කාලේ අපේ නාට්‍ය කණ්ඩායම වාරයක් ගියා තුබැල්ලේ නාට්‍යයක් පෙන්නන්න. තුබැල්ල කියන්නේ එපා කරපු ගමක්. උන් නාට්‍ය බලන්න එන්නේ අධියක් විතර දිග උණ බම්බු කැලින් අරගෙන. ඒ බම්බු වලට කට තියලා උන් පටන් ගන්න ඩුව තවතින එකක් නොවේ. තුබැල්ලේ නාට්‍යයක් පෙන්නනවා කියන්නේ මරු කටින් එගොඩි වෙනවා වගේ වැඩික්.

මට මතක හැටියට මම ලියලා තිබුණේ ලක්ෂ හතරේ මංකොල්ලේ කතාව. ඒකේ ජෝන් සිල්වාගේ වරිතේ රශපැවෙත් මම මයි. උකිලාගේ ඔය ප්‍රංශී අම්මාත් ඔය නාට්‍යයේ සුළු කොටසක් රශ පැවා. එදා අපි තුබැල්ලට ගියේ හැන්දුවටත් කළින්. ස්වේච්ඡ එක හදලා තිබුණේ විශාල පිටිවතියක කෙළවර. ජේනරේටරයකින් නිපදවුන විදුලියෙන් පළාතම එළිය වුණා. රී වෙනකොට පිටිවතිය උතුරා තරම් සෙනය.

නාට්‍ය සංදර්ජනය ආරම්භ කරන්න දැන් වෙලාව හරි. ඒත් පිටිවතියෙ හතර අතින් ඩුව ඇරුණුනා. එක පාරක් තිරය ඇරියත් එක්ක. ඩුව වැඩිවුණා. ඉක්මනට තිරේ වැනුවා. තව විකකින් ගල් මුල් එන්න කළින් කරන දෙයක් කරන්න මින. මම නාට්‍යයට ඇදගෙන හිටපු ඇදුම්වලට උඩින් ලොකු කඩායක් දැගෙන තිරය මැත් කරලා වේදිකාව ඉදිරිපසට ගියා. ඩුව දිගටම තිවුව

நீஞ்சா. கிடை தேவைக் கொடியை மம் சென்று தேசு பிழை
வலாயென திரியா. கல்லீப்பைக் கறவின்சா. அது பாரத ம
உக்கைக் கூட ஒரு காலை வெளை மேஹம் கிவிவு.

නවත්තපියට බලන්න මික විකකට. මේක,
මොකක්ද කියන්න යන්නේ බලන්න.

හුව නතර වුණා හැම තැනම හරියට බෝලෙක
රෝගයක් වගේ නිශ්චබිද්‍යාව පැතිරැනා. කවිරුවත්
කතාවක් නැහැ. මම මිනිස්සු දිහා රික වෙළාවක් බලා
හිටියා. උඩ හිතපන් මම කරන්න ඇත්තේ මොකක්
කියලාද? ඒ කාලේ මම කොහොමටත් කතාවට දස්සය.
ඒත් මං කතා කරන්න ගියේ නැහැ.

මම කළේ පපුව පිරෙන්න ලොකු ඩුස්මක් ඉහළට ගත්ත එක. රේලයට තමයි මම හැකි තරම් උච්චිව ස්වරයෙන් දිග ඩුවක් කියන්න පටන් ගත්තේ. මං නිතන්නේ මගේ ඩුව තුබැල්ල ජා ඇල ගම් පසාරු කරගෙන ගිහින් මිගමුවටත් ඇශෙන්න ඇති. හැමෝම්ම ගල් ගැහිලා බලාගෙන ඉන්නවා. මම ඩුව තැවැන්තුවා. උන්ට දැන් ඩු කියන්න අමතක වෙලා. අන්න එතනින් තමයි මම කතාව පටන් ගත්තේ.

අප්පවි දැන් අතපය දික් කරමින් කතාව
පවත්වනවා.

ନେବାଲରୈଟି ମହନ୍ତରୈଟି, ଶୀ ତମିଦି
ଚିବିତୁମନ୍ତଳୁଙ୍କ ମନରମି ଛୁବତ ଅତେ ପ୍ରତିଲାର୍ଯ୍ୟ. ଅଠ
ଚିନ୍ହବୁଣେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ବୈଚିଯ ଅପିତ ଛୁ କିଯନ୍ତରତ୍ତି
ପ୍ରତ୍ୱାନୀ କିଯାଲା ପେନ୍ତନନ୍ତର. ଯକୋର ଛୁ କିଯାପିଯାଲି ନାହିଁ
ଦୁଇରବୁନାମ ଶେଷ ହୋଇ ନାହିଁନାମି. ଶିତକଂ ମେନନା

ඉන්න එක නරියක් ආයේ හු කිවිවෙන් මම නාට්‍ය නිෂ්පාදක බෝධිපාල කියන්න එපා.

උඟ විශ්වාස කරපා. එකෙක් නොමේ ඒට පස්සේ මේක් ගැමේ. අපි නාට්‍ය පෙන්නන්න පටන් ගත්තා.

මම රෙගපූලෙ ජෝන් සිල්වටනේ. ජෝන් සිල්වට මරන්නෙ කැලේට අරගෙන ගිහින් ගැස් මුහුණක් ඇලා. දැන් මාව ගහක බැඳුලා ගැස් මුහුණ දුම්මා. මට වික වික දැනෙනවා මගේ මුහුණ ඉදි කටු ඇනෙනවා වගේ මොක්කුද කනවා. කුඩී රෝත්තක් මගේ මුහුණ වහගෙන. ගැස් මුහුණ ස්ටේප් එක පිටි පස්සේ තණකාල බිස්සේ අනිත් බඩුත් එක්ක ඇලා නියෙදි කුඩී රෝත්තක් ඒකට රිංගගෙන. මට කරන්න කිසි දෙයක් නැහැ. එක්කෝ මම වෙස් මුහුණ ගලවලා දමලා දුවන්න ඕන, නැත්තම් දේ කාගෙන ඒ ජවනිකාව ඉවර වෙනකම් එහෙමම ඉන්න වින. ඒ ජවනිකාව ඉවර වෙන්න කළුපයක් ගියා. කුඩී මුහුණ කන එක ඉවස්ගන්න බැරිව දයලන කොට ප්‍රේක්ෂකයා විතරක් නොවයි අපේ උනුත් ඒක බාර ගත්තේ නළවාගේ ස්වභාවික රෙගපූමක් විදියට. තිරේ වැහෙන කොටම මම වෙස් මුහුණ ගැලෙවිවා. හැමෝටම පෙනුණේ මම තව වෙස් මුහුණක් ඇගෙන වගේ. එතන හිටපු එකියක් මගේ කොරහක් වගේ ඉදිමුන මුහුණ දැකලා හිනාවුණා. කවිද කෙනෙක් හැලි අරක්කු විදුරුවක් මට දික් කලා. ඒක තමයි අව්‍යාදය. මම ස්ටේප් එක පිටිපස්සේ පැයුරක වැට්ටෙන කැ ගහදි මය කෙල්ල තමයි එතන දණ ඔබාගෙන මට සාත්තු කළේ. උඟ කිවිවානේ ඒකි ලස්සන නැහැ කියලා. ඒක ඇත්ත වෙන්නැති. ඉස්සරහ දත් අතර මහ තිබැසකුත් එක්ක. ඒ වුනාට ඒකි ඇගට අත තියෙන කොට කරන්වා

එක වදිනවා වගේ. මට මෙවා උණු ප්‍රංශු ඇතුළු ඇඟිල් විස්තර කරන්න බැහැ. උණ මගේ පුතා හින්දු.

අප්පවිච් කතාව තවත්තලා හති දමන්න පට්ට ගත්තා. රේලශට ඇදට නැගලා ආයෝමත් ඇලෝකුණා. අප්පවිච් දිගට කතා කරලා අමාරුයි. අප්පවිච් අමාරු නං දැන් තිඳු ගනිමු. මම ආදරයෙන් කිවිවා.

මට මොන අමාරුවක්ද? මම එළි වෙනකං උත්ත කියන්නම්. අපි ජීවිතේ ඩොඳට විද්‍යා තියෙනවා. අපි කරපුවයින් එක අරික්කාලක් උණ කරලා තියෙනවාද? ඒ කාලේ ඇති පදම් ලස්සන ගැණු මගේ පස්සෙන් වැටුණා. මගේ කොන්ඩ්බි මය උණේ කොන්ඩ්බි වගේම බොකුවුයි. මම ඉතින් අපේ නාට්‍ය කණ්ඩායමේ හිරිය කඩවසම්ම එකා. උසයි, රතුයි. ඒ වෙන කොට මම වාරියපොල කාෂිකරුම විද්‍යාලේ ඉගෙන ගෙන ගෙදර ඇවිත් රස්සාවක් තැකැව හිරියේ. මය නාට්‍ය කණ්ඩායම හැදුවේ ඒ කාලෙනෙ. හැබැයි පුතෝ කොට්ටර ගැණු මගේ පස්සෙන් ආවත් මම නොමේ ඒ එකක් දිහා ඇහැක් ඇරලා බැලුවේ. මය ලක්ෂ්මී (අප්පවිච් මය කියන්නේ ප්‍රංශි අම්මා ගැන) විතරයි මගේ හිතට ඇල්ලුවේ.

මෙහෙම කතා කරගෙන යදි මට අප්පවිච් වෙතින් අර පුරුදු කුණු ගද දැනෙන්න පටන් ගත්තා. අප්පවිච් මේ නොකියා කියන්නේ මොකක්ද? එයාට තිබුණයි කියන ජවය එයාම වමාර්මින් කතවා. එයා ඕය කියන්නේ එයාගේ හෙවණුල්ල තුළ හැදුණ වැටුණ අපට එයාට වගේ සවිබල වරිතයක් ලැබුණේ නැහැ කියන එක. අප තවමත් බෙලහීනයි කියන එක. අප්පවිච් ඕන කුදයක් ගහ ගත්ත කියලා නැගිටලා මගේ කාමරේ යන්න මට හිතුනා.

අප්පවිට ඔහුව කරකවලා තියුණු ලෙස මා දිහා බැඳුවා.

ලංකට එමගම යන්න බැහැ. උඩ ඉන්න ඕන මම ප්‍රාග. මගේ හෙවණුල්ලෙන් මිදෙන්න උඩට බැහැ.

මට පෙන්නන්නම බැරි අප්පවිට මේ විදියට මගේ හිත කියවන එක. එයා ඉස්සරන් ඔහොමයි. තමන්ගේ කඩවසමයි, ජවයයි ගැන පුරාජ්‍රේරු දෙවුවට දෙවෙනි සහේට ගත්තෙන නාට්‍ය කණ්ඩායමේ හිටපු අවලස්සනම ගැහැනිය. මට මේ වික අප්පවිට ට කටක් ආරලා කියන්න බැහැ.

ලං හිතනවා ලක්ෂ්මී කැතයි කියලා. ඒකිගේ පොත්ත රතු තැනි බව ඇත්ත. හැබැයි... මට ඒ හරිය උඩට කියන්න බැහැ උඩ මගේ ප්‍රතා හින්දා.

කණ්ඩායමේ හිටපු පොත්ත රතු අනිත් ගැනු පස්සෙන් වැටුනයි කිවිවට උන් එකක් අප්පවිට දිහා ඇහැක් ආරලා බලන්න තැනුව ඇති.

මොකක්ද යකෝ උඩ හිතුවේ? උන් විතරක් තොවයි පරයා ආහලා ගං හතක හිටපු ගැනුත් මගේ පස්සෙන් ආවා. උණි ඔය පොත්ත රතු අම්මත් එහෙම ආපු ගැහැනියක් තමයි. හැබැයි ලක්ෂ්මී මට හමබ වෙනකාට උඩ බඳි. තැන්නම් ඒ කැත ගැනි තමයි උණි අම්මා වෙන්නේ.

අප්පවි කතා කරන්නෙ හරියට පරලය මවලා වගේ. මම අත දික් කරලා අප්පවිගේ අතක් ස්පර්ශ කලා. දැන් අර කුණු ගද විකක් තුනි වෙලා. අප්පවි අත

ඇතට ගන්නා. මම අප්පවිට දිහාවට නැමිලා ජේ අත තුදු
කරලා අල්ල ගන්නා.

අප්පවිට මට රහස්‍යක් තියෙනවා අප්පවිට එක්ක
කියන්න.

රහස්‍ය?

මවි රහස්‍යක්. ඒක කිසි කෙනෙක් දන්නේ තැනි
රහස්‍යක්. අප්පවිට හැර ඒක කියන්න වෙත කෙනෙක්
නැහැ මට.

හෙට කියපන්. හෙටත් මේ වෙලාවට ම මගේ
කාමරේට වරෙන්. උණ ඔක් ඇත්තට ම මා එක්ක
කියනවද කියලා කළුපනා කරන්න හෙට වෙනක්
වෙලාව තියෙනවා. රහස් කියන ඒවා එහෙම එක පාරටු
වමාරන්න හොඳ නැහැ මිනිහෝ.

මම තොශන්තු වුණා. අප්පවිට කියන කතාව ඇත්ත.
හැම තිස්සේම මම අප්පවිට පරාදයි. අප්පවිට දෙන
අවවාදයකට, උපදෙසකට මගේ සිතිවිලි යට වෙනවා.
හැබැයි කොවිචර කළුපනා කළත් මේ රහස කා සමඟ
හෝ මම කියන්න ඕනෑ. අර උමංදාවේ කාවින්දය එයාගේ
රහස් කිවිවේ පූත්‍රයාට. මගේ රහස් මම කියන්නේ
අප්පවිට.

පහුවදා අප්පවිව් මා එක්කම කන්තෝරු ගියා. මම උදේ නැගිටිට ගමන් අප්පවිව් ව කිවිවා අද මාත් එක්ක කන්තෝරු යන්න සූඛනම් වෙන්න කියලා. අප්පවිව් ට තනියම ගෙදර ඉන්න එක දැන් ඇතිවෙලා ඇති. ඒ කාලේ අප්පවිව් එයාගේ වැඩ කරව ගන්න මාව කන්තෝරු එක්ක ගියා වගේ මම අප්පවිව් මගේ කන්තෝරුවට ගෙන යනවා. අප්පවිව් ඒ කාලේ සාමාන්‍ය ලිපිකරුවෙක්. කොමසාරිස් ව උප කොමසාරිස් ව සැරු බැරු ගාමින් ඔහුව කසන නිකම්ම නිකං ලියන්නෙක්. මම දැකලා තියෙනවතෙ උන් එකෙක් කොරිඩෝරය දිගේ යන කොටත් අප්පවිව් නැගිටිනවා.

මම එහෙමදී? මම එතන දෙවනියා. තියෙෂ්‍ය අධ්‍යක්ෂ. මට මින වුණේ මට එතන තියෙන තැන අප්පවිව් පෙන්නන්න. මම කන්තෝරුවට ඇතුළුවෙන කොට උන් නැගිටලා යටත් පහත්ව පසෙක ව වෙන හැටි දැක්කාම අප්පවිව් මං ගැන ආබම්බර වෙයි. අප්පවිව්ගේ කාලේ වගේ නොවෙයි. අපි වැඩ කරන්නේ පරිගණකයෙන්. අපි ඉන්න කොටු වෙවිව අදුරු කාමරවල නොවෙයි. කියුව්කල්වල.

ලදේ නැගිටලා මම අප්පවිච්චෙ කාමරේට එක්සූ මාත් එක්ක කන්තොරු යන්න ලැස්ති වෙත්ත කිවිවාම අප්පවිච්චි හිනාවුනා. ඒ හිනාවේ එක පාරටම මම දැක්කෙ උපහාසයක් තැවරි තියෙනවා වගේ. ඒත් අප්පවිච්චි කඩුමුඩියෙම ඇදෙන් බහින කොට මට හිතුනා අප්පවිච්චි එන්නේ හරි කැමැත්තෙන් කියලා.

මම ගරාජයෙන් කාරය එළියට ගෙන ගේටුවට මුහුණ ලා නැවැත්තුවා.

අප්පවිච්චි අපි යං.

මම කාරයට නගින ගමන් කෑ ගැහුවේ තවම අප්පවිච්චි එළියට ඇවිත් හිටියෙ නැති හිත්දා. අල්පු ගෙදර හිල්බා ගැනී අදත් ජනේලෙන් එකීගෙන මත්ත බලනවා. අප්පවිච්චි එළියට එන කොටම වම් පැත්තෙ දෙර ඇරියෙ අප්පවිච්චිට නගින්න. ඒ වෙලාවේ හිල්බ ගැනී දිහා නොබලා ඉන්න මට බැරි වුණා. ඒ මුහුණේ තිබුණා මුසලකම. ඒක උපහාසයක් එක්ක කළවම් වුණාම බලන්න අප්පව දසුනක්.

අප්පවිච්චි කාරයට නැගලා හරි බරි ගැහී වාඩි වුණා.

අප්පවිච්චි බෙල්ටි එක දා ගන්න. නැත්තම් හදිසියේ තුළුක් ගැහුවෙන් එහෙම හොම්බ කට සමතලාවේයි.

මම අප්පවිච්චිට ආරක්ෂක පටි පැලදගන්න උදිවි වුණා. රේඛට රථය පාරට අරගෙන බැහැලා ඇවිත් ගේටුව වහන්න වුණේ මටමයි. වෙනඟට සුමාලි. අපි අපේ පටුමග දිගේ මහ පාරට යනකං හැල්මේ ගියා. නගර අභ්‍යන්තරයට පිවිසිලා මහ විදියේ මෝදු වන රථවාහන

තදබදයට මැදිවෙන විටම මම දුටුවා සූමාලි එයා වැඩ කරන බැංකුව ඉස්සරහ හිටගෙන ඉන්නවා. ආය දන්නවා මේ වෙලාවට මම මෙතන පහුකරගෙන යන බව. මම ආය දුටුවේ නැති ගානට අප්පවිවිත් එක්ක කතාවට වැශවත්ත හිතුවා.

එක අතෙකින් අර මගේ රහස් කතාව මේ යන එන ගමනුත් අප්පවිවිට කියන්න පිළිවත්. මම අප්පවිවි දිනා හැරිලා බැඳුවා. අප්පවිවි දැන් එක කියන්නද? ප්‍රශ්නය වවන බවට පරිවර්තනය වෙන්න කළින් අප්පවිවි කතා කළා.

එපා! රහස් කියන ඒවා යන එන ගමන් කියන්න නොද තැහැ. ඒවා සාමාන්‍යයෙන් කියන්න ඕන දෝර අගුළ දාපු කුටියක් ඇතුළේ. උකිට ඔය රහස මා එක්ක කියන්නම ඕනහම් අද රේ කියපන්.

දැන් මට සූමාලිව පසු වෙනවා. මම කතාවක් නැතුව ඉස්සරහ බලා ගත්තා. මට ඉවසන්න බැරි වෙලාවකට මේ අප්පවිවි ගාවින් එන කුණු ගද. ඒ ගද එන්නේ එක වෙලාවකට. අප්පවිවි ගැන කිසියම් තුරුස්නා හැඟීමක් වෙන් ඇතිවෙන කොට තමයි එක මට දැනෙන්නේ. කෙනෙකුගේ ඇතිවෙන කොට තමයි එක මට දැනෙන්නේ. කෙනෙකුගේ හිතේ ඇතිවෙන හැඟීම අවට පරිසරයට විතරක් නොවේ පෙන්වීමානි විදියට කළ්පනා කළා.

රථය විවෘත ගරාජය තුළ “නියෝජ්‍ය අධ්‍යක්ෂව වෙන් කර ඇත” යන පුවරුව යට ගාල්කර මම අප්පවිවිත් වෙන් කර ඇත යුතු යායා ගොඩනැගිල්ලට ඇතුළ වූණා. සමග කන්තේරු ගොඩනැගිල්ලට ඇතුළ වූණා. ආරක්ෂක නිලධාරියා සිරුවෙන් නැගිවලා මට ආවාරයක්

46
කළු. මුන් දැන්තවා වැඩි ද්‍රවයක් යන්න ඉස්සර මෙ මෙනෙන අධ්‍යක්ෂ වන බව. කොට්ඨම ඩන් ඉන්න මෙනෙන අධ්‍යක්ෂව වැඩිය මෙනෙන ඉන්න ආය මට ගරු යුතු කරනවා. මම අප්පවිට දිනා ආචම්බලේ ට හැරිලා බැඳුවා.
මම විදුලි සෝජානය පහළට එනතුරු බලාගෙන සිටියදී නිර්මලා එතැනට ආවා.

ନିରମଳା ମେ ମରେ ଅତ୍ୟପିଲି.

මම අප්පවිව නිරමලාට හඳුන්වලා දුන්නා. පර බැල්ලි. ඒකි නොවේ අප්පවිව දිනා හැරිලාවත් බැලුවේ. නිරමලා වෙලාවකට ඉතාම හොඳයි. වැඩට දක්ෂයි. කියන දේ තේරෙනවා. ඒන් සමහර වෙලාවට එහෙම අමුතු හැසිරීම තියෙනවා. ඒ මදිවට ඇය මම ඩුන් තැනින විකත් එහාට ගියා.

විදුලි සේවානයට ඇතුළු ව්‍යුණාම ඒකේ හිටියේ අපිතුන්දෙනා විතරයි. නිර්මලා අජ්පච්චිවිගේ ඇගේ ගැවයි කියලා ඇත් වෙලා හිටියේ. බාග විට අජ්පච්චි ගාවිත් එන කුණු ගද නිර්මලාට දැනෙනවා ඇති. අද ගියාම අජ්පච්චිව මම ම නාවත්ත ඔහු. වයසට යන කොට අපිවුතත් ඔහොම ගද ගහත්ත පිළිවන්.

මම වැඩ කරන්නේ පස්වෙනි මහලේ. පස්වෙනි මහලට සේපානයේ දොර ඇරැනාම නිරමලා වේගවත් ගමනින් (දුවගෙන වගේ) කොරිබෝරය දිගේ ගිහින් දොරකින් ඇතුළු වී නොපෙනි ගියා. නිරමලා ඇතුළු වූ දොරන් ම මාත්‍රපාල එළියට ඇවිත් මා දිහාවට දුවගෙන එනවා. ඔහු වහාම මගේ අතේ තිබුණු කාර්යාල බැංස අරගෙන පස්සෙන් වැටුණා.

අජපවිච් කතාවක් නැතුව මාත් එක්කම ඉස්සරහින් ගාටනවා. මම අජපවිච් මාතුපාලට හඳුන්වා දෙන්න ගියේ නැහැ. මාතුපාල කවිද මගේ අජපවිච් කවිද? දෙරෙන් ඇතුළු වී කාර්යාලය තරහා යන විට තැමෝෂම වගේ ඉදගෙන සිටි අපුන් වලින් තැගී අප දෙස බලා සිටියා. මේ තැමෝෂම දැන් ඔය අධ්‍යක්ෂ කතාව දන්නවා. අධ්‍යක්ෂ ව්‍යුණාම නම් අපට ඔත්තින් එන්න ඔහු නැහැ. එතකාට මට වෙතම සේපානයක් තියෙනවා. මගේ කුටිය තියෙන්නේ වෙනම. මම අජපවිච් දිහාට තැරිලා කිවිවා.

බාග විට මේ අය නැගිටෙන බලාගෙන ඉන්නේ අජපවිච් දිහා වෙන්න ඇති. අජපවිච් විකක් කෙටුවෙලා වූනත් තවමත් කවචසම්. ඊ ගහක් වගේ උසසිනේ. මම මගේ කියුවෙකල් එකට ඇතුළුවෙන් තේ දෙකක් ගෙන එන ලෙස මාතුපාල අණවමින්.

සර!

මාතුපාල මා දිහා සැකමුසුව බලාගෙන ඉන්නවා.

ඇයි?

තේ දෙකක්?

ඔව්. අජපවිච් එකක්. අජපවිච් වාඩි වෙන්න. මම මගේ ඉදිරිපස පුවු දෙකෙන් එකක් පසු පසට ඇද අජපවිච් වාඩි වෙන්න සැලැස්සුවා. මාතුපාල එතතින් පිටවුණේ ඉගිලිගෙන වගේ. මම බොහෝම ආඩම්බර තාලෙන් අජපවිච් ජේන්නම මගේ පුවුවේ වාඩි ව්‍යුණා. මගේ මෙසය මත තිබෙන නිස්සංක සේනාධිර තියෝරු

අධ්‍යක්ෂ පුරුෂ අනිත් විකාස් තීරියට තමුදී කෙරු
පිළිගතට පරිගණකය පණ ගැන්වුවා.

මාතුපාල ආචාර්ය භැබුදී මහු ගෙතපිළික සිඳුමෙන් ඇතුළතුයි. එම මෙහෙම මහු මග ඉස්සරහ පියලා සිඳිමුද්‍යුම්
නොපූහ ගාහාට එලියට ගියා. මම ආගේ මෙව්වලන් තරු
යක්ෂාරුයිල හිටියෙය.

මාතුපාල

මම ගබරිහන් දෙනකාට මාතුපාල දුවගෙන ආචා.

කෝ යකෝ අනිත් තේ එක?

මාතුපාල අහිංසක විදියට මා දිහා බලාගෙන
ඉන්නවා.

මං බොට කිවිවා තේදී අප්පවිවිත් එක්ක තේ
දෙකක් ගේන්න කියලා. කෝ යකෝ අනිත් තේ එක.

අප්පවිවි නැගිටින්න හදනවා.

අප්පවිවි ඔහොම ඉන්න මම එක මූත් එක්ක බල
ගන්නමි. මූත්ටත් අප්පවිවිලා ඇතිනේ.

මාතුපාල මම කිවිව දේ මාසිං තොකර එලියට
යන්න ආපහු හැරුණා.

මගේ අතට අහුවුණේ මාතුපාලගේ ක්‍රියා
කොළරයේ පිටුපස කැල්ල. මාතුපාල මා දිහාවට ඇදිලා
ආචා. එතකොටම කවිදේ මගේ අතට ගැහුවා. මගෙන්
මිදුණ මාතුපාල විසි වෙලා ගිහින් එතන බිම සිටුවා තිබුණු
විදුලි පංකාව උඩ වැටුණා. මම අප්පවිවි දිහා හැරිලා
බැළුවා. අප්පවිවිගේ මුහුණේ උපහාසය උතුරනවා.

උරු මෙහෙම ද කන්තේරුවල වැඩ කරන්නේ? පහත් සේවකයින්ට සලකන්නේ මෙහෙමද?

ර්ලයට මම දැක්කෙ මිස්ටර් සමරදිවාකර (ඖහු මගේ අධ්‍යක්ෂ) වේගවත් ගමනින් එන සැටි. ඖහු කෙළින්ම ඇතුළුවෙලා මං ඉස්සරහා හිට ගත්තා.

මිස්ටර් සේනාධිර මොනවද මේ කරන විකාර?

මම බැලුවේ අප්පවිච දිහා. අප්පවිච එකපාරටම මහ හයියෙන් හිනාවෙන්න පටන් ගත්තා. මහ බොල් හිනාවක්! ර්ලයට භුන් තැනින් නැගිට කාර්යාලය හරහා රී ගහක් වගේ දෝර දිහාවට වේගයෙන් ඇවිදුගෙන ගියා. අප්පවිච අතුරුදහන් වුනා.

සමරසේකර මහතා සමග තව පිරිසක් එතන එකතු වෙලා. සමර ආපහු හැරිලා අනෙක් අය දිහා බැලුවා.

හරි හරි තමුසෙලා දැන් යනවලාකා. මිස්ටර් සේනාධිර තව ටිකකින් ඇවිත් මාව හමුවෙන්න.

එහෙම කියාගෙන සමරදිවාකර එතනින් පිටත් වුණා. අනෙක් හැමෝශමත් විසිරිලා ගියාම තත්ත්වය සන්සුන් වුණා. මාතුපාල ආගිය අතක් තැහැ.

මම මගේ පුවුවේ ඉදෙගන පරිගණකයෙන් අන්තර් ජාලය සමග එකතු වුණා. ර්ලයට නිල් විතුපට එකින් එක මම පරිගණකය තුළ දිග හරින්න පටන් ගත්තා. පරිගණකයෙන් තැගෙන රමණ දේශීංකාරය මුළු කාර්යාලය පුරාම පැතිරෙනවා. අප්පවිච ගිය එකත් හොඳයි. මම පරිගණකයෙන් තැගෙන හඩ උපරිමයට වැඩි කළා. මම දැක්කා ගැනු වික කන්වල ඇගිලි ගහ ගත්තවා. පවි

නිර්මලා. එයා සාරියන් ඔපුව වටේ ඔතාගෙන. හැමෝමු උන් හිටි තැන්වල තැකිටෙන.

ඒ එක්කම විදුලිය විසන්ධී වෙලා පරිගණකය අන්තර්ජාලය සමඟ සබඳතා අත හැරියා.

There is no Internet Connection

Try:

- Checking the network cables, Modem and router.
- re connecting to Wi - Fi.
- Running Windows Network Diagnosis.

Err Internet Disconnected.

මම මගේ කාමලේ ඇද උච් වැරිභෙන දුම්පූරීය සිටියා. ඇගපත හටම කෙවෙක්තුයි. නොව ප්‍රමාණ ගුරීය මට බැනාලා ගියා. මම කන්තොරුවේ තැපැදු කාවිත්‍රී එයාට ආරංචි වුනාදු. රේකු ලේඛාවේ එයාට. මෙම ශිෂ්‍යයෙන් දික්කසාදයක් ගැනව් සුමාලි මොහළි හට දෙළුම් සුමාලි ඔයා මාව දික්කසාද කරන්නේ මිට සුනාවේ ඉංජිනීය ඔයා කවම මගේ රහස ද්‍රානෙ නැයු. මෙම රේඛා ඇද එය අප්පවිවි ව කියනාවා. මම විනින් ඩිටිවි.

මම අප්පවිවිගේ කාලීයේ ඇතුලුණු. යෝජිත් බිත්තිය දෙසට මූලුණ ලා ගෙන තිබූ
අප්පවිවි!

මම කතා කළාම අප්පවිවි නොව ලෙස පැවිලා වා
දෙස බැඳුවා.

ඇයි අප්පවිවි? අසනීයත්ද?

අප්පවිවි ඇද උච් පරිබර ගැඹීලා ඉද ගත්තය

එම ඔහොමද මිනිහා කන්තොරුවක් පාලනය කරන්නේ? අපේ කාලේ කොහොමද කොමයායිස් ප්‍රමාණ එනකොට කන්තොරුවම රෝ එවතාට. මිනියෙනුවන් වැඩක් ගන්න ක්ලාක් කොනොකුට වූනා එකාම චා

කොස්සන් ගහන්න ඕනෑම නැහැ කියන පරක්කුව විතරසු, උග්‍රලාගේ තියෙන්නේ ඔය කොම්පියුටර් විතරයි.

සමකාලීන කන්තෝරු සමාජය ගැන අප්පවිච්චෙ විවරණය කුළ තියෙන්නේ අතිත වේදනාවක් කියලා මෙ කිවිවා. මේ කාලයේ සමාජය වෙනස්. අප්පවිච්චෙ කාල වගේ තොවෙයි තමයි.

හරි දැන් උඩ ආවෙ අර උණී රහස වමාරන්තද?

අප්පවිච්චි අද කතා කරන්නේ වෙනඟ වශේ තොවෙයි. වෙනඟට අප්පවිච්චි ඉස්සර වෙන්නේ එයාගේ කතාව කියන්න. ඒ කතා බහ ඇතුළේ තිබුන අර අහිංසක බයාදුකම තුනි වෙලා. අප්පවිච්චි අද කන්තෝරුවට එක්ක ගෙන ගිය එක වැරදියි.

මව් අප්පවිච්චි - නැහැ අප්පවිච්චි.

අප්පවිච්චිට කේත්ති ගියා. අප්පවිච්චි කේත්ති ගත්තම දත් මිටි කතවා. මට ඇතුළා දත් මිටි කත සඳ්දේ.

මොකක්ද මනුස්සයෝ ඔය මව් නැ දෙකම එකට කියන එක් තෝරුම?

නැහැ අප්පවිච්චි රාජ කලින් අප්පවිච්චිට කියන්න තව දේවල් මට තියෙනවා.

අප්පවිච්චි ඇද උඩ හරිබරි ගැහුනේ ඒ අතිත් දේවල් අහන්න සූජානම් බව අගවමින්. මම බයාදු විදියට කතාව පටන් ගත්තා.

අප්පවිච්චි මම මේ කියන කතාව මගේ රහසට කොට්ඨරි සම්බන්ධ ද කියලා මට තෝරුම් කරන්න අමාරුයි. හැඳුනී

ලේක ගැන පසුතැවෙන හැම මොහොතකම මට මේ කතාව මිනක් වෙනවා. ඒ කතාවයි මේ කතාවයි අතර සම්බන්ධයක් ඇත්තටම නැහැ.

අප්පවිත ට මතකනේ මම මුදින් ගියේ ගමී ඉස්කෝලට. මගේ ඒවිනෝට පළමු රහස්‍ය එකතුවන්නේ එහෙදි. මම හිතන්නේ එතකොට මම හිටියෙ එක්කෝ පහළ බාලාංශයේ නැත්තම් ඉහළ බාලාංශයේ.

ල් ද්වස්වල මම ඩුයාක් කුමති වුණේ තනියම ඉන්න. මම සමහර ද්වස්වලට ඉස්කෝලේ පුරාම ඔහේ ඇවිදිනවා. ගොඩනැගිල්ලක කොරිඩෝරයක් දිගේ ඔහේ ඇවිදිගෙන යන ගමන් ඒකේ කනු දොරවල් අතින් ස්පර්ශ කර ගෙන යන්න මම පුරුදු වෙලා හිටියා. බැරි වෙලාවත් මට කනුවක් හරි දොරක් හරි මග ඇරුණෙන් මම ආපහු ඇවිත් ඒක අතාලා යනවා. මේ ඉබාගාතේ ඉස්කෝලේ පුරා ඇවිදින සිරිත හින්දා ඩුයාක් වෙලාවට මම පත්තියෙ නැහැ. ඉතින් පහළ බාලාංශය (නැහැ මට හොඳවම මතක හැටියට ඉහළ බාලාංශය) බාර ගුරුතුමියට සිද්ධ වෙනවා මාව ඉස්කෝලේ පුරාම හොයන්න.

මම එදා ඇවිදිගෙන ගියේ පාසැල් බිමේ කෙළවරම තිබුණ ගොඩනැගිල්ලේ වැටයි බිත්තියයි අතර තිබුණ තිරුව දිගේ. ඒ ගොඩනැගිල්ල කෙළවර කදු ගැටය මත තියෙන විසල් බෝ රුකත් පැදිකුණු කර ගෙනම මම එහි අනෙක් පස බිත්තිය තරණය කරන්න හැරුනා. එහි කෙළවරේම තියෙන්නේ කාමරයක්. එහි දොර ඇරලා තියෙනවා මම කවදාවත් දැකලා තිබුණේ නැහැ. ඒ දොරට තටුවක් දැගෙන යන්න අමතක වෙලා මම විකක් දුර ගියා. ආපහු හැරිලා දොර වෙත පැමිණි විට මම දුටුවේ දොර හරියට

වසා නැති බවයි. බාගේට ඇරුණු දොර තද කර වහනවාද නැත්තම් ඇරලා බලනවාද කියලා හිතාගන්න බැරුව මෙ දොර ඉස්සරහ තෝන්තුව බලා හිටියා.

මම නිකමට දොර අතින් තල්පු කළ විට එය භාෂි ගාලා ඇතුළට විවෘත වුණා. ඊලශට එහි පැත්තක ගොඩ සා තිබුණ බේස්ක්, පුවු තොගයක් පහු කරගෙන ගිය මගේ බැල්ම නතරඹුණේ මට පිටුපා ජනේලය වෙත හැරී සිටින ස්ත්‍රීයකගේ රුපයක් මත. ඇගේ සාරිපොට පිටු පසට වැරී බිම ඇතිල්ලෙනවා. දොර ඇරුණු හඩට ඇය තිශැස්සෙමින් හැරී බැලුවා.

අප අතර පරතරය අඩි දහයකට පහලොවකට වඩා නැහැ. මම පළමුව දුටුවේ හැටිටය දෙපසට විවරව, තිරාවරණය වුණ ඇගේ විසල් පියුයුරු. ඇගේ අතක් පියවුරක රදී තිබුණා. ඉන් ගලා ගිය කිරෙන් හැටිටයත් තෙත්ව තිබෙන සැරී මගේ නෙත් වලට ගොදුරු වුණා. ඇය හැරුණේ තිශැස්සෙමින් වුනත් මගේ රුව දුටු සැනින් ඇගේ මූහුණ පහත් හැඟීමකින් එළිය වුණා. හරියට මේ වෙළාවට මම මෙතනට එයි කියලා ඇය බලාගෙන හිරිය වගේ. මගේ කුඩා කම එහි සිදුවත්තේ කුමක්ද යන්න මට හරියට තේරුම් කර තොදුන්නත් කිසියම් තෘප්ත්‍යාවකින් මගේ සිතත් ගතත් වෙළා ගත්තා. ඇ වෙත එන මෙන් ඇය හිසින් මට සන් කළා. මම කාමරයට ඇතුළේ වී ඇය වෙත යදී ඇය සිහින් හඩින් මා ඇමතුවා.

පුත් දොර වහගෙන එන්න.

මම ආපසු හැරී මදාර වසා ඇය වෙත ගියා. දැන් මම ඇගේ කිරිබරින් පිරුණු මා වෙත නිරාවරණය වූ දෙපියයුරු ඉදිරිපස. කළ යුත්තේ කුමක්දුයි නිනවිවක් තැනි වුනත් මට මතක් වුණේ අම්මාගෙන් කිරී උරා බොන මල්ලිව.

බොන්න!

ඇය කෙදිරුවා. මම හිටිවනම සිටිමින් ඇගේ දෙපියයුරු වල එල්ලිගෙන පිරුන තන ප්‍රඩු මුවින් ගෙන කිරී ඉරුවා. ඇය සිහින් ඉකියක් තගන හඩ ඇගෙන විට මට දැනුණේ මගේ හිස ඇගේ කුළුලින් තෙන් වන බවයි. ඇය දැඩි සෙනෙහසින් මා කිටී කිටියේ තුරුල් කර ගත්තා. මටත් තොදුනීම මගේ දෙඅත් ඇගේ බඳ වටා එතිලා. ඇගේ පියයුරු බර හැල්පු වුණාම ඇය මා මුදා හැරියේ මෙහෙම කියාගෙන.

හෙටත් එන්න!

හැමදාම ඒ වෙළාවට එම කාමරයට යන එක මගේ සිරිතක් වුණා.

මම කතාව නවත්තලා අප්පවිචි දිහා බැලුවා. අප්පවිචිගේ ඇස් අග කුළුලක් මෝදු වෙනවා. කපොලක් තලියනවා. අප්පවිචිට මතක ඇති ඒ කාලේ ගෙදර කතා වෙන දේවල්වලින් මම තේරුම් අරගෙන හිටී දෙයක් තමයි මම ඉපදිලා හැරිලා බලන ඇසිල්ලෙන් නංගිව අම්මාගේ බඩට ආව කියන එක. මට අම්මාගේ තනය අහිමි වෙන්න දෙමාසයක් ගියේ තැහැ. මට මතකයි මම

අපේ පුංචි අම්මාගේ කිරී නැති තනෙත් උරලා තියෙනවා. මම ඔය කියන සිදුවිම වෙන කාලේ මල්ලි ඉපදිලා මාසු ගානක් ඇති. අම්මා මල්ලිව තුරුල් කරගෙත කිරී දෙග හැටි මම අනත්තවත් බලාගෙන ඉදලා තියෙනවා.

අප්පවිච්‍යා මුහුණේ තිබුන යෝකී පෙනුම ක්‍රමයෙන් මැකී යන සැටි මගේ බැල්මට අසුවුණා. අප්පවිච්‍යා මුහුණට එකතු වෙන්තෙ මගේ කතාව ඒ හැරියට ම බාර ගන්න සූදානම් නැහැ කියනවා වෙශ පෙනුමක්. අප්පවිච්‍යා මගේ කතාව බැහැර කරන්න කළින මම ආයත් මගේ කට ඇරියා.

අප්පවිච්‍යා එය ඒ ඉස්කෝලේම උගේන්වපු ගුරුවරියක්. එයා ඉගැන්තුවේ මට ඉහළ පත්තියකට. රීට මාස තුනකට විතර පස්සේ එයා මාරුවෙලා ගියා. එයා මාරු වෙලා යන ද්‍රව්‍ය අනිත් ලමයි එක්ක වදිදී එතන හිටපු තව ගුරුවරියක් කිවිවා ඔන්න ඔයාගේ ප්‍රතා කියලා. එතකොට ඇය මාව තුරුල් කර ගත්තා. මම ඔය කතාව ගෙදර කිවිවේ නැතිවුණාට සමහර ගුරුවරු එක දැනගෙන ඉන්න ඇති. ශිෂ්‍යන්වේ සමත් වෙලා නගරයේ පාසලට යන තෙක්ම සමහර ගුරුවරියන්ට මාව අප්පර්ව ද්‍රැගනයක් වෙලා තිබුණා. සමහර ගුරුවරියක් මාව දුටුවම තවත්තගෙන ප්‍රාවට තුරුල් කර ගත්තවා.

තවත්තගනින් උණි පව ගැහිල්ල. මම ද්‍රැන්නේ නැද්ද උණි හැටි. අත් පැලවෙන බොරු ගොතල් කියන්න උණි ඒ කාලේ ඉදලාම හපනා තෙ.

අප්පවිච්‍යා දත් මිටි කන ගලිදය මට ඇහෙනවා.

අනිත් එක ඔය කියන හරුපෙ මට තේරෙන්නේ නැහැ කියලද උඩ හිතන්නේ? යකෝ උඩට කියන්න නියෙන දේ කෙලින්ම කියපන්. උපහැරණ නැතුව.

මට තේරුණේ නැහැ අප්පවිටි. මම කිවිවේ ඇත්ත. එහෙම එකක් වුණා.

නැහැ. උඩ ඔය කියන්නේ අවුරුද්දට එකා ගානේ ලමයි හම්බවෙන්න මම අර ගැනීත් එක්ක හැමනුනා කියන එකනේ. උඩේ ප්‍රශ්නෙ මගේ බේඛදු කමතේ. මම බිලා කනමදය වගේ ඇටින් අර ගැනීට ඉන්න දුන්නේ නැහැ කියන එකනේ. ඇයි උඩට ඒක කෙලින් කියන්න හයියක් නැත්තේ?

එහෙනම් එහෙමයි අප්පවිටි ඒ ගැන හිතන්නේ. ඇත්තට ම ඒක මම නිරමාණය කරපු කතාවක්ද? එහෙම දෙයක් මට කවදාවත් අත් දැකින්න වෙලා නැද්ද? එලස මවක් මෙන් මට කිරී දුන් ගුරුවරියක් පිළිබඳ කතාව සිහිනයක් ද? මට කුමයෙන් කල්පනා වෙන්නට ගත්තේ ඇත්තටම මම ඒක නිරමාණය කරපු එකක් වෙන්න ඇති කියලයි. ඒ කාලේ අප්පවිටිගේ කල් ක්‍රියාව මම දාජ්ටාන්තයකට ගෙතුව වෙන්න ඇති. අපේ ජීවිත කියන්නේ කතන්දර මල්ලක්.

මම ගල් ගැහී අප්පවිටි දෙස බලාගෙන හිටියා. අප්පවිටි මාව අහිබවා යන එක මට ඉවසන්න බැහැ. අප්පවිටි ඉදිරියේ මම බෙලහින වරිතයක්.

බලන්න කියපං බලන්න උඩේ අර අනිත් කතාව. ඒකත් ඔය වගේම කෙප්පයක් වෙන්න ඇති. ඒත් කමක්

නැහැ. ඒකත් කියපන්කො. ඔය උගේ කතා හැම එකඟ ඇතුළෙම ඉන්නේ මම නො. කියපන් ඉතින්.

නැහැ අප්පවිවි. මට ඒක කියා ගන්න බැහැ දැන් මම හෝ කියන්නම්.

ලංගන් හරියට අර අරාබි නිසොල්ලාසයේ අර්ථයාද වගේ කතාන්දර මල්ලක්.

අප්පවිවිගේ අන්තිම වචන දෙක මට ඇහෙතු කොට මම කාමරයෙන් එළියේ. මම කළවරේම ගිහිත් ඇදේ වැනිරුණා.

පහුවදා නිවාඩු ද්‍රව්‍යක්. උදේම වගේ සුමාලි ආවා. තනිවම නොවෙයි, සුමාලිගේ තාත්තත් ආවා. ඒ අය එන කොට මමයි අප්පවිවියි තිබියේ වැරුණ්ඩාවේ පඩිය මත වාඩී වෙලා කයිවාරු කදායක.

කාලෙකින් අප්පවිවිත් එකක් වෙනස් විදියක කතා බහකට අවස්ථාවක් ලැබුණා. අප්පවිවි ලෞ තියෙන්නේ හරිම ගතානුගතික අදහස්. අප්පවිවිලාගේ කාලේ නාට්‍ය වල තිබුනු කිසියම් රසයක්. අප්පවිවිගේ මතය අනුව විශ්ව විද්‍යාල වලින් පිට වෙන්නේ දැනුමක් තියෙන අය නොවේ. කවි නම් ඉතින් අල්විස් පෙරේරාගේ මීමන ගේ කපිල ගේ කවි තමයි කවි. රේඛාට අප්පවිවි තොරතෝර්වියක් නැතුව විශ්ව විද්‍යාල අධ්‍යාපනයටයි තිසඳුස් කවියටයි පහරපිට පහර දෙන්න පටන් ගත්තා. ඒ වෙන කොට මට අප්පවිවිත් එකක් කතාව ඇතිවෙලයි තිබුණේ.

එතකොට ම තමයි මම දැක්කේ සුමාලිගේ තාත්තාගේ පැජරෝ එක ගේටුව ලෞ නවත්තනවා. මූලින්ම පැජරෝවෙන් එමියට පැන්නේ විශාල බඩක්. රේඛාට තමයි එහි අයිතිකාරයා වූ සුමාලිගේ තාත්තා බිමට බැස්සේ. කහපාට අත්කොට වි පර්ටයක් ඇදලා,

කළ ගෙධියක් බදු බඩ කැපිලා පේනවා. ඔහු මුද්‍රා දෙපසට ඇත්ති තබාගෙන විකාරකාරී ලෙස විනෑමින් යෝ දෙසට එනවා. සුමාලින් ඒ පිටු පස්සෙන්. මම දැක්ක පැශරෝල පිටි පස්සෙ ලොරියක් නවත්තලා තියෙනවා. පිටිම් හතර පස්සෙ දෙනෙකුන් එනන තතර වෙනවා. මේ අය සුදානම් වෙන්නෙ ලොකු තාබිගමක් නවත්ත.

අප්පවිවි මේ වෙලාවේ මෙනන ඉන්න එක හරි මදි. සුමාලිගේ තාත්තා කොහොමටත් මගේ අප්පවිවිපා කැමති නැහැ. ඔහුට අනුව බෝධිපාල කියන්නෙ කළිසූ අදින ගොඩයෙක්. අප්පවිවි බුලත් විට කනවා. සිගරු බොනවා. අරක්කු බොනවා. අප්පවිවි ගේ තහය යට පොල් මුඩු රවුලක්. සුමාලිගේ තාත්තගේ මුහුණෙ නම් එක රවුල් ගහක් ඉතිරි නොවෙන්න මුඩු කරලා. අප්පවිවි තල් ගහක් වගේ උසයි. කෙටුවයි තමයි. ඒත් කඩවසම්. සුමාලිගේ මිටි තාත්තාගේ පෙනුමට තියෙන්නෙ ලොකු බඩ විතරයි. මම අප්පවිවි දිහා බැලුවේ ඔහුට මෙතනින් යන්න කියන්න.

කෝ අප්පවිවි? ඔහු අතුරුදහන් වෙලා. අප්පවිවි මම කියන්නත් කළින් හෙමින් සිරුවෙම කාමරේට පල්ලෝ බහින්න ඇති. අප්පවිවිට පෙන්න බැරි සුමාලිගේ තාත්තා ඉංග්‍රීසියෙන් කතා කරන එක. ඔහු මොන ඉංග්‍රීසි කතා කළත් අප්පවිවි උත්තර දෙන්නෙ සිංහලෙන්. අප්පවිවි මග ඇරලා ගිය එක හොඳයි.

මම දැක්කා හිල්බා ගැනින් හෙමින් සිරුවේ වැට පනිනවා. අප්පවිවිගෙයි මගයි නොසියාම් අර දෙන්තාගේ කනේ තියලා ඇයට අපුරු විනෝදයක්

විදින්න පිළිවන්. සුමාලිගේ තාත්තා කෙළින්ම ගෙට ආවේ මා දිහා රවාගෙන.

තමුසේ මග කෙල්ල කැවා ඕයි. මම මේක ලේසියෙන් අත අරින්නේ නැහැ. තමුසේ අර නැවචිවිචියක් එක්ක තටපු තෙයියාවම් මම නොදුන්නවා කියලද? ඔවුනින් ගහේ කටු උල් කරන්න ඔනා නැහැනේ. තමුසේගේ අප්පවිච් පවුල් දෙකක් නඩත්තු කරපු මිනිහෙක්නේ.

සුමාලිගේ තාත්තා හති දමනවා. අනේ තාත්ති. සුමාලි ඇවිත් මහුගේ ඇගේ එල්ලුනාම මහු අත ගසා දමපු පාරට ඇය විසි වෙලා යනවා.

අයිතේ මම මේ කෙල්ල තමුසේ එක්ක එනවට කැමති වුණේ එකිගේ අඩා වැඩියාව හින්දු. නැත්තම් තමුසේගේ ඔය දිසාපතිකම් මම මායිම් කරන්නේ නැහැ. මම තමුසේ ගැන විස්තර හොයා ගෙන තියෙන්නේ. අර සක්කරවටිමත් එක්ක ලැගපු ගුබිබැයම් වල විස්තරත් මම දන්නවා. තමුසේට තියෙන්නේ සිතාසි එනකං බලාගෙන ඉන්න විතරයි. මේ කෙල්ල මට වැඩි නැහැ.

අප්පවිච් මෙතන නොසිට කාමරේට ගිය එක ලොකු දෙයක්. අප්පවිච් හිටියා නම් හිතයි මම එයාට කියන්න ගිය රහස තමයි සුමාලිගේ තාත්තාගේ කටින් මේ එලියට පතින්නේ කියලා. ඒක නොවයි අප්පවිච් රහස. ඒක වෙන එකක්. සුමාලිගේ තාත්තා දන්න ඉටි ගෙඩියක් නැහැ. අද රට අපි ඒ කතාව කියමු.

මම දැක්කා අර ලොරිය ගේටුවෙට තෙරපිගෙන මිදුලට එනවා. මම ඒ දිහා බලාගෙන ඉන්නකොට සුමාලිගේ තාත්තා කතා කරන්න පටන් ගත්තා.

ලන් ගෙදර තිබුණු උන්ට අයිතියි කියලා නිතුන මක්කාම බඩු ලොරියට පටව ගන්නා. මම නිදාගන්න ඇදියි ඒකේ තිබුන අල්මාරියයි මේසේකුයි විතරක් ඉතුරු කරලා තිබුණා. අප්පවිවිගේ කාමරේ ඇද ඉතුරු කළේ සුමාලිගේ ඉල්ලීමට. කවිදේ ඒක එළියට ගන්න හදනකාට සුමාලිමයි කිවිවේ නැහැ ඒක එහෙම තිබුණාවේ කියලා. ඒක අප්පවිවි නිදා ගන්න ඇද කියනාවා වගේ තේරුමක් තමයි එහි තිබුණේ.

උන් මගේ පොත් රාක්ක වලට ඇති ගහන්න
ආවේ තැනි එක ලොකු දෙයක්. මේ කාලය පුරාවට
ම සුමාලි මා දිහා ඇහැක් ඇරලා බැලුවේ තැහැ. ඇය
හිල්බා ගැනීත් එක්ක මොනවාදේ තොර තෝංචියක්
තැතුව දෙඩ්විවා. හිල්බා මා දිහා බල බල කියන්න
ඇත්තේ අප්පවි ගැන වෙන්න ඇති.

අන්තිමේදී උත් මක්කොම අප්පවිවිය මමයි ඒ පාල හිස් ගෙදර තනි කරලා පිටත් වෙලා ගියා.

අජ්පවිච් මම ඒ කතාව මුල ඉදළාම කියන්නම්. මම අජ්පවිච්ගෙම පුතා. අජ්පවිච්ගේ කපාපු පැලුව. මම අජ්පවිච් වගේම උසයි. හීන්දුරයි. කොන්ඩේ බොකුටුයි. අජ්පවිච්ගේ වගේ රුවුලක් තැති වුණාට මුහුණ දිගටියි. කෙටියෙක් කිවහොත් කෙල්ලෙක් මට දැපනේ වැවෙන්න වැඩි වෙලාවක් යන්නෙ තැහැ. හැබැයි සුමාලි මට හමුවීම වෙනම කතාවක්. බාග විට මම ඉස්සරහට ඒක කියයි. සුමාලි වුනත් මට වහ වැටුණේ මගේ උගත්කමටවත් රස්සාවටවත් නොවෙයි. මගේ කඩවසමට.

අජ්පවිච් ඔලොක්කු හිනාවක් තමන්ගේ මුහුණේ ඔහේ ඇදෙන්න දීලා බලාගෙන ඉන්නවා.

මට විතරයි අජ්පවිච්ගේ රුපකාය තනිකරම ලැබුණේ. අනිත් ලමයි ගැන රටේ මිනිස්සුන්ට ප්‍රශ්න තිබුණා. මිනිහා රෝන්දේ යනකොට වෙන ගැනු තියාගෙන පවුල් කනකොට මොන ගැනිද ඒවා ඉවසගෙන එක් හිත්ව ඉන්නේ? අම්මගේ පතිවත අජ්පවිච්ට ප්‍රශ්නයක් නොවුනට ගමේ උන්ට ප්‍රශ්න තිබුණා.

උකී ඔය වැල් වටාරම් දෙඩවිල්ල පැත්තක තියලා කතාව කියපා.

අප්පවිච් එක පාරටම පරලය වුණා.

නැහැ අප්පවිච් මට ඕන වුණේ මේක මූල ඉදාල කියන්න.

මට ඕන මම නොදාන්න දේ උඩින් දැන ගත්ත මිසක් මම දාන්න දේම ආපහු උඩි ලවා වමාරවත්ත තෙමේ. උඩි අම්මා තවත් මිනිස්සු එක්ක නිදා ගත්ත කියන එක මම නොදාන්න කාරණයක් නොවේයිනේ. ගැනීයකුගේ පතිවත භෞයන්න දරුවත්ගේ මුහුණ බලන සිරිත යල් පැන ගිය එකක්. අනිත් එක මගේ ගැනීග පතිවත මට ප්‍රශ්නයක් නොවේයි නම් උඩිට තියෙන රුදාව මොකක්ද?

අප්පවිච් ඒ මගේ අම්මා.

වේසාවියක් ගේ දරුවෙකුට වුනත් ඒ වේසාවි අම්මා තමයි. උඩි මට ඕක කියලා දෙන්න යන්න ඕන නැහැ. දැන් කියපන් කෙලින් ම උඩි රහස. උඩි ඒක උඩිට කෙලින් මම ලව්වම කියවා ගන්න කෙලින් කියපන්.

අප්පවිච්!

මම අප්පවිච් දිහා පුදුමයෙන් බැලුවා. මගේ රහස අප්පවිච් දන්නේ කොහොමද? අප්පවිච් ඒක දැනගෙනම වෙන්න ඇති බාග විට මෙහෙම ඇවිත් මාත් එක්කම ඉන්නේ. අප්පවිච් ඒක දැන ගත්තයි කියන එක් පුදුම වෙන්න දේකුත් නැහැ. ඒක අප්පවිච් නොදාන හිරියා නම් තමයි පුදුම වෙන්න ඕන. අප්පවිච්ට එහෙම ඉදි බල තියෙනවා.

උඩි ඔහොම මහ ලොකුවට මං ගැන කළබල වෙන්න ඕන නැහැ. මම ඕක මේ ගෙදරට පය ගහුරු

ද්‍රව්‍යය ඉදාලාම දැනගෙන හිටියා. මොකක්වත් තෙමේ උණී ඔය නල්ලමලේ රහස්. උණී ඔය හෙමිජ්ජ වගේ ඉන්නේ ගැනියෙක්ව මරලා.

අප්පවිව!

හැම එකට ම හප්පවිව හප්පවිව ගාන්නේ තැතුව ඉදින්. මම දන්න ඉටි ගෙධියක් තැහැ. හැබැයි පසුගිය ද්‍රව්‍යවල උණී හැසිරුණේ ගැනියෙක් ව මැරුව නරුමයෙක් වගේ තමයි. කාවද මැරුවේ, කොහොදිද මැරුවේ, මොකවද මැරුවේ. ඔය එකක්වත් මම දන්නේ තැහැ. දැන් කියපං උණී ගැනියෙක් ව මැරුවා තේදී?

මම කතාවක් බහක් තැතුව දිගින් දිගටම අප්පවිව දිහා බලාගෙන හිටියා. දිගට ම බලාගෙන හිටියා. අප්පවිව ව මාව ඇති වෙනකම්ම බලාගෙන හිටියා. අන්තිමේදී අප්පවිවීම කතා කළා.

හරි උණී මොකත් කියන්න ඔහෙ තැහැ. මම කියන්නම්. උණී ගැන තෙමේ මම ගැන. පිරිමි ගැහැනු ඇසුරුකිරීමේ පිළිවෙළ ගැන. ගැනියකුට දැපෙන වැටෙන මිනිහෙකුට විය හැකි දේ ගැන.

අප්පවිව රික වෙලාවක් හති දුම්මා.

ඒක කතාවක්. කෙනෙකුට අහන්න හිත් දෙවන කතාවක්. බාග විට මේ කතාව අහල උණී ඔය මනස්ගාතය අකුල ගනිවි. උණී ඔය කතාවක් කියලා මට කියන්නේ ඒක සිදු වෙවිව විදිය කියලා උණී හිතන දේ මිසක් ඒක සිදුවුන විදියම තෙවේ කියලා මම දන්නවා. බාග විට මම මේ කියන්න යන කතාවත් එහෙම වෙන්න ඇති.

මම වාරියපොල කැමිකරම විද්‍යාලයෙන් පිටවෙලා ආවත මට රස්සාවක් තිබුණේ නැහැ. මෙන්න මේ රස්සාවක් නැතුව රස්තියාදුවෙන් ගෙවපු කාලයේ තමයි මම නාට්‍ය කණ්ඩායම හැඳුවේ. උඩට මම කිවිවනේ අජේ මම නාට්‍ය කණ්ඩායම මේ රටේ නොගිය පලාතක් නැති නාට්‍ය කණ්ඩායම මේ රටේ නොගිය පලාතක් නැති තරමි.

උඩ නොදුන්නවට මට රස්සාවක් ලැබුණෙන් මගේ ඩිතුවක්කාර මුරණ්ඩු පිළිවෙත හින්දාම තමයි. අපී ඒ කාලේ සම සමාජකාරයෝ. මම තමයි හන්දියේ විශාල රතු පෙරේරාට වැඩි කළා. අජේ ගේ ඉස්සරහ පොල් ගහක පෙරේරාට වැඩි කළා. අජේ ගේ ඉස්සරහ පොල් ගහක රතු පාටින් සරසපු විශාල කරන්න රෝද්‍යක් එල්ලගෙන ගෙයි මිදුලේ අල්විස් පෙරේරා ව මම වේදිකාවක් හැඳුවා. හන්දියේ කබේ මුදලාලි ආර්.ඩී. ව තමයි වැඩි කළේ. මට තවම මතකයි අල්විස් පෙරේරා අර වේදිකාවේ ඉදගෙන කිවිව කවි. මහුව ගොදුරු වුණේ අර මුදලාලිගේ කබේ මුදුනෙම එසවිලා තිබුණ දැවැන්න නිල්කොචිය.

හන්දිය කබේ මුදලාලිගේ බඩි ගෙධිය

පිරවෙන විදිය දන්නව අර නිල් කොචිය

අජ්පවිච් තාලයකට ඇදලා පැදලා කියදිදී මට හිතුණේ අජ්පවිච් කියන විදියට ඇත්තටම කවි කිවිවේ අල්විස් පෙරේරා ද කියලා. බාග විට ඒව අජ්පවිච්ගේ ම කවි වෙන්න ඇති. හිටිවන කවි වල ගොරේ ගලන්නේ මුබරිකම. ඒ කවිවල එන ග්‍රාමය බවට හේතුව ඒකයි කියලා මම අජ්පවිච් එක්ක වාද කළා.

මාත්‍ර එක්ක එකග නොවුනාත් අප්පවිලි කිවිලේ
කළී කම කියන්නා මූබරිකම නම් එකත් එක විදියක
හැඳුන්කමක් තමයි කියලා.

මට මතකයි ඔය රස්වීම වෙලාවේ ආර්.ඩී. හන්දියේ
මුදලාලිහේ කඩ්චිට ඇවිත් තිබුණා. අල්විස් පෙරේරාගේ
රස්වීම සංවිධානය කරන්නා කවිද කියලා ආර්.ඩී.
මුදලාලිහේන් අහන කොට අපේ නාට්‍ය කණ්ඩායමේ
ආච්චේව කාරයා මුන ඇල්බට ඉදලා තියෙන්නේ
එත්තාමයි. ඒ කතා බහ මිනින්තු ගණනාකින් අපේ රස්වීම
සුම්යට පියාකිලා ආවා.

කවිදෝ නොන්ඩියෙක් පාරේ දෙපාලනවා

මේ රස්වීමේ අඟ මුල ගැන විමසනවා

අල්විස් පෙරේරා යකඩ කටෙන් ඇති පදම්
හයියෙන් කියලා දැම්මා. ආර්.ඩී. ගේ එක කකුලක්
කොරයි. මොහොතාක්වන් නොරදි කොර කකුලත් අද්ද
ඇද්ද උන්නැහේ කැට්ලැක් එකට නැග්ගලු.

අප්පවිවි හඩ නාතා තිනාවෙනවා. ඒ තිනාව
වියැකෙන්න වැඩි වේලාවක් ගියේ නැහැ.

ආර්.ඩී. ගේ රස්වීම ඒ හන්දියේ තියන්න නියමිතව
චිත්‍රණේ එට පස්සේ. ඒ රස්වීමට ද්වස් ගානක් තියෙදීද
තමයි මම රතු බැනාරයක් පාර හරහා දැම්මෙම. එදා රේ කන
මිදා වගේ බි ගෙන එතන හන්දියේ පාර මැද වැට්ටිගෙන
ආර්.ඩී. ව පතුරු හරිමින් ඉන්න කොට තමයි උන් මාව
රැකුර ගෙන ගියේ. මාව පටව ගත්තේ ලොරියකට. ඒ
ලොරිය කෙලින්ම ගියේ දුල්ලුව වත්තට.

ආර්.ඩී. මු ප්‍රේම්ජාතා මූල්‍යතා තුමේ මුදලේ එට දවස් ඇක්කට පස්සෙය. උත් මු මෘදු කාන්තා ගෙවන්න දිලා ඇක්කට පස්සෙය. උත් මු මෘදු කාන්තා ගෙවන්න දිලා ඇක්කට පස්සෙය. ආර්.ඩී. ඉස්සරහ ගැඹුවා දැන් ඇක්කට පස්සෙය මාව ආර්.ඩී. ඉස්සරහ ගැඹුවා තියා.

ඇඟ - ඔමුයාද මිනිනු?

ආර්.ඩී. ඇපුවා. එලුගෙට කිවිලේ ගමචිවරයි.

ඒම් තුළු ඉගෙනා ගත්ත මිනිහෙක්ගේ මේ ගමේ. මම තුළුසේට ආණ්ඩුවේ රස්සාවක් දෙන්නාම්. මගේ වැඩවලට ඇති ගෙන්න එපා.

විවිධ වගේ ම ආර්.ඩී. මට රස්සාවක් දුන්නා. ඉඩම් සාම්බාධන ගේපාර්තමේන්තුවේ ඕවර්සියර් කමක්. හැබැයි මගේ පළමු පත්‍රීම කළාවැව ව ලැබුණ තින්දා ආර්.ඩී. ට සැනකිල්ලක් ලැබෙන්න ඇති.

මගේ කනාව ඒක නොවේයි. රස්සාවක් නැතුව නාට්‍ය කණ්ඩායමක් හඳුගෙන රට වටේ යන කාලේ වරක් අපි ගියා වාරියපොල. මලුගන්නේ රජයේ පාසල කිවුව නමයි අපි කදවුරු බැඳු ගත්තෙ. මම ඉගෙනා ගත්ත කාමිකරම විද්‍යාලය තිබුණෙන් මලුගන්ට යන පාරෙමයි. අපි මාස ගාහක් තිස්සේ නාට්‍ය සංදර්භන පැවැත්වුවා. කාමිකරමේ ඉන්න කාලේ ඒ ප්‍රදේශයේ මිනිස්සු මම ප්‍රතින් ඇසුරු කරලා තිබුණා.

අපේ නාට්‍ය කදවුර පිහිටා තිබුණේ පාසල අසලම විභාල පොල්වත්තක. ගමේ මිනිස්සු අපට හරියට සැලකුවා. මිනිස්සු මාව ඇමතුවේ නාට්‍ය මහත්තයා කියලා. අපි එතන ඉදෙගෙන වාරියපොල පුරාම තැනින්

තැන නාට්‍ය සංදර්ජන පැවැත්වුවා. වැල්ලැගල විහාර පිංකම් අඛල කරගෙන සති දෙකක් පුරාම පවත්වපු නාට්‍ය සංදර්ජනේ ගැන අදවත් මිනිස්සු කතා කරනවා. මලගනේ ඉස්කේස්ලේ ප්‍රධානාවාරය තුමා කලා ලැදී මත්‍යස්සය. අපට එයාගේ කරුණාවයි. සහයෝගයයි නොඅඩුව තිබුණා. මම හිතන්නේ ඔය කාලය තුළ මම අප්‍රතිත් නාට්‍ය දහයක් පහලාවක් ලියලා පූහුණු කලා.

ඒ අවි අස්සේ අපේ පිරිමි අභ්‍යන්තර පහළ ගැහැනු සමග අමුතු සම්බන්ධකම් ඇති කරගෙන. අපි එහෙම විනයක් තිබුණ පිරිසක් නොවයි. පුදුමේ කියන්නේ මේ පළාතේ ගැහැනුත් මිනිහෙක් එක්ක නිදිවදින්න ලැස්ති වෙච්ච ගමන් ඉන්නේ. ගැනියෙක්ව යය කොහේ හරි පදුරකට දක්කන එක අපේ උන්ට ඒ හැටි ක්‍රේජක් නොමේ. ඒත් මම මටම පතව ගත්ත නිතිරිති ටිකකින් සංවර කමක් ආරුඩ් කරගෙන හිටියේ. මේ නිසාම ගැනු වැඩියෙන් ආකර්ෂණය වුණේ මට. මලගනේ ඉස්කේස්ලේ ගුරුවරියකුත් මා එක්ක පැටලෙන්න ලැස්ති පිටම හිටියා. මම ඒ එකියක්වත් ගණන් ගත්තේ නැහැ. උඟ දන්නවතේ මං ගැන. ගැනු ගැන ආසාවක් නැතුව නොමේ. ඒත් මං එහෙම පෙන්නුවා. මේ හින්දු නාට්‍ය මහත්තයා ආඩම්බරකාරයෙක් හැටියට තමයි ගැනුන්ගේ සංගම්වල කතා වුණේ.

ඒ ද්වස්වල මගේ සිරිත තමයි අභ්‍යන්තර ගං වල ඇවිදින එක. ඒ ඇවිදින ගමන් මම මගේ නාට්‍ය වල දෙබස් හිතින් තිරමාණය කලා. ඒ වෙනකාට රජ කතා, වෝරකතා, දේවකතා, වනකතා ඔක්කොම ඉවරවෙලා තිබුණේ. මා

70 මගේ නවකතා මම
ආලය කළ තරුණිය, කැලී හදු වගේ නවකතා මම
නාට්‍ය බවට පරිවර්තනය කළ.

මම ගල් ගැහිලා ඇය දිහා බලාගෙන හිටියා. මේ ගමේ ඒ තරම් පොත්ත රතු එකියක් මම ඊට කළින් දැක්වා හිටියේ නැහැ. ඇගේ දිගු කෙස් වැටියන් කඩා හැඳිගෙන ඇයන් එක්ක හරි හරියට මාගලේ වී අතුරනවා. ඇය නැමිලා හිටපු සාරසුබාව කාගේ ව්‍යුණන් හිත කළඹින සුළඟි. උකුලට ඔහේ මගේ බැල්ම එක්ක පුරතල් වෙන්න ඉඩ දිලා ඇය තමන්ගේ වැශේ කරගෙන ගියා.

මම වැට ඉස්සරහ ඇය දිහා කොයි තරම් වෙලාවක් බලාගෙන හිටියාද කියලා මට මතක තැහැ. මෙහෙම මේ විදියට තරුණ ස්ත්‍රීයක දෙස බලා සිටිම අශ්‍රීලාංචර නොහොඳිනා දෙයක් ලෙස මට දැනුතේ තැහැ. ඇය එක්වරම හැරිලා මා දෙස බලන තෙක්ම මම පුන් තැනම ගල් ගැසී හිටගෙන සිටියා. මාව දුටු ගමන්ම ඇය දුන්නක් වශේ කෙලින් වී සිට ගත්තා. මාව හඳුනාගත් බවක් ඇගේ මූහුණින් පළ වුණා. ඒ වෙනකොට ඒ පළාතේ නාට්‍ය මහත්තයාව නායුනන කෙනෙක් හිටියේ තැහැ.

අැගේ මූහුණේ මන්දය්මිතයක් ඇඳිලා වහාම මැකි ගියේ තැනි ගන් බවක් පළ කරමින්. ඊපුගට ඇය නොඉවසිල්ලෙන් ගේ දිහා බැලුවා. ඇය ගවුමකට උධින් මල් වැළුන විත්ත රෝදක් ඇදැගෙන හිටියේ. වහාම එතැනින් පියමන් වෙන්න යයි ඇය මට අතින් සන් කළා. එහෙත් මම තවදුරටත් නොයෙල්ව එතනම සිටගෙන සිටියදී ඇය වෙළෙවිව ගේ දිහාවට පිය මැන්නා. ඉස්තේප්පුවට ගොඩ වී ගෙට ඇතුළු වීමට මොහොතකට පෙර ඇය ආපසු හැරී මා දෙස බැලුවා. තැනි ගැන්ම සමග මුෂුවූන ඇගේ මූහුණේ සුන්දරකම මාව මුසපත් කළා.

ඉන් පස්සේ දවස් ගණනක්ම මම ඒ පාරේ ගියත් මට ඇයට දකින්න ලැබුණේ නැහැ. ඒ වෙනුවට දවසක් මම දැක්කේ මිදුලේ හිටගෙන හිටපු උරු වැද්දෙක් වගේ මරුමූස් පෙනුමක් තියෙන මිනිහෙක්. ඔහු සරම මවිල් වලින් ගැවසුන කළවා පෙනෙන විදියට කෙටි කර වලාපට ගහගෙන හිටියේ. ඉනේ දිග පිහියක්. මම ගේ ඉදිරිපිට දි ගමන බාල කර බලදී ඔහුගේ මරු මුස් බැල්ම ඉස්සර වුණා.

ඊට පස්සේ මම ඇයට දැක්කේ අපේ නාට්‍ය ද්ර්යනයක් නැරඹීමට පැමිණි සෙනය අතර සිටි නරඹන්නියක් විදියට. අප එවර නාට්‍ය පෙන්නුවේ පාසලේ මිදුලේ තනවපු වේදිකාවක. පැති තිරයක් අතරින් ජ්‍යෙක්ෂක ජනකාය ඉදිරියෙන් ම ඇය සිටගෙන සිටිනු මම දුටුවා. එඟු එතන වේදිකා ගත වුණේ මම අප්‍රතින් ම ලියපු කැලැහැ. මමයි ඒකේ ජෝන් ජයපාල.

වේදිකාව ආසන්නවම සිටගෙන සිටින සුරැපීතිය දුටුවම මට ඉහිලුම නැතිව ගියා. මම ඇල්බට්‍රෝ ලගඹ කැදුවලා ඇයට පෙන්නුවා.

එකක ගෙන වරෙන් කොහොම හරි ස්ටේල් එක පිටි පස්සට.

ඇල්බට් විකක් අදි මදි කළා. ර්ලය ද්රේනයට ජෝන් ජයපාල වේදිකාවට පැමිණිමට නියමිත බව ඇල්බට් මතක් කරා.

හරි හරි ඒකට තව වෙලා තියෙනවා.

ර්ලයට මම දුටුවේ ඇල්බට් සෙනය අතර තෙරපෙමින් ඇය ලෙට සම්ප වන ආකාරයයි. ඔහු ඇයගේ කනට ලංචී මොනවාදේ කියනවා. ඇය එක්වරම හැරී ඇල්බට් දෙස බලා අනතුරුව වේදිකාව දෙස බැලුවා. පැති තිරයට මුවාව සිටින මාව ඇයට ජේන්නේ නැහැ.

මේ වෙලාවේම ආබා මගේ කනට කරලා මොනවාදේ කියනවා. මම ඔහු කියන දේ අහන්න ඔහු සමග අයිනකට වූණා. ආබා කියන දේ මට හරියකට තේරුණේ නැහැ. මම හිතන්නේ ඔහු කළේ පෙළ මතක් කර දෙන විල්සන් ගැන පැමිණිල්ලක්.

හරි හරි ආබා මං ඒක ගැන බලා ගන්නම්.

ර්ලයට මම පැති තිරය අතරින් සෙනය දිහා බැලුවා. ඇය එතනින් අතුරුදෙහන් වෙලා.

බෝධී මහත්තයා අන්න අරකි ආවා.

ඇල්බට් වේදිකාව පිටුපසින් ඇවිත් කොදුරනවා. මම වේදිකාවෙන් බීමට පැන පිටුපස කළවර අතරට දියවූණා.

හැඩැපි රේලයට ජෝන් සයඹාල තමයි එන්න කියෙන්න.

පරි පරි යෙකුෂ මම ඇදගෙන ඉන්නේ. වෙළුවට උන්නම්. මට ඔතා කරපන්නා.

එකඟාවී ඇය ලයටම ඇවිත්. මම ඇගේ අතකින් උල්ලා ලයට ඇදාලා ගත්තා.

මම මිහත්තයාව දැක්කා.

ඇය තොල් මතුරහවා.

ඇය ඉතින් ඔතා නොකළේ මොකත්ද මියාගේ නම්?

රත්නාවති. මම ඇගේ තමට ආලවත්තකම පැවැරුවා.

රත්නා!

මම ඇයට තුරුල් කරගෙන ඇගේ මූහුණෙ තොල් පිහිටා තිබුණ තැන සෞයා ගත්තා.

මගේ මතුස්සයා මාව මරසි.

ඇගේ පසුව ගැහෙනවා.

අර උරු වැද්ද ද මියාගේ මතුස්සයා.

රේලයට මම කළේ ඇය ලයම තිබුණ පාසල් ගොඩනැගිල්ල දිහාවට ඇදගෙන යන එක. මට එක පාරටම මැවිලා පෙනුනෙ උරු වැද්දගේ දැවැන්තකමට මේකිව තැලෙන පොඩිවෙන සැටි.

බෝධී මහත්තයා දැන් සින් එක.

ඇල්බටි ඇතු ඉදගෙන කොදුරනවා. මට ඇය අත හරින්න හිතෙන්නේ නැහැ.

පස්සේ එන්නම් මහත්තයා.

ඇය මගෙන් ඇත් වෙත්ත හදනවා. මම ඇයට තදින් තුරුල් කර ගත්තා.

එපා මහත්තයා... මගේ මිනිහාත් ඇවිත් ඉන්නවා. මහත්තයාගේ කොටස කරන්න යන්න. නැත්තම් මිනිස්සු කළබල වෙයි.

ඇත්තටම මිනිස්සු කළබල වුණා. පාසල් භුමිය දෙවනාත් කරගෙන තුවක් නැයුනා. මම රන්තට අතහැරලා වේදිකාව දිහාවට දිවිවා.

කෝ යකෝ නාට්‍ය මහත්තයා.

ලන් වේදිකාවත් ආක්‍රමණය කරලා. ආබා කරකියා ගත හැකි දෙයක් තොමැතිව බලාගෙන ඉන්නවා.

කෝ යකෝ තේගිසාගේ ගැනී.

අර නාට්‍ය මහත්තයාත් එක්ක ඉස්කෝලේ ඇතුළට රිංගුවේ.

කෝ යකෝ මග ගැනී?

උරු වැද්දාගේ අත් දිග මත්තයක්. එක ඉහළට එසවුණේ මගේ හිස් මුදුන ඉලක්ක කරගෙන. ජට කලින් ආබාගේ පොලු පහර ඉස්සර වුණා. උරු වැද්ද (එගේ නම තේගිස්) වේදිකාව හරහා ඇදගෙන වැටුනා. දැන්

එතන එකම කාලගේටටියයි. පොලිසියන් එතනට කඩාගෙන වැදුනා. තේගිස් රෝහලට ගෙන ගියේ එට පස්සේ. අපට පහුවදාම ඒ පළාත අතහැරලා එන්න සිදුවුණා. වහාම පළාතෙන් පිටති යන ලෙස පොලිසිය අපට දැනුම් දුන්නා. ඒ අනුව අපි ගම රට බලා ආවා. තේගිස් රෝහලේ ලැබූ අල්ල පනැල්ලේ රත්නා මාත් එක්ක ආවා.

අප්පවිවි කනාව නවත්තලා මා දිහා බලාගෙන ඉන්නවා. අප්පවිවිගේ තිපුණු බැල්ම මට දරාගන්න බැරි තරමි.

ඇයි අප්පවිවි?

බැරිම තැන මම ඇහුවා.

මම මේ කළුපනා කළේ එඟ ඒ මා එක්ක ආවේ උණි අම්මා කියලා උණිට කියනවද තැද්ද කියලා.

අප්පවිවි!

පහුවදා උදේම මම තේ එකකුත් හඳුගෙන අප්පවිවිගේ කාමරේට ගියේ අප්පවිවිට මූහුණු දෙන්නේ කොහොමද කියලා සිතමින්. නැහැ මය කියන රත්නා මගේ අම්මා නම් අප්පවිවි කොහොම ද මට මූහුණු දෙන්නේ? අප්පවිවි රියේ රාත්‍රියේ එළිදරවි කළේ එව්වර කාලයක් සැයුවී තිබුණු රහසක්.

මට මතකයි ඒ ද්‍රව්‍යවල අප්පවිවි රාවණා ට පක්ෂ ව වාද කරනවා. මේ වාදය ඇව්වෙන්නේ අපේ ගෙදර සාලයේ. යුත්සේකර ලොකු ඉස්කේලේ මහත්තයා තමයි අනෙක් පාරුණවය. අප්පවිවි නගන තරකය තමයි අපේ ජාතිය ආරම්භ වුණේ විෂයගෙන් නොව රාවණාගෙන් බව.

අප්පවිවි ට අනුව විෂය යනු මං පහරන්නෙක්, හොරෝක්. එහෙම කෙනෙක් අපේ ජාතියේ පියා වෙන්නේ කොහොමද? යුත්සේකර ඉස්කේලේ මහත්තයාත් එහෙම ලේසියෙන් අතහරින කෙනෙක් නොවේයි. රාවණා කියන්නේ ගැනු හොරෝක්. මහු අනුත්ගේ ගැනියෙක් ව හොරකම් කරගෙන ආපු තිවටයෙක්.

මේ තිවටයෙක් කියන යෙදුමට තමයි අප්පවිවි පරලය වෙන්නේ. මහු ඇගිලි දෙක පිළිස්සෙන්න ඔන්න

මෙන්න කියලා ඇවිලි තිබුණ සිගරටුවේ අන්තිම නිකොට් විකත් පපුවට උරාගෙන භුත් තැනින් නැගිට්ටා.

එක කොහොමද යූන සේකර මහත්තයා නිවටකමක් වෙන්නේ? ගැනීයෙක්ව බලහත්කාරයෙන් අරගෙන එන එකත් හපන්කමක් තමයි.

ගැනීයෙක්ව එයාගේ කුමැත්තට විරුද්ධව බලෙන් අරගෙන එන එකද වීරකම?

සිතා රාවණ එක්ක ආවේ කුමැත්තෙන්. එක සිතාගේ හිතේ තිබුණ ආලවන්තකමක්.

මට හොඳටම මතකයි උපුවස්සට හේත්තු වී ගෙන මේ කතා බහ අහගෙන සිටි අම්මා මුළු තැන් ගේ දිහාවට ගිය බව. ඇයි අම්මා එහෙම පැනලා ගියේ? අප්පවිච්චෙ උද්විච්ච ඔහුට පක්ෂව හිතින් තරක ගොඩ නගමින් සිටියා මිසෙක මට ඒ ගැන නිනවිච්ච නැහැ.

මම කාමරයට ඇතුළුවුණා. අප්පවිච්ච ඇදේ නැහැ. මෙව්වර උදෙන් නම් එයා ඇහැරෙන්නේ නැහැ. මම ගේ හැම තැනම අප්පවිච්ච හෙවිවා. ගෙයින් එළියට බැහැලත් අප්පවිච්ච අප්පවිච්ච කියමින් කැ ගසා අප්පවිච්ච කැදෙළවිවා. එතකොටම තමයි අල්ලපු ගෙදර හිල්ඩා කැදෙළවිවා. එතකොටම ඉන්න බව දුටුවේ. ගැනී ජනේලයකින් මා දිහා බලාගෙන ඉන්න බව දුටුවේ. අප්පවිච්ච යනවා හිල්ඩා දකින්න ඇති.

හැතිරියක් වුනත් අප්පවිච්ච යනවා දක්කාද කියලා අහන්න මම විකක් වැට අයිනට සම්ප වුණා.

මිසිස් ගුණවර්ධන අපේ අප්පවිච් එහෙම උදේශ යනවා දැක්කාද?

මම එහෙම අහනකොට හිල්බා ගේ මූහුණ සුදුමැලි වුණා. මම තව ටිකක් ඇර තිබුණා ජනේලය දිහාවට ගියා. අප්පවිච් උදේශ යනවා හිල්බා දකින්න ඇති. මට මින් වුණේ අප්පවිච්ගේ හිතුවක්කාර ගති ගැන හිල්බාත් එක්ක කයිවාරු කදයක වැටෙන්න. ඒත් මම අප්පවිච් ඊයේ රිකියා කතාව නම් කියටවත් කියන්නේ නැහැ. මොන පුතුකුටද පුළුවන් තමන්ගේ අප්පවිච්ගේ කතාව මේකයි කියලා පිටස්තර කෙනෙකුට කියන්න. අප්පවිච් ගැන රටුවු මොනවා තොහිතයිද?

ඒත් එක පාරටම සිදුවුණේ මම තොහිතපු දෙයක්. මම හිල්බාත් එක්ක කතාවට වැටෙන්න ගියේ බොහෝම සුහද විදියට. පසමිතුරු බවක ලකුණක් එහි තිබුණේම නැහැ. ඒත් මේ ගැනී එක පාරට ම ජනේලය දඩස් ගාලා මගේ මූහුණට වහලා දුම්මා.

මගේ ඇය දැවෙන්න පටන් ගත්තා. අප්පවිච් මේ ගෙදර ඉන්න එක ගැන මේ අවට කිසි කෙනෙක් කැමති නැහැ. මේ හැමෝම එකතු වෙලා කුමන්තුණයක් කරල අප්පවිච් එලවා ගත්තා. විශේෂයෙන් ම හිල්බා. ඇය තමයි අප්පවිච් මේ ගෙදර තිදහසේ ඉන්න එක ඇතේ කටු ඇතිල්ලක් කර ගෙන තිබුණේ.

තොපි මක්කොම එකතු වෙලා. කුමන්තුණය කරලා අප්පවිච් එලවා ගත්තා. මම දහ අතේ කැ මොර දුන්නා.

යෙක් ඒ වයසක මනුස්සයා මොනවා කළාටද උඩලා ඒ මනුස්සයා එලවා ගත්තේ. අනිත් එක උඩල්

කවිරුවත් නොදැන්නවාට ඒ මනුස්සයා ජීවිතේ විදුලු කෙනෙක් මිසක් විද්‍යාවපු කෙනෙක් නොවෙයි.

කැමාර දීමේ පලක් නැති බව ඒ එක්කම මට කළේපනා වුණා. අප්පවිච් ඔය ගියාට ඉක්මනවම ආපහු ජීවි. ඒන් අප්පවිච් නැති මේ ගෙයි මම කොහොමද තනියම ඉන්නේ.

මට වැඩියක් ම වේදනාවක් වුණේ මගේ රහස් කතාව එළිදරවි කරන්නත් කළින් අප්පවිච් ගිය එක. අප්පවිච්ගේ ජීවිත කතාවට එරෙහිව පිහිටුවන්නට තියමිතව තිබුණු ඒ කතාව මා තුළම ගිලි ගිහින්.

මම කතාව නවත්තලා ගෙනුවට වැදුණා. කිසිම ගෘහ භාණ්ඩයක් අලංකාර සැරසිල්ලක් නැති හිස්ම හිස් සාලය මැද මම තනිවී බලාගෙන හිටියා. වුණේ මොකක්ද කියලා මට තවමත් සිහි එලවා ගන්න බැහැ. සංකේතික පාරිභෝගික වස්තුන් ගෙන් හිස් වුණ සාලය මැද සිටගෙන හිටියා. රීලුගෙට මගේ කාමරය තුළට ගොස් ඇදේ වැනිරුණේ අප්පවිච් ඇටින් මට කතා කරාවි යන බලාපොරොත්තුවට ඔහේ වැඩිහිටින්න ඉඩ දෙමින්.

මට දැඩි කුස ගින්නක් දැනුණා. කුමයෙන් කුසගින්න දැවිල්ලක් බවට පෙරලිලා උගුර දිහාවට ගලන්න පටන් ගෙන. අද සෙනසුරාදාවක් නිසා කන්තොරු යන්න වෙන්නේ නැති එක ලොකු දෙයක්. නිවාඩු ද්වසට අපි උයන්නේ නැහැ. අප්පවිච් මාසි දෙන්නම ගිහින් පාන් අරගෙන එනාවා.

මම දැඩි බිඩියෙම කළිසමක් දාගෙන එළියට බැස්සා. වෙනදාට ඒ යන අතරමගදින් අප්පවිච් මාත් එක්ක

කොයි තරම් දේවල් කතා කරනවාද? බාග වෙලාවට කැඩී ඉස්සරහට ගිහින් බඩු ගැනීල්ල පැත්තක තියෙදි කැඩී ඉස්සරහට ගිහින් බඩු ගැනීල්ල පැත්තක තියෙදි අප්පවිවිධ මමයි කයිවාරු කදායක වැටෙනවා.

මිනිස්සු පුදුමයෙන් අපි දිහා බලාගෙන ඉන්නවා. උන් හැකිරේන්නේ හරියට මම විතරක් තනියම කතා කරන සැටි බලාගෙන ඉන්නවා වගේ. මට පේන්තම බැරි කොල්ලා කුරුටිවා මගේ පිටිපස්ස රෝක් වෙන එකට. ඉන්න අප්පවිට මම මුන් වික එලවලා දාන්ත. දුවකියවි! මම කෑ ගහනකොට උන් දුවනවා. ආයෙන් විකකින් මගේ පිටි පස්ස රෝක් වෙනවා. බැරීම තැන අපි දෙන්නා ගෙදර එනවා.

අද මම ඉන්නේ තනියම. මට කතා කරන්න අප්පවිවි ලෙස තැබැලීම් සඳහා මෙම පෙනීම් සඳහා මුදලාලිගෙන් පාන් ගෙඩියක් ඉල්ලුවා. මුදලාලි රිකක් විස්මයෙන් වගේ මා දිහා බැලුවා.

ඇ... ඇද කෝ ප්පවි?

මුදලාලිගේ කතාවේ වික්කලයක් තියෙනවා. ප්‍රය්‍රාග ඒක නොවෙයි. ඒක අහපු විදිය විරුප වුණේ වික්කලය හිත්දුම නොවෙයි. ප්‍රය්‍රාග තුළ තිබුණේ මලොක්කුවක්. ඒත් එක පාරටම ඒක වෙනස් කරලා මහු හිනාවුණේ බොරුවට බව ඕන කෙනෙකට තෝරනවා.

අප්පවිට විකක් සනීප මදි... මම එනකොටත්
තාම තිදි.

අප්පවිට ගෙදරින් ශිහිල්ලා කියලා කියන්න මගේ
හිත ඉඩ දුන්තෙන තැහැ. කබය ඇතුළේ ඉදාගෙන හිටපු

පිරිමියෙක් කම්මුලේ අත ගහ ගත්තා. අප්පවිටි ව සනීප නැහැයි කියපු එක මිනිහා විශ්වාස කරන්නේ නැහැ වගේ.

අැත්තමයි. අප්පවිටි සනීප නැහැ. මගේ හිතටත් හරි මදි.

මම කෙලින්ම අර මිනිහා දිහා බලාගෙන කතා කළේ. මිනිහාගේ මූහුණේ ඒ ගමන මහ කල්ල කඩත්ත හිනාවක් ඇදුනා. අද අප්පවිටි නැති එක ගැන හැමෝටම කුතුහලය. මට තව එක මොහොතක් එතන ඉන්න හිත දුන්නේ නැහැ. මම පාන් ගෙධිය අරගෙන පාරට බැස්සා.

ගෙට ඇතුළු වෙනකොටම අප්පවිටි කහින සද්දේ ඇදුනා. එහෙනම් අප්පවිටි ඇවිදින්. මම කෙලින්ම ගියේ අප්පවිටිගේ කාමරේට. අප්පවිටි ඇද උඩ ඉදගෙන කෙලින්ම මා දිහා බලාගෙන ඉන්නවා. අප්පවිටි බලාගෙන ඉන්නේ මම කොහොවත් ගියේ නැහැ කියනවා වගේ. මම ඒ ගැන මොකුත් අහන්නෙම නැතුව කාමරේ මේස උඩින් පාන් ගෙධිය තිබිබා.

අප්පවිච් ද්‍රව්‍යක මේ ගෙදරින් සඳහටම යන බව මම අප්පවිච් ද්‍රව්‍යක මේ කතාව අප්පවිච්ට කියන්න දැන්නවා. රට කලින් මම මේ කතාව අප්පවිච්ට කියනවා. ඒත් ඔහු. අද මම එලිවෙනකම් හරි ඒ කතාව කියනවා. ඒත් ඔහු. අප්පවිච් මම කොහොන්ද පටන් ගන්නේ?

කොතනින් පටන් ගන්තත් උඟ මට කියන්නේ කොතනින් පටන් ගන්තත් උඟ මට කියන්නේ උඟම හඳුගත්ත කතාවක් තමයි. ඒකේ වෙනසක් නැහැ. ඉතින් කියපන් තෙපර බාන්නේ නැතුව.

අප්පවිච් ගොරෝසු කට හඩා මම තෝන්තු වුණා.

මේ කතාව මම පටන් ගන්නේ සුමාලි හමුබ වුණ තැනින්. ඇත්ත. සුමාලි මට මුණ ගැහුණේ විශ්ව විද්‍යාලේදී තමයි. සාමාන්‍යයෙන් විශ්ව විද්‍යාලයේදී ගැහැණු ලමයකු සමඟ ප්‍රේම සම්බන්ධකම් ගොඩ නගා ගන්න තොයෙක් ක්‍රම තිබෙනවා. විශ්ව විද්‍යාලයේ මගේ අවසන් වසර වෙනකම්ම ඒ එක ක්‍රමයක්වත් හරි ගියේ නැහැ.

විශේෂයෙන් අලුත් ශිෂ්‍ය කණ්ඩායමක් ආප්පවිච් නවක වධය කාලය තමයි ගැහැනු ලමයකු සමඟ සම්බන්ධකමක් ගොඩ නගා ගන්න තියෙන හොඳම අවස්ථාව. අප්පවිච් මට ඒ අවස්ථාවන් ගිලිහුණේ මගේම

වරදින්. සාමාන්‍යයෙන් එහෙම දෙයක් සිදුවන්නේ එක්කේ අප්‍රතින් ආප්‍ර ශිජ්‍යාවක් නවක වධයෙන් ගලවා ගැනීමෙන්. නැත්තම් නවක වධය දීමෙන්මයි.

අපේ දෙවන වසරේද් මම කෙල්ලෙකුට ඇහැ ගත ගෙන හිටියා. ඒ කෙල්ලට තනියම කොටු කර ගන්න මාන බලමිනුයි මම හිටියේ. ද්වසක් මම ඇයට දේශන යාලාවකට ඇතුළු වීමට පොරකත පොරකත පිරිසගෙන් වෙන් කර ගත්තා.

එ්ත් මම කරන්න ඔන මොකක් ද කියලා මට නිනවිවක් නැහැ. ඒ අතරේ තව දෙතුන් දෙනෙකුන් එතෙන්ට වට වුණා. දීපන් ඔකිට භාද රැක්. එකක් කිවිවා. මට ඔන වුණේ ඒකිට මේ හැමෝගෙන්ම බේර ගෙන කොහේ හරි තැනකට අරගෙන ගිහින් මගේ ආදරය ප්‍රකාශ කරන්න. එත් මම එතනදී කළේ මම සින දේ වත් කළ යුතුව තිබූ දේ වත් තොවයි.

ගනිං හාඳු ජිටි එකක්.

ඇය මගේ අණින් කිසි කතාවක් නැතුව තමන්ගේ පොත් මිටිය අවුස්සලා සුදු කඩාසියක් ගත්තා. ඇගේ මුහුණ කිසිදු බියපත් බවක් පළ කළේ නැහැ. මගේ කෝපය ඉහ වහා ගියේ එකෙනුයි.

බැල්ලි... මං කියන ඒවා ලියපත් මය කොලේ. හරියට ලියලා තොතිබුණෙන් උගිට වෙන දේ උම් දන්නෙන් නැහැ.

එතන හිටි හැමෝම තුෂ්නිමිභතව බලාගෙන ඉත්තවා. එත් නවක ශිජ්‍යාවගේ මුහුණින් පළවුණේ උකටලී විලාශයක්. සියුම උපහාසයක් ඇගේ බැල්මෙන් ප්‍රකාශමාන වන බවයි මට පෙනුණේ.

ලියවිය... පුරුෂ ලිංගය කියන කුණු හරුපෙට කියන
කිහිප සිංහල වචනය.

මම බෙරිහන් දුන්නා. ඇය මා ගදස බැලුවේ ඔවුන්
බෙරිහන් දෙන්නේ ඇයි? කියන විදියේ බැල්මකින්. ඇය
උරතිස් හකුලා ගත්තා.

ර්ලගට ඇය අර හිස්කොලයේ උඩින්ම'ප' ලියා
විට අපි හැමෝ ම ගල් ගැහුණා. ඇයට වගේ වගක්
නැහැ. ඇත්තටම එතැන රැක් වුණේ ඇය තොවයි මෙ
මයි. ඇය අතහැරලා දමලා එතනින් යදී එකක් කිවිවේ
යකඩ කෙල්ලක් කියලයි.

ඉන් පස්සේ මේ යකඩ කෙල්ල මට හමුවෙන්නේ
ප්‍රස්තකාලය ප්‍රගති. ඇය මාව දැකලා බොහෝම සුහදු
හිනාවුණා.

යමුද මොනවා හරි බොන්න.

මගේ යෝජනාවට ඇය එකගයි. අපි කැන්ටිමා
ඇතුළු වුණා. මම ඇයට මගේ ඇති කැමැත්ත ප්‍රකාශ
කරන්න වචන හොයා ගත්තේ මේසයක වාඩි වෙන්තත
කළින්. ඇය පුදුමයෙන් වගේ මා දිහා බැලුවා. ඒ
පුදුමය සෝජාසයක් බවට රුපාන්තරණය වීමට වැඩි
වෙළාවක් ගත වුණේ නැහැ. ර්ලගට ඇය හිනාවෙන්න
පටන් ගත්තා. ඇය වියරුවෙන් වගේ ඇස්වලින් කුදාල
පනිනකම්ම හිනාවුණා. අවට සිටි අයන් අපි දිහා බලන්න
පටන් අරගෙන.

ඇය කුමයෙන් හිනාව පාලනය කර ගත්තා. එය
ඇයටත් තොදන්න ඉසවිවකින් පැන නැගුන හිනාවක්.
ර්ලගට ඇය කතා කරන්න පටන් ගත්තා.

මයාට මතකනේ එදා රැග් එක.

මට සමාවෙන්න !

නැහැ. ඒක සමාව කියන වචනයන් එකක සම්බන්ධයක් නැහැ. ඒ රැග් එක මයා ගැන හොඳ පැදින්වීමක්. ඉතින් මයා මට කියන්නේ මයා වගේ පුරුරුව කෙනෙකුට කැමති වෙන්නද? මම හොයන්නේ මයා වගේ කෙනෙක් නොවේ. මම හොයන්නේ කළාත්මක හද්වතක්.

අය ඩුන් තැනින් නැගිට මේසය උඩ විසිරි තිබුණ පොත් වික එකතු කර ගෙන පිටවී ගියා. හිස් බැල්මෙන් අය දෙස බලා සිටිනවා හැර මට කරන්න වෙන දෙයක් තිබුණේ නැහැ.

අප්පවිවි මහ හයියෙන් වියරුවෙන් වගේ තිනාවෙන්න පටන් ගත්තා. හිනාව කෙළවර අප්පවිවි මත්තරයක් වගේ මොනවාදේ මුමුණනවා.

කළාත්මක හද්වතක්... කළාත්මක හද්වතක්...

අප්පවිවිගේ මිමිනිම අතරින් එළියට පනින්නේ ඒ වවත.

හිස්සංක උඩ එතනදී නම් ගැලුවාණා. මය කළාත්මක හද්වත කියන වචනය පිටි පස්සේ තිබුණ මර උගුල උඩ හරියට දැක්කේ නැතත් දෙවයකින් වගේ උඩ ගැලුවාණා.

අප්පවිවි ආයෝමන් හිනාවෙන්න පටන් ගත්තා. මම ගැස්සුණේ ඒ හිනාවට නොවේයි. අප්පවිවිගේ නවීන සිනිවිල්වලට.

නැහැ අප්පවලි එට පස්සෙවන් මට ගැඹැසු ලමයෙක් එක්ක යමින්ධයක් හඳුගන්න බැරිවුණා. සුමාලි හමිබ වෙන කම්ම විශ්ව විද්‍යාලය තුළ මට ගෙවීගැ දියුවනේ ඩුදේකලා ජීවිතයක්.

එතකොට උකට සුමාලිව හමිබ වුණේ කොහොමද? ඇත්තටම අප්පවලි එහෙම ඇගුවාද කියලා තැම මතක නැහැ. මම කියාගෙන ගියා.

ඒ මම විශ්වවිද්‍යාලයේ ගෙවපු අවසන් අවුරුදු ද්‍රව්‍යක් නව කළාගාරයේ විත්‍රපට දේශනයක් තිබුණා. ඒක සංවිධානය කළේ අපිමයි. සත්‍යජීත් රාසිගේ සිනමාව. මුළු මතක හැරියට එඟු පෙන්නුවේ වාරුලතා. මම විත්‍රපට බලන්න ඉද ගත්තේ කළුවරේම ගාලාවට ඇතුළු වේලා. ඒ වෙන කොට ඔක්කොම වගේ ආසන පිරිලා. මම අදුරෝ ඉඩ තිබුණ තැනකින් වාඩි වුණා.

මම කළුවරේම වාඩි ව තිබුණේ ගැහැනු ලමයකුට යාබදුව. කළුවර අතරින් හිස හරවා බැඳු මට දක්තට ලැබුණේ ඒ ආසන ජේලියම ගැහැණු ලමයින්ගෙන් පිළි තිබුණ බවයි. මේ අතරතුර පුවු අත මත තබාගෙන තිබු යාබදු තරුණියගේ වමත මගේ සුරතෙහි ස්පර්ශ වුණා. ඇය අත ඉවතට නොගත් නිසා එම අතෙහි පහසු ලොල්ව ඇය දේසට තැකැරු වුණා. එම ස්පර්ශ කතාබෘ දුරදිග ගියාම මම මගේ දකුණුත උකුල දේසට බර කර ඇගේ ඇතැයිලි මගේ ඇතැයිලි අතර සිර කර ගත්තා.

තරුණිය ඇගේ ඇතැයිලි මගෙන් මුඛ ගෙවීමින් යාබදු යෙහෙලියගේ කනට කර යමක් පැවසුවා. ඉන් මොහොතකට පසු නැඟී සිටි ඇය යෙහෙලිය සමඟ

නමන් සිටි අසුන පුවමාරු කර ගත්තා. මට මූලින්ම හිතුණේ එතැනින් තැකිවලා යන්න. ඇය එතනින් තැකි ගිය ප්‍රවත දැනටමත් මේ ගැනු ජේලියේ කෙළවරට ගිහින් ඇති. විතුපටය අහවරව ගාලාව එලිය වන්නට පෙර එලියට පැන ගන්න මම හිත හඳු ගත්තා.

මම අපුත් තරුණිය දෙස නිකමටවත් හැරි බැලුවේ නැහැ. එහෙත් මම තිරය දෙස බලාගෙනම ඇගෙන් මෙහෙම ඇහුවේ මගේ වරදකාරී බව වසන් කර ගැනීමට.

ඇයි අර ගර්ල් සිටි මාරු කර ගත්තේ?

මට ඕන වුණේ ඇය මා ගැන කි දේ හරියටම දැන ගත්ත.

සුමාලිදී? ඇයි එයා මෙතන ඉන්නවට කැමතිද? මේ ඉස්සරහා ඉන්න කෙනාගේ මලුව හින්දු එයාට පේන්නේ තැනිලු. සුමාලි එවිවර උස නැහැනේ.

මා ඇය දෙස බැලුවේවත් ඇය මා දෙස බැලුවේවත් නැති බව ඇත්ත. එහෙත් මේ අපුත් තරුණියගේ කටහඩ මා තුළ ජනිත කළේ අපුරුව ප්‍රබෝධයක්. එහෙනම් සුමාලි ඇයට මොකුන් කියලා නැහැ. තරුණිය විතුපටය සමග බැඳිලා. පුවු අත මත තිබුණ ඇගේ වමත මගේ දකුණුත සමග ස්පර්ශ වන විටම මම අත වහා අහකට ගත්තේ සර්පයකු ස්පර්ශ වූ ආකාරයෙන්. ඇය විතුපටය සමග සිනාසෙනවා මට දැනුණා. රේඛය වතාවේදී එම ස්පර්ශයට මම ඉඩ දුන්නා. විකකින් මට දැනුණේ ඇයම මගේ අත තරව මිරිකා ගත් බවයි.

ඉතාම සුඡ වෙලාවකදී මම ස්ත්‍රී ගේරයක් සමග තිදිහසේ ගෞඩමලු වන්නට පටන් අරගෙන. ඇගේ වමත

මා දෙසට දික්වී මගේ ගේරය ගැවීෂණය කරනවා. ඇය සිහින් කෙදිරියක් නගන හඩ මට ඇසුරුණා. දෙනේදී දහක මද අප රමණ කෙලියක යෙදෙනවා වගේ මට දැනුණේ. ඇය නොවේයි සුමාලි වේගයෙන් ප්‍රස්ථ හෙළන හඩ මට ඒ මොහානේ ඇසුරුණා.

සිනමා පටය නිම වී ආක්ෂර මාලාව තිරය මත සිරස්ව ගලා යදීම මම ඇගෙන් මිදුනා. සාලාව එහිය වූ තිබ මම ඇය දෙස හැරී බැලුවා. දෙවියන්ට මම නිශ්චෝදුණා. එතන හිටියෙ මම දකින්න බලාපොරොත්තු වූණ විදියේ තරුණියක් නොවේයි. ඇගේ මුහුණ හරිම අවලස්සනයි. යටිනොල දැයුලක් පමණ පළුලයි. ඇගේ මුහුණේ අවලස්සන කම තීවු වුණේ ඉදිරියට තෙරු දත් අතර තිබූ හිදුසින්.

මම සුමාලි දෙස බැලුවා. විකක් තලෙපු වුනත් ඇය සමග සසදන විට සුමාලි දෙවගනක්. මට ඕන වුණේ හැකි තරම් ඉක්මනින් එතනින් පැන ගන්න. සුමාලිගේ මුහුණේ තැවරී තිබුණේ සේපාහාසාත්මක හිනාවක්.

අප්පවිව මහ හඩින් හිනාවෙන්න පටන් ගෙන.

මව්වර අලකලංචියක් වෙළත් සුමාලි උණ එක්ක යාලි වුණාද?

එක තමයි අප්පවිව මට අදටත් හිතාගන්න බැරී. අර ගැනු ලමයා නම් මම ඇත තියාම දකින කොට මග හරිනවා. පුදුමේ කියන්නේ එයත් කිසිම ඕනකමක් පෙන්නුවේ තැහැ මාත් එක්ක කතා කරන්න.

සුමාලි ද්වසක් අහම්බෙන් ප්‍රස්තකාලය ලැයි හමුවුණා. එක් තිමේෂයකට දුටු මුහුණක් වූණත් ඇය

මං මහක තිබුණා. අපි එකිනෙකාට අතිමුබව සිටගෙන සිටියදී මම දැක්වෙක ආගේ ලය වෙශයෙන් උස් පහත් වන යුත්. වැඩිකල් නොගෙයා ආගේ යටිරය පිරිමියෙකුගේ ආශ්‍රිලිඩු වලින් පුසර වුන සංගීත මෙවලමක් බවට පත් යුණු.

අප්පවිවිගේ කසට දත් දෙපල අතරින් කෙල බිංදුවක් සමඟ එමියට පැන්නෙ එකම වචනයයි.

විකාරී

පහුවල උදේ අප්පවිලි කාමරේ හිටියෙ තැනැ.
උදේම නැගිටලා අප්පවිලි කොහොදී ගිහින්. සූමාලි මට
මුණ ගැසුණ යැටි ගැන කිසි කතාව දරා ගත්ත බැරිව
අප්පවිලි මාව අලා ගියාවත්ද? ද්වස් දෙකක්ම ඔහු ආවේ
තැනැ. මම ද්‍රන්තවා අප්පවිලි කොයි මොහොතක හරි
ඕනවා. එයාට මම නැතුව ඉන්ත බැහැ. අනෙක අප්පවිලි
මම ලැය ඉන්නේ නැතුව කොහො කියලා යන්නද?

හිතුව වගේම අප්පවිලි ආවා. අප්පවිලි ආවේ
හැන්දුවක. මම නිකමට වගේ කාමරයට යන විට
අප්පවිලි බිත්තිය දිහාවට හැරිලා නිදි. මහු සාමාන්‍යයෙන්
නිඛාගන්නේ උඩුබැලිව. කතුලක් මත කකුලක් තබා
තොරතෝරුවියක් නැතුව හොලවත පුරුදේදක් අප්පවිලිට
නිඩුණා. මහු එහෙම කරන්නේ කළුපනාවේ ගැලී ඉන්ත
කොට. අප්පවිලි මුහුණ බිත්තිය පැත්තට හරවාගෙන
නිඛා ඉන්නේ මා එක්ක අමනාපෙන්ද?

අප්පවිලි!

මම කතා කළාට මහු හැරිලා බැලුවේ තැනැ. මම
අප්පවිලි ලැගට කිවිටු වුණා. අප්පවිලිගේ ඇග සිතලම්
සිතලයි. එක පාරට ම මා තුළ ජනිත වුයේ බියක්.

අප්පවිටි

මම විකක් යද්දෙට කතා කළා. ඒ භාෂා බිජා
කුතුහලයන් සමේම නියෝගීන ඇති. ඒන් අප්පවිටි
තවමන් නියෝගාලුමන්. ඒ ගමනා මම අප්පවිටිව හොලුවන්න
පටන් ගත්තා.

අප්පවිටි තැගිබින්නකා.

මම අප්පවිටිව උඩුබැලි අතට පෙරලුන්න උරසිසින්
ඇද්දා. ඔහු එක්වරම මගේ අතක් ගසලා දමලා තැගිබලා
දැස් හැර මා දිහා බැලුවේ තරහින්.

මොකද උඩුට වෙලා නියෝගීනෙ? හිතුවාද මම
මැරිලා කියලා.

අප්පවිටි උඩු බැලිව කකුලක් පිට කකුලක් නියලා
හොලුවන්න පටන් ගත්තා.

අප්පවිටි කොහොද මේ විකේ ගියේ? කොයි
වෙලාවෙද ආවෙ?

ඒ ප්‍රශ්න එකක්වන් මායිම් නොකර ඔහු ඇදමත
හිඳුගත්තා.

මට ඕන වුණේ මේ අවස්ථාව මග හැර යත්ත.
අප්පවිටි කතා කරන්න කළින් මේ වටපිටාව වෙතස්
කරන්න ඕන. අප්පවිටිගේ හිත හැදෙන්න කියන්න දෙයක්
මම කල්පනා කළා. සූමාලි ගැන කතාව මම අප්පවිටි ට
නොකියා ඉත්තයි තිබුණේ.

අප්පවිටි අද අපි ගමනක් යමු. අපි යමු බස් එක්.

මම හිතන්නේ බස් එක් ගමනින් අප්පවිවිගි
හිත තවත් ඔද්දල් වුණා. අපි නැගපු බස් එක් සෙහළ
පිරි සිටි නිසා හිටගෙන යන්නයි සිදුවුණේ. අප්පවිවි මූ
ළගින්ම හිටගෙන බස් පොල්ලෙ එල්ලිගෙන. සෙහළ
තොරපෙන හින්ද මම අප්පවිවිට හේත්තු වී ගෙත
කිටයේ. අප්පවිවිගේ පුවද ලගින්ම මට දැනෙනවා.

මට ඕන වුණේ අප්පවිවින් එක්ක කතාවා
වැටෙන්න. ඒත් මම අහන ප්‍රශ්න වලට පිළිතුරු දෙනවා
වෙනුවට ඔහු බසයෙන් පිටත බලාගෙන සිටිස්
කුතුහලයෙන්. අපි පසු කරමින් සිටියේ ඇස්වාචුවා.
Bread Talk එක දැකලා ඔහු විකක් සද්ධේට හිතාවුණා.
දැන් අප්පවිවිලාගේ කාලේ වගේ නොවී. අපේ වෙළෙද
පුවරුවක් කියන්නෙන් කවියක්.

මගේ උග හිටපු මනුස්සයා කුතුහලයෙන් බලා
මගෙන් ඇත්ත් වුණා. බාග විට අප්පවිවි තොරපෙන එක
ගැන අනුකම්පාවෙන් වෙන්න ඇති. එකකාටම එනන
තිබුණ අසුනේ සිටි දෙන්නම බහින්න සූඳානම් වුණ
නිසා එක හිස් වුණා. ඒ දෙන්නා තොරපිගෙන බහිදි
මම අප්පවිවි අසුනේ කෙළවරට තල්පු කරලා වාචී
කෙරෙවිවා. රේඛයට මම වාඩි වුණාම අර අප්පවිවි ගැන
අනුකම්පාවෙන් ඇත්ත්වුණ මනුස්සයා ලං වුණා.

මිස්ටර් විකක් එහාට වෙනවාද?

මිනිහට ඕන මාව අප්පවිවිගේ උකුලට ඇදලා
දමලා හරි මෙතන වාඩි වෙන්න. මට යකා නැග්ගා.

පේන්නේ නැද්ද මෙතන මයේ අප්පවිවි ඉදගෙන්
ඉන්නවා කියලා. තමුසේ කියන්නේ මට අප්පවිවිගේ
උකුල උඩ වාඩි වෙන්නද?

මගේ කතාවට අහල පහල සිටී හැමෝම මහ හයියෙන් හිනාවුණා. අර මිනිහාගේ කට විරුප වෙන තරමට ඇද වෙලා.

මේ හලෝ තමුසෙට පිස්සු වුණාට අපිට පිස්සු නැහැ. තමුසෙගේ යය තල්ලමලේ අප්පවිවි ජන්ලෙන් එළියට ඇදලා දමලා විකක් එහාට වෙනවා වාසි වෙන්න.

මට ඉහිලුම් නැතිව ගියා.

මොකක්ද යකේ කිවිවේ?

මම නැගිටිටේ අතක් මිනිහා දිහාවට දික් කරගෙන. මට දැනුණා අප්පවිවි නැගිටිනවා. මම හැරිලා මහු දිහා බැලුවා. අප්පවිවි මාවත් තල්පු කරගෙන මගින් අතර තෙරපෙමින් ඉස්සරහට යනවා. මම නිහබව බලා තිවියා. ඒ අතරවාරේ අර මිනිහයි තව මිනිහෙකුයි අපේ අසුන අයිති කරගෙන. සෙනාග අතර තෙරපෙන අප්පවිවි හැරිලා මා දිහා බැලුවා.

බැහැපන් බස් එකන්.

අප්පවිවි කැ ගහලා කිවිවාම මම අප්පවිවි දිහාවට වෙළෙවිව ගියා. මිනිස්සු හැමෝම ඇත් මැත් වෙලා මට ඉඩ දෙනවා.

අපි බිමට බැහැලා බලාගෙන ඉන්න අතරවාරේ බසරිය අප පහු කරගෙන ගියා. බසයේ සිටී අය කවුලවලින් හිස් එළියට දමාගෙන හිනා වගුරුවමින් අප දිහා බලාගෙන. මහ පාරේ ඉවක් බවක් නැතුව යන අයන් අප දිහා විමසිල්ලෙන් බලනවා.

යෝ අප්පවිවි අපි පයින්ම.

මම හොඳවම දන්නවා මේ සිද්ධිය දෙව අප්පාහු
සෞජ්‍ය පටරන්නේ මට. ඒකයි මහු මය කතාවිය් බැංකු
නැතුවම ගාවන්නේ. අප්පවිවිගේ හැටි එනෙම් තමයි. වූ
පරණ කතාවක් ඇදලා ගත්ත හිතුවා.

අප්පවිවිට මතකද මම ගෙදරදී කෙසෙල් ගෙඩියා
හොරෙන් කුවා කියලා අප්පවිවි මට ඉදිවිට කෙසෙල්
කුනක් ම කවන්න හැඳුවා. මාව කොටු මස් කරලා ඉස්
වෙලා තමයි ඒකත් කළේ. මට මතක හැටියට කඳු
පෙරමින් මම අමාරුවෙන් කෙසෙල් ඇවිරි දෙකක් වූ
කුවා. නම්මා තමයි ඇවිත් මාව බ්‍රිර ගත්තේ.

මේ කතාව අස්සය මට දැනුණා මම අප්පවිවි
පහු කරගෙන ඉස්සරහට ගිහින් බව. අප්පවිවිට වයස
හින්දු මගේ වේගට යත්ත බැහැ. මම පිටු පසින් ගාර්ත
අප්පවිවි දිහා හැරිලා බැලුවා. ඒත් අප්පවිවි තැහැ. ගො
මේ අප්පවිවි? අප්පවිවි ආයෝම අතුරුදහන් වේලා.
මම ඔහු ගිය ඇතක් ගැන මට තිතාගත්තවත් බැහැ. මම
ඇත්ත අප්පවිවිරේ කියලා රිකක් හසියෙන් කතා කළා. මග යන
එන මිනිස්සු මං දිහා බලනවා. අප්පවිවි ආයෝම මට මග
හැරිලා. මම බස් තැවතුමක නතර කළ බසයක එල්ලුනේ
ගෙදර යත්ත.

ගෙදර. මම ඇත තියාම ගේ ඉස්සරහ ගේවුව
උය පැජරෝ ජීජ් රියක් තවත්තලා තියෙනවා. මම
හිතුවේ පුමාලිගේ තාත්තා කියලා. මම තිත දැඩි කර
ගත්තා. අද නම් මට අනම් මතම් කියන්න ගියෙන් මමන්
කියනවා දෙකක් මිනිහාගේ කනේ ඇගිලි ගහ ගත්තා.
මටත් තියෙනවා කියන්න දේවල් මත තරම්.

ලේ ප්‍රජාත්‍යුග්‍ර සංඝරු නුත් තිබුව
බැඳෙය යමුදීමකි. මොන්සුරු මා නැවත දැනුම
මම ඇද එය මෙනින බැව. මේ සියේ ප්‍රජාත්‍යුග්‍ර කෙරු
තැනැ මෙ රිඛුණ උත්තු ප්‍රජාත්‍යුග්‍ර තැවත්තු
කොට්ඨාස බව සියත්ත. කොට්ඨාසයුතු නැත ඇසුමෙන්ක්
කොද්ද්වා වැයි මොන්සුරු ප්‍රජාත්‍යුග්‍ර මම ග්‍රැ
හේතුලා පැඳ යන්න තිබුණා. මා ග්‍රැන් ඇත්තා
සමරුධිකර. දැන් ලිජේ මින් මොන්සුරු ප්‍රජාත්‍යුග්‍ර.

සමරුධිකර එමයේ තැනෙයා මා තිබුව
අවිදුගෙන එනවා. මම ඇයෙකු තුළා.

අමර් ලියේ සමරුධිකර. මා මා එයින් එත්ත
බැරුවුණ. මම මේ මැයිර් මොන්සුරු සියත්ත තිබුණා.
මේ හිතන්ගේ ඇද ඇපි එමෙහි එයින් ඇත්තා තිබුණා
තැනැ.

සමරුධිකර ඔමුද්ධුම්බ්‍ර විජ්‍ය මා මැයි
බලුගෙන සිටිය.

අද? ඇද විතරක් ගෙවෙයි තැනුම දැන් එය
තැනින් මිනිය අවින් තැනැ.

මම?

තැනුව මමද? සියෙක ඇපි දැනවා යාව
ප්‍රශ්නයක් සියෙහ බව. ඒ තුනක් ගොදුර්වා විජ්‍ය
කොට්ම බරපතල ප්‍රශ්නයක් තැවෙයි.

මෙකයි හමර. ඇප්පවිලි ඇවින් සිටියමත. පැහැදිය
දිය දැන තැනක්ම ඇප්පවිලි ඇවිය ඇතක් තැනුව
සිටිය. පස්සය ගෙදුර ආහා. ඇද මම ඇප්පවිලිව බස

එකේ එක්කගෙන ගියා. අප්පවිට් මාවත් දැලා ආයෝ අතුරුදහන් වෙලා.

සමරදිවාකර අනුකම්පාවෙන් වගේ මා දිගා බලාගෙන සිටියා. මම හොඳවම දැක්කා කළේ කඩත්ත පෙනුමක් මිනිහාගේ මූහුණේ ඇඟෙනවා. ඔහු මගේ අතක් අල්ල ගත්තා.

නිස්සංක මට කණ්ගාටුයි තමුසේ ගැන. නගිනවකා මගේ වාහනේට අපට තියෙනවා පොඩි ගමනක් යන්න.

සමරදිවාකර පැජරෝවේ වම්ධැර ඇරලා මාව ඇතුළට තල්පු කළා. ඊළගට වහාම රියදුරු අසුනට පැනලා මෝටර් රථය පණ ගැන්වුවා. දැන් එය හැල්මේ පාර දිගේ යනවා. මම නිකමට රථයේ පිටුපස බැලුවා. මම දුටුවේ අදහාගත තොහැකි දසුනක්.

සුමාලි මයා කොහොමද මේක ඇතුළට ආවේ? ඇගේ ඇස්වලින් කදුළු බෙරෙනවා. සුමාලිගේ තාත්ත්‍යයි තව කීප දෙනෙකුයි එතන සිටින බව මට ජේනවා. එතකාටයි මම දැක්කේ පිටිපස්සෙම අසුනෙ කෙළවරක අප්පවිට් ඉඳගෙන සිටින බව. එහෙනම් මේක බොහෝම් සැලසුම් සහගතව වෙන දෙයක්. උන් අප්පවිට්ට් අල්ලගෙන. මගේ අසරණ අප්පවිට් මම කරපු වැරදිවල් පලි තැහැනේ.

මේ ආය මාවයි අප්පවිට්ටයි ගෙන යන්නේ කොහේද? මුන්ගේ මේ සැලසුම පරාජය කරන්න පිළිවෙන් වෙන්නේ මම මෙතනින් පැන ගත්තොත් විතරයි. මම වේගයෙන් යන රථයෙන් එළියට පැන ගත්ත විදියක්

කල්පනා කළා. මම හෙමින් සීරුවේ වම් අත සීරුමාරුවට දූරේ අගුල වෙත දිගු කළා.

අපි මේ නිස්සංකගේ තිත හදන්න උත්සාහ කරන්නේ. අප්පවිච් ගැන මතකය නිස්සංක අත හරින්න සිත.

සමරදිවාකර කියෝත්තාවා. මම ටකස් ගාලා අගුල ඇද්ද. දැන් කරන්න තියෙන්නේ දූර එළියට තල්ල කරන ගමන්ම එළියට පතින එකයි. මේක එක විදියකින් දිවී නසා ගැනීමක් තමයි. ඒත් මුන්ගෙන් ගැලවෙන වෙන මගක් තැහැ.

මගේ සැලසුම අවුල් වුණා. උන් මට වඩා සුක්ෂ මයි. දූර ඇරගන් මම එළියට පතින්න කළින් කවිදේ එකෙක්ගේ අතක් මගේ බෙල්ල ඉදිරියෙන් දමලා තද කර අල්ලා ගත්තා. මාව දුඩු අවුවකට හිර වුණා වගේ. රථය තතර වුණා. දූරන් තැවත වැහුණා. රේඛාට මගේ දැකුණත් බාහුවේ කඩියෙක් කනවා වගේ රිදුමක් දැනුණා. මට මතක එව්වරයි.

රේඛාට මට සිහිය එන විට මම හිටියෙ විශාල බන්ධක් පාමුල. එක් වරම දුර්ගන්ධයක් මගේ නාස් පුඩු අතර තෙරපුණා. එක කුණු කන්ධක්. මම ඉන්නේ කුණු බන්ධ පාමුල. එතන පිරිලා තිබුණ අඛලි දුවා ඉදිරිපස මාව තතුවක ගැට ගසා තිබෙන බව මට දැනුණා. එතකොටම තමයි මම දුටුවේ එතන ඉන්නේ මා විතරක්ම නොවන බව. සුමාලි සහ දුව එතන හිටියා. අප්පවිච් ඉන්නවා. ඔවුන් හැමෝම මහත් කණ්ගාවුවෙන් මා දෙස බලාගෙන.

සමරදිවාකරගේ පැජරෝට එතනම තවත්තලු තිබුණු. වැඩි වෙළාවක් නොගිහින් සමරදිවාකර වාහනයේ බෞර ඇරගෙන එළියට බැස්සා. ඔහු උපාරු ගමනින් මා දෙසට එනවා. අනෙකි මිට මෙලට ගත් පිස්තෝලය මගේ ඇස ගැලුණේ එතකොටමයි. එහෙනම් සමරදිවාකරගේ තල්පනාව මේක මේ විදියට බේරුමක් කර ගන්නයි.

මහු මා ඉදිරියේ සිට ගත්තා. ඔහු මේ තාඩගම නවත්ත තෝරා ගෙන තිබුණේ කුණු කන්දක් පාමුල විම මට අදහගන්ත බැරී දෙයක්. ගදු ගහන කුණු කන්දක් පාමුල මා මරා දැමීමෙන් ඔහු මගේ මරණය හැකිතාක් අවමානයට පත් කිරීමට අර අදින බව කාට වුනත් තේරෙනවා. ඔහු මට දරා ගත නොහැකි තරම් අධිකාරී විලාශයකින් මා ඉදිරියේ හිට ගෙන ඉන්නවා.

මම සුමාලි සහ දුව දෙස බැලුවා. සුමුදු ඉති ගසමින් හඩනවා. අප්පවිචිගේ ඇස්වල විතරයි කුදාල් තැන්තේ. මේ වගේ වෙළාවක හිස කෙලින් තබාගෙන සිටිය යුතු බව අප්පවිචිගේ විලාශය මට සිහිපත් කරනවා. සමරදිවාකර පිස්තෝලය මා දෙසට එල්ල කර ගෙන ම වියරුවෙන් වගේ හිනාවෙනවා.

තමුසේ හිතන්තේ මම තමුසේ වෙනුවෙන් උණ්ඩයක් වියදම් කරයි කියලාද? නැහැ තමුසේට එහෙම පහසු මරණයක් ලබා දෙන්න මට ඕන කමක් නැහැ. අපි හැමෝම දැන් මෙතනින් යනවා. තමුසේ විතරක් මේ කුණු කන්ද කන සියලු ප්‍රාණින් සමග තනි වෙනවා.

මහු පිස්තෝලය අප්පවිචි ඇතුළ පිරිස සිටි දිහාවට දික් කළා.

දැන් කරුණාකරලා මය තෙවත් මහත්තුරු වාහනේට තැබීත්ත.

පුදුමේ කියත්තෙන නැමැත්ම සමරදිවාකරගේ බහව අවනතව පැජරෝටට ගොඩ වුණා. සුමාලි නැග්ගේ ඉදිරිපස අපුනට. සුම්දුයි අර්ථවලිසි පිටුපසට ගොඩ වුණා. සමරදිවාකර උරාරුවෙන් රියදුරු අපුනට නැගලා සුමාලි ලැකින් වාඩි වුණා. මවුන් මා කුණු කන්ද සමග තනිකර දමා ඇත්ත ඇදි යන හැටි මම යෙහි බලාගෙන ගිවියා.

අප්පවලි මම සි අතර යම්මුනියක් ආහි ප්‍රාග්
ඇද උඩ එංම්මිය ගොඟාගෙන නිසාල්මන් සිටින
අප්පවලි දැක්කම මට ඉහිලුම නැඳුව ගියා.

අප්පවලි මට යට නින්ද ගොරයි.

මට ඔහා ප්‍රාග් අයි අප්පවලි මටත් නොකියා බස
එණකන් බැහැලා ආම්ම කියලා අහන්න. ඒත් මගේ වවත
වලින් අප්පවලි කළබල ප්‍රාග් නැහැ.

අප්පවලි මට නින්ද යන්නේ නැත්තේ හීන ජේත
තින්ද. අයි පියවී ගෙන එන කොටම මට ජේතවා
තිනයක්. ඒක හැමදාම දකින හීනයක්. මම දකින්නේ
කළඹාණියි මමයි තැනකදී මූණ ගැහෙන හැටි.

කවිද කළඹාණි කියන්නේ?

අයි අප්පවලි මම කිවිවේ නැද්ද? මග අතින්
මැරුණේ කළඹාණිනේ.

අප්පවලි කොක් හඩලා සිනාසුණා. මම අප්පවලිගේ
සමවිවලය මායිම් නොකරම හීන ගැන කියාගෙන ගියා.

මගේ අතින් කළඹාණි මැරුණේ කොහොමද
කොහොදි කියලා පස්ස විස්තර අැතුව කියන්නම්.

හැමදාම කළයාණි මගේ මේ හිතෙට ඇතුළු වෙනවා. අපි කොහොදී හරි තැනකදී හමුවෙමු කියලා කතා වෙලා ඉන්නේ. හැබැයි කාටවත් අදුනගන්න බැරි විදියට වෙස් මුහුණක් දාගෙන එමු කියලා යෝජනා කළේ මම.

ඉතින්!

අපි ගිවිස ගත්ත විදිහට මුණ ගැහුණා. අපි හමු වුණේ පාලු ගොඩනැගිල්ලකදී. ඒක වහලක් නැති ගරා වැටුණ ගෙයක්. අහළ පහළ කොහොවත් ගෙයක් නැහැ. ඒත් පුදුමේ කියන්නේ අප්පච්චි අපි ඒ ගරා වැටුන ගේ ලෙස ඒනාකාට ඒතන තිබුණ පරිසරය එහෙම පිටින්ම වෙනස් වුණා. ඒතන ඉස්සරහින් මිනිස්සු නිතරම යන ඒත පාරක්. ටිකෙන් වික සන්දර්ජනයක් තරඹන්න එනවා වගේ මිනිස්සු ගේ වටේ ම රෝක් වෙනවා. අපි දෙන්නම වෙස් මුහුණු පැළඳගෙන තිබියේ. ඒ හින්දු කිසි කෙනෙකුට හඳුනාගන්න බැහැ. දැන් ඒතන ගරා වැටුණ ගෙයක් නොවේ. අපි මුණ ගැහුණ තැන හෝටල් කාමරයක්. මම ඒ කාමරයට ඇතුළු වෙනකාට කළයාණි තිබිය ඇද උඩ වාඩි වෙලා. එයා දාගෙන තිබිය රකුසු වෙස් මුහුණක්. මගේ වෙස් මුහුණ ගිරා හොටක් තියෙන කුරුල්ලෙක්.

දැන් අපිව කාටවත් හඳුනාගන්න බැහැ කළයාණි.

මම කළයාණිට සම්ප වෙමින් කිවිවා.

ඒත් ඇයි අපි මේ වෙස් මුහුණු ද්‍රමාගෙන. මේ කාමරේ වෙන කවිරැත් නැහැනේ.

මම ආපහු හැරිලා දෙර අයුලු දැමීමා. අපි කතා වුණේ දෙදෙනා එක්වරම වෙස් මුහුණු ගලවන්න.

කළඹාණි වෙස් මුහුණ ගලපුවාම සේ සැක්දී වුණා. එතන හිටියෙ කළඹාණි තොවෙයි. සුභාලි යුතු වෙස් මුහුණක් අගෙන ඇවිත්.

ඒත් සුමාලිගේ මුහුණත් සුදුමැලි වෙත සැරී ඇදුවා. ඇගේ මුව විකක් විවර වුණා විරුප පෙනුම්පූජා ආරුඩ් කර ගතිමිත්.

අප්පවිච්!

අයේ මාව අමතනවා. මම අගෙන හිටපු සේ මුහුණ යට හිටියෙ අප්පවිච්. ඔව්. ඒ හිටියෙ මම තොඛී අප්පවිච්. ඒත් එක්කම මට ඇගැරුණා. ඇස් දෙන පියවෙන ඇසිල්ලෙන් මය හිතෙ මගේ නින්දට තහි වදිනවා. අර අප්පවිච් තොහිටපු ද්‍රව්‍ය දෙක් මට මිය හිතෙන් ගැලවීමක් තිබුණේම නැහැ.

මේ වගේ විකාර කතාවක් කිවිවම වෙත වේලාවේ තම් අප්පවිච් වියරුවෙන් වගේ හිතාවෙනවා. ඒත් ශේ වේලාවේ හිතා වුණේ නැහැ.

නිස්සිංක මට ජේනවා පුතේ මම නින්ද ඒ ලොකු කරදරේක වැට්ලා ඉන්නේ. අපි මේත විසඳා ගතිමු. මින් පස්සේ උඟ මා එක්ක එළියට යන්න මිනේ නැහැ. එදා උඟ මාව උණි කන්තොරුවේ එක්කගෙන ගිය එකත් වැරදියි. අපි මය එකී පහළියට වේලා කතා කරන එක වැඩ කරන එක සෙල්ලම් කරන එක නවත්තමු. කොට්ඨාසි එක එකී පහළියේදී හැසිරෙන්න මින මම මේ ගෙදර නැති ගාන්ථ. හැබැයි මම ඉන්නවා. මම කොහොවන් යන්නේ නැඳා

මේ කාමරට ම වෙලා ඉන්නම්. අපි විකක් ඒ විදියට කරලා බලමු.

අප්පවිලි හැම තිස්සෙම නිරණ ගන්නේ නීක්ෂණව කරල්පනා කරලා. එක අතෙකින් මේ කරදරවලට මූල අප්පවිවිත් එක්ක එම් පහලියෙ ගැවසීම තමයි. අපි විකක් පිටත සමාජයෙන් වහන් වෙලා ඉන්න එක හොඳයි.

බලපන් උණි හැටි. උණි දවස් ගානකින් රුවුල කපලා තැහැ. මුහුණ හෝදලා තැහැ. ඔය විදියට ගද ගහන එකත් මිනිසුන්ට අපුලක්. පිරිසිදුව ඉදාපන්. හැමදාම කන්තේරු පලයා. නිවාඩු කියන්නේ වර ප්‍රසාදයක් මිසක් අයිතියක් නොවේ. මට මතකයි ඒ කාලේ අපේ කොමසාරිස්තුමා කියන්නේ ස්වේච්ඡන් එක් තියෙන පොදු වැසිකිලියට යන්නේ ඕනකමකට විතරයි. පොදු වැසිකිලියක් තිබුණු පලියට එකට නොවරදාම ගිහින් එන්න ඔන කියලා එකක් තැහැනේ. ඒ වගේ තමයි නිවාඩුන්. හෙට වහාම වැඩිව පලයන්. දැන් ගිහින් හොඳට නා ගනින්.

මම අඩියට දෙකට කාමරෙන් එම්යට පැන්න. මේ විකේ මම ගෙවලා තිබුණේ ඉඟා ගාතේ යන ජීවිතයක්. අප්පවිලි එක්ක කාලය ගෙවනකොට මට ඒක දැනුණේ තැහැ. දැන් අප්පවිලිම ඒක මතක් කරලා දෙනවා. මම හදන්නේ ජීවිතේ අලුත් පිටුවක් පෙරලන්න. බාග විට එතකොට සුමාලි ආපහු එන්නන් බැරි තැහැ. ඒන් කළයාණි. කළයාණි මැරිලා හිටපු හැටි තමයි මට අමතක කරන්න බැරි.

මම නාත කාමරයට වැදිලා ගෙර වයා ගත්තා. වතුර කරාමය ඇරුලා මගේ ගිනියම් මුණ හිස සිනල

වතුරේ මඟ ගත්තා. වතුර මගේ ආදුම් තෙමාගෙන වැඩිල සිරුර තුළට කාන්දු වෙනවා. මට දැනුණේ වෙත කවද්‍යවත් නොදැනුණු විදියේ සැහැල්ලුවක්.

අවුල කපන්න කැඩපතට එඩුනාම මම තිගැස්සුණා. පුරු ද්වසකින් මම මාව කැඩපතකින් දැකලා තිබුණේ නැහැ. මුහුණ පුරා සබන් තවරලා රේසරය මුහුණට ලං කරන විට මම තිගැස්සුණා. ආයෝමත් කළයාමින් මගේ ඔලුවට කඩා වැදිලා. ඒත් රේසරය සබන් සූරගෙන මුහුණ පුරා කරක් ගහන කොට අමුතු හැඟීමක් මා පෙළන්නට වුණා. රුවුල කපලා එලි පෙහෙලි වෙත එක මට දැනුණේ මහ විශාල කැලයක් කපලා එලිපෙහෙලි කරනවා වශේ. කැලයක් නේන්නම්. කටු කැලේ. මං එලි පෙහෙලි කරන්නේ කටු කැලයක්.

මට දැනුණේ මම කන්තේරුවේ පිළිවෙළකට නැති දේවල් පිළිවෙළ කරමින් ඉන්නවා වශේ. මේසේ උඩ තැනින් තැන විසිරිලා තියෙන ලිපිගොනු පොත්පත් මම එහි කෙළවරකට එකතු කළා. රේසරය සබන් පෙන ගොඩක් සමග මුහුණේ පහලට එනවා. ඒ වෙලාවේ මට දැනුණේ කන්තේරුව එකම එක කැලයක් වශේ. ඒක ගුද්ධ කරලා මිනිස් වාසයට සුදුසු තැනක් බවට පත් කිරීම තමයි මට පැවරිලා තියෙන රාජකාරිය. කටු කැලේ. කන්තේරුව කියන කටු කැලේ මගේ අතින් ගුද්ධ වෙලා ධන දානා වප්පරන හේනක් බවට පත් වෙනවා. ඒත් මෙතන ගොවිතැන් කරන්න කෝ වතුර. ඒකට අපි ජල කළමනාකරණය කරන ව්‍යාපෘතියක් වහාම ආරම්භ කරන්න දින. මම රේසරය පැත්තකින් තියලා වහ ව්‍යා මුහුණට වතුර ඉස සබන් පෙන සෝදලා දැමීමා.

එදා රාත්‍රියේ මම අප්පවිවිගේ කාමරයට ගියේ නැහැ. අප්පවිවි මට කතා කළෙන් නැහැ. ඒ කාමරයේ තිසොල්මන මාව තෝර්න්තු කරනවා. ඒ මදිවට අර හිනේ කඩා වැදිලා තින්ද පැහැරගෙන. මම උදේම තැගිටලා නාන කාමරයට වැදුනා.

මම වයි පටිය අතින් සකස් කරමින් මිදුලට බැහැලා ගරාජය දිහාවට ගියා. හිල්බා ඒ ගෙදර පෝටිකෝට යට ඉදාගෙන කොට තාජ්පයට උඩින් මා දිහා බලාගෙන. මගේ මූහුණෙක තිබුණ වෙනස මම හිතන්නේ ගැනීවන් වෙනස් කළා වගේ. ඇය විකක් හිනාවෙන්න වගේ තැදුවා.

ගුඩ් මෝනින් මිසිස් ගුණවර්ධන.

මම කටපුරා හිනාවිගෙන කියනකාට ඇය විකක් පැකිලුණා. රේලුහට මෝනිං කියලා කට හැඳුවේ මෙන මොකක් හරි මගෙන් අහනවා වගේ. මම ගරාජය තුළට තිහින් මෝටර් රථය එළියට අරගෙන ගේවිවුව ඉස්සරහ තවත්තලා බොහෝම සිරුමාරුවට බිමට බැස්සා. හිල්බාගේ මහත්තයන් ඒ ගමන පෝටිකෝට යටට ඇවිත්.

නිස්සංක ඔරිස් යන්නද?

නැහැ මම මේ මාං අල්ලන්න යන්න හදන්නේ කියලා කියන්න මගේ කට පොපියනවා. පසුගිය විකේ මුත් තටපු නාඩගම. අපේ අප්පවිවි නම් හරිම කළේපනාකාරයා. මම කිසිවක් නොකියාම මූහුණේ සිනාවක් ඇදාගෙන ගේවිවුව ඇරුලා රථය එළියට ගන්නා. රේලුහට බොහෝම සාර සුඛාවට රථයෙන් බැහැලා ඇවිත් ගේවිවුව වැනුවා.

කන්තේරුවට හියාම එතනත් සැබු වෙතයි. හැමෝම වගේ ආචාර මාව හමුවෙන්න. ඒ අය බොහෝම පූහද්ව මාන් එක්ක කතා බහ කළා. මාතුපාල වෙතද වගේ බොහෝම යටහත් පහත්ව සර තේ එකක්? කියලා ඇහුවා.

ගේනවිකා කියලා මම කිවිවේ බොහෝම දායාවන්ත විදියට. කන්තේරුවේ හැඳිරෙන්න ඕන විදිහ මම ඉගෙන ගත්තේ අප්පවිගෙන්. සමර දිවාකර මාව මිනිහාගේ කාමරයට නොකැදුවා මාව බැහැ දකින්න මගේ ප්‍රශ්නවම ආචාර. පසුගිය වික් මගෙන් අතපසු වුණ වැඩ වගයක් ගැන කතා කරන අතරවාරේ මෙහෙමත් ඇහුවා.

දැන් නිස්සංක ට සහීපයි වගේ තේදී?

මම අහිංසක විදියට හිනා වුණා. මට කිසිම අයනීපයක් තිබුණේ නැහැ. ඒත් ඒ ගැන කතාවට යන්නේ මොනවටද? සාමකාමිව ජ්වන් වෙන්න මම අදිටත් කරගෙන ඉන්නේ. වෙන වෙලාවක නම් මම සමරදිවාකර ට කනේ ඇගිල්ල ගහ ගන්න දෙකක් කියනාවා. ඒත් අප්පවිලි මට කට කැඩිනකම් කිවිවේ මිනිස්සුත් එක්ක ප්‍රශ්න හඳු ගන්නේ නැතුව ජ්වන් වෙන්න කියලා.

එතකාටම දුරකථනය නාද වුණා. ඒකේ කේලි වර හිටියේ පුමාලි. මම දුරකථනයට පිළිතුරු දෙන දිහාව සමරදිවාකරත් බලාගෙන.

හිල්බා අද උදේම මට වෙළිගෙන්න් කරලා කිවිව ඔයා අද ඔගිස් ආචාර කියලා. ඔයා ද්වස් තුනකින් ඔගිස් ආමට තැපු තේදී? දැන් ඔයාට හොඳයි නිස්සංක. මම ලබන සහිය දුවත් එක්ක එන්නම් ගෙදර.

මට මිනා වුණේ එපා කියන්ත. තාම අප්පවිලි ගෙදර ඉන්නවා. දැන්ම ආවෝත් ආයෙන් එයා අප්පවිලි එක්ක ප්‍රශ්න හඳු ගනී. එත් සමරදිවාකර මං දිහා බලාගෙන. අප්පවිලි තවම ගෙදර ඉන්න බව කිවිවෝත් ලිඛිනාත් ආයේ කළබල වෙයි. මේ වෙලාවේ කළුපනාකාරිව වැඩ කරන්න යින. අමතක තොකළ යුතු දේ තමයි මම ගැනීයෙක් මරපු මිනිහෙක්.

හදිසි වෙන්න එපා සුමාලි!

මම කෙදිරුවා. ඒ උත්තරේට සමරදිවාකරගෙ මුහුණේ හරි අපුරු හිනාවක් ඇදෙනවා මම දුටුවා. සමරදිවාකර මේයෙන් නැගිටිටේ පස්ස හමු වෙමු කියනවා වගේඅතින් සංජුවක් කරගෙන.

සුමාලි මාව ඇදගෙන වගේ ගිහින් කාමරයකට තල්පු කළා. ඒක ගාලාවක් තරම් විශාල කාමරයක්. එකී කොනක විශාල මේසයක් තිබුණා. බිත්තියට පුවුපා කවිදෝ කෙනෙක් එම මේසයට වාඩි වී සිටියා. ඔහු මනාව හැඳ පැලදුගෙන සිටි මහත්තයෙක්. ලා නිල් පාට වයි පටියක් ඇදගෙන හිටියේ. ඇස් මත විශාල දුෂ්චිර පැහැති උපැස් යුවුලක්.

සුමාලි මාව ඉදිරියට තල්පු කළා. එතකොට තමයි මම දුටුවේ මේසය මත තිබුණ ඔහුගේ නාම පුවරුව. ඔහු ජී.සී.ආර්. ගරනැන්ඩු. මොකක්ද ජී.සී.ආර්. කියන්නේ? ගාමිණි වන්දු රත්නායක වෙන්න ඇති. ඒක ගරනැන්ඩු කියන නමත් එක්ක ගැලපෙන්නේ නැහැ. බාග විට ගාවින් වම්ලි රේමන් ගරනැන්ඩු වෙන්න ඇති. ඔහු මතෙක වෙද්‍යවරයෙකු බවත් එම පුවරුවේ සඳහන් මතෙක වෙද්‍යවරයෙකු බවත් එම පුවරුවේ සඳහන් තිබෙනු මම දුටුවේ එවිටයි. මට කාරණය වැටහුණා. සුමාලි මගේ ඔහුට පරික්ෂා කර බලන්න සයිකියාටීස් කෙනෙකු ලැයට ඇරශෙන ඇවිත්.

මතෙක වෙද්‍යවරයා මා සමග ඉතාම සුහද විදිහිටි හිනාවුණා. මම ඔහුට තිත යටින් හිනාවුණා. ඔහු දැන් මගෙන් ඇස්මට තියමින ප්‍රශ්න මොනවාදැයි මා දැන්නවා.

මහු අසන ඒවාට මහු වික්ෂීපේත කරන විදියේ උත්තර දී ඔහුව මැඩවීමේ ආසාවකින් මම ආතුරව සිටියේ. එන් එය කළ යුත්තේ කොයි විදියටදැයි මම ක්ෂණිකව කළුපනා කළා. මම දකින බොරු මතෙක් භාන්තින් ගැන බෙගල් ගොඩක් ඇද බැවෙන් ඔහු ලොකු අමාරුවක වැටෙයි. එහෙත් ඡ්‍රට වඩා නොදුම සහ ආරක්ෂාකාරී දේ තමයි ඔහුට කිසිම හෝඩුවාවක් නොදී මගේ මානසික සෞඛ්‍යය ඉතා යහපත් බව ඔහුට එන්තු ගන්වන එක.

මම මහු සම්පයට යන විට මහු අතින් ඉදිරිපස පුවුවක් පෙන්නුවා.

මිස්ටර් නිස්සංක සේනාධිර. කරුණාකර වාචිවෙන්න. එහෙනම් මිනිහා මගේ නමත් දන්නවා.

සුමාලි කළින් ඇවිත් මේ හමුවීම නියම කර ගන්න ඇති. මම ගැන ඇය ඔහුට මොනවා කියලා තියෙනවාද දන්නේ නැහැ.

මෙහෙමයි... මම ඔයාට නිස්සංක කියලා කතා කරන්නම්. එතකොට අපි දුරස්ථිර කියලා හිතන්න එපා. හිතේ මොනවා හරි කරදුරයක් තියෙනවා නම් හංගන්නේ තැතුව මට කියන්න. ප්‍රශ්නයක් තියෙනවා නම් නිස්සංක පිළිතුරකුත් තියෙන බව මම ඔයාට අමුතුවෙන් කියලා දෙන්න ඕනෑම නැහැනේ. ඔයා බොහෝම දැන උගත්කම් තියෙන කිරීතිමත් පරිපාලන නිලධාරියෙක් නේ.

මාව කතා කරවන්නේ නැතුව මතෙක් වෙද්‍යවරයාම කතා කරන එකෙන් මට ඔහුගේ රෝග ලක්ෂණ පැහැදිලිව පෙනෙනවා. මම මහු ඉදිරිපස වාචි

වුණා. සුමාලි එතන වාචී වෙන්න හදනකාට ඔහු මෙහෙම කිවිවා.

සුමාලි මයා ටිකක් එළියෙන් ඉන්නවා තම හොඳු. එතකාට මට නිදහසේ නිස්සංක එක්ක කතා කරන්න පිළිවන්. මේවා මේ අපේ පිරිමි කතානේ.

මහ මහ කල්ල කඩන්ත විදියට හිස ඇල කරලා ඇහැක් ගැහුවා. සුමාලි කතාවක් බහක් තැතුව එළියට ගියා. මිනිහා සුමාලි යන දිහා බලාගෙන. මිනිහාගේ ඇස දෙක ඇලවිලා නියෙන්නේ සුමාලිගේ පටු නිතඹ මත බව හොඳටම පෙනෙනවා. මම ඔහුගේ උකුසු බැල්ම නිරික්ෂණය කරන බව දැනිලා ඔහු තිගැස්සුණා. ඔහු කලබලයෙන් වගේ මං දිහා බැලුවා.

මට නිස්සංක ගැන සුමාලි පුගක් දේවල් කියලා නියෙනවා. ගෙදර නිස්සංකයි සුමාලියි දුවයි ඇරැනාම වෙන කවිරු හරි ඉන්නවාද?

මම හිත යටින් හිනාවුණා. ඔහු මේ අහන්නේ ඇප්පවිව ගැන බව පැහැදිලියි.

නැහැ බොක්ටර්... අපි තුන්දෙනා විතරයි. ඉස්සර තම් සර්වන්ට් කෙනෙක් හිටියා. ඒ ගැනින් යන්න ගියා. සුමාලිට බැහැනෙ සර්වන්ටිස්ලාත් එක්ක වැඩිද්‍රවසක් ඉන්න.

මගේ පිළිතුරේ තිබුණ සරලකමයි සාපු කමයි ඉස්සරහා මිනිහා හැකිලුනා. බලාපොරොත්තු කඩවුණ බැල්මකින් ඔහුගේ මුහුණ විරුප වෙලා.

හොඳයි මම මෙහෙම අන්තර්ගම්පා, ඔබුදු තවි
කවිරහැරි ඉත්තවා කියලා සිස්සකට දැනිලා එහෙම
තියෙනවාද? මොකද මටත් ගෙදර ඇත්ත ගෙවී එහෙම
දැනිලා තියෙනවා.

මට හිතුනේ පැනසු ගමන් වේ මිධ්‍යමයේ කේල්ල
මිරිකගෙන ඉත්ත. මිනිනා මාව ඇත්තුරු නැත විදිය
හරිම බාලයි. එක පාරපම මට හිතුන්ත ඇත්තුවිය වේ
දැනුත් ගෙදර කාමරේක ඉත්තවා කියලා සිවිලෝක් පැනුව
මොනවා වේවිද කියලා. හරියට ඉහෙම මලක් පින්තුණා විය
තියෙයි.

ඒ විදිහට හිත්ත්තෙන හරි දැනෙන්තෙන හරි සිස්සයාට
තෙ බොක්ටරු. මට තම් කවඩ්චින් එහෙම දැනිලා තැනැ.

දත් මිනිනාගේ මූහුණ කර වේලා. දත් විදුව
තියෙන්තෙන මේ හමුවීම මෙහෙනින් ඇවිසන් කරලා
කිසිම මානසික රෝගයක් තැන කියලා සහතිකයක් දෙන
එතයි. ඒ වික තොකර තෙපර බාත්තෙන ඇයි කියලා
අත්ත මා තුළ ඇතිවුණ පෙළුවීම මම මැඟ ගන්නෙ
හරිම අමාරුවෙන්.

මහු අලුත් ප්‍රශ්න වටයකට සූදානම් වන බව මම
යුතුවා. මහු පුවුව මත ඇශිරුණා.

මෙහෙමයි. තිස්සංක දත්තවනේ මම මෙන්
මෙවදාවරයෙක් බව. සුමාලි ඕයාව මම ඉස්සරහට
කැදිවාගෙන එන්නේ ඕයාගේ මානසික ගැටුණ්වක් ගැන
මාත් එක්ක සාකච්ඡා කරන්න. මට තම් තවම තිස්සංකගෙ
එහෙම ඇවුලක් පෙනෙන්නේ තැනැ.

මනෝ මෙදුවරයා අයරුකුමේ පත්ලේ
ඇදුවැවිලා.

හට - නිස්සංකට ඔයාගේ අප්පවිලි මතකද?

මට ඇයි මතක නැත්තේ?

අප්පවිලි ඔයාට ආදරෙන් හිටියාද?

මේ ප්‍රශ්නයට දිය යුතු පිළිතුර මම හිතින් කිරළා
මැනලා බැලුවා. අප්පවිලි ආදරෙන් හිටියා කිවිවොත් ඒ
ආදරය නිසා අප්පවිලි ආයෝම මාව හොයාගෙන ඇවිත්
කියලා මිනිහා හිතාවි. ඒක නිසා මම පිළිතුර විදියට
නැහැ කිවිවා. හැබැයි ඒ උත්තරෙන් මිනිහා දුර්මුඛ වුණේ
නැති නිසා මට සැකයක් ඇතිවුණා. බාග විට මිනිහාට
පොටක් පැදුනා කියලා හිතනවා ඇති.

අප්පවිලි අපි කාටත් එක විදියට තමයි සැලකුවේ.
සාමාන්‍යයෙන් අප්පවිලි කාටත් සැරයි. අම්මට වුණ්න්
එහෙමයි. මට තේරුම් ගන්න බැරි බොක්ටර් ඇයි මේ
ප්‍රශ්න මගෙන් අහන්නෙ කියලා.

මගේ ඒ ප්‍රශ්නෙන් නම් මිනිහා කළබල වුණා.

නැහැ - නැහැ නිස්සංක මොකුත් හිතන්න එපා.
සුමාලි කිවිවා නිස්සංක එක්ත ටිකක් කතා කරන්න කියලා.
නිස්සංක කන්තේරුවේදී ඩුගාක් මහන්සි වෙනවාදු.
රස්සාව ඕනෑව වඩා හිතට අරගෙන කරන්න යනවදු. ඒ
නිසා ටිකක් පීඩනයකින් ඉන්නෙ කියලත් සුමාලි කිවිවා.

මට එහෙම කිසිම පීඩනයක් නැහැ බොක්ටර්.

දැන් මිනිහාට සිද්ධ වෙනවා මේ ප්‍රශ්න කිරීම වෙන මාවතකට හරවින්න. මම මේ බලාගෙන ඉන්නේ කොයි විදියේ ප්‍රශ්න ඇහිල්ලකට ඔහු මාරු වෙයි ද කියලා.

හොඳයි... අපි නිකම් කතාකරමු. අපිට කතා කරන්න දේවල් තැනුව නොවෙයිනේ.

මහු මේසය උඩ තිබුණු සිතුව තාද කළා. එවිට සුදු ඇදුගත් තරුණ හෙදියක් දුවගෙන ආවා.

හේමමාලි අපට තේ දෙකක් ගේන්නකා. අර මේසිය් සේතායිරටන් තේ එකක් යවන්න.

ඔහු එහෙම කියලා යටැසින් මා දෙස බැලුවා. දැන් මිනිහා හිතනවා ඇත්තේ මම සම්පූර්ණයෙන්ම මිනිහාට තතු වෙලා ඉවරයි කියලා වෙන්න ඇති. දැන් ඉතින් අහන එනම ප්‍රශ්නයකට උත්තර දෙයි කියලා හිතනවා ඇති. අහපන්කා ප්‍රශ්න. මම දෙන්නම් හොඳ උත්තර.

නිස්සංක කොහොද ඉස්කෝලේ ගියේ?

මම ගියේ කුරුණැගල මලියදේවට.

හා - කුම්පස ගියෙත් ඒ ඉස්කෝලේන්මද?

මව්.

මලියදේව කියන්නේ ඒ කාලේ හරි හොඳ ඉස්කෝලයක්. මගේ බැවි එක් යාල්වෙක් හිටිය මලියදේව ඉගෙන ගත්ත. වික්ටර කියලා. නිස්සංකට මතකද එහෙම කෙනෙක්ව.

තැහැ මට මතක තැහැ.

දැන් නිස්සංකට වයස කියද?

42 ඩී.

අපොයි මට බාලයිනේ. මං තිතන්නේ නිස්සංක අපට ජුනියර්. කොහොද කැමිපස්?

කොළඹ.

දැන් මට පේනවා මිනිනා ප්‍රශ්න අහලා හෙමිච්‍ර වෙලා. දැන් ප්‍රශ්න හොයමින් එහෙ මෙහෙ අතපත ගානවා.

නිස්සංකලාගේ පවුල් ජීවිතේ කොහොමද?
දෙන්නා හොඳට ආදරෙන් ඉන්නවාද?

එහු එක පාරටම ටිකක් ලොකු ගල් ගෙඩියක් බදු
ප්‍රශ්නයක් මගේ ඉස්සරහ අත හැරියා.

මම දන්නේ නැහැ සුමාලි බොක්ටරේට මොනවා
කියලා තියෙනවාද කියලා. හැඳුයි මයා මගෙන් ප්‍රශ්න
අහන්නේ මට ඔලුවෙ අමාරුවක් තියෙනවා වගේ
හිතාගෙන. අපේ පවුල් ජීවිතේ කිසි ප්‍රශ්නයක් නැහැ. අපි
හොඳින් ඉන්නවා.

මොනවා වුනත් සුමාලි දුවත් සමග ගෙදරින් පිටව
ගිය කතාව කියලා නැහැ වගේ. මම ඔහුට නොදුනෙන්න
මගේ කෝපය පාලනය කර ගත්තා. අර උත්තරයත් එක්ක
එහු මේ ප්‍රශ්න ඇසීම නතර කරන්න සිතුවා වගේ. එවිට
ම හේමමාලි හෙදිය තේ දෙකක් ගෙනවිත් අප ඉදිරියේ
තැබුවා.

නිස්සංක ඩීන දකිනවාද?

මෙවිදු සඳහා එක්වරම අහනවා. සීතායක් හිතින් තිබුණුවාය කර ගැනීන ඒ අතරපාරායේ මම කළුපනා කළා. ප්‍රතිතා අලු අමාරුවක වැශවානා සීතායක්. මම ආයෝතට ම දැක්නා සීතායක් එහෙළේ අප්පවලිප කිවවා. ඒ සිතෙ ගැන ගැමුයා එක්ක කියන්නේ නැහු.

ඡවි ගෙවාක්පිට මම හිතර දැකින සීතායක් නියෙනවා.

මම උත්තර බැජ්දාම මිනිහාමග අස් දිලියෙන්න පටන් ගත්තා.

ඇමාකක්ද? ඇමාකක්ද?

අහු අහනවා.

නැහු. ඒක එව්වර වැදුගත් ද කියන්න මම දන්නේ නැහු. මම ගැමදාම දැකිනවා මලාකු දිග බස් එකක් මම පද්ධිලගනා යනවා. මම යන්නේ පූරු වේල්ලක් දිගේ. පාගර පලල නියෙන්නේ බස් එකක් පලලට විතරයි. ඔන්න එනශකාට ම තමයි මට දැනෙන්නේ මේ වේල්ල ගෙවා නියෙන්නේ විශාල ජලායෙක් කියලා. මට හරිම බයක් දැනෙනවා. මම දැන් ගොඩාම සිරුමාරුවට බස්රිය පද්ධිලගනා යනවා. මට සිතෙන්නේ විකක් එහෙ මෙහේ ප්‍රිණෙක් බස්රිය වතුරට වැශවායි කියලා. ඒක සෙක්වියක් තරම දිගයි. ඒ වගේම උසයි කියලා මට දැනෙන්න පටන් ගන්නවා. විකකින් මම ගමනාන්තයට අවිත්. මට දැනෙන්නේ දැන් මම පද්ධින්නේ කාර එකක් කියලා... මම... එනශකාට මට දැනෙනවා මේ කාර එක ප්‍රංචිම ප්‍රංචි එකක් බවට පරිවර්තනය වෙනවා කියලා. දැන් කාර රථය ආර ප්‍රංචි දරුවකුගේ සෙල්ලම් කාරයක්

තරම් පුංචියි. පුදුමේ කියන්නෙ මමත් ඒ ගාතට ම කුඩා වෙලා. එකකොටම මට ඇහැරෙනවා.

මම කිවිවේ හීනයක් ගැන ව්‍යුණාට මගේ තිරමාණ ගක්නිය ගැන මට ම පුදුම හිතුණා. ඒ මම කිවිවේ ඇත්තටම මම දුටු හීනයක්ද කියලා දැන් මටම නිතවිව්‍ය නැහැ. මනෝ වෛද්‍යවරයා අලි අමාරුවක වැටිලා. දැන් මිනිහා මේ හීනෙ තියෙන සංයුර්ප් නිතින් තක්සේරු කරනවා. සුපින කේතයන් විකේතනය කරමින් මාව කියවනවා.

නිස්සිංක ඔය වගේ තව හීන දැකිනවාද?

අමාරුවේ වැටි සිටින මේ මිනිසාව තව තුවන් අගාධයට ඇද දැමීමේ කුරිරු ආසාවකින් මම ආතුර වෙනවා.

අපොයි ඔව්. වෙලාවකට මහ විකාර හීන මේ ජේනවා. සමහර වෙලාවට මට හිතෙනවා මේ හීන බැලිල්ල නිදා ගන්නෙම නැහැ කියලා.

නැහැ. නිස්සිංක හීන කියන්නෙ ඔයාගේ නින්දා එන බාධාවන් ට විරුද්ධව තියෙන දෙයක්. ඒක නිසා එක දැකිනවා කියන්නෙ ඔයා නිදා ගන්නාවා කියනා එක. ණ - තව ඔයා දැකින හීන මොනවාද කියලා මට කියන්න.

ලේවා කතාන්දර වගේ හීන. කොහොමවන් මේ දැකින්නෙ දිග හීන කතාන්දර. පුදුමේ කියන්නෙ බේකුල් ඔය පුළාක් හීන මට කාලයක් යන කම් ම මහක තියෙන එකනේ. ඔන්න මම ද්වයක් දැක්කා මම මහා කැලුව් ඇවිදගෙන යනවා. මහා රුස්ස වනාන්තරයක්. මෙයි ඇවිදගෙන යනවා.

තරම ගස්වැල්ද කියනවා නම් කැලය ඇතුළේ තිබුණේ මහා අන්ධකාරයක්. ඉර එළිය පොදුක් බිමට වැටෙන්නේ නැති තරම්. ඒක හින්දු පොලොව හරි හිතලයි. මෙහෙම මම ගස්වැල් දෙබැඳ කරගෙන ඉස්සරහට යනවා. මට දැනෙනවා ගස්වැල් මගේ අතින්ම දෙපැත්තට කරන්න ඕන නැති බව. මම කිවිටු වෙනකාට ගස්වැල් ඉඩීම දෙපැත්තට වෙනවා. මෙහෙම යදි මට ඇහුණා මහා හයානක සද්ධයක්. මකරෝක්. කටින් ගිනි දැල් විහිදගෙන මං දිහාට එන දැවැන්ත මකරෝක්. මට පුදුම බියක් දැනුණා. දැන් මකර මම දිහාවට එනවා. උගේ කටින් පිටවෙන ගිනිදැල් වලින් රස්නයක් මට දැනෙනවා. එතකාට මට දැනුණා කවිරු හරි කෙනෙක් මාව අල්ලගෙන්නවා. අල්ලගෙන මාව බඳුගන්නවා වගේ. මාව බඳු ගන්න කෙනාට ඕන මාව බෙරාගන්න කියලා මට දැනෙනවා.

නිස්සංක... නිස්සංක කියලා එයා කතා කරනවා. ගැණු කට හඩක්. මට හිතුන් මේ කැලේ වෘක්ෂ යකට අරක්ගත් දේවතාවියක් කියලා. එතකාටම මට ඇහැරෙනවා. සුමාලි මාව හොලවනවා. ඔයා හිනයක් දැකිනවා නිස්සංක. ඇය කියනවා. මම හිනෙන් හැබැල්කෙට අවදි වෙනවා. ඕවා තමයි ඉතින් මම දැකින විකාර හින.

නිස්සංක කිවිවත් වගේ දැකින්නේ කතාන්දර වගේ හිනනේ.

එව්. මට වෙලාවකට හිතිලා තියෙනවා දැකින හින පොතක ලියලා එකතු කරලා හින පොතක් හදන්න. ඕන නම් මගේ හින පොත කියලා ඒක පැවිලිෂ් කරන්නත් පිළිවන්.

දැන් සත්තා මෙන් මෙවැනුවරයා කෙකර ගො
සිංහ පෙන්වා. මිනින තව තවත් මධ්‍යවත්ත මා තුළ
ඇඟවින් ඇඟිල්වනවා.

තව එය විශේෂ මා දැකින හීත තියෙනවා. බොක්ටරු
ඩැයුන් කියලා හීතෙනවා තම් කියත්තම්. ඇය ඉතින්
ඇඟලි කියලා ඇඟිනේ මෙය ඔපුව ඇතුළට රිංගලා ඒක
පිලා තියෙන කුණු කරුවා ඇවුයෝලා බලන්න කියලා.

මෙන් මෙවැනුවරයා දැන් හරිම අසරණයි.
කුරිරුකම මාව වෙළාගෙන. ගැනුන්ගේ කීම් බස්වලා
මම විශේෂ දේව්‍යල් කරනවාට විද්‍යුත්පන් කියලා මම හිතුවා.

තව මම දැකින හීතයක් තියෙනවා. ඒක තම් පුහාක්
ඩැයුන් වේවි. මොකද මෙන් ඇප්පවිවි ගැන අහපු හිතදී.
තන්න ද්‍රියක් මම ඇප්පවිවින් එක්ක තරහාවෙලා රැස්බු
කරලා ගෙදිරින් පැනලා යනවා. මේ හීතෙන් තියෙන්නේ
කැඳුවින්. භැංඩි ඇර ඉස්සරවෙලා හීතෙ විශේෂ රුස්ස
විශේෂයක් තොම්වී. සමහර තැන් වල නිකම් ස්වේච්ඡ
තන තීම විශේෂ තැනි තලාව. හරි අප්පරු පරිසරය. හීතෙන්
වුන් මම අප්පරු සෞන්දර්ය රසයක් විදිනවා. ඉතින් මම
භැංඩිවිරව මෙන් ගාවනවා. මට දැන් ඇප්පවිවි ගැනවත්
අම්මා ගැනවත් ගෙදර වෙන කෙනෙක් ගැනවත් කළුපනා
වින්නේ ගැනී. මම හරිම නිදහසක් විදිමින් සිටිනවා
කියලා තමයි මට හිතුණේ. ඒ ද්‍රියවල අපි රට ඇප්පවිවිගේ
කකුල් තීක්නන් එන. මට එක කකුලක්. අනිත් කකුල්
තැබීම හරි ම්‍රේලිට හරි. ඇප්පවිවි බිලා කෙදිරි ගා නිදි
මිරිකිල්ල තැවත්නෙන් ඇප්පවිවි අවධිවෙලා දත් මිටි
කන්නා. මෙහෙම නිදහස් යන කොට දැන් ඒ කරදෙරේ
ගැනී කියලා මට හිතුනා. මෙන්න එතකොටම මම මි

විභාල අගාධියකට ඇදගෙන වැට්ටෙනවා. ඒක මහ ගැඹුරු වලක්. මම ඒ ගැඹුරු වල ඇතුළට ඇදිලා යන්නේ ඇර ඇලිස් ඉන් වන්බර්ලන්ඩ් කතාවේ ඇලිස් ගියා විගේ. දැන් ඇලිස් ඉන් මම ඒ වල ඇතුළේ. හැම තැනම කරවරයි. කිසිම දෙයක් පෙනෙන්නේ නැහැ. මට හරිම බියක් දැනෙනවා. කවඩ්චන් මේ අගාධියෙන් ගැලවීන්න මට ලැබෙන එකක් නැහැ කියලා මට හිතෙනවා. දැන් මට දැනෙනවා මගේ පයට සිතලට යම්ක් පැශෙනවා. ඒ පැශෙන දේ මගේ දෙපතුළ යටින් ඇදිලා යනවා විගේ. මම ඉන්නේ සරප විමානෙක. දැන් බොක්ටර්ම හිතන්න ඒ විගේ වෙලාවක කෙනෙකු තුළ මොන විදියේ බියක් ඇතිවෙයිද? බය හින්දුම දැන් මාව හිරි වැටිලා විගේ. මම දැන් ඉහළ ආකාසය දිහා බලනවා. එතකාට මට පෙනෙනවා ඉර මුදුන් වෙලා විගේ. ඉර එලිය කැරල්ලක් අගාධිය තුළට ගලාගෙන එනවා. දැන් වලේ නිවුණ ඇර ඇදුරු ගතිය තුනි වෙලා. මම ඉහළ ආකාශය දිහා ඇසිපිය තොහොලා බලාගෙන හිටියා. එතකාටම මම දැක්කා කවිද පිරිසක් වල ඇතුළට එකිගෙන ඉන්නවා. අප්පවිවිත් එතන බිටියා. ගැමෝම එකතුවෙලා මාව ඒ අගාධියෙන් ගොඩිව ගත්තා. අප්පවිවි මට සමාව දුන්තා. අපි ගැමෝම සතුවින් ගෙදර ගියා. ලස්සන කතාව තේද බොක්ටර්?

මට දැන් මිනිහා ඇර බළලෙකුට බාගෙට මරාගත් මීයෙක් ගානයි. මම මී කුනත් එක්ක එහාට පැන පැන මෙහාට පැන පැන සෙල්ලම් කරනවා.

නිස්සංක හරි කතා කාරයෙක්නේ. හින කියන ඒවා ඔහොම කතාවල් විගේ පිළිවෙළකට මතක තිටින්නේ නැහැ. අපි දකින්නේ හින කැලි. අපි කරන්නේ අමතක එක අතින් අලා පුරවලා කතාවල් හදන එක. ඒ අතින්

ගත්තාම නිස්සංක හොඳ නිර්මාණකරුවෙක්. හැබැයි ඇරුමකරගේ හීනෙයි වලකට වැළැන කතාවයි අපට විකත් අදාළයි. කෙනෙකුට හිතෙන්න ප්‍රාථමික ඒ හිතවලින් කියවෙන්නේ නිස්සංකගේ අප්පවිචි ගැන කියලා. නිස්සංක අතින් දාලා හැදුවත් මයා ඔය කියන්තේ අප්පවිචි ගැන තමයි. නමුත් එකම දේ ඒවා සාමාන්‍යයි.

දැන් මිනිහා මට හොඳටම හිලැ වෙලා.

මම කියන්නද නිස්සංකගේ මේ කතා කිමේ හැකියාවෙන් ප්‍රයෝගනයක් ගන්න. තවකතාවක් වගේ දෙයක් ලියන්න. තමුන්ගේ ජීවිත කතාව වගේ එකක්. ඒක තමන්ගේ මනසටත් හොඳයි. හිතත් නිදහස් වෙනවා.

දැන් ඔහු වෙනම පාරක් තෝරගෙන.

මම එහෙම බාගෙට ලියපු තවකතා අඩල් තුන හතරක්ම තියෙනවා. මට තියෙන ප්‍රශ්නෙ කිසි දෙයක් මට එක දිගට කරගෙන යන්න බැරිකම.

මගෙන් පිටවුණ ඒ අවසන් වැකියට මම ම ගැස්සුණා. මිනිහාට හෝඩුවාවල් සපයන්න හොඳ තැහැ. ඒ වාක්‍ය හොඳටම ඇති මාව තක්සේරු කර ගන්න.

තැහැ මම කිවිවේ...

මම එක නිවැරදි කරන්න හැදුවාට ඔහු ඊට ඉඩ නොදී කතා කළා.

එහෙම ප්‍රශ්න කාටත් තියෙනවා. මට වුණ් එහෙමයි.

බාක්ටරී මම කවඳහරි ලියනවා මගේ ම කතාව. ඒ තමයි මම ලියන්න හිතාගෙන ඉන්න තවකතාව.

ඒක හරි - අපි හැමෝගේම කතාව නවකතාවක් තමයි.

මේ අවසාන වාක්‍යයන් සමඟ ඔහු සිනුවට ඇඟිල්ලෙන් තවිටු කළා. හේමමාලි නැවත අප ඉදිරියේ පෙනී සිටියා.

හේමමාලි අර මිසිස් සේනාධිර ට එන්න කියන්න.

සුමාලි ඇත දුර ගමනක් ගිහින් එනවා වගේ සෙමෙන් අප වෙත එනවා. ඇය මා දෙසන් වෛද්‍යවරයා දෙසන් මාරුවෙන් මාරුවට බැලුවා.

මිසිස් සේනාධිර වාඩි වෙන්න.

දැන් ඔහුගේ කතාභා කිසියම් තිල ස්වරයකට මාරු වෙලා. සුමාලි කිකරුව වාඩිවුණා.

එයාගේ හස්බන්ඩ් ට කිසිම ප්‍රශ්නයක් නෑ. එයා හොඳ නිරමාණයීලි කෙනෙන් විදියටයි මම දකින්නේ. හැබැයි එයාගේ හිත විකක් කළබලයි. ඒක අසාමාන්‍ය තැහැ. හොඳට තිදු ගත්තම ඇරිලා යයි. මම පොඩි බෙහෙතක් ලියලා දෙන්නම්. ඒක ගත්තම හොඳට තින්ද යයි.

අසරණයා. මම හිතින් හිනා වුණා.

එහෙන් බොක්ටර මාව දැන් තිදහස් කරන්න පුරුවන්නේ.

මම ඔලොක්කුවට ඇහුවා.

අපායි මවි.

මහු අසරණ ලෙස නැගිවලා මට අත දික් කළා.

අප්පවිටිගේ ප්‍රශ්නය හරි අපුරුවට විසඳුනා. දැන් සියල්ල යාමාන්‍යයයි. මතෙක් මෙවද්‍යවරයකු හමුවුණ බව පූමාලි හැම තැනම පතුරුවලා. දැන් මම පුරුදු විදියට කන්තෝරු එනවා. හැමෝම හිනාවෙනවා. කතා කරනවා. හිත යටින් දත් මිටි කනවා. හැබැයි දැන් මම ඉස්සර වගේ උන්ගේ මුහුණු කියවන්න යන්නේ නැහැ.

මම උදේම කන්තෝරුවට ඇවිත් මගේ මේසයේ ඉදෑගෙන මාතුපාලට කතා කළා. මාතුපාල ඇශේරෙමින් මා පැහැ එනවා.

ගේනවකා මාතුපාල තේ දෙකක්.

මාතුපාල ගැය්සුනා. ඇයේ දෙක දෙශ ගෙඩි දෙක්ක වගේ එලියට පනින කං ලොකු කර ගෙන මහු මා දිහා බලාගෙන ඉන්නවා.

සර?

මාතුපාල ගොත ගහනවා. මිනිහා කියුවිකල් එකට උඩින් කාටදේ ඉහි මරනවා. මම හයියෙන් කොක් හඩලා සිනාසුණා.

අන්න බලනවා මාතුපාල තමුසේ හිනන්නේ මම තාමත් පිස්සුයි කියලනේ. මම මේ තමුසේව පොඩිඩක්

වෙස්ට් කළා. තේ දෙකක් මොකටද ඔහු මේ තනි මට. ගේනවා තේ එකකුදී සිගරෙට් පැකට් එකකුදී.

මම සල්ලි දික්කලාම මාතුපාල සැහැල්ලුවෙන් ඉගිලුණා.

මාතුපාල යනවත් එක්කම නිරමලා ලැසි ගමනින් මගේ කියුබිකල් එකට ඇතුළේ වෙනවා.

මතුපාල!

මගේ කෑ ගැමට මාතුපාල නිරිංග තදකළා.

දැන් නම් තමුසෙට තේ දෙකක් ම ගේන්න වෙයි. මේ නිරමලා මිසිත් ඇවිල්ලානේ මාව බලන්න.

නිරමලා අහිංසක විදියට හිනාවී ගෙන මගේ ඉදිරිපස පුවුවේ වාඩි වුණා.

මට නම් හරිම සතුවුදී සර් මහොම හිනාවෙලා ඉන්න එකට. දැන් සර්ට සනීපයිනේ.

නිරමලා කියනවා.

ඇයි නිරමලා එහෙම කියන්නේ මට මොකක්ද තිබුණ අසනීපේ. මට කවදාවත් ඉහෙන් බහින ලෙඩක් තිබුණේ තැහැ.

නිරමලා නිහඹවම බලාගෙන හිටියා. බාග විට මගේ අසනීප ගැන සඳහන් කිරීම තුසුදුසු දෙයක් කියලා ඇයට හිතෙන්න ඇති.

තැහැ ඉතින් සර් ඒ ද්වස්වල එක එක විකාර කළානේ. ආප්පවිච් කියලා කෙනෙක්ව හිතෙන් මවාගෙන.

නිරමලා ගැන මා තුළ ඇතිවිණෝ කණ්ගාපුරක්. අප්පවිටි මේ දැනුත් ගෙදර කාමරේ ඇති. නිරමලා අහිංසකයි. අප්පවිටිගෙයි මගෙයි උප්පරවැටිවිය ඇය කොහොමද දන්නේ? අප්පවිටිගේ රහස්‍ය නිරමලාට විතරක් කියන්න මට හිතුනා. නිරමලා භාද් කෙල්ල. ඇය ඒ වගේ රහස්‍යක් දැන ගන්තට කමක් නැහැ. ඒ අවි අස්සෙ මම හිතින් තරක කළා. නිරමලා වුණත් අප්පවිටිගේ විස්තර දැන ගන්නේ කුමකටද? අනිත් එක අප්පවිටි මේ විදියට සැයැලී සිටීම අප දෙදෙනාගේම සම්මුතියක්. එහෙම රහස්‍යක වුනත් නියෙනවා කිසියම් ආස්ථාදයක්.

නැහැ නිරමලා. ඒ ද්වස්වල මම ටිකක් මානයිකව වැටිලා හිටියේ. සූමාලි දුවත් එක්ක ගෙදරින් ගියා. තනියම ඉන්න කොට විකාර දේවල් හිතෙනවානේ.

මෙවා කියවෙන කොට මට මම ගැනම පුදුමයි. ඉතාම තරකානුකුල විදියට අප්පවිටි රහස්‍යව නියා ගැනීම ඇත්තටම ආස්ථාදයක් තමයි.

මම නිරමලාගේ මුහුණ කෙළින් ම බැලුවේ එතකොටමයි. ඇගේ මුහුණට වෙන කවඳවත් නැති සටකපට පෙනුමක් එකතු වෙලා. මේ උදේ පාන්දරම නිරමලා මාව හමුවෙන්න ආවේ ඇයි? දිගින් දිගට බලාගෙන ඉන්න කොට නිරමලාගේ මුහුණ පැත්තකට ඇලවෙනවා වගේ මට පෙනුනා.

දැන් ඉතින් සරට නියෙන්නේ සූමාලිව ආප්‍රා ගෙන්න ගන්න.

මුන් හැමෝම එකයි. සමාජය කියන්නේ සූමන්ත්‍රාණ වලින් පිරුණ තැනක්. සූමාලි කියන්න ඇති නිරමලාව්

මාව හමුවෙන්න. තැහැ. නිර්මලාගේ මේ ආගමනයේ එම වඩා සැරුවුණු අරුතක් තියෙනවා. බාග විට ඇය මෙහෙන්ට එවන්න ඇත්තේ සමරදිවාකර වෙන්න ඇති.

කළුයාණි ගැන විකක් හරි දන්න කෙනෙකුට ඉන්නේ අප්පවිලි විතරයි. මම එහෙම හිතුවාට කළුයාණි ගැන මේ ඇයට ඉව වැටිලා වෙන්න බැරිද? සුමාලි ආපහු ගෙන්න ගන්න කියන නිර්මලාගේ වෙන මම එකින් එක ගෙන විශේෂීය කළා. ඒ වෙනවල තියෙන්නේ වෙනත් අර්ථයක්. ඇය සුමාලි ගෙන්න ගන්න කිවිවා මිසෙක දුව ගැන වෙනයක් කිවිවේ තැහැ. සුමාලි කියන තැනට කළුයාණි ආදේශ කළොත් ඇය කියන දේවලට වෙනම අර්ථයක් එනවා. එතකොට ඇය කළුයාණිව ආපහු ගෙන්න ගන්න කියන්නේ කළුයාණිව මතක් කර ගන්න කියන එක වෙන්න බැරිද?

මගේ පිට කොන්ද දිගට සිතලක් දිව ගියා. ගෙදර ගිය ගමන් මට අප්පවිලි එක්ක මේ ගැන කතා කරගන්න වෙනවා. මම කළ අපරාධය ගැන මේ හැමෝම දන්නවා. හැබැයි උන් හැසිරෙන්නේ නොදන්නවා වගේ. එඟා සුමාලිගේ තාත්තාත් මය වගේ කතාවක් කිවිවා.

තමුසේ ඒකින් එක්ක ලැගපු ගුබිබැයම් වල විස්තර සේරම මම භොයාගෙන තියෙන්නේ. තමුසෙට තියෙන්නේ උසාවියෙන් සිතාසි එනකං බලාගෙන ඉන්න විතරයි.

සුමාලිගේ තාත්තාගේ කට හඩ මගේ කන් සිදුරු අතර මතරපෙනවා.

මාතුපාල නේ දෙකක් ඇරගෙන ඇතුළුවෙන් එකෙකුවේ. මූල්‍ය සිරමලා ඉදිරියේ නේ එකක් කියලා යුතු සහ ඇඟිල මගේ නේ එක මා අසලින් තිබා. මෙම මාතුපාලගේ ඇතින් ඩැජැගෙන් සිරෙට්ට පැකවුවෙන් සිරෙට්ටුවින් තොත්තුල ඇලවිගෙන දැල්වා ගත්තා.

සිරමලා නේ එක තොල ගාමින් පුරු වෙළාවක් රුදුණා. මම ඇය සම්ග කතා කළේ හරිම ප්‍රවේශමෙන්. මෙම ගොංගාම සිරුමාරුවට විවත තෝරා බෙරා පාවිච්චී නායු. මම මාතුපාල දෙය වූනත් බැඳුවේ සැකයෙන්.

මාතුපාල සේවය කරන්නේ මට තොවෙයි. මහු මේ කෙනෙකුගේ ඒෂ්ඨන්තයෙක් වෙන්න බැරිද? මහු මේනෙහි මිං ගැන ඔන්තු බලන්න පත් කළ සමරදිවාකරගෙ ගොංඩියෙක්.

මම ඉතාම සිඹුණු විදිහට මේ දේවල් ගැන දිගින් දිගිවම සිතුවා. ඉතාම කළුපනාවෙන් වැඩ කළ යුතු කාලයක් මේ. මම දීන්තවා කියන එක හැයැවීම සුදුසුම තැනැ. ඒන් මට දෙරනවා තැනින් තැනෙ කුමත්තුණ දියන් වන බව. මම උමද සේවානය ලාඟ ඉන්න කොට ශිං ඔදෙනෙකු මිං දිනා බලමින් කොඳුරනවා මම දැක්කා. මම කළු තහයට කෙලින් උන් දිනා බලන එක. හැමෝම මගේ බැල්ම ඉදිරියෙ පරාජ්‍යතව බිම බලා ගත්තා.

මාතුපාල හිමින් සිරුවේ එලියට ලිස්සලා ගිහින්. ඇත්තැනු මේවිච වැඩ වික ඉවරයක් කරන්න මම කළුපනා නායු. මගේ වැඩවලට අදාළ ලිපි ගොනු මාතුපාල දුරටිත් මගේ මේහය මතට වඩම්මලා.

මම ලිපි ගොනුවක් දිග හැරගෙන ලියන්ත තුදාකම් මුණා. මේක ලිවිය යුතුම දායක්. ඒක් එක ප්‍රජාතායෙකු සැපයුමට එන්නේ නැති ගැටී. මම හිසකෝස් ආයුධිලිපලික් පටලවෙන රිදෙනකම්ම ඇදුගෙන හිටියා, එකඟාව මුද දැනුණා අප්පවිටි මම උරින් වාසිගෙවතවා වශයේ, ලියන්ත ඕන දේ ඔන්න දැන් දිය ඇල්ලක් වගේ ගාලුගෙන උත්තා,

මම හිතන්නේ මම පැය තුනකටත් වැඩි කාලුහැක් තිස්සේ ලිපි ගොනු එක්ක හැඳේපුනා. අතරමු තැපිනිලා තිබුණු කටුකැලේ ව්‍යාපාතියෙන් අපි අපේක්ෂා කැඳේ ස්වභාවික වනාත්තරයක් රැක ගන්න ගමන් මෙ කැලයක ඉහත්තාවේ කන්දෙන් ඇදු හැඳුන පල බාරාවි රැක ගැනීම. මිනිස්සු මේ කැලයට භාති කළේ මේ දිය ඇල්ලන් වතුර ගෙන යන්න යන එන ගමන්. ප්‍රශ්නය වුණේ මිනිස්සු කැලේ විනාශ කරන එක තවත්තන්නේ කොහොමද කියන එකයි.

ඇමතිවරයා මේ ගැන සාකච්ඡා කරන්න කැදුවැස්වීමේදී වැඩිපුරම අදහස් දැක්වූයේ මම.

කැලේ රැක ගන්න ඕන නම මිනිස්සු වතුර ගන්න දිය ඇල්ලට යන එක තවත්තන්න ඕන.

මම යෝජනා කළාම හැමෝම සිනාපුණා. මම එතන මෝඩ කතාවක් කළා වගේ ඇමතිවරයන් හිනිවට හිතා වෙනවා. සමරදිවාකර කිහිසි තුවු වගේ වෙනවලින් මට අනින්න පටන් ගත්තා.

නිස්සයංක... එක අපි හැමෝම දන්නවා. ප්‍රශ්න තියෙන්නේ එක කරන්නේ කොහොමද කියන එක.

කැලේ වට කරලා හමුද කඳවුරක් ඉදිකරන්න කියලාද
මෙතුමා යෝජනා කරන්නේ?

සමරදිවාකර ඇමතිවරයා ඉදිරියෙ මාව ල්‍යේජාවට
පත් කරලා මිනිහාගේ මල්ලට ලකුණු එකතු කර ගන්නයි
හදන්නේ.

කරන්න තියෙන්නේ මුළුන්ම ජල ව්‍යාපෘතියකින්
මිනිසුන්ගේ අවශ්‍යතා සඳහා ජලය සපයන එක. දෙවනි
එක තමයි මිනිස්සුන්ට විකල්ප වගාවක් සඳහා යොමු
කිරීම.

ඇමතිවරයා බැරැරුම් ලෙස මා දිහා බැලුවේ
එතකොට.

මිස්ටර් සේනාධිර එක හොඳ යෝජනාවක් තමයි.
නමුත් ඔය තරම් ලොකු ප්‍රාගේක්ට් එකකට කෝ අපට
සල්ලි?

මම සමරදිවාකරට ඔලොක්කුවටත් එක්ක
හිනාවුණා.

අපි කරන්න යන්නේ එලඟයි වැඩක් කියලා අපට
එත්තු ගන්නවා ගන්න පූජිවන් නම් නොවිජියන් ආධාර
අපට ලැබෙන බවට දැනටමත් ඉගියක් තියෙනවා සර්.

එ ගමන කතාව ඒ පැත්තට මාරු වුණා. නොරැවේ
තානාපති ඇතුළ පිරිස හමුවෙලා මේ කාරණය ඔවුන්ට
එත්තු ගන්වන්නේ කොහොමද? කියන ප්‍රශ්නය සමඟ
තමයි අපි ගැවුනෙ.

අපි සර් එක මිස්ටර් නිස්සංක සේනාධිර ව පවරුම්.

සමරදිවාකරගේ යටි අදහස මට පැහැදිලියි. නොරුවේ තානාපති ඉස්සරහ මම ඇතා ගන්න හැරි මිනිහා හිතෙන් නරඹනවා. ගමක ඉස්සෙක්ලෙකින් ආප්‍රා මින්ද මිනිහා හිතන්නේ මට හරියට ඉංග්‍රීසි කතා කර ගන්නත් බැහැ කියලා. මම වැඩ්ඩි බාර ගත්තා.

හරි... මිස්ටර් සේනාධිර මේ වැඩ්ඩි හරියට කළාත් ඔබතුමාව මම අධ්‍යක්ෂ තනතුරට තිරදේශ කරනවා. දැන් මිස්ටර් සමරදිවාකර හෙට අනිද්ද විශ්‍රාම ගියහම ඒ පුවුවට පත්වෙන්නේ එතකොට තමුන්නාන්සේ.

සමරදිවාකර ඒක බාර ගත්තේ ඇමතිවරයා මට කරපු සමවිවලයක් විදිහට. ඔහු අනෙක් අයත් එක්ක කුටු ගාමින් හිනාවුණා. ඒත් සමරදිවාකරගේ ඇතෙශ් කුටු ඇතෙන්න පටන් ගත්තේ නොරුවේ තානාපති සමය මා කළ සාකච්ඡාව සාර්ථක වුණාට පස්සේ. මගේ යෝජනා වැළ සාධනීය බව තානාපතිගේ සිත් ගත්තා. නොරුවේ රජය රුපියල් ලක්ෂ එකසිය පනහක් ව්‍යාපාතියේ මූල් අදියර සඳහා ලබා දෙන්න එකග වුණා. ඊට අදාළ ව්‍යාපාති වාර්තාව මාස තුනක් ඇතුළත ඉදිරිපත් කරන ලෙස මවුන් මට නියම කළා. අප්පවිච් අපේ ගෙදර ඇවිත් තතර වුණේ අන්න ඒ ජයග්‍රහණයට සතියක්වත් යන්න කළින්.

පැය තුනක් තිස්සේ ලියාගෙන ලියාගෙන ගිහින් මම ඔපුව උස්සලා බැපුවා. කන්තෝරුව හැම තැනම නිශ්චලිදයි. කිසි කෙනෙකුගේ හා පුවක් තැහැ. මාතුපාල මගේ කිපුබිකල් එක ඉස්සරහ කුඩා මේසය උග පුවුවේ වාඩිවෙලා තිදිකිරනවා. මෙවිවර වෙලා මම උග හිටියා වගේ දැනුණ අප්පවිච් නැහැ. ලියන අකුරක් පාසා

මම අප්ප්‍රව්‍ලී අප්පව්‍ලී කියලා තොල මැතිරුවා. මේක මේ විදියට ලියලා ඉවර කරන්න ගෙබරයය ලැබුණේ අප්පව්‍ලීගෙන්.

මාතුපාල |

මාතුපාල ගැස්සිලා වගේ නැගිටිටෙ. ඔහු යටහත් පහත්ව මා දෙසට එනවා.

මොකද මේ කන්නෝරුව මේ තරම නිශ්චඩි? මම ඇහුවා.

සර දැන් වෙලාව හතරහමාරත් පහුවෙලා. හැමෝම ගිහින්. සරට මං කතා කළාට සරට ඇහුණේ නැහැ. සර දිගටම ලිවිවා.

මම මගේ ඉස්සරහ ගොඩ ගැහිලා තියෙන කඩුසි කන්දරාව දෙස බැලුවා. මම හිතන්නේ මම පිටු එකසිය පනහක් විතර ලියලා. මේ ව්‍යාපෘති වාර්තාව දුටුවාම සමරදිවාකරගේ ඇස් උඩ යයි. මේ වැඩි ඉවර වුණ එක ලොකු දෙයක්. ගෙදර ගිහින් මේ ගැන අප්පව්‍ලී එක්ක කතා කරනකම් මට ඉවසුමක් නැහැ.

එතකොට ස්වේනෝස්ලා වයිපිස්ට්ලා කවිරුත් තැද්ද? මට මේ වාර්තාව වහාම ටයිප් කරගන්න මින.

කවිරුත් නැහැ සර. හැමෝම ගිහින්. මම හිටියේ සර හින්දා. සර දැන් යනවාද?

මම ඩුන් අපුනින් නැගිටිවා.

එහෙනම් මාතුපාල අපි යමු. මම හෙට එතකොට විකක් දවල් පුණෙනාත් මේ වාර්තාව දෙනවා සම්ඟ තිස්ට

උයිඡ කරන්න. එයා මගේ අකුරු තොඳට ඇදුනෙනවා. මම මේ ලාඩුවලුවට දානවා මෙක. වෙන කිසි කෙතෙකුට දෙන්න එපා සමූදා මියේ හැර. ගත්තුණාද?

මාතුපාල මම කියන ගද් ගත්තුම් ගත්තා. හැබැයි කළබල ව්‍යුණා.

යර් හෙට සෙනසුරාදා. සඳහාට තමයි දෙන්න වෙන්නේ.

එශෙන් හැටි. මේ වැඩි හෙටම ඉවරයක් කරගන්න ලැබෙන්න නැහැ.

කමක් නැහැ මාතුපාල අපි යා.

මාතුපාල මගේ කාර්යාල බැගය අරගෙන ඉස්සර ව්‍යුණා. මගේ ව්‍යාපාති වාර්තාව ගැන අප්පවිට එකින් එක විස්තර කරන හැටි හිතෙන් කළේපනා කරමින් මම එදුලි සෝපානය දෙසට ගාටමින් ගියා.

මට එකපාරටම කළේපනා වුණේ මේ වාර්තාව දැන්ම සමූදා අතට පත් කර ගන්න පුළුවන් නම් කොවිචර හොඳද කියලා. එකකොට සමූදා කාර්යාලයට ඇවිත් මේක වයිජ කරන්න ගත වෙන කාලය ඉතුරු වෙනවා. අනෙක සමූදා ලියාගෙම ඔබාක්කු පරිගණකයක් තියෙනවා. ඉතින් එයාට පිළිවන් ගෙදරදීම මේක වයිජ කර ගෙන එන්න.

මාතුපාල!

මම බෙරිහන් දෙනවිට මාතුපාල ඉද්ද ගැහුවා වගේ තැවතිලා හැරී බැලුවා.

මාතුපාල - යමුදා ඉන්නා මම පෙර ගන්ද?

මම සට මම ගියේ එක ලැයිඡ්ම වැශේන යමුදාරාම පාරෙනා. එකට යමුදාරාම පාර කියන්නා යමුදා මිය ඒ පාර ගෙදරක ඉන්න හිත්දෙන.

මට හිනාගියා.

නමුශයලන් හරි විශිෂ්කාරෝයා තමයි. කවි මය නම ඔය පාරට දැමීමේ.

සමරදීවාකර යට්තෙනා.

මාතුපාල එහෙම කියනා තකාව මගේ මූහුණ දුරවරුන් වෙන්න ඇති. මාතුපාල වෙන හිල ගන්නා.

හරි හරි ගිහින් අර ගයිල් එක ගේනාවකා. අපි යන ගමන් දීගෙන යමු. මම නමුශයව බය් යටුන්දී එකක් බස්සන්නම්.

හරි යට්.

මාතුපාල ආපහු දිවිවා.

ලේන් එකෙන් වැඩක් වුණේ නාහැ. අපි යන විව්‍ය එන් එකෙන් වැඩක් වුණේ නාහැ. අපි යන විව්‍ය ගමේ ගිහින්. වාර්තාව ගෙදර ගියේ එහෙම, එක සමුදා ගමේ ගිහින්. වාර්තාව ගෙදර ගියේ එහෙම, එක අතකින් එක නොදයි. අප්පාවිට ගෙන්නාන්න ප්‍රසාද. තව විකක් මට කියවලා බලන්න පිළිවන්.

මම අප්පවිවිගේ කාමරයට ඇතුළුවුණේ හිස් අතින්. ව්‍යාපෘති වාර්තාව අප්පවිවිට පෙන්වීමට මට හිතුණේම තැහැ. අප්පවිවි ඒක දැක්ක ගමන් විවේචනය කරන බව මම සහ සුද්ධේන් ම දන්නවා. ව්‍යාපෘති වාර්තාව ලියලා ඉවර කළ බව මම අප්පවිවිට කියන්නෙවත් තැහැ.

අප්පවිවිගේ ක්‍රමය සාර්ථකයි අප්පවිවි.

මම කාමරයට ඇතුළුවුණේ එහෙම කියාගෙත.

මොකක්ද මගේ ක්‍රමය.

අප්පවිවි අහනවා.

තැහැ අප්පවිවි. අප්පවිවි මේ ගෙදර තැහැ වගේ ඉන්න එක. අප්පවිවි එලියට පහලියට යන්නේ තැති එක. මාත් එක්ක එහෙ මෙහෙ තොයන එක. දැන් උන් හිතාගෙත ඉන්නේ අප්පවිවි තැහැ කියලා. සුමාලින් කතා කළා අද. එයා ගෙදර එනවා කිවිවා.

අප්පවිවි කිසිවක් ම තොකියා නිහඹව බලාගෙන හිටියා. මට හිතුණේ සුමාලි ආවොන් අප්පවිවි ගෙදරින් යයි කියලා. මට ඔහා වුණේ මේ කතාව වෙන පැත්තකට හරවන්න. මම කිසි සම්බන්ධයක් තැති පරණ සිදුවීමක් විස්තර කරන්න පටන් ගන්නා.

ඡඡ ඩියුල විද්‍යාල කුත්වෙනි අප්‍රැද්දෙදී ග්‍රෑහ්‍යපාලන පක්ෂයකට සම්බන්ධ තෙවලා වැඩි කළා. ඒ පක්ෂයේ නායකයා නිතරම කැමුපස් උකට ආවා ගියා, යාක්ථිත්‍ය ගොජෙනාමයක් පැවතුණෙන් අපේ ශිජ්‍ය සංගමි කාර්යාලය අභ්‍යුත්‍යේ. පක්ෂ නායකයාට මම ඒ ද්‍රව්‍යවල වහා වැටිලා වෙශේ හිටියා. එයා හරි උසයි. රතුම රතුයි. මූණ් පෙළඳී ලමයකුගේ වෙශේ. කම්මුල් පිමිඹිලා. ඒ ගොල්ල පැය ගණන් කනා කළා. වාද කළා. මම එතන හිටියා අප්‍රැප්‍රව්‍යි.

මම කනාට විකක් නවන්තලා භුස්මක් ගෙන්තා.

හරි උස මොනවාද ඔය පක්ෂේ කළේ. උඩට මම කියලා නියෙනවානෙන අපි ග්‍රෑහ්‍යපාලනේ කළ හැටි.

මගේ විරාමය තුළ අප්‍රැප්‍රව්‍යිගේ හිනේ ප්‍රශ්නයක් මෝදු වෙවලා.

එහෙමට දෙයක් නැහැ අප්‍රැප්‍රව්‍යි. මට තමයි ද්‍රව්‍යට බුලර්ස් පාරට ගිහින් හැමෝටම කුම ගේන්න වුණේ. ඒ ද්‍රව්‍යවල හරි අමාරු ජීවිතයක් මම ගෙවිවේ අප්‍රැප්‍රව්‍යි. අම්මාට තනියම මගේ වියදම ගැන හිතන්න කොජෙනාමවන් බැහැ. කැමුපස් ලෝන් එකෙන් කොටසක් ගෙදරට යවනවා කියලා හැමදාම හිතුවන් ඒක කර ගන්න ලැබුණේම නැහැ.

එක ද්‍රව්‍යක් පක්ෂ නායකයා මං දිභා බලලා අමුණ එදියට හිනාවුණා.

මට නිස්සංක එකක පුද්ගලිකව යමක් කනා කරන්න නියෙනවා. තමුසෙට පුළුවන්ද අද හවසට ඇවිත් මාව හමුවෙන්න.

මහු තිකිරිගස්යායේ පයිජ්ප පාරෙ ලිපිනයක් සඳහන් කළා.

එදා හටස පහත විතර මම ඒ ලිපිනයේ සඳහන් නිවස සොයාගත්තා. ඒක විශාල ගෙයක්. ලොකු බරාදුයක් සහිත කාමර හත අටක් තියෙන ගෙයක්. නැහැ අඡ්පව්ච ඒක තටුව දෙකේ ගෙයක් නොවුණාට ඩුගාක් ඉඩ කඩ තියෙන විශාල නිවසක්. ඔවුන් ඒක පාර අයිනටම වෙන්න තමයි තිබුණේ. හැඳුනු ඉස්සරහා විශාල සාචියක තණ කොල පිටිතියක්. මල් වවලා. සුත්දරයි.

මම යනකොට පත්ෂ නායකයා (පුදුමේ කියන්නේ අඡ්පව්ච මට එයාගේ නම අමතකයි) බරාදුයේ ලොකු හාන්සි පුවුවක වාඩි වෙලා පොතක් කියවනවා. මාව දැක්ක ගමන් මහු නැගිටලා ඉදිරියට ආවා.

නිස්සංක එන්න. ඒත් මං මේ බල බලා හිටියේ මොකද පරක්කු කියලා.

මහු මාව කෙලින්ම ගේ ඇතුළටම කැදුවාගෙන ගියා. විශාල සාලයේ තුන් තැනක සැප සෝපා තුනක් තිබුණා. ඒත් එතන කිසි පිළිවෙළක් තිබුණේ නැහැ. ඇත කෙළවරක ඇඩ තිරුවත් ස්ත්‍රී රුපයක් සහිත පිත්තුරයක් බිම බිත්තියට හේත්තුවෙලා තිබුණා. මම සාලයේ වාඩි වීමට තැනක් සෙවිවේ වාඩි නොවුනොත් බිම ඇදුගෙන වැට්ටි කියලා බයෙන්. නායකයා (මට ආයෝමන් කියන්න වෙනවා මට ඒ මනුස්සයාගේ නම අමතක බව) මගේ හිත කියෙවිවා.

නිස්සංක වාඩි වෙන්න කළින් මට තමුසේට යමක් පෙන්නන්න තියෙනවා. මහු ඉස්සර වුණා. මහු

දැල කාමර ජේලියක් වැටුණ අදුරු කොරිඩෝවක් දිගේ ගමන් කළා. ඔහු එක තැනක නැවතිලා ඉන් එක් විශාල කාමරයක් ඇර මට පෙන්නුවා.

තමුසේට මේ කාමරවලින් ඕන එකක නවතින්න පිළිවන්.

මට තාමන් හිතා ගන්න බැහැ සිද්ධ වෙන්ත යන්නේ මොකක්ද කියලා. එක පාරටම මගේ මලුවට කඩා වැදුනේ කුඩා කළ ද්‍රව්‍යක පාසලේදී ගුරුවරියකගෙන් කිරීරා බේවි සිදුවීම. එම අත්දැකීමෙහි තිබූ ගුෂ්තකම මේ මොහොතේ මට දැනෙනවා.

ඔහු මේ හදන්නේ මට මේ ගෙදරින් කාමරයක් කුලියට දෙන්නද? මේ වගේ තැනක නවතින්න තියෙනවා නම් කොවිචර දෙයක්ද? කැමිපස් එකට පයින් යන දුර. ඔහු කාමරයේ දෙර වහලා නැවත කොරිඩෝරය දිගේ ගමන් කළා. කොරිඩෝරය කෙළවර පඩි දෙක තුනක් උඩට නගින්නට තිබූණා. ඒ පඩි නැගුන විට වම් පසට තිබූණේ තවත් කෙටි පැසේපයක්. ආයෙන් පඩි දෙක තුනක බැස්මක්. රේලයට දකුණට හැරෙන විටම තිබෙන දෙර ලය ඔහු නැවතුණා.

ඔහු මා දෙස සුහද බැල්මක් හෙළන ගමන් කාමරයේ සොයිඛය කුරකුවා. පළමුව කාමරයට ඇතුළු වූණේ ඔහුමයි. කාමරය තුළින් විලවුන් සුවදක් සමග මූෂවිත දුගඳක් එලියට විසිවූණා. මමත් කාමරයට පිවිසුණා. අදුරු කාමරයේ කෙළවරක වූ ඇදක කවිදේ උඩබැලිව තිඳාගෙන ඉන්නවා. තිඳාගෙන ඉන්නේ මහල් ස්ත්‍රීයක බව හඳුනාගන්න අපහසු නැහැ. අවුරුදු අසුවක

විනර මැහැල්ලක් ඇද පූජා උප්‍යුත්‍යක් ආචච්‍ය
රහු මුහුදේ යෝගා යම්ව සුදුනාවූ කළුම්ගෙනවා.

මැහැල්ල තිස තුවලා අප ගැඹුවා ඇගේ
මුහුදේ තිබුණේ කළකිරීමක්. මෙහේ උප්‍යුත්‍යේ බිඟාගෙන
කිරීමට සිදුවීම තිසා මෙරුද වූත සෙවකයෙක් එහි තැව්වී
තිබුණා. ඇය බුමක් ගෝ තියෙන්න තැන් කළු ඒන්
ගොන ගැසුවා මිස ගත්තුම් ගක තැකි යම්ක් ඇගේ මුළුන්
පිටවුණේ නැහැ.

නිස්සංක මේ ඉත්තෙන මගේ අම්මා. තැපුසෙව
තියෙන්න මගේ අම්මාවන් බලාගෙන මේ ගෙදර නානු
වෙලා ඉත්තා එකයි. කෑම ඩේම ගැන තැපුසෙව බලා ගන්නාවා.
මම මාසෙකට රුපියල් බුන් දහක් තැපුසෙව ගෙවාවා.
මෙතන වැටිලා ඉත්තාවාට. අම්මා බලාගන්නාවන් මේ ගේ
දෙර බලා ගන්නාවන් විශ්වාස සෙවාක් නැහැ.

මට ඒ වවතා ඇශෙනෙකාව ඉතිශුම් තැකිව තියා.
මගේ කර පිට පැටවෙන්නේ වයස්ගෙ ස්ත්‍රීයකගේ
ඡේවිතයක් නොවෙයි. මා මත කඩා පාන් වන්න යන්නේ
වාසනාවක්. නවාතැනක් සහ රුපියල් බුන්දහසක්. මට
රුපියල් දෙදහක්ම ගෙදරට යවන්න පිළිවන්.

සහෝදරයා!

මට කියවුණා. මහු මගේ අතින් අල්ලගෙන
කාමරයේ කෙළවරකට ගෙන ගියා.

නිස්සංක තරහා වෙන්න එපා. මේ වහල යටිදී
තැමුසෙ මට සහෝදරයා කියන්න එපා. එළියෙදී තැමුසෙ
මට සහෝදරය බැරි නම් ඔහා එකක් කියනාවා. මේක

දේශපාලනයට තහනම් අධිවියක්. මගේ අක්කා ඉත්තෙ මේ කිවිවුව. තව අක්කා කෙනෙක් ඇමෙරිකාවේ. උත් ඔක්කාම අධිරාජ්‍යවාදීයා. දේශපාලනේ කිරීමෙන් තමයි මම උත් එක්ක තියෙන වෛරය පිරිමහා ගත්තේ. පොඩි අක්කා ඉදාහිට ඒවා අම්මාව බලන්න. තමුසේ එයත් එක්ක වැඩිය කතාවට යන්න එපා. දේශපාලනේ නම් කතා කරන්න එපා. එයා ආව වෙලාවට මග හැරලා ඉන්නවා. උදේට එනවා නරස් කෙනෙක්. අම්මාව ගුද්ධ පවිත්‍ර කරලා බෙත් රික දිලා යයි. එයා කියයි තමුසේට කරන්න ඕන දේවල්. තමුසේට තියෙන්නේ අම්මාව බලාගෙන තමුසේගේ ස්වභිසුත් කරගෙන ඉන්න එකයි. මම හිතන්නේ නැහැ අම්මා තව වැඩි කල් ජීවත් වෙයි කියලා.

මහු කතාව ඉවර කළේ ගනුදෙනුවක් ගැන කතා කරගෙන අවසන් කරනවා වගේ. එතන තිබුණේ ජීවිතයක් පිළිබඳ සංවේදී කතාවක් තොවයි. ගනුදෙනුවක්. ඒත් නායක සහෝදරයාගේ අර අවසන් වාක්‍යයට මගේ හිත කඩා වැළුණා. අනේ අම්මේ මැරෙන්න එපා. තව අවුරුදු දෙකයි මට තියෙන්නේ. එතකං ඔබතුමිය මගේ ආයුෂන් අරගෙන ජීවත් වෙන්න ඕන.

මොනවාද තිස්සංක කල්පනා කළේ. කැමතිද වැඩ්ඩිව?

කැමතියි.

එහෙනම් අදම එන්න පිළිවන්ද? කොහොද තිස්සංක දැනට ඉත්තේ?

මම රත්තනපිටියේ යාල්වෙකුගේ බෝධිමක ගුරුයක් ගහගෙන ඉන්නේ. මම දැන්ම ගිහින් බඩු අරගෙන එන්නම්.

මම කතාව නවත්තලා අප්පවිවි දිහා බලාගෙන තිබියා. අප්පවිවිගේ මූහුණේ සෝපාහාසය පිරි හිතාවක් ඇදුනා.

උඟ හිතන්නේ මොකක් හින්දි උඩී ඔය නායක සහෝදරයා ඔය වැඩිව උඟව පංගාර්තු කළේ?

අප්පවිවි අහනවා.

ඒ සහෝදරයා මට කරුණාවයි. හරිම හිතවත්. ආදරයි. මාව විශ්වාසයි. ඒකයි.

නැහැ මිනිහෝ උඟ නොමුර එක් තෝන්පුලයෙක් හින්දා. මිනිහා එතන නවත්තන්න හෙවිවේ තෝන්පුලයෙක්ව. එක උඩී තෝන්පුල්කම ගැන ලැබුණ සහතිකයක්. උඟ ඉතින් එතන භුගාක් කළේ තිබියාද?

මාස පහයි. ඒ ගැනු මනුස්සයා මැරුණා. මට මගේ තවාතැනයි ආදායමයි දෙකම නැතිවුණා. ඒ කාලේදී මට තරත්තට තිබුණේ අර වයසක මනුස්සයා රෝද පුවුවට ගොඩ කරලා එහේ මෙහේ තල්පු කරන එකයි වෙලාවට බෙත් රික දෙන එකයි තමයි.

මියැදෙමින් සිටි මහජ ස්ත්‍රීයක සමග විසල් නිවසක තතිව ගෙවූ එම කාලය තුළ මා ලැබුවේ හරිම අපුර්ව අත්දැකීමක්. සමහර දිනවල රාත්‍රියට ඇගේ කෙදිරිලි හඩ මට ඇහෙනවා. මම ඇය සිටින කාමරයට ගොස්

අැය දෙස බලා සිටිනවා. බොහෝ වෙළාවට මම ඇයට පෙනෙන ලෙස සිටින්නේ නැහැ. මා දුටුවහොත් ඇය ඇගේ කෙබැරි අත් දිගු කර මා ඇය වෙත කැඳවන්න. ඇය වේගයෙන් පූස්ම ගනිමින් මොනවාදෝ කියන්න උත්සාහ කරන සැරී බලා සිටින්නට බැරි තරමි. මේ යාතුකර්මයට පස්සේ ඇය එක්වරම කෙදිරිලි හඩක් හෝ නොනාගා නිහඹ වෙනවා. මම බිය ගන්නේ ඇය මිය ගියාවත් දෝහෝයි යන සැකයෙන්. මේ නිසාම මම ඇය වෙත සම්පව ඇගේ අතක් ගෙන ඇයට පණ තිබේදැයි පරික්ෂා කර බලනවා. මට කළුපනාවට නැගෙන්නේ ඇය මිය ගියහොත් මට අතිම්වන මුදල් සහ තවාතැන ගැන. ඇගේ ගෙරිරය මවිසින් පරෙස්සම් කරගත යුතුව තිබූ වස්තුවක්.

සමහර දිනවල මැදියම් රැයේ මම අවදි වන්නේ මැහැල්ල යටි ගිරියෙන් කැ මොර දෙන හඩින්. මම වහාම ඇගේ කාමරය වෙත දිව යනවා. කාමරයට ඇතුළු වන විටම නැගෙන දුර්ගන්ධයෙන් මාව හැකිලෙනවා. මම ආපහු මගේ ඇය ඇදිවතේම මළ පහ කරගෙන. මම ආපහු මගේ ගොස් රේදී කැබැල්ලක් ගෙන තාසය වැශෙන කාමරයට ගොස් රේදී කැබැල්ලක් ගෙන තාසය වැශෙන සේ බැඳ ගන්නවා. ඊළයට අත් මෙස් දෙකක් දමාගෙන සේ බැඳ ගන්නවා. හෙදිය මට කියලා තිබුණේ ඇය ඉද්ද පවිත්‍ර කරනවා. හෙදිය මට කියලා තිබුණේ හැකි තරමි ඇය පැත්ත හරවා තියන ලෙසයි. එක දිගට භැකි තරමි ඇය පැත්ත හරවා තියන ලෙසයි. එක දිගට බැවු බැලිව සිටිමෙන් ඇද වන හැඳුන ඇගේ පිට දුර්ගන්ධ උඩු බැලිව සිටිමෙන් ඇද වන හැඳුන ඇගේ පිට දුර්ගන්ධ කළාපයක්. ඇය වැඩිකල් ජ්වත් වේ යයි මට වුණක් සිතුණේ නැහැ.

ඇය මිය ගියේ මා එලෙස ඇයට සාක්ෂු කරමින් සිටි රයක් ගෙවී උදාවුණු ද්‍රව්‍යක. ඇය මොනවාදෝ සිටි රයක් ගෙවී උදාවුණු ද්‍රව්‍යක.

කියන්න හැදුවා. ඒ වෙලාවේ ඇගේ මූහුණට ආරුස් වුණේ මහ විකාරකාරී පෙනුමක්. ඒ මූහුණ එට පස්සෙන් කාලයක් යනකම් මගේ හිතේ හොල්මන් කළා.

මේ නිවසේ සිටි කාලය සුළ හටම විකාරකාරී සිදුවීම් වුණා. මැහැල්ල සමඟ ඔවුනු වි මෙහෙසට පත්වන මම සාලයට විත් සියලු විදුලි පහන් දැල්වා සෝපාවක එයි වෙනවා. ඒ වෙලාවේ මගේ තිස ඇතුළේ රවි පිළිරුව් දෙන අර මැහැල්ලගේ කෙදිරිය ටේටැල් පුවුවෙනුත් ඇහෙන්නට පටන් ගත්තා. මට සුම්යෙන් දැනෙන්න වෙන්නේ එතන නිබුණ කියලම ගැහැ භාෂ්ච වලට පණ තිබෙන බවයි. කොට්ඨාම කියනවා නම් මම හිදාගෙන සිටි සෝපාව එයාම හෙලවිලා මාව බිමට පෙරලා දැමීමා.

මම ඒවා පාලනය කර ගැනීමේ අදහසින් ඒවායේ තම් කියා කතා කළා. මම ඇත තිබෙන පුවුවක් අමතා පුවුව කියා කතා කළාම ඒ පුවුව මා දෙසට හැරෙනවා වගේ මට දැනුණා. මම කෙනරම් බියපත් වුණාද කියනවා තම් දුවලා ගිහින් මගේ කාමරයට වැදි දෙර වසා ගත්තා. අර ස්ත්‍රීය මිය ගියේ මය සිදුවීමට පස්ස ද්‍රව්‍ය උග්‍රදී.

අම්මා මැරුණාට පස්ස සහේදර යහේදියා එකතුවෙලා ඒ ගේ විකුණාලා දැමීමා. දැන් එතන තියෙන්නේ තටුව ගානක ලොකු හෝටලයක්. භායක සහේදරයා පස්සේ කාලෙක දේශපාලනයෙන් යමු අරගෙන අමෙරිකාවට කියා.

මම අප්පවිවිගේ කාමරයෙන් පිටවුණේ කළකිරුණ සිතින්. කියන්න මිය කතාව මෙනුවට මම අප්පවිවිට

ත්වරිවේ චෙන කතාවක්. මට ඕහැ වූණේ කන්තොරුවේදී අද සියලුපුරු දේවල් අප්පවිටි ඉස්සරහ අකුරක් තැර වමාරන්න. ව්‍යාපාති වාර්තාව ලියලා ඉවර කරන්න අප්පවිටි ගැන මනකයන් මට උපකාර වූණා කියලා කියන්න. කොට්ඨාසීම ඒ වාර්තාව ලියන තුරාවට අප්පවිටින් මගේ ලැං වාඩි වි සිටියා වගේ දැනුණා කියලා කියන්න. මම එහෙම කිවිව නම් අප්පවිටි කියයි විකාර කියලා.

මම ඇදේ වැනිරි ගෙන කළුයාණි ගැන කළ්පනා කළා. ඇය මට හමුවූණේ අහම්බෙන්. ඒක ඉතාම රහස්‍යගත ප්‍රෝමයක්. කිසි කෙනෙකුගේ කනකට වත් ඇසකට වත් නොගැවුණ ප්‍රෝමයක්. සුමාලි කොයිනරම් මගේ ගමන් බිමන් ගැන ඇහැ ගහගෙන තිවියන් ඇයට අපේ සම්බන්ධය ඉව වැටුණේ නැහැ.

කළුයාණිටයි මටය මුණ ගැසෙන්න අවස්ථාවක් තිබුණේ නැහැ. අප අතර තිබුණේ මොඩයිල් ප්‍රෝමයක්. ඒ ප්‍රෝමය ඇරෙහෙන්නේ අහම්බෙන් පැමිණි දුරකථන ඇමතුමකින්.

හෙලෝ!

ගැහැනු කටහඩක් දුරකථනයන් එලියට පැන මගේ කන් බෙරය මත අඩවිවක් ආල්ලනවා.

හෙලෝ - ඔය සුනිමලද?

ගැහැනු කටහඩ මගෙන් විමසනවා. සුනිමල් මගේ ආත්මයට ආරුසි වූණා.

කවිදා ඔය?

හානේ මම කළඹාණි. ඔයාට ආදුරගන්න බැරී වුණාද?

කළඹාණිට හඳුනගන්න මට ඒ හැටි වෙලාවක් ශේෂ තැහැ.

ඉතින් කළඹාණි ඔයාට මින පූතිමල්මද? නිස්සාංක වගේ නමකින් ඔයාට වැඩක් වෙන්නේ නැද්ද?

මගේ වවන ඉවර වෙන ඇයිල්ලෙන් ඇගේ දුරකථන ඇමතුම ජේදනය වුණා. මම කළඹාණි නමින් එස් ආගන්තුක දුරකථන අංකය මගේ ජ්‍යෙෂ්ඨයේ තැන්පත් කර ගත්තා.

මහමල්!

කොමතාමද?

මට පාඨයි.

අයි මහත්තයා?

අනේ - හ්.

අපි කොමතාමද හමුවෙන්නේ?

මයා කියන්න.

දැන් මයා කොහොමද ඉන්නේ?

මම ඇදේ හාන්සි වෙලා ඉන්නේ.

ම ම ම

මොකද?

අපි ඉක්මනට හමු වෙමුකො.

කෝ මයාගේ තෝනා?

මය ඉන්නේ.

එයා කොහොද වැඩ කරන්නේ?

එයා බැංකුමල.

ඔන්නා ලය්සනායිද?

එයා විතර ලය්සනා නැහැ.

බොරු කියන්න එපා... අනික ඔයා තවම මාව දැකලා නැහැමත.

මම කියන්නෙ මගේ හිතේ මැටුන රුපෙ.

ඔයා මොනවගේ රුපයක්ද මවාගෙන තියෙන්නෙ?

දිග නහයක්. දිලියෙන ආස් දෙකක්. ලොකු පස්සක්. ආචාචක් තරම් ගැහුරු පෙකනියක්.

මය ලය්සනා ඔයාගේ තොන්නාට නැදීද?

එයාගේ පස්ස ලොකු මදි.

මගේ පස්ස නම ලොකුයි... ඉස්කෝලේ උමය කියන්නෙ වන්දිකාගේ පස්ස වගේ කියලා.

ඔයාගේ බෙස්ට් කොහොමද?

මට ලැජ්පයි ඔයා අහන ඒවාට.

මට ආසාවේ බැහැ ඔයා දකිනකම්.

ඔයා උයද?

මට 5' 8' යි.

අපේ මහත්තයා 5' 9' ක්.

ඒක නෙවේ ඔයා මුලින්ම මගේ ගෝන් එකට කෝල් කළේ පුනිමල් කොහොක් ගැන අහගෙන. කවිද පුනිමල්?

ඖයා අපේ ඉස්කෝලේ ස්වාල් එක් වීව කෙනෙක්.
ඉස්කෝලේ වැඩකට කතා කළේ.

නැතුව වෙන වැඩකට තොමොයිනේ?

අන් - ඖයා හරිම උපාසකයෙක්. ඒක තොවයි
මයා මයාගේ තොනාට ආදරෙයිද?

හරිම ප්‍රශ්නතෙ මයන් අහන්තෙ?

අයි ආදරේ නැද්ද?

පිරිමියෙකුට ආදරේ කරන්න හිතෙන තරම්
ගතිගුණ සුමාලි ගාව තියෙනවා.

අැති. අැති. අයි එහෙනම් මගෙන් එක්ක එල්ලි
එල්ලි කතාවට ආවෙ.

අපි කතා කරනවා විතරතෙ. මයයි මහත්තයයි
නිදා ගත්තෙ එක ඇදකද?

නැතුව!

රියෙන් නිදා ගත්තෙ එහෙමද?

මව.

මයාලා රියේ සෙක්ස් කළාද?

.....

කියන්නකා මයාලා රියේ සෙක්ස් කළාද?

මට ඔවාට උත්තර දෙන්න බැහැ. මයා කවි
ලියන්තෙ නැද්ද?

මයා හරි ලස්සනට ඒ ප්‍රශ්නෙ මග ගැරියා තේදී?
මම ඉස්සර කවි ලිවිවා. පත්තරවලත් පළවුණා. අපේ
ඇප්පවිච් පරණ කවියෙක්.

හැබැයි මයාට විතර කවි ලියන්න බැහැ.

ඇයි මයා කවි ලිවිවද?

මවි. ඒවා ලස්සන නැහැ අතේ.

එච්චනකා මට බලන්න.

මොකක්ද මයාගේ පෝස්ටරි එක කිවිවේ?

චිපියුරි බිරෝක්ටරි. දැන් බිරෝක්ටරි කමකට
නිරදේශ වෙලා තියෙන්නේ.

මයාට නිල වාහනයක්ද තියෙන්නේ?

නැහැ. බිරෝක්ටරි වුණාම ඔගිෂියල් වෙහිකල් එකක්
ලැබෙනවා. දැන් තියෙන්නේ මගේ පුද්ගලික කාර් එක.

මොකක්ද මයාගේ කාර් එක?

යාරිස් එකක්.

අයියෝ... ගන්නකා ප්‍රිමියරි එකක්.

චිරෝක්ටරි වුණාම හම්බ වෙන්නේ රිටත් වැඩිය
හොඳ එකක්... මයා කොහොමද මව්වර කාර් ගැන
දත්තේ?

ඇයි අපේ මහත්තයා වැඩ කරන්නේ ලිපිං
කොමිපැනියකනෙ. එයා ගෙදරදි කාර් ගැන කතා
කරනවා.

අර මං ඔයාගෙන් කළින් ඇහුව පූජ්‍යෙනට උත්තර දුන්නේ නැහැණේ.

මොකක්ද පූජ්‍යෙන?

අර මං ඇහුවේ ඊයේ ඔයාලා සෙක්ස් කළාද කියලා. මව ද නැද්ද. එව්වරයි.

මව්.

අැයි ඔයාට තිබුණානේ බැහැ කියන්න.

එහෙම කොහොම කරන්නේ?

ඒ මගේ මහත්තයා. අනිත් එක එයාගෙන් බේරිලා ඉන්න එක ලේසි නැහැ.

මිට පස්සේ ඔයා වෙන කාමරේක නිඳු ගන්න. එයාට මග අරින්න. අඩු තරමින් මාව හමුවෙනකම්වත්.

එක කරන්න අමාරුයි නිසා. මම ඔයාට තවම ඇහැටවත් දැකලා නැහැ තමයි. ඒත් මගේ හිත ඔයාට බැඳීලා. එයා එක්ක හිටියාට මම හිතන්නේ ඔයා ගැන.

අන්තිමේදී අපි හමුවෙන්න තීරණය කළා. හමුවිය පුතු ගැන දිගේ සහ වේලාව සියල්ලම තීන්දු ප්‍රූජාට පසේ තමයි අපි හමුවිය පුතු තුමය ගැන කතාව මතුවුනේ. අපේ සම්බන්ධය රහස්‍යය. එක කිසිවකු දැන ගෙ පුතු තැනි රහස්‍යය. අප ගැන පුමාලිවන් කළුනාණාගේ ස්වාමී පුරුෂයාවන් දැනගැනීම අප මදෝදාගෙම ජ්‍යෙෂ්ඨ අතතුරු නෙලිමක්.

ඒත් ප්‍රශ්නය තියෙන්නේ මේ වගේ සම්බන්ධයක් ලේකයෙන් වසන් කරගෙන පවත්වාගෙන යන්නේ කොහොමද? එහෙම තම අපට කිසිවකුට තොපොනි අදායුත්වාත්ව නැසිරීමේ බලයක් තියෙන්නට මින. කිසිවකුට ඇස තොගැසී අප හමුවන්නේ මකමස්ද?

කළුනාණි දිගින් දිගටම අපගේ හමුවීම කළේ දමනවා. එක අකකින් මේ මොඩයිල් රමණ්‍ය හමුවීමකට එඩා රේඛාවන් බව මටත් දැනෙනවා. අනිත් එක මේ සම්බන්ධය එලිදරව් වුවණාන් එය මගේ රැකියාවට පුතන් බලපාත්ත පිළිවන්. මට ලැබේමට තියුම්ත උසස් ලීම මතාලැයි යත්තටත් පිළිවන්.

අපේ මොඩයිල් ප්‍රෝමයට දැන් දිරු කාලයක් ගා වේලා. දැන් මෙය හරිම වෙනෙය කරයි. තීරසයි. හමුවීම

ගැන බල කිරීමට මට සිදුවුණා. අපි හමුවෙමු. තැන්තම් මේ කතාබහට නිත තියමු කියලා යෝජනා කරන තැනට මම පත්වුණා. අන්න එතකොට තමයි කළයාණි කළබල වුණේ. ඒත් අපි කොහොමද හමුවෙන්නේ?

කළයාණි මේ ගැටුවට විසඳුමක් සොයාගෙන. හමුවිය යුතු දිනයත් වේලාවත් තැනත් ඇය තියම කළා.

මම කොහොමද ඔයාට හඳුනාගන්නේ?

බැරිම තැන මම ඇහුවා.

එෂ්ක මම ඔයා එතෙන්ට ආපුවම කියන්නම්. ඔයා මම කිවිව වෛලාවට එන්න.

ඔයා එන්නේ කාර් එකේ නම් ඒ ලැයම තියෙනවා කාර් පාරක් එකක්. එකේ කාර් එක නවත්තලා මම කියන බස් හෝල්ට් එකට එන්න. බස් හෝල්ට් එකට ආව ගමන් ඔයා මාව හඳුනාගනීවි.

හරිම ගුජ්ත සැලසුමක්. මගේ හිතට සියම් බියක්ද කාන්දු වුණා. මෙක මට අනතුරක් විය හැකි වැඩ පිළිවෙළක් වෙන්නටත් බැරි නැහැ. මා කළ යුත්තේ කුමක්ද? එක්කෝ මේ සබඳතාව නවතා දමා මා එදිනට නොඑන බව දැන්විය යුතුයි. තැන්නම් කළ යුත්තේ ඔහුම දෙයකට මුහුණ දීමේ අවදානම දරාගෙන එහි යාමයි. එහි ඇති අවදානම සහ අනතුර මා තුළ ඇතිකළේ කිසියම් ප්‍රමෝදයක්.

කළයාණි මොනවගේ ගැහැනියක්ද? ඇගේ කට හඩ තරුණයි. මේහිරියි. කතා කරන විට ලාඹිතායක් තියෙනවා. සමහර අවස්ථාවල මම ඇගේ සරිර අවයව

ගැන විමසනවා. ඇදුම තුළින් අත දමා ඇගේ සිරුරු ස්ථ්‍රීය කිරීමේ ආසාවකින් මම ආතුර වෙනවා. ඇගේ උස් නිතඹ පියයුරු වල උණුසුම මගේ අතට දැනෙනවා වගේ.

අප හමුවීම සඳහා තියම කරගෙන තිබුණේ සෙනසුරාදාවක්. බාග විට ඇය වෙස් මූහුණක් දමාගෙන එන්න පිළිවන්. ඇත්තටම නම් ඇය දැනටමත් කාටවත් හඳුනාගත නොහැකි වෙස්මූහුණක් තමයි. මම වෙස් මූහුණක් දැගෙන ගියෝත් අප එකිනෙකාට හඳුනා ගැනීම පහසුයි. එතන වෙස් මූහුණු දමා ගත් දෙදෙනෙකුට සිටින්නේ අප විතරයි.

මම මෝටර් රථය ගාල් කලේ මහපාර අයිනේ. ඒක කේකටත් හොඳයි කියලා මට තිතුනා. මම හෙමින් සිරුවේ ඇය කි බස් නැවතුම වෙත ගාටන්නට වුණා. බස් නැවතුමේ සිටියේ මැදිවියේ ගැහැණියක් සහ බුරුකාවක් හැඳුගත් මුස්ලිම කතක් පමණයි. කළුයාණි කියන්නේ අර මැදිවියේ ගැහැනියද? ඇගේ වියපත් කෙස් ගස් මට මෙතෙන්ටත් පෙනෙනවා. අසුවී තිබෙන රටටීමේ තරම හරිහැටි තක්සේරු කර ගත නොහැකිව මම අන්දමන්ද වුණා. ඇය මේ විදියේ ගැහැනියක වේ යයි මට නිකමටවත් සිතුනේ නැහැ. මගේ මනසේ අදී තිබුණේ තිස් වියැනි තරුණ ඉතිරියක්.

මට සිතුණේ වහාම ආපසු හැරී පලා යන්න. කළ පුණු සුදුසුම දේ එයයි. ඇය නුදුව විලාශයෙන් ආපසු හැරී ගොස් ඇගේ ඇමතුම් කපා හලහොත් මේ ගැටළුව මෙතනින්ම ඉවරයි.

මේ වනවිටන් මම බස් නැවතුමට මදක් සම්පූර්ණ වෙලා. මම වහාම නැවති ආපහු හැරෙන විට මගේ ජ්‍යෙෂ්ඨ දුරකථනය කෑ ගසන්නට වුණා. Kalyani මට වීරිත්තනවා. මම ජ්‍යෙෂ්ඨයේ අඟුල මුදා තොහුර බස් නැවතුම දෙස බැලුවා. අර මැදිවියේ ගැහැනිය වෙශ වියේ නැතුව බසයක් බලාපොරාත්තුවෙන් මහ මග බලනවා. ඇය අන් ජ්‍යෙෂ්ඨ දුරකථනයක් නැහැ. එසේ නම් මා අමතන්නේ ඇය තොවේ. කළුසාණිය ඇය තොවේ.

කළ පුතු එකම දේ ඇයට පිළිතුරු දීම. මම මගේ ජ්‍යෙෂ්ඨ දුරකථනය ඇය උදෙසා විවර කළා.

නිස්සංක ඇසි බලාගෙන ඉන්නේ. එන්න මම මෙතන ඉන්නවා.

කෝ මට පෙනෙන්නේ නැහැනේ. කොහොද ඔයා ඉන්නේ?

අැත්ත. ඔයාට මාව ජේන්නේ නැහැ තමයි. මොකද මම ක්‍රියාත්මක බුරුකාවක් ඇතුළෙනේ ඉන්නේ. ඇස් දදක විතරයි මගේ ජේන්නේ.

බුරුකාවක්? එතකොට ඔයා මුස්ලිමිද?

නැහැ අන්. මෙක තමයි වෙස්වලාව. මෙක මම ඉල්ල ගත්තේ අපේ ගෙවල් ලෙ මුස්ලිම් ගැහැනු එමයකුගෙන්.

මම ක්‍රමයෙන් බස් නැවතුම වෙත සම්පූර්ණ වුණා. බුරුකාව මා දෙස හැරි බැලුවා. ඇයට තිබෙන්නේ ඇස් දදකක් පමණයි. අයලක් පමණ තීරුවක් හරහා ඇත්තේ

අැයේ දිලිපුණා. අැගේ අැයේ ලස්සනයි. ඒ අස්වලත් මොකක්දේ කුතුහලයක්.

අපි ඉක්මනට මෙතනින් යමු නිස්සංක.

හරි - අර අැත තියෙන පුදුපාට යාරිස් එක තමයි මගේ කාර් එක. ඔයා ගිහින් කාර් එකට තඟින්න. අපි යමු හෝටලයකට.

අැය ඉස්සර වුණා. මම දුර සිටම යතුර මිරිකා දොරගුලි හැරියා. අැය වම්පසින් නැගුණාම මම රියදුරු අසුනට බර දුන්නා.

දැන්වත් යය කෙහෙල්මල් බුරුකාව ගලවන්න. මට ඔයාව බලන්න ඕනෑ.

දැන්ම නොවෙයි. ඒකට තව වෙලාව තියෙනවා. ඒක මම මෙතනාදී කළුන් මේ සිදුවීම අවසාන වන විදියයි අපි දෙන්නා හෝටල් කාමරයක තනිවෙලා මාව ඔයාට තිරාවරණය වුණාම සිදුවන දෙයයි අතර බරපතල වෙනසක් තියෙනවා. මේ කතාවේ හැටියට තිස්සංක ඔයා මාව මරන්න ඕනෑ.

මම ගල් ගැහුණා. මම මෝටර රථයේ වේග පැඩිලය මහපට ඇශිල්ලෙන් තෙරපුවා. අපි හෝටලයට ඇතුල් වී පිළිගැනීමේ කුවුන්ටරය ව සම්ප වුණා. එහි සිටි තරුණිය මීට පෙර කෙදිනකවත් නොසිදුවන දෙයක් සිදුවීමට යන සැටි තරඹනවා වගේ අප දෙස බලා සිටියා.

එක්ස්කියුස් මී. අපට කාමරයක් ගන්න පිළිවන්ද?

පූවරු.

අදාශට මගේත් අදාශේත් නම් ආවශ්‍ය ව්‍යුණා. අදාශ පාතිමා බිඛී. මම නිස්සංක අන්වර යුතුත්. පිළිගැනීමේ කවුන්ටරයේ තරුණිය පාතිමා බිඛී දෙස බැඳුමේ අමත්‍යාපයෙන් වගේ.

මිස් පාතිමා මේ වගේ තැනකට එනකොටවන් බුරුකාව ගලවලා වෙන ඇඟුමක් ඇදාශෙන එන්න තිබුණානේ.

මගේ බුරුකාව ගලවන්න ඔයා කවිද? අපි අපේ මුහුණ පෙන්නන්නේ මිනිහාට විතරයි.

කවුන්ටරයේ තරුණිය අසරණ ව්‍යුණා.

කාමරයට ඇතුළුවේදීදී මම හිටියේ
නොඉවසිල්ලෙන්.

දැන්වත් ගලවනවා ඔය මලුමුල් ඇඟුම, මට තමුළුසේව බලන්න. නැත්නම් මම එක කැලී කැලිවලට ඉරලයි ගලවන්නේ.

මම කේපය දරාගත නොහැකිව කැ මොර දුන්නා.

එච්චර මොකට කැ ගානවා නිස්සංක.

අදාශ කට හඩු දෙමළ උච්චාරණයක් එකතු කළාම මට ඉවසුම් තැනිව ගියා.

එකට තව වෙලා තියෙනවා. මම බාත් රුම් එකට ගිහින් ඇඟුම මාරු කරගෙන එන්නම්.

අදාශ නාන කාමරයට වැදි ගෙර වසා ගත්තා. කල්පයක් ගෙවුනා. මම සපත්තුවත් නොගලවා ඇදේ හාන්සි ව්‍යුණා. මගේ ඇස් යාන්තම් පියවී ගෙන ආවා.

නිස්සංක.

කෙදිරිලි හඩකින් ඇහැරී දැස් හැර බලන විට මා දුටුවේ නිරුවත් ස්ත්‍රීයක් මා ඉදිරියේ සිටගෙන සිටින බවයි.

නිස්සංක හොඳට මං දිහා බලන්න.

මම ඇදෙන් බැස්සා තොවෙයි කවිදෝ මාව බිමට ඇදලා දුම්මා වගේ.

මේ ඇයද? මා ඉදිරියේ නිරුවතින් සිටගෙන සිටියේ ඇය තමයි. මිට අවුරුදු ගනණාවකට පෙර සුමාලි සමග අපුන පුවමාරු කරගෙන මා පූජිත් හිඳුවෙන් විරුපිනිය. ඇගේ මුහුණ ඒ මුහුණමයි. තොල් දැයුලක් පමණ පහලට එල්ලිලා. හිඳුසක් සහිත දත් ඉදිරියට තොරලා. දත් අතර කළවන්ව මැලියම් බැඳිලා. මෙහෙමත් අප්‍රව මුහුණක්.

මට සමාවෙන්න නිස්සංක. මම මේක බොහෝම සැලසුම් සහගතව කළ දෙයක්. ඔයා ගැන විස්තර මම ඔක්කොම දන්නවා. මම කළයාණි තමයි. ඔයා මගේ තමවත් දන්නෙ නැහැ. මම කසාද බැඳුලා නැහැ. මේ අප්‍රව මුණ බඳින්නෙ කවිද? ඒත් මට කවඳවත් ඔයාව අමතක කරන්න බැරිව ගියා.

එහෙනම් අර හස්බන්ඩ් ගැන කියපුවා. එයත් එක්ක සෙක්ස් කරන හැවි. ඒවා බොරුද?

මම ඉහිලුම තැනිව ප්‍රශ්න කළා.

ඒවා මක්කොම බොරු. මගේම මනස්ගාත. අනේ නිස්සංක මගේ මුහුණ දිහා බලන්නෙපා. මගේ ඇය දිහා බලන්න.

අදය අත් ගදුගකන් මූහුණ වියාගෙන ඇද මත මුතින් තලාව පෙරපුනා. අදයට නිලධාන්නේ මිනිසකුගේ රාගය අවුස්සන තුනු සපුවක්. එන් අදය ගැන මට කිසිම හැඟීමක් ඇති වුණේ තැහැ. මට ඇති වුණේ කළකිරීමක්. එදා ආඩ අදුරේ ඒ සිදු වූ දේ මට සිහි කරන්න බැරි තරම්. සුමාලි මට තුරුලුව සිටින හැම මොහොතකම මට සිහිපත් වුයේ අදයයි.

මම වෙළාවකට විදුලි පහන් දළ්වා සුමාලිගේ මූහුණ පිරික්සා බලනවා. අදයට හොඳවම නින්ද ගිහින්. මේ අදය නොවන බව තහවුරු කර ගැනීමට ඇගේ මූහුණ දෙස බලන පුරුද්දෙන් ගැලවෙන්නට මට බැරි වුණා. මට ඇගේ මූහුණින් ගැලවීමක් තැනිවුණා. සුමාලි ඉදිරියේ මම අකර්මනය වෙන්නට පටන් ගත්තේ එට පස්සේ.

අදය ඉකි බේදිනවා. එම ඉකි බේදීමත් සමග ඇගේ සිරුර සලින වෙනවා. වෙනත් වෙළාවකදී මා තුළ කාමෝදීපනය කරවන සුළු ඇගේ ඉකි බේදින සරිරය දෙස මම කළකිරීමෙන් බලා සිටියා.

අන්න ඒ මොහොතේ තමයි මම අදය මරන්නට තිරණය කළේ. ඇගෙන් ගැලවීමට නම් අදය අදම මෙතනදීම මේ මොහොතේම මිය යා යුතුයි. අදය පිළිබඳ මතකය ගෙල මිරිකා වහාම සාතනය කළ යුතුයි.

සුමාලි දුවත් එක්ක ආවා. ඇය ආවේ යතකොට අරගෙන ගිය සියල් බඩු බාහිරාදිය සමග. ලොරියක බඩු සමග විත් ගෙට ගොඩ වෙනකොටම ඇය කිවිවේ දැන මයාට සනීපයිනේ නිස්සංක කියලා. අප්පවිචි ගැන කට්ටි කෙළ බිඳක් හෙලන්නේ තැහැ කියලා මම මටම සපය කරගෙනයි තිබුණේ. ඒත් මම හැමදාම අප්පවිචි හංගලා තියාගන්නේ කොහොමද? කොයි වෙලාවක හරි ඒ අය අප්පවිචිව දකිවි. අප්පවිචි ගැන මගේ කටින් මොනවා හරි පිටවේවි. අප්පවිචි ඉදි කටුවක් තොවයි හංගලා තියාගන්න. මම කළේ අප්පවිචිගේ කාමරේ දෝර වහලා යතුර මගේ අතට ගන්න එකයි.

තිල්බා ඇවින් ගේ පුරාම ඇවිද්දා. මට තේරුණා ඇය හොයන්නේ අප්පවිචිව බව. අප්පවිචි තවම මේ පියස්ස යට රඳි සිටින බව ඇයට ඉව වැටිලා. ඇය එහෙම ඇවිදගෙන යන ගමන් එක වෙලාවක අප්පවිචිගේ කාමරේ දෝරේ අයුළු අල්ලලා කැරකුවා.

සුමාලි ඇයි මේ කාමරේ මෙහෙම අඟුල අලා වහලා.

අදය සුමාලිගෙන් අහනකොට මගේ ඇග සිතල වුණා.

මය නිස්සංකගී ලටිට ලොවිට තියෙන කාමරයක්නේ. ඔක් යතුර තියෙන්නෙත් එයා උග්. එයා හරි කැමතියි මය කාමරේට වැඳිලා ඉන්න.

එක අතකින් සුමාල දන්නවා ඇති අප්පවිචි මේ කාමරේ ඉන්නවා කියලා. බාග විට ඒක අප්පවිචිගෙන් හංගන්න ඇයටත් ඔහා ඇති. මට සුමාල ගැන ආදරයක් හිතුනා. එතකොට හිල්බා හෙමින්ම සුමාල උගට කිවුව වෙනවා මම බලාගෙනා.

එ වුණාට සුමාල නිස්සංක ට තනි වෙන්න දෙන්න එපා. හැම තිස්සෙම ඇහැ ගහගෙන ඉන්න. ඔයාට තියෙන්නේ කාර් එකට බුදිවර කෙනෙක් හොයා ගන්න. නැත්නම් ඔයාට ම බැරිය බුදිවර ලයිෂන් ගන්න. ඔක මහ දෙයක්යැ.

අයියෝ මට නම් බයයි. කාර් එලවන්න.

එ සුමාලගේ හැටි. හැබැයි හිල්බා හරිම සූත්තරකාරි. අප්පවිචි ඉන්න බව දැන දැනම ඒ ගැන කතා තොකර වෙන අනම් මනම් සුමාල සමග ග්‍රැඩවනවා. මම උකටලිව බලාගෙන හිටියා.

එදා රේ සුමාල මාව බදාගෙන ඇශ්‍රිවා. මට බය හිතුණේ අල්ලපු කාමරේ ඉන්න අප්පවිචිට ඇහෙයි කියලා.

අනේ තිස්සංක... අනේ තිස්සංක ඔයාට දැන් සනිපයිතෙන නේද?

මට දැන් ඔකා අහලා ඇතිවලා. මට ඇති අයනිපයක් නැහැ.

එහෙනම් ඔයා පහුගිය කාලයක් විකාර දෙබවිවේ. කවදේ ගැනීයෙක් එක්ක තිබුණ සම්බන්ධයක් ගැනත් ඔයා කිවිවා. ඔයා ඒ ගැනීත් එක්ක ගිය තැන් නොයාගෙන තියෙනවා කියලා තාත්ති එඟ කිවිවේ බොරු. එහෙම දෙයක් නැති බව මම තාත්තිට ඒත්තු ගැන්තුවේ කොවිවර අමාරුවෙන්ද? තාත්ති කැමති වුණේම නැහැ මම ආපහු එනවාට. ඒත් හිල්බයි ඔයාගේ කන්තෝරුවේ නිරමලයි දෙන්නාම කිවිව ඔයා දැන් හරිම නොමල් කියලා.

අප්පවිලි ගැන සුමාලිව කියන්න පොටක් පාඨ ගන්න වෙලාව ඇවිත්.

නැහැ සුමාලි එහෙම කෙනෙක් හිටියා. ඒ කවිද කියලා ඔයාට කියන්න බැහැ මට. ඔයා මට හමුවුණ ද්‍රවසේ ඉදළාම කරුමයක් වගේ ඒ ගැනී මගේ පස්සෙන් පැන්තුවා. අන්තිමෙදි ඒක මම විසඳුවා ඒ ගැනී මරලා.

සුමාලි මාව තුරුල් කර ගත්තා.

මය ඔක්කොම ඔයාගේ විකාර නිස්සංක. ඔයාට පූඩ්වන්ද ගැනීයෙක්ව මරන්න. ගැනීයෙක් තියා ඔයාට කුරපොත්තෙක්වත් මරන්න පූඩ්වන්ද? ගෙදරදී ඒක කරන්නෙන් මම. ඔයා ජීවිතේ කියලා හිතාගෙන ඉන්නා ඔයාම හිතින් මවා ගත්ත කතාන්දර ගොඩකට. මය බහුඩුන ගිතෙන් අස්කර ගන්න මං ඔයාට උදව් වෙන්නම්.

පවි අහිංසක සුමාලි. ඔයා මේ කිසි දෙයක් දන්නේ නැහැ. ලෝකේ ඒ වගේ දේවල්

වෙනවා කියලා එයාට හිතෙන්තේ තැහැ. ජංගම දුරකථනයට එන වැරදි ඇමතුමක් මිනි මැරැමකින් කෙළවර වෙන්න බැරිදී?

සුමාලි මගේ ජීවීතේ ම පිරිලා තියෙන්තේ රහස් වලින්. අප්පවිච් තවම ගෙදර ඉන්නවා. අල්ලපු කාමරේ තවම ඉන්නවා. අප්පවිච් ඉන්නවා කියලා හිල්බාටත් දන්නේ තැහැ.

මේ වික කියා ගත්තාම මගේ හිත හැල්පු වූණා. සුමාලි මාව අතහැරලා මුහුණ දැනෙහි ඔබාගෙන ඉකි බිඳින්න පටන් ගත්තා.

අනේ නිස්සංක මම හිතුවේ ඔයාට සනීපයි කියලා. ඔයා තාම ඉන්නේ විකාර ලෝකක.

කළුල් අතරින්ම සුමාලි ඉකිගහමින් කියෝත්තවා.

ඔයාගේ අප්පවිච් මැරිලා දැන් කොවිවර කල්ද? අප්පවිච්ගේ මල ගෙදර ස්තූති කතාව කළෙත් ඔයා. මතකද අපේ තාත්තිත් කතාවක් කළා. ඉතින් කොහොමද අප්පවිච් ඉන්නවයි කියන්නේ?

අප්පවිච් ආයෝම මේ ගෙදරට ඇවිත් ඉන්නවා. ඔයා ඉන්නේ අල්ලපු කාමරේ. මම ඔයාට අප්පවිච් පෙන්නුවාත් ඔයා පිළිගන්නවාද?

මම සුමාලිගේ අතකින් අල්ලගෙන ඇදෙන් බිමට බැස්සා. සුමාලි සුසුමක් හෙළුවෙ සිත නිදහස් කරගන්නවා වගේ.

යමු මමත් කැමතියි අප්පවිච් විකක් කතා කරන්න.

අපි කාමරයෙන් පිටවෙලා අප්පවිච්චගේ කාමරය ඉස්සරහ හිට ගත්තා. මම අප්පවිච්ච අප්පවිච්ච කියලා දෙරට තටුවු කළා. අප්පවිච්චගේ සද්ධයක් නැහැ. අප්පවිච්ච පිටවෙලා යන්න විදිහක් තිබුණේ නැහැ. මම දෙරවහලා අගුෂ්‍ර දමලා තිබුණේ. යතුර තියෙන්නේ මගේ පූජා. මම යතුර අරගෙන දෙර ඇරියා. අප්පවිච්චගේ කාමරේ අදුරුයි. මම බිත්තිය අත්‍යාලා විදුලිපහනක් දැඳ්‍රුවා.

අප්පවිච්ච බොහෝම සාර සුඛාවට ඇදමත එරමිණය ගොතාගෙන ඉන්නවා.

අර ඉන්නේ අප්පවිච්ච.

මම අත දික් කරලා සුමාලිට අප්පවිච්ච පෙන්නුවා. සුමාලි අප්පවිච්ච දිහා හිස් බැල්මෙන් බලාගෙන ඉන්නවා. අප්පවිච්ච මෙතන ඉන්න බව සුමාලිට ප්‍රතික්ෂේප කරන්න බැහැ. සුමාලි එහෙම අප්පවිච්ච ප්‍රතික්ෂේප කරන බවක් මට පෙනුණේ නැහැ.

අප්පවිච්ච කතා කරන්න සුමාලි.

මම සුමාලිගේ අතකින් අල්ලා ගත්තා. සුමාලිගේ අත සිතලයි. අපි අප්පවිච්ච පූජා කෙමෙන් සම්ප වුණා.

අප්පවිච්ච මෙන්න සුමාලි ඇවිත්.

මම විකක් හයියෙන් කිවිවේ අප්පවිච්ච තිසොල්මන්ට ඉන්න තිසයි. අප්පවිච්ච ඇයි කතා කරන්නේ නැත්තේ. සුමාලි මගේ අත මිරිකා ගන්නවා මට දැනුණා.

අප්පවිච්ච තිදහසේ ඉන්න දෙන්න තිස්සංක. අපි යමු.

අදය මාව ඇදගෙන වගේ කාමරයෙන් එළියට ආවා. සුමාලි අප්පවිච් එක්ක වචනයක්වත් කතා නොකරපු එක ගැන මගේ හිතට හරි මදි. අප්පවිච් සුමාලි ගැන මොනවා හිතුවාද දන්නේ තැහැ.

සුමාලි ඇයි ඔයා අප්පවිච් එක්ක කතා කළේ තැත්තේ? අප්පවිච් හිතන්න ඇති ඔයා මහ දුෂ්චර ගැනීයක් කියලා.

අදගේ ඇස් තිබුණේ ඇර දමා තිබු ජනේලයෙන් පිටත. ඒත් එළියේ රස්කන අන්ධකාරය මිසක් සුමාලිට දකින්න ජනේලයෙන් පිටත ලෝකයක් තැහැ. මම කෝපයෙන් දැවෙමින් ඇදේ වාඩි වුණා. සුමාලි මගේ ලැයින් වාඩිවෙලා මගේ අතක් අල්ලා ගත්තා.

හරි නිස්සංක ඔයාගේ අප්පවිච් ඇවිත් ඉන්නවා කියලා මම පිළිගන්නම්.

සුමාලිගේ ඒ කතාව මට රැස්සන්නේ තැහැ. ඒක හරියට අප්පවිච් මේ ගෙදර තැති වුනත් ඉන්නවා කියනවා වගේ දෙයක්.

ඇයි සුමාලි එහෙම කියන්නේ. මම ඉල්ලන්නේ අප්පවිච් ඉන්නවා කියලා විශ්වාස කරන්න කියලා නොවේ. අප්පවිච් අපි අතර ඉන්නවා. අර කාමරේ අප්පවිච් ඉන්නවා ඔයා දැක්කානේ.

සුමාලි ඩුස්මක් හෙලා මගේ අත අත හැරියා.

එවි නිස්සංක අප්පවිච් ඉන්නවා. අපි අප්පවිච්ට් මේ ගෙදර ඉන්න දෙමු. හැබැයි අප්පවිච්ට ඒ කාමරෙන් එළියට යවන්න එපා. අල්ලපු ගෙදර හිල්බාට විතරක්

නොවෙයි දුවටටත් අගවන්න එපා අප්පවිචි ඉන්න බව. මයා ඒ කාමරේට ගිහින් අප්පවිචිට කතා කරන්න.

මට සුමාලි ගැන ඇතිවුණේ පුදුම ආදරයක්. මම සුමාලිව කිරී කිටියේ බඳු ගත්තා.

ඇය බැලැලියක් වගේ මගේ පපුවට තුරුළු වෙනවා.

මයා දැන් කටු කැලේ ව්‍යාපෘති වාර්තාව ලියලා ඉවර කළානේ. ඒ වගේ කන්තෝරුවේ අත හැරිවිච ඇතින් වැඩ විකත් කරන්න. මය වාර්තාව ගිය ගමන් වයාට ප්‍රෝමෝජන් එක ලැබේයි. කිසි කෙනෙක් එක්ක අප්පවිචි ගැන කියන්න එපා.

මට ඉවසුම් තැකිව ගියා. මම සුමාලිව ඇදේ පෙරලා ගත්තා. මට බය හිතුණේ ඇගේ කෙදිරිලි හඩ අල්පු කාමරේ ඉන්න අප්පවිචිටත් ඇහෙයි කියලා විතරයි.

තන්ත්වයන් ඒ විදියට සමතය වෙලා ජීවිතය සාමාන්‍ය ඒකාකාරී ප්‍රවාහයක් බවට පත්වුණා. මම වෙනඳු වගේම සුමාලිව එයාගේ බැංකුව ලැඟින් බස්සලා දුව ඉස්කෝලට දැගෙන කන්තේරුවට යනවා. හවසට දුවගේ විපුළුණ් පන්ති. දුව පන්තිවලින් අරගෙන ගෙදර එනකාට සුමාලි ඇවිත්.

අපි අතර අප්පවිච් ගැන කතා බහක් ඇතිවුණේම නැහැ. මම හවසට ගෙදර ආප්පවම අප්පවිච්ගේ කාමරේට වැදිලා පැයක් හමාරක් ගත කරනවා. උදේශන් කන්තේරු යන්න කළින් ඒ කාමරේට ගිහින් අප්පවිච්ට වැදැලා සමු ගන්නවා. සුමාලි මේ සිරිත ඉවසගෙන සිටියා. ඒත් මට සැක හිතුනේ මම නැති වෙලාවට සුමාලින් අප්පවිච්ගේ කාමරේට වැදිලා කතා කරනවා ඇති කියලයි. මම කෙලින්ම ඒ ගැන සුමාලිගෙන් ඇහුවා.

සුමාලි ඔයා මම නැති වෙලාවට අප්පවිච් එක්ක කතා කරනවාද? මොනවාද අප්පවිච් කියන්නේ? අප්පවිච් ඔයාට ආදරයි.

සුමාලි තැනිගෙන වගේ මා දිහා බැලුවා.

මය අප්පවිච් ගැන කතාව නවත්තන්න. ඔන්න දුව එනවා.

රුපවාහිනියේ හඩ තැවතීම දුව එන බවට ඉහියක්. දුව කාමරයට ඇතුළේ වුණා.

මොනවා ද දෙන්නා කටු කුටු ගාන්නේ? මට ජේන්නේ දැන් අම්මාටත් තාත්තිගේ විකාර ලෙඛි බෝ වෙලා වගේ.

සුමාලි කිසිවක් කිවිවේ තැහැ. දුව දිහා හිස් බැල්මෙන් බලාගෙන හිටියා. මට මින වුණා මේ කතාව වෙන පැත්තකට හරවන්න.

මය ගොල්ලො දැක්කේ තැහැනේ මගේ පෞරේක්ටි රිපෝට් එක.

සුමාලි තිගැස්සිලා වගේ මා දිහා බැලුවා.

මයා තාම ඒක බාර දුන්නේ තැද්ද? ඒක ලියලා ඉවර කරපු එක් ඉක්මනට බාර දෙන්න මයාගේ පෞරේමෝෂන් එක තියෙන්නේ මය රිපෝට් එක උඩනේ.

දුව මේ කතා බහ මැද්දේ අපේ ඇයුමතට පැන තිදි.

මට හිතෙන්නේ තැහැ ඔක සමරදිවාකරගේ ඇහැ ගැහෙන්න දෙන්න. ඉරිසියාවේ පැලෙයි. මූල ඉදලාම මිනිහා මය වැඩිව විරැද්ධවනේ හිටියේ.

ඒ වුණාට මයාට මය වාර්තාව ඉදිරිපත් කරන්න වෙන්නේ සමරදිවාකර හරහාම නේ. කවද්ද එයා රිටයර වෙන්නේ?

ලබන මාසේ.

එතකොට ඔයාට වැඩ බලන සිරෝක්ටර හැටියට පත් කරයි.

මය වාර්තාව මම ලියලා ඉවරයි කියලා හැමෝම දැන් දන්නවා. මාතුපාල හැමතැනම පතුරවලා. නිරමලාත් මගෙන් ඒ ගැන ඇහුවා.

මයා ඒක ගෙනිහින් බාර දෙන්න තිස්සියා.

එත් පහුව්‍යවත් ඒට පස්සේවත් මම වාර්තාව කන්තෝරුවට ගෙනිවිලේ නැහැ. මම ඒක කළේ දුම්මේ අප්පවිවිත් එක්ක ඒ ගැන කතා කරනාකම්. ඒ අතරවාරේ හරි අපුරු දෙයක් සිදුවුණා.

එදා සෙනසුරාඛවක්. සුමුදුට පංති. මම දුව පන්තියට අරගෙන ගියා. සුමාලි ගෙදර. වෙනඳුට මම කරන්නේ දුවගේ පන්තිය ඉවර වෙනතුරු ඒ පැය තුන මෝටර් රථය තුළ ගෙවලා දුවත් එක්කම එන එක. එත් අද මම දුව පන්තියට බස්සපු ගමන් ගෙදර එන්න පිටත් වුණා. පන්තිය ඇරෙන්න පැය කාලක් තියලා ගියාම ඇති. එතකෂ. මට අප්පවිවිත් එක්ක කයිවාරු කදායක පැටලෙන්න පිළිවන්. නුග ද්වසකින් අප්පවිවිගෙන් නාට්‍ය කෙරුවාව ගැන කතාවක් ඇහුවේ නැහැ. මගේ ව්‍යාපෘති වාර්තාවත් අද මම අප්පවිවිට ඇහෙන්න කියවනවා.

අතරමගදී මට හදිසියේ කළ්පනා වුණේ කාර එක සරවිස් එකට ආලා හෝද්ව ගත්තා නම් හොඳයි කියලා. වාහනය එතන ඉන්න නිමල්ට බාර දිලා මම පයින්ම ගැවුවා. විනාඩි පහෙන් මම ගෙදර.

දෙර වහලා තිබුණත් අගුල්ඳාලා තිබුණේ නැති තිසා මම සුමාලිට කතා නොකරම ගෙට ඇතුල්වුණා.

දෙර සේමෙන් වසා තබා මම සාලය ඔස්සේ ඇතුළේ ගේ දෙසට ගියා. අපේ කාමරය දෙසට ලං වන විට මට කාමරය තුළින් යමෙකු කෙදිරිලි හඩින් කතා කරන ගබාධක් එහියට විසිවුණා. ඒ කට හඩ සූමාලිගේ. ඇය කොළඹ හඩින් යමක් කාට ද කියනවා. ඒත් එක්කම මට දැනුණු ඒ ගබාධ නැගෙන්නේ අපේ කාමරය දෙසින් නොව අප්පවිවිගේ කාමරයෙන් බව. මම එම කාමරය ඉදිරිපිට දෙර එය සිට ගත්තා.

සූමාලි අප්පවිවිගේ කාමරයට ගිහින්. ඇය කතා කරන්නේ කෙදිරිලි හඩකින්. මේ නිසා ඇය කියන දේ පැහැදිලිව ඇහෙන්නේ නැහැ. මම කනක් දෙරට තද කළා. සූමාලිගේ කෙදිරිලි හඩ දැන් මට යන්තමින් ඇහෙනවා. මම ඇගේ වවන අල්ලගෙන්න දැඩි උත්සාහයක යෙදුණා. එක පාරටම ඇගේ කෙදිරිලි හඩ වේගවත් වුණා. දැන් ඇය උස් හඩින් වේගවත්ව කතා කරනවා.

අප්පවිවිගේ මේ විකාර හින්දා අපේ ජීවිත අවුල් වෙලා. නිස්සංක කොයි තරම් හොඳට වැඩ කරගෙන හිටියාද? ඔය ව්‍යාපෘති වාර්තාව ලියලා ඉවර කරන්න එයාට ඔව්වර කාලයක් ගියේ අප්පවිවි හින්දා. තාමත් එයා ඒක බාර නොදෙන්නේ අප්පවිවිට පෙන්නන්න වින හින්දා. අප්පවිවි නිසා අපේ ජීවිත අවුල් වෙලා කියලා අප්පවිවිට පෙනෙන්නේ නැද්ද?

අන්තිම වාක්‍ය වේගයෙන් කියදිදි ඇගේ කටහඩ වෙවිළුවා. රීලයට ඇය සිහින් හඩින් වැළපෙන්න පටන් ගත්තා. අප්පවිවි ඇගේ කතාවට ප්‍රතිචාර ලෙස කියු දේවල් මට ඇහුණේ නැහැ. ඒත් අප්පවිවි දත් මිටි කන සඳහා මට ඇහුණා. එහෙම දත් මිටි කන්නේ අප්පවිවිට

තරහා ගියාම. සුමාලි අප්පවිච්ච තරහා ගන්වතවා. මොන එකකට මය දේවල් ඇය අප්පවිච්ච එක්ක කතා කරන්න යනවාද?

එකපාරටම දෙර ඇරගෙන කාමරයට කඩා වැදිලා සුමාලිවයි අප්පවිච්ච තැනි ගන්වන්න මා තුළ ඇතිවුණ පෙළකීම මා මැඩ ගත්තේ අමාරුවෙන්. ඒ ප්‍රශ්නය ඒ දෙන්නටම විසඳුගන්න දෙන එක තමයි නොදුම දේ. ඒත් සුමාලිට පස්සේ අවවාදයක් කරන එක නොදුයි අප්පවිච්ච එක්ක ඔහොම අනවයා දේවල් කතා කරන්න එපා කියලා.

මම කිසිම කතාවක් බහක් නැතුව ආපහු හැරුණා. ගෙට ඇතුළු වුණා වගේම ගෙයින් පිටවෙලා බොහෝම සිරුමාරුවට දෙර වැළුවා.

සුමාලි මම නැති වෙළාවට අප්පවිච් සමය කතා
කරන බව දැන් මම දන්නවා. මම දන්න බව සුමාලි
දැන්නේ නැහැ. මගේ රහස් වෙන අය තොදන්තකම
උරහා ලබන තරමම ආශ්චර්යක් මට එයින් ලැබූණා.
උරහා ලබන තොදන්ත අතර සම්බන්ධය මම තොදන්ත
සුමාලි සහ අප්පවිච් අතර සම්බන්ධය මම තොදන්ත
ඉනට හැඳිරෙන්න මම හැමවිටම පරෙස්සම් වුණා.

පුදුමේ කියන්නේ අප්පවිච් කොයි වෙළාවකටත්
සුමාලි තමා සමය කතා කළ බවක් හෝ තමාට දොස්
කි බවක් ඇගෙවිවේ නැහැ. ව්‍යාපෘති වාර්තාව ලියා
නිබෙන බව තමා දන්න බවත් අප්පවිච් තොවයි
ඇගෙවිවේ. මම වික්ෂීපේන වුණා තමයි. හැඳියි ඒක හරිම
ආශ්චර්ණකයි.

මම ව්‍යාපෘති වාර්තාව කන්තේරුවට ගෙන ගියේ
නැහැ. සමරදිවාකර මාව එයා පැහැදිලිම මේ
ගැන විපරම් කළා.

නිස්සිංක අර කටු කැලේ ප්‍රොගේක්ට් රිපෝර්ට්
ඒක ලියලා ඉවරයි නේදී?

සමරදිවාකරගේ ඇස්වල ලියවිලා තියෙන දේ
කියවත්ත මම වැයම් කළා. මිනිහත් හරි කපට් විදියට
මගේ ඇස් කියවනවා.

සමරේ කොහොමද දැන්නෙ මම ඒක ලියලා ඉවරු කියලා.

මය හැමෝම කියන්නෙ. තමුසේ ද්‍රව්‍යක් පැය ගානක් තිස්සේ හවස් වෙනකම්ම සික ලිවිචාලනේ. මාතුපාල කිවිවේ ඒක වසිප් කරන්න දෙන්න සමුද්‍රව හොයාගෙන ගෙදරටන් ගියා කියලා. මොනවා වුනත් තමුසේ පිළිවෙළකට වැඩ කරගෙන යන එකට නම් මා සතුවුයි. මොකද තමුසේට තව වැඩ ද්‍රව්‍යක් නැහැ මේ පුවුවට එන්න.

දැන් මට එකක් පැහැදිලියි. මේ හැමෝම මම දිනා ඇහැ ගහගෙන ඉන්නේ. තැන තැන කතාවෙන්නේ මම ගැන. මාතුපාලයා තමයි වර පුරුෂ සේවයට යොදාගෙන තියෙන්නේ. සමහරු මම ලැයට එනකොට කතාව නවත්තනවා. ගේට්ටුවේ මුරට ඉන්න ආරක්ෂක හටයාගේ වුනත් හිනාව වෙනස් කියලා මට දැනෙනවා. බාග වෙලාවට මම පාරේදී දකිනවා සමහරු මා දිනා බලමින් මොනවාදේ කියනවා.

මම උදේ ගිහින් මේසේට ඉද ගත්තා විතරපි මාතුපාල පත්තරේ ගෙනත් මේසේ උඩින් තිබිලා. මම පත්තරේ පෙරලන ගමන්ම තේ එකක් ගෙන ඒමට මාතුපාලට අණ කළා.

පත්තරේ මුල් පිටුවෙම ප්‍රධාන සිරස්තලයට දකුණුනින් පළ වී තිබුණ ප්‍රවාත්තියෙන් මම තිගැස්සුණා.

ව්‍යාපෘති වාර්තාව පමා වීමෙන් නොරිවිජ්‍යාතු ආධාර වතුපේ!

මගේ ආය දැවෙන්නට පටන් ගෙන. මම පත්තරෙන් අනින් ගෙන හුන් තැකින් තැගිට කැ මොර දෙන්නට යුතු.

මොන පාහරයද මේක පත්තරේට දුන්තෙ...?

හැමෝම මම ඉන්න ඉසවිවට ගාටනවා. මාතුපාල ඇවිත් මගේ මේස උඩ තිබුණ පත්තරය අරගෙන කාටදෝ දෙනවා මම බලාගෙන. හැමෝම වට වෙලා පත්තරේ එහාට මෙහාට පෙරලුමින් බලනවා.

කෝ - මොකක්ද මේක තියෙන්නේ. අපේ
දෙපාර්තමේන්තුව ගැන මොකුත් නැහැ.

මුන් හැමෝම හැමදේම හංගනවා. පත්තරේ පොල්ගෙඩි අකුරෙන් පළවෙලා තිබුණ දේන් නැහැ කියනවා. සමරදිවාතරත් ඇවිත් කිවිවේ එහෙම කලබල වෙන්න තරම් දෙයක් අපි ගැන පත්තරේ පළ වෙලා තැහැ කියලා. හරි මම හෙටම ව්‍යාපාති වාර්තාව අරගෙන එනවා. එතකාට මේකලාගේ කටවල් ප්‍රවිචුවයි.

මම ගෙදර යන ගමන් කොටුවට හිතින් දිග දුනු
පිහියක් ගත්තා. ඒක හරි අපුරු පිහියක්. බොත්තමක්
තද කළ ගමන් අයල් ඩක් විතර දිග පිහි තලයක්
ඉස්සරහට පනිනවා. මට මුන් එකෙක්වත් විශ්වාස
තැහැ. තමන්ගේ ආරක්ෂාව තමන්ම සලසා ගන්න ඕනෑ.
තාතාපති කාර්යාලය වුනත් මෙකට මැදිහත් වෙලා ඇති.
පිස්තේශලයක් වගේ ආයුධයක් නොයාගන්න තියෙනවා.
තම් තවත් නොදිය. මහ මගදී බල්ලෙක් වගේ මැරැමි
කත්ත මම සූදානම් තැහැ. හැබැයි මේ පිහිය සුමාලිවත්
සුම්දුට්ටවත් ඇතැ නොගැහෙන විදියට තියා ගන්න ඕනෑ.

මම මෝටර් රථය ගරාජයට ගාල් කරලා ගෙට ගොඩ වුණා. අද දවස මට හරි මදී. කන්තේරුවෙදී අද සිදුවුණ දේවල්වලින් මගේ හිත පැරිලයි තිබුණේ. මගේ ඇහින්ම දැක්ක පත්තර වාර්තාව උන් නැහැදි කියපු හැරි. සමහර පත්තර වාර්තාවක ඔය ව්‍යාපෘති වාර්තා පමාව ගැන ව්‍යාංගයෙන් සඳහන් කළ අවස්ථා මම අනත්තවත් දැකලා තිබුණා. දවසක් වාර්තාවක තිබුණා කටු කැලේ ප්‍රදේශයට ජලය බෙදා හැරීම සිමා කෙරේ කියලා ප්‍රවෘත්තියක්. ඒ වාර්තාව යටින් කියවෙන්නේ මගේ ව්‍යාපෘති වාර්තාව ගැන. මගේ කාරණය ට කිසිම අදාළ කමක් නැති වාර්තාවක් විදියට පෙනී ගිය සමහර ප්‍රවෘත්තියක හැඟවිලා තිබුණේ මම ගැන. ඒවා භුගාක් වෙලාවට ලියවිලා තිබුණේ මට වදින විදියට.

අවුල් වුණ මනසකින් ගෙට ගොඩ වෙන කෙනෙකු තමන්ගේ පවුලේ අය එක්ක වුනත් ආරවුල් ඇති කර ගන්න පිළිවන්. ඒත් මම එහෙම කෙනෙක් නොවෙයි. මම බොහෝම පරෙස්සමෙන් කාමරයට අඩිය තිබිබා. අද නම් මම එළිවෙනකම් හරි මේ ප්‍රශ්නය ගැන අප්පවිච් එක්ක කතා කරනවා.

සුමාලි මගේ මුහුණේ තිබුණ අමුත්ත කියවලා.

ඇය නිස්සංක ඔයා අද අමුතුයි.

ඇය මම ගලවපු කම්සය අරගෙන තුවා රාක්කය උඩින් දමනවා.

මට දැන් ඇතිවලා මුන්ගේ කෙනෙහිලිකම්. වාර්තාව ප්‍රමාද වීම ගැන අද පත්තරෙත් තිබුණා.

ඇතින් සිස්‍යක පියාගෙන් එම්බු, ඇඟිල් හිං
ලියලත් ඉවරතාම් ගෙවීමින් දැක්වාම් ඇතුළු.

හෙටි ගෙනියත්වා... හෙටි ගෙවීයත්වා.

සුමුදු අපේ ඇල් සිදාගෙන ඇත්තාව මේ පුද්ගල
ඒතකාටමයි. ඇය සිතාවිය් තුළ තුළගෙන ඇත්තා ඒක
හිකිස් ගාලා ප්‍රපුරලා ගියා. ඇය තවම් සිතාව්‍යාමා.

ඇයි මොකද සුමුදු

සුමාලි අනත්වා.

අම්මි දැන්කාදු තාත්ත්වීග විය විස්තාව්.

ඇය ඇද උඩ වාඩි වුණු.

තැගැ මියා කොහොමිදු දැන්නේ?

අර තාත්ත්වී පොත් කාමිල් මේෂ උඩ
තියෙන්නේ. ගයිල් එක් පොල් ගෙඩි ආකුරින් ලියලා
තියෙනවා කටුකැල් යෝජනා කුම්යේ වියාභාවි වාර්තාව්
කියලා. මම තවස ගියා ඒ කාමිල්ට පොත්ක් හොයා
ගත්ත. එතකාට තමයි දැන්නේ.

සුමුදු තැවතත් ඇතින් කට වසාගෙන හිකිස් ගා
සිතාවක් පිට කළා.

ඇයි මොකද?

අම්මි බලන්නකා. මාර වාර්තාවන් සේන...
ඉන්නකා මම ගේත්ත.

සුමුදු රෝක් වගේ කාමරයෙන් එකිසේ දිවිලා.
සුමාලි ප්‍රශ්නාර්ථයක් සහිත බැල්මින් විශේ තිබූ මිනා

සැහෙකින් සුමුදු වාර්තාව සහිත ලිපි ගොනුව අරගෙන කාමරයට ඇතුළු ව්‍යුණා. ඇය එය සුමාලි අතර දෙන්නේ මෙහෙම කියාගෙන.

මේ බලන්නකා අම්මි තාත්ත් ලියලා තියෙන දෙ

සුමාලි ලිපි ගොනුව අතට අරගෙන දිග හැරියා. එය කියවාගෙන යන ඇගේ ඇස් දෙඟ ගෙඩී දෙකක් වගේ විසාල ව්‍යුණා.

මේ මොකක්ද ඔයා මේ ලියලා තියෙන්නේ?

ඇය ලිපි ගොනුව බිම අත හැරියා. එහි වූ කඩුසි සි සි කඩ විසිරුණා. මම පැය වක් තිස්සේ ලිපු වාර්තාව.

ඔයා පිටු එකසිය ගානක් පුරාම ලියලා තියෙන්නේ එකම වචනයයිනේ. අප්පවිචි කියලා විතරයි. අප්පවිචි අප්පවිචි අප්පවිචි අප්පවිචි අප්පවිචි...

මම ගිනි පිටවෙන දැසින් සුමුදු දෙස බලාගෙන හිටියා. සුමාලි මුහුණ දෙඅත්ල අතර හිර කරගෙන ඉකි ගහනවා. සුමුදු තැනි ගත්තේ සුමාලිගේ කළුවලටද මගේ ඇස් දෙකට ද කියලා තිනවිවක් නැහැ. ඇය මහ හඩින් හඩාගෙන කාමරයෙන් පිටතට දිව ගියා.

සුමුදු කාමරයෙන් පිට වී මද ඇසිල්ලකින් අප්පවිචි කාමරයට ඇතුළු ව්‍යුණා. ඔහු කාමරයේ බිම සි සි කඩ විසිරී තිබෙන කඩුසි කන්දරාව දිහා බලාගෙන හිටියා. සුමාලි තවමත් ඉකි බිඳිනවා. මට එතන කළ හැකිව තිබූ එකම දේ කාමරයෙන් පිටව යාම පමණයි. එක වචනයක් වත් මුවින් පිට කරන්න මට හිත් දුන්නේ නැහැ. බාගවිචි මම තවත් එතන හිටියා නම් මගේ ඉවසීම එහි සීමාව බිඳිගෙන යන්න පිළිවත්.

මම ගරාජයට ශිෂ්ත් මෝටර් රථය එළියට ගත්තා. එළයට මම ම ගේටුව ඇරගෙන මෝටර් රථය බොහෝම සාර සුබාවට පාරට ගත්තා. ගේටුව වසා දැමීය යුතු යයි මට කළේපනා වුණේ නැහැ. මට ඩින වුණේ හැකි තරම් ඉක්මනින් හැකි තරම් දුරකට මේ ස්ථානයෙන් පලා යන්න. මම මෝටර් රථය මහ පාර දිගේ ඔහේ පද්ධතියෙන ගියා. මම හිතන්නේ පැය ගණනාවක් ඇතුළත මම ගෙදර සිට කිලෝ මෝටර් සියයකටත් වඩා දුර ඇවිත්. මා සිටින්නේ කොහොදුයි දැන ගැනීමට මම විදුරුව පාත් කර මග දෙපස සංයුත් පුවරු කියවන්න වුණා.

එතකොට ම මම දුටුවා පාරේ ඇත පොලිස් බැරියරයක්. එම පොලිස් බැරියරය මග හැර යන්න මගක් මට තිබුණේ නැහැ. පොලිස් ජීජ් රියක් පාර හරහා නවත්වා තිබෙන බවක් මම දුටුවා. ක්‍රමයෙන් මා එතනට ලංචන විට පොලිස් තිලධාරියකු මට නවතින ලෙස සංයුත් කළා.

කළුණාණි මරා දැමීම සයදහා මා අත් අඩංගුවට පත් වීමට තියමිතයි. ඔවුන් මා මෝටර් රථයෙන් පිටතට ගෙන පරික්ෂාවට ලක් කළා. මගේ කළිසමේ දකුණු සාක්ෂුවේ තිබුණ මා මිලදී ගත් දුනු පිහිය ඔවුන් අතට පත්වුණා.

මුවුන් මාව අත් අඩංගුවට ගත්තා තමයි. හැබැයි ඔවුන් කියන්නේ හරි පුදුම කතාවක්. මම මගේ බිරිදිය දුවයි මරා දමා පැන යමින් සිටිනවැළු. සුමාලි සහ සුමුද්‍ර මරා දමා තිබෙන බව මා දැන ගත්තෙන් පොලිසියෙන්.

මම මගේ බිරිදි සහ දුව මරා දැමුවේ නැහැ.

විත්තිකරුගේ නිතියුවරයාගේ දේශනය

ගරු විතියුවයකාරත්මකී, ජුරිසඩික මහත්වරුනි,
නොෂනාවරුනි,

මබ මෙතෙක් අසාගෙන සිටියේ මගේ
සේවාදායකයා රක්ෂිත බන්ධනාගාර ගතව සිටි අවුරුදු
1 1/2 කාලය තුළ ලියන ලද ඔහුගේ කතාවයි. එය මේ
නඩුවට විත්තිය වෙනුවෙන් වි1 ලෙස ඉදිරිපත් කර
තිබෙනවා. මම මුළුන්ම කිව යුතු දේ තමයි මම නිති
වෘත්තියට පිවිසිලා තවම මාස යි. මේ තමයි මිනිමැරුම්
වෝද්‍යනාවකට අදාළ නඩුවකට මා මුල් වරට පෙනී සිටින
අවස්ථාව.

මේ සේවාදායකයා මගේ සේවය සෞයාගෙන
ආපු කෙනෙක් නොවයි. ඔහු මට සෞයා දුන් කෙනෙක්.
නඩු නැති තවක නිතියුවරයු ලෙස නිතියු මේසයේ
කොනක වාඩි වී මේ ජේජ්ස් නිතියු මහතුන්ගේ කට දිහා
බලාගෙන ඇතුම් අරිමින් සිටියදී ගරු විතිසුරුතුමා තමයි
මේ නඩුවට පෙනී සිටිමට මා පත් කළේ. ඒ කියන්නේ
නිතියුවරයුගේ සහායක් නොලැබෙන විත්තිකරුවෙකු
වෙනුවෙන් රජයෙන් පත් කරන ලද නිතියුයා මමයි. දැන්
නිසැකවම ඔහු මගේ සේවා දායකයා. ඒ ගැන ඔබතුමාට

ස්තූති වන්ත වෙන ගමන් ගරු විනිශ්චරිතුමනි මා කියන්නේ මම මගේ උපරිමයෙන් ඔහුගේ නඩුව වෙනුවෙන් කටයුතු කළ බවයි. අනෙක් අතට මම ඔහුගෙන් බොහෝ දේ ඉගෙන ගත්තා. ඔහු විසින් ලියන ලද මේ කතාව ලේඛනයක් ලෙස ලක්ෂණ කර ගරු ජුරි සහාවට ඇසෙන සේ අධිකරණයේ තිලධාරියකු ලබා විවෘත අධිකරණයේ දී කියවීමට අවසර දීම ගැනත් මම ඔබතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. මෙය ඒ විදියට ඉදිරිපත් කිරීම ගැන උගෙන් රජයේ තිශ්ඨවරයා ඉදිරිපත් කළ විරෝධතාව ඔබතුමා පිළිගත්තේ නැහැ. ඒ නිසා මේ විත්තිකරුගේ සිතුම් පැතුම් සහ ඔහුගේ වාර්යාවන් පිළිබඳ පැහැදිලි විතුයක් ඔහු විසින්ම අපට සපයා දිලා තිබෙනවා.

මේ විත්තිකරුට එරෙහිව තිබෙන වෝද්‍යාව බරපතල එකක්. ඔහු තමන්ගේ බේරිදත් එකම දියණියක් ගෙල කපා මරා දැමු හයානක අපරාධකරුවෙකු ලෙස පෙන්වා සිටීමටයි පැමිණිල්ල පසුගිය සති 3ක කාලයක් තිස්සේම සාක්කි කැඳවමින් උත්සාහ කළේ. ඔහු මිනාව සැලසුම් සහගතව මේ මිනිමැරුම කළ බව කියමින් මේ විත්තිකරු කොටුවේ වෙළඳ සැලකින් දුනු පිහියක් මිලදී ගත් බව පෙන්වා සිටීමට සාක්කි කැඳෙවිවා. ඔව් ඔහු දුනු පිහියක් මිලදී ගත්තා තමයි. මිනිමැරුම සිදුවෙලා පැය ගානකට පස්සේ ඒ අපරාධය සිදු වූ තැන ඉදලා කිලෝ මීටර් 100ක් විතර දුර බැහැර තැනකදී ඔහු අත් අඩංගුවට ගත්තා විටත් ඒ දුනු පිහිය ඔහුගේ සාක්කුවේ තිබුණා. මිනිමැරුම කළේ ඒ පිහිය හාවින කළ බව පැමිණිල්ල ඔරුපු කර නැහැ. ඒ පිහියේ ලේ සළකුණු තිබුණා බවට රස පරික්ෂක වාර්තාවක් නැහැ.

මේ මිනිමැරුම් කළේ තමා බව වත් තමා තොවන බව වත් ඔහු ප්‍රකාශ කර නැහැ. පැමිණිල්ල මූල සිටම නගන ලද ප්‍රශ්නය තමයි ඔහු තොවේ නම් එය කළේ කළිද කියන එක.

මවුන් මරා දමා තිබුණේ නිදි යහනේ සිටියදී තොවේ. ඔවුන්ගේ සිරුරු තිබුණේ කාමරයේ බිම වැතිරිලා. ඉතා පුක්ෂම ලෙස මේ මිනිමැරුම් සිදුවේ තිබෙන බව ඇත්ත. ඔවුන් උත්සාහ කළා ඔහු සහ බිරිද අතර විරසක බවක් තිබුණ බව පෙන්වා සිටිමට. බිරිදත් දියණියන් ඔහු සමය අමතාප වී නිවසින් ගොස් තිබුණ බවට සාක්ෂි ඉදිරිපත් වුණා. මම එක් වැදගත් කරුණක් කෙරෙහි ඔබේ අවධානය යොමු කරන්නම්. මරණකාරියන් දෙදෙනා මර දමා තිබෙන බව මූලින්ම දැක තිබෙන්නේ යාබද නිවසේ පදිංචි තිල්චා නැමැති කාන්තාවක්. ඇය මේ තැපුවේ සාක්ෂි දුන්නා. ඇය හඳුනියේ විත්තිකරුගේ බිරිද මුණ ගැසීමට මේ නිවසට එනවා. දුර හාසි ගාලා ඇර දමලයි තිබුණේ. ඇය නිවස තුළ ඇවිදුගෙන යදි ඔවුන්ගේ නිදන කාමරයේ ලේ විලක් මැදවැටි සිටින අයුරු ඇය දකිනවා. ඉන් පසුව දියණියගේ සිරුර ඇගේ නිදන කාමරයේ බිම වැටි සිටියදී ඇයට හමුවෙනවා. ජුරි සහිකයිනි ඇය ඉතා රැහැදිලිව කියා තිබෙනවා තමාට කිසිම මරලනෝතියක් හෝ වෙනත් ගබ්දයක් මේ නිවසින් තොඳුසුණ බව. මා නැවත නැවතත් කියන්නේ මේ අපරාධය කළේ විත්තිකරු තොවන බවයි.

එහෙනම් කළිද? මේ අපරාධ කළේ කළිද? පැමිණිල්ල කියන්නේ විත්තිකරුට හැර මෙය සිදු කිරීමට වෙන කිසිවකුට අවකාශයක් නැති බවයි. අවකාශය

නැත්තම් අවස්ථාව ලැබීම කියන දේ තහවුවක අනුකූල කරුණක් විය හැකියි. හැබැයි මිනිමැරුම කළේ විත්තිකරු බව ඒ මතම තීරණය කරන්න බැහැ. මම කියන්නේ මේ තිවසේ සිවිචැන්තකුද සිටි බවයි. ඒ ගැන මේ මොහොත් මා කිසිවක් කියන්නේ නැහැ. ඒ සිවිචැන්තා කවරෝද කියන එකත් ඔහු මේ මිනිමැරුම කළේ කෙසේද යන්තත් මා පසුව පැහැදිලි කරන්නම්.

මේ වෙලාවේ මට පෙනෙනවා මගේ උගත් මිත්‍රයාගේ මුහුණේ සාචයු සිනාවක් නැගෙනවා. මම දත්තවා ඇයි ඔහු සාචයු ලෙස හිනාවෙන්නේ කියලා.

ඒ ගැන මේ මොහොත් මා කිසිවක් කියන්නේ නැහැ. හැබැයි මා විශේෂ කාරණාවක් මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කළ යුතුයි. ඒ තමයි මේ තහවුවේ විසඳුගත යුතු කාරණය තමයි මේ විත්තිකරු උමතු බවින් පෙළේ න්නෙක්ද කියන දෙය.

ඉතාම බේදුනක ලෙස පැමිණිල්ල කැඳවු සාක්ෂි වලින් කියවුණේ ඔහු උන්මත්තකයකු නොවන බවයි. ඔහු උමතු පුද්ගලයකු නම් ඔහු මේ වෝදනාවට වරදකරුද තිවැරදකරුද කියන ප්‍රශ්නය මතුවන්නේ නැහැ. එවිට ඔහුට එම වෝදනාවට පිළිතුරු දෙන්නට බැහැ.

හැබැයි පැමිණිල්ල දිගින් දිගටම උත්සාහ කළේ විත්තිකරු ඉතා හොඳ සිහිකල්පනාව ඇති පුද්ගලයකු බව පෙන්වා සිටිමට. ඔහු පළමු පෙළේ කිරීතිමත් පරිපාලන තිලධාරියෙක්. විශ්ව විද්‍යාලයක අධ්‍යාපනය ලැබූ උපාධියෙක්. ඔහුට ප්‍රශ්නාත් උපාධියක් ද තිබෙනවා. ඒ විතරක් නොවේ ඔහු කටු කැලේ ව්‍යාපෘතිය නම් වූ ජල

ගයෝජනා ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා මුල් එ කටයුතු කළ ගෙකොනාක්. ගැනාක් ගැනා මූල්‍ය ගෙවදුවරයෙකු සාක්කි දෙමින් අධිකරණයේ පැවුණුවේ ඔහුට කිසිම මානසික ආබාධයක් නැති බවත් ඉතාම තාර්කිකව ගැටළ දෙය බලන නිර්මාණයීලි පුද්ගලයකු බවයි. වර්ෂ ඔහු තම බිජි සමග තම යායනයට පැමිණි බවත් ඔහු සාක්කි දුන්නා. එම අවස්ථාවේ ඔහු තුළ කිසිම මානසික රෝගයක් නොමැති බව තමාට ඒත්තු ගිය ආකාරය පැහැදිලි කරමින් එම මනෝ වෛද්‍යවරයා සාක්කි දුන්නා. එම සාක්කිකරු මගේ හරස් ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දෙමින් කියා සිටියේ විත්තිකරු තමා නොමග ගැවීමට වැයම් කළ බවක් තමාට නොවැටහුණ බවයි. ඇරි සහික මහතුනි එය තමයි මෙහි බේදවාවකය.

මෙම මිනිමැරුම සිදුවීමෙන් පසුවත් එම වෛද්‍යවරයා මේ විත්තිකරු පරීක්ෂාවට ලක් කර තිබෙනවා. එම පරීක්ෂණ වාර්තාව අනුවත් ඔහු මානසික රෝගකින් පෙළෙන බවක් එළිදරව් වන්නේ නැහැ. තමාට එරෙහිව නගා ඇති වෝනාවලට පිළිතුරු දීමට තරම් සුදුසු මානසික තත්ත්වයක ඔහු සිටින බව තමයි ඉන් කියවුණේ. මා කියන්නේ ඔහු වෝදනාවලට පිළිතුරු දීමට තරම් සුදුසු මානසික තත්ත්වය නොසිටී මානසික රෝගීයෙකු බවයි. මට අවශ්‍ය ඔහු මේ වෝදනාවලට තිවැරදිකරු බව කියවා ගැනීම නොවේ. මට අවශ්‍ය ඔහු බරපතල මානසික රෝගකින් පෙළෙන බවත් ඒ නිසා වෝදනා වටහා ගැනීමට තරම් සුදුසු මානසික තත්ත්වයක් ඔහුට නැති බවත් තීන්දුවක් ලබා ගැනීමයි.

විනිසුරුකුමනි, පූරී සහිකතිනි මේ ග්‍රැන්ඩ් ප්‍රාවීදි යෙම් ආගන්තුක අඩවියක් වෙත කැඳවාගෙන යාමුප මා ඇදහස් කරනවා. කිව් යුතු දේ තමයි මේ රුව් මෙන් වෙද්‍යවරුන් පිළිබඳ කිසිම විශ්වාසයක් මා නිල තැනි බව. පැමිණ්ල්ල කැඳවුපු මෙන් මෙවද්‍යවරයාගේ මතයට එරහිව වෙනස් මතයක් ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා මෙන් වෙද්‍යවරයෙකු නොකැඳවීමට මා තීරණය කළේ විශේෂයෙකු ගෙන්වීමට අපට වත්කමක් තැහැ. ඒ වෙනුවට පසුගිය කාලය පුරාම මා කළේ මේ විෂයට අදාළ පොතපත කියවීමයි. ඇත්ත. මම මෙන් විශ්ලේෂකයෙකුවන් මෙන් විකිත්සකයෙකුවන් එහෙම තැත්තම් මානසික රෝග සඳහා ප්‍රතිකාර කරන්නෙකු වත් නොවේයි. එහෙත් මේ විෂය පිළිබඳ මවිසින් කරන ලද අධ්‍යයනයන් විත්තිකරු විසින් ලියන ලද මේ පොත මගින් තහවුරු වුණා. මම පොත වි ලෙස මා ඉදිරිපත් කළේ ඒ නිසයයි.

විත්තිකරු තමන්ගේ ආඛ්‍යාතය තුළ පෙන්වා, සිටින්නේ තමාගේ පියා නිවසට පැමිණ සිටි බවයි. මහුගේ පියා ඔහු සමග කතාබහ කරනවා. ඔහු සමග ගමන් බිමන් යනවා. නමුත් ඔහුගේ පියා මියගොස් තිබෙන්නේ මීට අවුරුදු ගණනාවකට පෙරදී.

ස්වාමිනි, විත්තිකරු මට කි දේවල් මට ලැබුණ උපදෙස්. ඒ උපදෙස් මගින් ඔහු කිවේ ලියා තිබෙන තරුණු වැඩි හරියක් තමා ඇත්තටම ලැබූ අත්දැකීම තොවන බවයි.

- විනිශුරු : එහෙනම් මොකටද මේ විලේඛනය ඉදිරිපත් කළේ. ඒක තිබෙන්නේ බොරු තම එහි කිසිම සාක්ෂිමය වට්නාකමක් නැහැ නොවේද?
- විත්තියේ නිතියු : නැහැ ඒක එහෙම නොවේයි. මට අවශ්‍ය ඔහු කවර විදියේ නිරමාණකරුවකුද යන බව පෙන්වා සිටීමටයි. ඔහු තමාගේ ජ්විතය තමාම නිරමාණය කර ගත්තෙක්. මට අවශ්‍ය යථාර්ථයේ තිබෙන ප්‍රබන්ධ මානය පැහැදිලි කිරීමට.
- විනිශුරු : ඔබ පවසන දේ මට පැහැදිලි මදි. යථාර්ථයේ ප්‍රබන්ධ මානය. ඒ කියන්නේ Fictional aspect of the reality කියන එකද? ඒ වගේ ප්‍රවාදයක් කොහොමද මේ නඩුවට සම්බන්ධ වන්නේ?
- විත්තියේ නිතියු : ස්වාමිනි මට අවශ්‍ය මගේ සේවාදායකයා උමතු අයකු බව පෙන්වා සිටීමට. නමුත් ඔහුට තිබෙන්නේ සුවිශේෂ උමතුවක්. එක්තරා විදියකින් සමාජයේ වැඩි දෙනෙක් මෙහිදී උමතුවකින් පෙළෙනවා. අපි යථාර්ථය කියන්නේ

අපම නිරමාණය කර ගන්නා දෙයක්. කෙටියෙන් කිවහොත් ගැන්ටසියක්. අපට උමතු තොවී සිටිමට ඒ ගැන්ටසිය අවශ්‍යයි. අප යථාර්ථය තම වූ ගැන්ටසි ගොඩනැගීම තුළ තමයි උමතු බවේ අගාධයට තොවැටී සිටින්නේ.

විනිශ්චරු

: ඔබ පවසන දේවල් වල කිසියම් අපුරුත්වයක් තිබෙනවා. මා ඔබට බාධා කරන්නේ තැහැ.

විත්තියේ නීතියු

: ඉතාමත්ම ස්තූතියි ස්වාමිනි. උමතු බව කියන්නේ අප විසින් යටපත් කළ යුතු අදුරු සිතිවිලි අවරෝධනය කරන එක් ක්‍රමයක්. වෙනත් විදියකින් කියන්නේ තම ආරක්ෂක වැඩ පිළිවෙළක්.

විත්තිකරු ලියා තිබෙන මේ පොත ගත්තොත් ඔහු කරන්නේ තමාගේ පියා නිරමාණය කිරීමක්. මෙතන සිටින්නේ ඔහුගේ සැබු පියා තොවෙයි. ඔහුගේම පරිකල්පිත පියා. මෙය පැහැදිලිව තේරුම් ගන්නට නම් පියා තැන්නම් Father

පිළිබඳව මතෙක් විශ්ලේෂණ
ප්‍රධාන වල සඳහන් වන දේ
ගැන ඇත පැහැදිලි කර ගන
යුතුයි.

පියා (Father) කියන සංකල්පය
ඇත හිතත තරම් සරල තැගැ.
එය ඉතා සංකීර්ණයි. පියා
යන යෙදුමෙන් සැකැවීන් ඇර්ර
ගන්වන්නේ කුමක්ද? මතෙක්
විශ්ලේෂණයේ පියා ලෙස
ගැනෙන සිග්මන් පොයිචි
නමැති ප්‍රධාන ප්‍රධාන මධ්‍ය
ඇසා ඇති බව නිසැකයි.
පොයිචිගේ සමස්ත කානි වල
ක්නෑදිය තේමාව වන්නේ
පියා කියන සංකල්පය.

මතෙක් විශ්ලේෂකයකු වූ ජ්‍යෙ
ලැකාන් මතාව පැහැදිලි කළ
දේ තමයි දරුවකු සමාජ
පැවැත්ම තුළට හඳුන්වා
දෙන්නේ පියා විසින් බව.
මව සහ දරුවා අතර තිබෙන
සම්බන්ධය මතෙක් විශ්ලේෂ
ණ තානායේ හදවත ලෙස
සමහර මතෙක් විශ්ලේෂකයින්
හඳුන්වනවා. එහෙත් ජාක්
ලැකාන් එයට පට්ඨැනීව

පැවුණුවේ මව දරුවා ආතර
සම්බන්ධතාවයට මැදිහත්
වී දරුවා සයිනෝසියාවට
ගෙයුරු විමෙන් වලකා
සමාජ පැවුත්ම තුළට ඇතුළු
කරන්නේ පියා විසින් බවයි.
පියා කියන්නේ මවගේ ආදරය
තමාට පමණක් විය යුතු යයි
හඩි වැශවෙන දරුවාගේ
කරගකරුවූ පමණක් වන්නේ
නැහැ. මූළු සමාජ පැවුත්ම
නියෝගනය කරන්නායි.
රඩිපස් සංකිරණය තුළ පියා
සමාජ අනානාත විමෙන් පමණයි
දරුවාට ගම් සමාජ පැවුත්ම
තුළට ඇතුළු වෙන්න පිළිච්චන්
වන්නේ.

විනිසුරු

: මම තිතන්නේ වබ ඔය
සඳහන් කරන දේවල් ගම්
ශ්‍රී සභාවන් මටත පැහැදිලි
කර දෙනවා නම් තොඳයි. අපි
කැමතියි මෙතෙන් ගම් දේවල්
ගැන ඉගෙන ගන්න. කුමක්ද
මම රඩිපස් සංකිරණය?

ශ්‍රී සභාවනාගේ නිකියු

: එහෙමයි ස්වාමිති රඩිපස්
සංකිරණය ලෙස ග්‍රෑයිඩි
නිරවලනය කළේ කෙනෙකු

(අප ඒ කෙනාව හඳුන්වන්නේ) ආත්මය (Subject) කියලයි.) තමාගේ මධ්‍යියන්ට අදාළ ව අත් විදින ප්‍රෝම්පිය යහු චෙවර වූ අවියුතික ආගාවකු විදියට. ඒ කියන්නේ ඔහුගේ - මධ්‍යියන්ගෙන් එක් අයකුට ආගා කිරීමෙන් අනෙකා තමාගේ විරැද්ධවාදියා බවට පත් කර ගන්නවා. රීඩිපස් සංක්රණයේ එලඟයි ස්වරුපය අනුව හැමවිටම එසේ ආගා කරන මව හෝ පියා වන්නේ තමාගේ විරැද්ධ ලිංගික මව හෝ පියාවයි. එවිට තමාගේම ලිංගයේ මව හෝ පියා තමයි විරැද්ධවාදියා වන්නේ. රීඩිපස් සංක්රණය මතුවන්නේ අවුරුදු 3දී. අවුරුදු 5 වදි ඉවර චෙනවා. එවිට ඔහු තමා ආගා කරන මධ්‍යියන්ගෙන් විරැද්ධවාදියා සමය අනතු චෙනවා. කෙනෙක් රීඩිපස් අවදිය පසු කරනවා කියන්නේ එයටයි.

මගේ සේවාඛායකයා වී
ලේඛනය කුළ ගොඩනගන්නේ

පරිකල්පනීය පියෙක්. එය
පියාගේ නාමකරණය අහිමි
වීමට එරෙහිව ඔහු දෙන
පිළිතුරය.

විනිසුරු : මට තම එය වැටහෙන්නේ
තැහැ. කුමක්ද මේ පියාගේ
නාමකරණය කියන්නේ.

විත්තියේ නීතියේ : පියාගේ නාමකරණය එහෙම
නැත්තම් Name of the
Father කියන්නේ ආත්මයට
(Subject) එහෙම නැත්තම් විෂය
යාට අනන්‍යතාව පිරිනමන
හැගවුම්කාරයක්. ඒ කියන්නේ
එම මතින් තමයි ඔහුව තම්
කරන්නෙන් සංකේතිය
විශ්වය තුළ යම් තැනක ඔහු
රඳවන්නෙන්. එසේම රේඛිපස්
තහනම නැත්තම් ව්‍යාහිවාර
තහනම පනවන්නෙන්
තහනම එම මගින්. මේ පියාගේ
නාමකරණය නැත්තම් පියාගේ
තහනම (no of the father)
සංකේතිය පැවත්ම තුළ සිදු
නොවුනෙන් එහි ප්‍රතිලය
වන්නේ ඔහු සයිනෝපියාවට
නැත්තම උමතු බවට ගොදුරු
වීමයි.

පිතිගුරු

: ඒ සියලුම ගෙ විශ්චාරු
උන්මත්තකාගුණ මූල්‍ය
පස්වින්නේ පියාගු
නාමකරණය සිදු ඇතැයුතු
නියා බවද?

විශ්චාරු නීතිය

: යට්ටාමිනි රායට මු හෝ
හෝ නැහැ යනුවෙන් සරල
පිළිඳුරක් ගැන්න බැහැ. භැබැයි
මූල්‍ය මායාග්‍රාන්තික ලෙස
නමාගේ පියා හමුවීමන් මූළ
නමාගේ පියා මෙයේ විය යුතු
යයි නිර්මාණය කිරීමන් තුළ
අපට පෙනෙන්නේ පියාගේ
නාමකරණය සිදුනොවුන
බවයි. රාක් අනෙකින් මූළ
නමාගේ පියා බෙබදුකු සහ
සල්ලාලයුණු ලෙස විස්තර
කරන අතර විරයකු ලෙසද
හඳුන්වා මෙන්වා. කිවි යුතු දේ
කමයි මූළ ප්‍රතික්ෂේප කරන
පියා මෙන්න මෙවැයකින්
ආපසු පැමිණීම. එය ගිනිය
දානවන මදයක්.

සිග්මන් ගෞඩිඩ් පුරුවි
යෝග්‍රික සමාජ තුළ සිටි පියකු
ගැන විස්තර කරනවා. අප මූළ
පුරුවි පියා නැත්තම් primodial

father යනුවෙන් හඳුන්වනවා.
මේ පියා තම පුතුන් විෂයෙහි
ව්‍යකිවාරී තහනම (incest
taboo) පනවනවා. සියලුම
ස්ත්‍රීන් ඒ අනුව පියා සතුයි.
පුත්තු කරන්නේ පියා මරා
දැමීම. එහෙන් පියා මරා
දැමීමෙන් මවුන්ගේ ගැටුව
අවසන් වන්නේ තැහැ.
මවුන්ට දැනෙනවා පියා
අවශ්‍ය බව. මවුන් පියා ආපසු
කැදිවනවා සංකේතයක් ලෙස.
එම ගෝතුයේ තහනමක්
පැනවෙනවා යම් සත්‍ය මරා
දැමීම හෝ යම් ගසක් කපා
දැමීම. එම සතා හෝ ගස
මගින් සංකේතවත් වන්නේ
පියා. ඒ විදියට තමන් මරා
දැමූ පියා වෙනත් වේශයකින්
ආපසු පැමිණ මවුන් විෂයෙහි
නීති පනවනවා. මගේ
සේවාදායකයාගේ පියා ආපසු
වෙනස් වේශයකින් පැමිණ
කරන්නේ මහු මත නීති
පැනවීමයි. මහුගේ කටයුතු
පාලනය කිරීමයි.

මම තව උදාහරණයක් ඉදිරිපත්
කරන්න කැමතියි මයිකල්

ජැක්සන්ගේ. මයිකල්
ජැක්සන්ට සිදුවන්නේ කුමස්ද?
මහු තමාගේ මූහුණෝ පෙනුම
- වෙනස් කර ගන්නවා. එය
වෙස් මූහුණක් බඳු මූහුණක්.
තමාගේ සමේ පැහැය පළා
මහු වෙනස්කර ගන්නවා. මහු
එහෙම කරන්නේ ඇයි? මයිකල්
ජැක්සන් කුඩා කළ තමාගේ
සහෝදරයින් සමඟ කාමරයා
නිඳු සිටින විට මහුගේ පියා
කරන්නේ වෙස් මූහුණක් දීමා
ගෙන ජන්ලයකින් පැන
මවුන් බිය වැදුදීමයි. නිඳු
ගැනීමට යනවිට එම ජන්ලය
වසා දැමීම පියාගේ නිතියි.
ජන්ලයෙන් කාමරයට වැදු
බියපත් කිරීම එම නිතිය කඩ
කිරීම ගැන පියා දුන් දුඩුවමයි.
සොරකුට වුවන් ඒ විදියට
අැතුල් වීමට පිළිවන්.

මයිකල් ජැක්සන් මිය යන
තෙක්ම ලමයකු වූ (පිටප පැන්
සංකීරණය) මයිකල් ජැක්සන්ට
අවශ්‍ය වූයේ තමාගේ පියාගෙන්
ගැලවීමට නොව මහු කිය
දුන් සංකේතික විශ්වය හඳුනා

ගැනීමට. ජැක්සන් තම මුහුණ වෙස් මුහුණක් බවට පත් කර ගන්නේ එම පියාගේ නිතියට අවනත වෙමින්. හම පුද් පැහැ ගැන්වීමෙන් ද ඔහු අංජක්ෂා කළේ බාහිර ලෝකයේ සතුරත්ගෙන් ආරක්ෂා වීමයි. මහුගේ ක්‍රියාවේ අවිදානික ආයාව එයයි.

පියාගේ වෙස් මුහුණු බිය ගැන්වීමෙන් පසු කිසිවකු තමා පැහැරගෙන යනු ඇතැයි මයිකල් බියෙන් පසු වුණ බව කියවෙනවා. ඔහු තමාගේ මුහුණ වෙස් මුහුණක් බවට පරිවර්තනය කර ගන්නේ මෙම බිය මහුගේ මූල්‍යවීතයම වේලාගෙන ත්‍රිබුණ බැවින්. මෙයින් මා පෙන්වා සිටින්නට උත්සාහ කරන්නේ කෙනෙකුට තම පියාගේ බලපෑමෙන් ගැලවීමට නොහැකි බවයි. ගැලවීමට නොහැකි බවයි පියා ජීවිතයේ කේත්දිය කාරණය වෙනවා කියන්නේ පියා ආපසු පැමිණෙන පියා ආපසු පැමිණෙන බවයි. හැබැයි එලෙස ආපසු පැමිණෙන්නේ ආත්මයාට

අවශ්‍ය ඔහු ආරක්ෂා කරන
වර්ගයේ පියෙක්.

මේ කාරණය පැහැදිලි කරන්නට මා එමගේ
හැරෙන්නේ ප්‍රාන්ස් කළුකා දෙසට.

විනිශ්චරු : ප්‍රාන්ස් කළුකා?

විත්තිකරුගේ නීතියේ : එහෙමයි ස්වාමිති. ඔබතුමා
කළුකා ගැන අසා ඇති.

විනිශ්චරු : ඔව් මම කළුකාව කියවා
තිබෙනවා. ඔහුගේ The Trial,
Castle වගේ නවකතා මා
කියවා තිබෙනවා. එතකාට
අර Metamophosis කියන
අරුම පුදුම කෙටිකතාව. මම
වඩාත්ම කැමති ඔහුගේ දැඟ
'වාන්ත වලට. ඔය The Trial
නවකතාවේම එන The Door of
the Law කියන දැඟ්ටාන්තය. ඒ
කතාවේ හැටියට එම නීතියේ
ද්වාරයෙන් ඇතුළු වීමට
පැමිණෙන ගැමියා අවුරුදු
ගණනාවක් බලා සිටියත් ඒ
දෙර ඇරෙන්නේ නැහැ. ඒත්
දෙර ඇර ඉන් ඇතුළු වීමට
යන විට ඔහු මැර වැවෙනවා.
හරියට අභ්‍යාසාව් වල අවුරුදු
ගානක ගිහිනුත් නඩුවක් ඉවර

විත්තියේ නිතිය

වෙන කොට පාරුගවකරුවන්
මිය ගොස් තිබෙනවා වශේ.

: ස්වාමීනි මහු දැන තොසිරී
කාරණය තමයි එම බෙර
තිබුණේ මහු වෙනුවෙන්ම බව.

විත්තුරු

: හරියට හරි. මම හිතන්නේ අපි
දෙන්නා මෙහෙම කළුකාව
තනිව රස විදින එක මේ පූරී
සහාවේ වැදගත් මහත්වරුන්ට
කරණ අසාධාරණයක්. එහෙත්
මට තේරුම් ගන්න බැරි ඔබ
කළුකාව මෙම නඩුවේ ඉස්වී
ගත කරුණ සමග සම්බන්ධ
කරන්නේ කොහොමද කියන
එකයි.

විත්තියේ නිතිය

: ස්වාමීනි ගරු පූරී සහික
මහත්වරුනි අපගේ උගත්
විත්තුරුතුමන් පෙන්වා
දුන් විදියට ප්‍රාන්ස් කළුකා
තියන්නේ ඉතාම විශිෂ්ට
විත්තුරු ලේඛකයෙක්.
මෙහිදී මම ඔබේ අවධානයට
ලක් කරන්නේ කළුකා
තමාගේ පියාට ලිපු ලිපියක්.
මෙම ලිපියෙන් පියාගේ
අධිකාරිත්වයේ තිබෙන
සංකීරණ ස්වභාවය මත කර

පෙන්වනවා. ස්ලැවෝස් ජ්‍යැක්
පෙන්වා දෙන විදියට.

- විනිසුරු : කවිද මේ ස්ලැවෝස් ජ්‍යැක්?
- වත්තියේ නීතියා : ස්වාමිනි ඔහු පොයිඩ්‍යානු
සහ ලැකානියානු මතෝ
විශ්ලේෂණය ඇසුරු කොට
ගනිමින් මතිස් ගැටළු විග්‍රහ
කරන පකිචරයෙක්. පොයිඩ්
අවියුනය යනු කුමක්දැසි
පැහැදිලි කළේ හිස්ටීරියාව
හරහා. ලැකාන් එය කරන්නේ
සයිනෝයිකාව නැත්තම් උමතු
බව විශ්ලේෂණය කිරීමෙන්
ජ්‍යැක් අවියුනයට යන රජ
මාවත ලෙස තෝරා ගත්තේ
විපරිත බව. ඉංග්‍රීසියෙන්
Perversion කියන දේ. ඒ
අනුව ඔහුට විෂය වන්නේ
සමකාලීන සමාජයේ විපරිත
ස්වරුපය. විශ්ෂයෙන්ම
ඡන්ටිය සංස්කෘතිය.
- විනිසුරු : හරි මට තේරුණා.
- වත්තියේ නීතියා : ඉතින් ජ්‍යැක් ලියනවා පොතක්
In Defense of Lost Causes
කියලා.

විනිශ්චර් : විකක් ඉන්න මම ඒ පොතේ
නම ලියා ගන්නකන්.

නිත්තියේ නිතියු : In Defense of Lost Causes.
ල් පොතේ ජීජැක් පෙන්වා
දෙනවා කර්කාගේ ලිපිය
කියවන කෙනෙකුට එහි යම්
දෙයක් මග හැරි තිබෙන බව. ඒ
තමයි ඇර නිතියේ ද්වාරය කියන
දැඡ්ටාන්තයේ අවසානයට
කියවෙන දේ එහම් “මේ
දෙර තිබෙන්නේ ඔබ සඳහා
පමණයි.” කියන ද්වාර
පාලකයාගේ ප්‍රකාශය. ඒ
විදියටම කර්කා තම පියාට
ලියන ලිපියේ ඔහුට මග
හැරෙන දේ තමයි පියා
පුද්ගලනය කළ තර්ජනය සහ
කෝපය ඔහු සඳහා පමණක්
බව. තමාගේ පියා නියෝගනක
පුද්ගලයෙකු බවට කර්කා
පරිකළේපනය කළත් හර්මත්
කර්කා කියන්නේ තමන්ගේ
ප්‍රතාගේ පරිකළේපනයන්ගේන්
විශ්මයට පත්වන ඉතා
කරුණාවන්න මගත්මයෙකු
බව ගෙනෙනුට සිතා ගන්න
පිළුවන්.

ජීපැක් කියන විදියට කරුණ
තිබෙන ප්‍රශ්නය තමයි
තමන්ගේ පියාගේ ජ්‍යෙෂ්ඨය.
හෙතු ජීවයෙන් පිරිණ ඉතාම
ආකිලාවාර ලෙස ආක්‍රමණයිල්ල
කෙනෙක්. කරුණ ඩුවුන්
පියාට මෙහෙම උග්‍රතාව.
“අකිලාවාර ප්‍රකාශ කිරීමට ඔබ
තුළ තිබෙන ආංශව ගැනයි මේ.
ඔබ එවැනි ප්‍රකාශ මහ හඳුන්
සිනා වගුරවමින් කරන්නේ
හරියට ඉතා යහපත් වැදගත්
දෙයක් කියනවා වගේ. හැබැයි
ඒවා තුවුවූ දෙකේ අකිලාවාර
ප්‍රකාශ. මේවා මට අනුව
ඔබගේ ජීවන ගක්තිය නින්දා
සහගත ලෙස ප්‍රකාශයට පත්
කිරීමක්.”

යමෙකු මෙහි සිහි තබා ගත
යුතු දේ තමයි පියාගේ අධිකතර
ජීවන ගක්තිය තැත්තම ජ්‍යෙය
විසින් හෙතුගේ සංකේතික
අධිකාරිත්වය හැල්ලුවට ලක්
නොකරන බව. තමන්ගේ
පියාගේ ජ්‍යෙය ගැන කරුණ
තැබෙන්නේ පියා තමාගේ
සංකේතිය අධිකාරිත්වය
පෙන්වා නොසිටි නිසා බවයි.

පියාගේ නාමකරණය
 යනුවෙන් අප කළින් සඳහන
 කළ ගැඹුයි සාරය කුමක්ද?
 ඉන් හරියටම කෙරෙන්නේ
 පියාට සංජේතිකව මරා
 දැමීමට ආත්මයට ඉඩ දීමයි.
 එමගින් ඔහු තම පියා අත්තුර
 දීමා නිදහස් ලෝකය තුළ
 තමන්ගේ මාවත සෞයා
 ගන්නවා. තම පියාගෙන් කැඳි
 වෙන්වීමට නොහැකි වීම
 මගින් පෙන්නුම් කරන්නේ
 ඔහු පියාගේ නාමකරණය බාර
 ගැනීමට මැලිවීමයි. කර්කාගේ
 ලියුම , සඳහකාලිකවම තම
 පියාගේ සේවණැල්ලෙන්
 මිදිමට නොහැකි වූ බවට කදිම
 සාක්ෂියක්.

වි1 ලෙස ලකුණු කර ඉදිරිපත්
 කර තිබෙන විත්තිකරුගේ
 දැරස ලියවිල්ල මගින් පෙන්නුම්
 කරන්නෙන් එයමයි. ඔහුට
 තම පියාගේ සේවණැල්ලෙන්
 මිදිමට නොහැකි වූ බවයි.
 කර්කා වගේම ඔහු තමාගේ
 පියා තමාට අවශ්‍ය පරිදි
 මෙහි නිරමාණය කරනවා.

මෙහි සිටින්නේ ඔහු විසින් පරිකළේපනය කරන පියා මියක් ඔහුගේ සැබෑ පියා තොවේ.

ස්වාමීනි ජුරි සහික මහතුනි වින්තකරු මේ ලියා තිබෙන ලියවිල්ල තුළ බැඳු බැඳුමට පෙනෙන්නේ ඔහු බොහෝ දේවල් එලිදරව් කර තිබෙන බවයි. එහෙත් ඇත්ත නම් ප්‍රථ වඩා වූ දේවල් ඔහු අවරෝධනය කරනවා. එහෙම නැත්තම් යටපත් කරනවා. ඔහු යටපත් කරන දේ තමයි ඔහුගේ බෙලහීන වරිතය. ඔහු තමාගේ බිරිදි නිතර සැක කළ කෙනෙක්. ඔවුන් හොඳ පවුල් ජීවිතයක් ගත කළේ නැහැ. ඒ අඩදාර වල් ප්‍රතිලයන් විදියට තමයි ආය තමන්ගේ දරුවාත් සමග නිවසින් යන්නේ. ඔහු මේ කතාව මගින් තමන්ගේ අවුල් සහගත ජීවිතයට එරහිව ගැන්වීමය ජීවිතයක් නිරමාණය කරනවා.

විතිපුරු

- : ඔහු එහෙම තමන්ගේ ජීවිත කතාව විදියට තමාම ගොඩපු කතාවක් ඉදිරිපත් කරනවා

නම් ඔහුට මානසික පර්යෝගීක
තිබෙන්න බැහැන.

විත්තිකරුගේ නීතියේ : ඒක තමයි - ඔමයි සිමබන
සංකීරණ ස්වභාවය. සමාජයේ
සිටින ගොජන් අයට
සයිලක්සික තත්ත්වයක්
නැහැයි කියලා අපට කියන්න
බැරි තරම්. හැමෝශේම ජ්‍යෙෂ්ඨ
කියන්නේ අපම නිරමාණය
කරගත් ප්‍රබන්ධ. මේ කිසිම
කෙනෙකු උමතු බවින්
පෙළුන බවට බාහිර කිසිම
සාක්කියක් නැහැ. ගේරියන්
ලිඛිර මෙය හදුන්වන්නේ
සන්සුන් උමතු බව නැත්තම
Quiet Madness කියලා.

විතිසුරු

: කවද මේ ගේරියන් ලිඛිර.

විත්තියේ නීතියේ

: ඔහු මනෝ විශ්ලේෂුකයෙක්.
ඔහු ලිය What is Madness
කියන ග්‍රන්ථයේ ඔහු මේ අදාළ
කාරණා ග්‍රන්ථාවක් පැහැදිලි
කරනවා.

විතිසුරු

: මොකක්ද එ පොන් නම.
නැවත කියන්න.

විත්තියේ නීතියේ

: What is madness. ඔහු ලියා
තිබෙනවා තව හරි අපුරා

ගොඩක් Why Women Write
More Letters Than they Post
කියලා.

විනිශුරු : හා... හා... (ඡහ හයින් සිනාපේ)

විශ්විලෝ නිතියු : මෙ ගුන්පයේ ඔහු කියන
වැදගත් කාරණයක් තමයි
ලැමතු බව කියන්නේ කිසියම්
රෝග ලක්ෂණ විද්‍යාවකට
අනුව තෝරුම් ගත යුතු
දෙයක් වුනත් උමතු බවේ
කිසිම සලකුණක් නොපෙන්වා
කිසියම් නිරණාත්මක
අවස්ථාවක සිදු කරන ප්‍රචණ්ඩ
ක්‍රියාවකින් එය නිරාවරණය
වෙන්න පිළිවන් කියන එක.

කෙනෙක් තමන්ගේ රැකියාව,
එදිනෙදා කටයුතු පවුල්
ජ්‍යෙනිය බොහෝම සන්සුන්ව
ගත කරනවා වෙන්න
පිළිවන්. ඔහුගේ හැසිරමේ
කිසිම අසාමාන්‍ය ලක්ෂ
ණයක් තැහැ. බැඳු බැල්මට
ඔහු ආදර්ශමත් කෙනෙක්.
හැබැයි කිසියම් අවස්ථාවක
ඔහු සායනා ගෙන තිබෙන

පිස්තෙක්ලයක් ඇදල ප්‍රසිද්ධ
කෙනෙකුට වෙඩී තිබුණාත්
උන්න එකෙනුට තමයි මහුගේ
උමිතු බව එමිදරව් වෙන්නේ.
ඒ - අවස්ථාව තෙක්ම
මහු හැඳිරිලා නිබෙන්නේ
උමිතුවෙන්.

ලිඛිර ප්‍රශ්න කරන විදියට
එමෙහි දෙයක් තොවුනා
නම් මහු සන්සුන්ව ජ්විතය
ගෙවා දමන්න තිබුණා. ඒ
තියන්නේ එම ක්‍රියාවට
පෙරන් මහු උමතුබව තිබියදී
සන්සුන්ව සිටියා නම් කාටවන්
ඡිරිනැරයක් වුණේ තැන්නම්
මහු උන්මත්තකයෙක්
කියලා කාටවන් දන ගන්න
ලැබෙන්නේ තැනැ. කෙනෙක්
නමන්ගේ විවේක කාලය
තොයෙක් විදියේ විනෝදංශ
සඳහා කැප කරනවා වෙන්න
පිළිවන්. එමහම තැන්නම්
තමාගේ රැකියාවට අදාළ
දෙයක් පිළිබඳව අසාමන්‍ය
උත්තුවක් දක්වන්න පිළිවන්.
හරියට අර්ථ කනා තායකයා
ඇර කුටි කැමූල් ව්‍යාපෘතිය

ගැන උත්ත්සු ප්‍රිණා වෙත්,
උගහම ක්‍රියාවක ගෙවෙනුලි
උමතුවක් (Shadow Madness)
නිඩුණේ නැහැ කියලා කියන්න
පිළිවන්ද? ඉත් ප්‍රකාශයට පස්
වන්නේ ඔහුගේ අභ්‍යන්තරයේ
කැකුවෙන උමතු රෝග ලක්ෂ
භායක්. ආපේ කතා නායකයා
සම්බන්ධයෙන් ගතහාන්
ගැනීමේ කෘතභාස්ත බව පියාගේ
නාමකරණය මගහැරීමෙන්
ලබන විපාකයක්.

විනිශ්චරු

: ඔබ කියන ලද් මට නම
පිළිගන්න අමාරුයි. හිතන්න
මම මෙම අධිකරණයේ නඩුවක්
විහාග කර තිනි වාර්තා තිනි
පාය ග්‍රන්ථ ආදිය පරිසිලනය
කර ගොඳු නඩු තීන්දුවක්
ලියනවා. මම එගහම කරන්නේ
පියුසුවන්ද? එගහම නැත්නම්
මම උමද් සිට හාස් වන
ගතක්ම විනිශ්චායනයේ
සිලිමින් හැකිතරම් ණයි
දුවරකරනවා මම එගහම
කරන්නේ පියුසුවන්ද?

විත්තියේ තිනියු

: සමාවෙන්න ස්වාමීනි, උගේ
- රජුයේ තිනියු මහතා කුව

ඇකාචිං යාච්‍ය සිනාවක් පළ
කරන බව මට පෙමතනවා.
මම එය ගානකට ගත්තේ
නැහැ. ඔබතුම් කි විද්‍යට
මෙකමතකු තමා කරන
වෘත්තියට කැපවීමෙන්
කටයුතු කිරීම ගෙලා දැකීමට
මම අදහස් කළේ නැහැ.
ඔබතුමාගේ කැපවීම අප හැම
විටම අයය කරනවා. හැඳුයි
උගෙම අවස්ථාවක් වුනත්
උමතු බවේ ප්‍රකාශනයක් වන
අවස්ථා තිබෙනවා.

ඡරමතියේ	සිටියා
ඉහළ	අධිකරණයක
විනිසුරුවරයෙක්	ඩැනියල්
පෝල් ජ්‍රේබර් නමින්.	තමාට මානසික රෝගයක් තිබෙන බවට ඔහුටම වැටහීමක් තිබුණා. තමාගේ ස්නායු රෝගාබාධය ගැන 1903 දී ඔහු Memoirs of My nervous illness යනුවෙන් පොතක් පවා ලියනවා. මෙම සටහන් ගැන ගෞයිඩි පවා ලියා තිබෙනවා. අපේ කතානායකයා ලියා තිබෙන මෙම වි 1 වගේ ලේඛනයක්

තමයි ඔහු ලියා තිබුණේ. තමා නව ජාතියක් උපද්‍රවන්තකු බවට පත් වෙමින් සිටිනවා යයි තමා තුළ පැවති විශ්වාසය එම පොත මගින් ඔහු එළිදරවි කරනවා. ඒ වගේම ඔහු සිතුවේ තමා දිව්‍යමය කිරණ සහ කෙදි දිවෙන අරුම පුදුම විශ්වයක් තුළ වාසය කරන බවයි. එබදු මතෝ විකාර ඔහු තුළ තිබියදීන් ඔහු උසාවීයේ දී තියුණු නීති තර්ක ගෙනඟුර පැමේ නිපුන බවක් පළ කළා. නීති තර්ක වගේම තම කතාව මගින් තමා රඳවා සිටි උන්මත්තකාගාරයෙන් මුදවා ස්වකිය කටයුතු කරගෙන යාම සඳහා මුදා හැරීමට තරම් යෝග්‍ය යයි උසාවීයට ඒන්තු ගන්වන්ටත් සමත් වුණා. පසුව ඔහුගේ උමතුව උන්සන්න වන්නේ ඉහළ අධිකරණයේ විනිපුරුවරයකු ලෙස උසය වීමක් ලැබීම නිසයි.

විනිපුරු	:	මබ අපව බිය ගන්වනවා.
විත්තියේ නීතියු	:	අැත්තටම නම් අප බිය විය යුතුයි තමයි. කවිද උමඩා

අදය විශ්වාස කළා. අදය මෙබඳ
මතයක සිටි බව කිසිවකු දැන
සිටියේ නැහැ.

ලීඩර් පැහැදිලි කරන වැදියට
මේ වර්ගයේ සයිනෝටික
ආත්මයන් හැසිරෙන්නේ
විශේෂයුදුයින් වගේ. තමන්ටම
ආච්චෑක පුරුවන මති
හුමයකට අනුව තමයි ඔවුන්
ලෝකය දකින්නේ. හැබැයි
ඔවුන්ගේ දෙනික පැවැත්ම
ඉතාම සාමාන්‍යයි. දුර
සිට බලන කිසිවකු ඔවුන්
ආසාමාන්‍ය යයි සැක කරන්නේ
නැහැ. ඔලග්නීරගේ රෝගිකත
අදය වෙත පැමිණෙන්නේ
තමා තුළ ඇති වුණ කිසියම්
හිතිකාවක් තිසියි. ඒ විදියට
අදය තොපැමිණියානම් අර
විකාර කළුපනාවන් කවදාවත්
ඒලියට එන්නේ නැහැ. අදය
අදැගේ අර විකාර විශ්වාසය
නඩත්තු කරන ගමන්ම
තමන්ගේ ජ්විතය සාමාන්‍ය
විදියට ගෙවා දමන්නට
තිබුණා.

ඉතුළුවා හාම මේ අඩං
ආස්ථියේ ගල්ප උක්ක ඇඟිල්
විද්‍යාඥාන සංඛ්‍යාලිභා මානාසික
ඇඟිල්පි විවිධ මේ කළ
ඇයුත්ත විද්‍යා වි තිබෙනවා.
ඇඟිල්පි හාටද විජ්‍ය හාටද
විජ්‍ය නැංශීක කියා කිම යුතු
කළයි. යම්කාලීන මත්තා
ඩිජිට්ස්‍යාජ්‍යවීන් (Psychiatrists)
උම්‍ය බව විජ්‍යලේංඡණය
කාජා විම කම අවධානය
යොමු කෙරේන් පැහැදිලිව
භාෂණාන රෝග ලක්ෂණ
යැන විතපයි. යම් ප්‍රවන්ත
ක්‍රියාවක් මති ප්‍රමාදක්,
ප්‍රාන්තිකය් හෝ අනුකරණයක්
ජීවිතය කළයිනවාද කියන
ලකා භාවයි ඔවුන් හොයන්නේ.
අන්න ඒ නිසා තමයි මත්තා
වෛද්‍යවරුන්ට මගේ සේවා
දායකයා මානාසික රෝගීයකු
බව හැඳුනා ගැනීමට අපහසු
වෙන්නේ. ඔහු කරන්නේ
(අර මේ කාලේ ජනප්‍රිය
කියමනාකින් කියනවා නම්) මේ
වෛද්‍යවරුන් ඇන්ද්‍රිය. තමා
දූනා යාපන් කළුපනාවෙන්
කිවින සාමාන්‍ය කෙනෙකු

බව ඒත්තු ගන්වන්නට තරම් ඔහු දක්ශයි. තමා මතෙක් ප්‍රතිචියක සිටින බව, කට හඳවල් ඇගෙන බව, වෙන අය නොදැකින පුද්ගලයින් සමග කතා බහ කරන බව ඔහු මතෙක් ටෙවද්‍යවරුන් ඉදිරියේ හංගනවා. ඔහු මේ ආධ්‍යාත්‍ය මගින් සාපුව ඉදිරිපත් කරන්නේ අන්න ඒ හංගපු දේවල්. ඒකයි මෙහි තිබෙන විශේෂත්වය.

විනිශ්චරු

: ඒ කියන්නේ ඔහු ලියලා තිබෙන්නේ ඇත්තටම සිදුවුන දේවල් නොවේයිද? නිදර්ශනයක් හැටියට කිවිවාත් ඔහු තමන්ගේ අප්පවිවි සමග කන්තෝරුවට යනවා. බස් රථයක තැගී යනවා. දෙදෙනා එකතු වී ක්‍රිඩා කරනවා වෙනත් අය දකිනවා වගේ දේවල්. ඒවා සිදු නොවුන දේවල්ද?

විත්තියේ නිතියා

: ඒවා සිදුවන්නේ මෙහි ලියා තිබෙන ආකාරයට නොවේ. ඔහු තමාගේ පියා සමග කන්තෝරුවට යනවා. පියා ඔහුගේ මෙසයේ අනෙක් පස

පුවුලේ වාචි වී සිටිනවා. නමුත් ඔහු පියා පැමිණි බව අතෙක් අයට තයවත්තේ නැහැ. එය අතෙක් අයගෙන් සයවත්තේ ඔවුන් එය තොපිලිගන්නා බව ඔහු දත්ත නිසයි. යම් ලෙසකින් තමා පියා සමඟ පැමිණි බව පැවසුවා තම් කිදුවිය හැකි දේ තමයි ඔහු මෙති උයන්තේ. තමා මත්ත් ප්‍රාන්තින්ගෙන් පෙළෙන බව දැනගැනීමට ඉඩ තොදී කිටීමටයි ඔහු උත්සාහ කළේ නිදර්ශනයක් විදියට ඔහු තම පියාට නිර්මලාට තදුන්වා දුන්වීට කිදුවන ඇගේ වෙනස ඔහුගේ නිර්මාණයක් වුනත් එය කිදුවීමට නියමිත ඒ විදියට තමයි. තමා මත්ත් ප්‍රාන්තිකයෙක් බව අන් අයට දැන ගැනීමට ඉඩ තොදී කිටීමටයි ඔහු උත්සාහ කළේ.

විෂිෂ්ට

: එතෙකාට අරවත්තාපාතිවාරතාව එකෙ තිබුණේ අර්ථවිවි කියන වවනය යළි යළින් රියා තිබීම විතරයි තියලා මේ කතාවේ තිබෙනවා. මේ නඩුලේ කිසිම සාක්ෂියකින් එහෙම දෙයක්

ඉදිරිපත් වුණේ නැහැ. ඒක ඇත්තක්ද?

විත්තියේ නීතියා

: ඒක ඇත්තක් ස්වාමිනි. ඔහු පැය 3ක් තිස්සේ පිටු 150 ක් පුරා ලියලා තිබුණේ ඒක විතරයි. ඒක විකාරයක් කියලා ඔහු දැන සිටියා. නමුත් ඔහු එසේ ලිවිවේ තමන්ගේ මතෝ ප්‍රාන්තිය වූ අප්පවිච්ච බලපෑම තිසයි. කොට්ඨාම අර අජේ ගමේ ගොඩ් භාජාවෙන් කියනවා නම් ඔහුට අප්පවිච්ච වැහිලා හිටියා. He is Posessed by his father ඒ කියන්නේ ඔහු කළ දේවල්වල වගකීම යන්නේ අප්පවිච්ච. ඔහු හැමදේම කළේ අප්පවිච්චගේ උපදෙස් මත. ඒක තමයි මෙහි බේද වාචකය.

වාර්තාවේ ලියලා තිබුණේ
අප්පවිච්ච කියන වචනය
විතරයි කියන කරුණ එලිදරවි
වෙනවාට ඔහු කැමති වුණේ
නැහැ. සුමුදු වාර්තාව ගෙනවිත්
තමන්ගේ මවට පෙන්වන විට
ඔහු වික්ෂිප්ත වුණේ ඒකයි.

විනිසුරු

: එහෙම එය එලිදරවි වීම තිසා
ඇතිවුණ වික්ෂිප්තය උඩ ඔහු

නමුදේ හිටු, මා ප්‍රති ගැන
දැඩිවා සියලු ඇ, නෙ සියලුවා.

විනියේ හිනියේ : ඒ වශයේ සියලුකායාව ගැන,
ලේ තරම් සැඩි ගෙස්ත, ගැන
මම තිබුමෙනෙදී ගැන ඇ
සෙමෙනුත් තුළු සිටිනා.
මා උස්සා කුරුත්තා
දැනුමානයක් ගැන ඇ
දිකින මිනිනාට එසා යුතුරුව
පෙනාය මෙමහා මුදුන්ය
දහනයිනරුයේ සිටි තම ගුහන්පා
සිටිමට. ඇ යථාප්‍රය ගැන
දුෂ්චරි මූළු මේ මෙන්පා
ඇ. කැඳුන් මූළු ජීවන් දුනුත්
පෙනායම එ ගැඹුම්මියා
ප්‍රෙක්ජයනා. මා හිත්ත්ත්ත් එහා
දප කැළම්ම්වමන් අභ්‍යන්ති. දප
හැමෙන්ම ජීවන් එඟුම්ම් දපම
නිප්පාණය කරන්න ගැඹුම්මියා
ප්‍රෙක්ජයනා. දප යථාප්‍රය යයි
කියන්න් එයටති.

විනියුරු

එබ කියනා ඇද් පෙ තම්
ලේ තාරම් පැහැදිලි නැමිල්
මම දප සාමාජි සිටින්න්
සාමාජාය — බැඳුවානින්
දුනු එටෙන්. ඇදුන්න්වයා
දප ගෙවා ඇද් පෙ එයා

විගේෂයු
බලාපොරාත්තු ඩැනුමක්
නැහැ. ඔබ කියන මද ඔවුන්
වටහා ගන්නවා ඇත්තේ
කෙසේද?

විත්තියේ නීතියු : ගරු පූරි සහික මහත්ති
කෙනෙකු උමතු ද කියා
නිගමනය කිරීමට බාහිර
ලක්ෂණ මත යැපිය යුතු
නැහැ කියන එකයි මා
කියලින් සිටිත්තේ. මා
ඡය මෙහෙම කියන්තම්.
සමකාලීන සමාජයේ යම්
සමාජ මෙහෙවරක (Mission)
නියැලී සිටිත්තන් සිටිතවා.
අැත්තවම නම් මේ මෙහෙවර
කියන ප්‍රපංචය බොහෝ විට
යයිකෝසියාව තැනහාන්
උමතු බව අගවන ලක්ෂණක්.
පිඛනෝන්මාදය (Paranoia)
යන හින්නොන්මාදය
(Schizophrenia) යන
යයිකෝසියාවේ රෝග
ලක්ෂණ පිළිබඳව වටහා
ගැහීම මෙහිදී වැදගත්. අයේත්
වශයෙන්ම එ රෝග දෙකෙන්
මකාඟී එක නිඩුණාන් යුතු
යයිකෝසිකාරියක් තමයි.

පිටතෙක්ක්මාදයන් පෙරලේස්තා
කොහො විට කරන්නේ
ඇතැත්තාගේ ආකෘති පළුවූ
ක්‍රීම් කිදුප්පන් විදියට
ඇය CIA තුම්ප්‍රාණ දෙමළ
චියස්ප්ලෝර්ට් විගේ යෙදුම්
එන්නේ පිටතෙක්ක්මාදියාගෙන්
කින්තෙක්ක්මාදිය කරන්නේ
ඇතැත්තාගේ ආකෘති උරුද
කුම්ප්දුයි සේවීමයි. ඒ කියන්නේ
පිටතෙක්ක්මාදිය එනෙකාගේ
එහෙම භැංක්‍යාම් පමාර්ගේ
ආකෘති ලෙස පළුවන්නේ
යම් තුම්ප්‍රාණයෙහි
ගැලවීම ලෙස ගෙෂාම එම
කුම්ප්‍රාණය මිශ්‍ර තම් කරන්වා
ඒ විදියට පිටතෙක්ක්මාදියා
ඇතැත්තාගේ ආකෘති (සේවීම
ව්‍ය යා ටෝර) කිරීවනය
කරන විට කින්තෙක්ක්මාදියා
ඒය විවෘත කෙනෙකි මිලේ
සේවීමායනය එම උරුදෙයන්
කින්තෙක්ක්මාදියෙක් භැංක්‍යාමි මේ
දෙවරුවම කිහිපාත් තමාට
යම් සමාජ මෙහෙවරන් පැවරී
ඇති බවයි.

මෙය පැහැදිලි තර නෙ භැංක්
කිහිපා පටියන් කිහිපාවල්

Beautiful Mind කියලා. එහි කියවෙන්නේ විශ්ව විද්‍යාලයක - මහාචාර්යවරයෙක් ගැන. නමුත් ඔහු තුළ විදේෂ (සෝචිතයට) කුමන්තුණෙයක් ගැන මතිහුමයක් තිබෙනවා. අනෙක් අය තොදකින ඔහු පමණක් දකින පුද්ගලයින් ඔහුට හමු වෙනවා. ඔහුට පැවරි තිබෙන මෙහෙවර තමයි මේ ව්‍යසනයන්ගෙන් ලෝකය ගලවා ගැනීම. හැබැයි මෙහි තිබෙන බියජනක ඇත්ත තමයි තම රෝගී බව සාමාන්‍ය මහජනතාවටද බෝ කිරීම. ඒ නිසා ඔවුන් කරන්නේ පීඩනෝන්මාදයෙන් සහ හින්නෝන්මාදයෙන් පෙළෙන ජනතාවක් නිරමාණය කිරීමයි. අනෙකාගේ ආයාචනමා විනාශ කිරීම යයි ඔහු සිතනවා. පීඩනෝන්මාද ආත්මය බොහෝ විට පෙළෙන්නේ ලෝකය ආගම හෝ විද්‍යාව ආදිය පිළිබඳ පණිවිධ නිකුත් කිරීමට බව යයි ලිඛිත පවසනවා. ඔවුන්ගේ

පණිවුඩ වලින් කියවෙන්නේ
ප්‍රවේශම වන ලෙසයි. එහෙන්
හින්නේර්න්මාදියාට අවශ්‍ය මේ
වන විටත් වෙනස් වීම සිදු වී
අවසන් බව ප්‍රකාශ කිරීමටයි.
මවුන්ට අවශ්‍ය වෙන දෙයක්
නොවේ. මේ වෙනස
නියෝජනය කිරීමට. තහවුරු
කිරීමට. මා ඉල්ලා සිටින්නේ
එළියේ දේශපාලනික සමාජයට
මේ තානායන් ආයෝජනය
කර බලන ලෙසයි. එවිට
අප සමාජ යෝධකයින්
ලෙස දැකින බොහෝ අය
පිඛනේර්න්මාදයෙන් හෝ
හින්නේර්න්මාදයෙන් පෙළෙන
අය බව ඔබට වැටහේවි.

විනිශ්චරු	: ඒක ඉතාම බරපතල ප්‍රකාශයක්.
විත්තියේ නිතියු	: ස්වාමිනි එහි වගකීම මා බාර
ගන්නවා. පූදුම විය යුතු දේ
තමයි කිසිවකු මවුනට පිස්සන්
බව නොකියන එක. මගේ
සේවා දායකයාටන් එහෙම
පිටතට පෙනෙන උමතු බවක
රෝග ලක්ෂණ දැකින්නට
නොලැබුණේ මේ නියයි.

ස්වාමීනි මතෝ ව්‍යාධී ගැන කතා කරන විට සේදෙන වචනයක් තමයි බිමෙනුමියාව කියන්නේ. ඒක අභ්‍ය සිංහලෙන් මල්මාදය කියලා කියන්න පිළිවන්. මල්මාදය සයිකෝසියාවේ ලක්ෂණයන්. හැබැයි මල්මාදකාරයින්ට කවිරුත් වැඩිය ගැන් ගන්නේ නැහැ. ඉස්සර තිබුණ ජනප්‍රිය විශ්වාසය වුළේ රෝගියා හොඳින් ඉන්නවා නම් එය සයිකෝසියාව විය තොහැකි බවයි. ලිඛිත මහුගේ ග්‍රන්ථයේ මේ පිළිබඳ අපුරු තොරතුරක් එකිදෙමි කරනවා. ඒ අනුව එක්තය මතෝ විකිත්සකයකු තමා ප්‍රචික්ෂේප කළ හින්නේන්මාදයෙන් (Schizophrenical) පෙළෙන්නේ යයි විශ්වාස කර තිබු රෝගියා ගැන ඇමෙරිකානු මානව විද්‍යාඥවරියක වූ වනානු ප්‍රමාණ මෙසේ කියා තිබෙනවා.

“අයට සහකරුවෙක් සිටිතවා ඇත්තටම අයට මිනැඹු ප්‍රමාණ

මේ හාදයාට කසාද බැඳු
ගැනීමට. බැඳු බැල්මට මහු
ගැලපෙන කෙනෙක්. ආය
සියල්ල තත්ත්වම කර ගැන්මට
තරම් සාමාන්‍යයයි. ආයට
සයිනෝටික ලේඛලය ඇලවීම
අර්ථයක් ඇති දෙයකුයි මා
හිතන්නේ නැහැ."

බලන්න මේ මානව
විද්‍යාජ්‍යවරියට අනුව ආය
සයිනෝටිකයු නොවන්නේ
බලාපොරොත්තු වූන පරිදි
ඇගේ ජීවිතය කඩා නොහිරුණ
බැවින්. මේ විදියට රෝග
විනිශ්චයක පුර්වානුම්තින් ඒ
කියන්නේ හින්නොන්මාදයෙන්
පෙලෙන්තියක නම් බැඳු
බැල්මට ආයට ව්‍යාකුල
පෙනුමක් තිබිය යුතුයි. ආයට
පිරිමියෙකුගේ බැල්ම දිනාගත
නොහැකිය වගේ දේවල් හරිම
අන්තගාමියි. මගේ සේවා
දායකයාට හරහට හිටියෙත්
ඒකමයි. මහුට පිස්සකුගේ
පෙනුමක් නැහැ. බලන්න
මහු දැනටත් අර විත්තිකුඩුවේ
සිටින්නේ නොදට ඇදී

පැලදුගෙන වසි පටියක් පවා,
පැලදුගෙනයි.

මේ විදියේම ගෞයිඩිගෙන් පවා,
ප්‍රතිකාර ලබා ගත් රෝගියෙක්
වෘත්ත මිනිහා නමින් ප්‍රසිද්ධව
සිටියා. මහු සර්ත් පැන්කජන්
නම් රුසියානුවෙක්. මහුව
වෘත්ත මිනිසා (Wolf Man)
යයි කිවිවේ වෘත්තයින් රැල්ක
බියජනක ලෙස තමා දෙස
බලා සිටින බව නිතර
සිතිතෙන් දැකීම නිසයි. මේ
රෝගියා පිඩිනෝන්මාදයෙන්
(Paranoia) පෙළෙන්නකු බව
රෝග විනිශ්චය වී තිබුණා.
එ් සඳහා ඇති තරම් - සාක්ෂි
තිබුණා. එහෙත් පැන්කජන්ව
පුද්ගලිකව දැන සිටි මියුරියල්
ගාඩිතර් කියන විශ්ලේෂිකාව
(analyst) කිවිවේ කුමක්ද?
මහු පිඩිනෝන්මාදයකු ලෙස
කර ඇති විනිශ්චය ඇය
අහියෝගයට ලක් කළේ
මෙසේ කියමින්.

“මහු ඉතාම ප්‍රියමනාප
කෙනෙක්. නිතරම පිළිවෙළට
පිරිසිදුව ඇශ්‍රුම් අදිනවා. හරිම

ପାତ୍ର କାହାରଙ୍କରେ, କାହାରଙ୍କ
ପାତ୍ର କାହାରଙ୍କରେ?

தினி கிழங்குதீர் முடிவாக்குவதற்கு
 நான் ஒரு கல்லூரு செய்து
 கூடியதுபோது அம்மால்கள்
 கட்டிற்கு முன் வருகிறேன். அது
 காரியத் திரும்புக்கு அடிக்கால
 தவு சிரியேறி உடிமுறை
 இடம்பெறுவது சிய முறை. என்கின்ற
 சிய பின்னும் அதிர்க்கு சிறுமை
 கீரு நாமுக் குழை ரூபி
 அதனால் கேள்விருப்பு அதை
 சீர்விளையத்தை ஏழாக அரசியல்
 அல்ல நாம் நொந்தல் நான்
 சீர்விளை பூரி சுதாக்கடி என
 விட்டிகரி. சிர்வொலாடுவதை
 அப்போது ஏழாக ரெஞ்சியைத்
 திட்டமிட மேஜையிலேயே அது மன
 குத்து அயலு கூட சிரித்
 துவாக்கு கீரு திட்டமிட பொய்க்கு
 விட்டின். திட்ட கலா யடி கிட எட்டுல்
 திட்ட கல எட்டுல் நொவ்வி.
 திட்டமிட பொய்க்கு மேஜையிலே
 பொய்க்கு கல எட்டுல். சீ சிரக்கி மு
 கிவிவே முதல் கீருவித்தாங் கீ
 கீவே கல. சீ கீருவித்தா முதல்
 கீரு. சீருவாகி பூர்வாட்

පිළිබඳ කාරණය එමැදිරි
වුනාම කොළයට පත්
වන්නේ මහු තොටී මහුග්‍ර
ඇභ්‍යන්තරයේ සිටි මහුග්‍ර
අප්පවිවි.

විනිශ්චරු : එතකොට මේ පෙනේ මහු
කළයාණි තමින් ස්ත්‍රීයක මරා
දමා සිටි බව කියනවා. ඒකා
කුම්කද? ඇත්තටම එනම්
දෙයක් වෙලා තියෙනවාද?

විත්තියේ නිතිඥ : එය මහුග්‍රම මතිහුමය්
පමණයි. එය මහුග්‍ර
ඒවිතයට බලපෑ එත්තරා
ඇම්හිරි සිදුවීමක් පිළිබඳ
මතකයකින් එන පිඩියෙන්
මිදිමට මහුම නිරමාණය
කරන ප්‍රබන්ධයක්. කළයාණි
මරා දැමීම සංකේත්ත්වා
සිදුවීමක්. මහු තම පියා තරමීම
නිරමාණයිලි පුද්ගලයෙක්. මූල්‍ය
එතනදී අපුරුව කතාන්දරයක්
නිරමාණය කරනවා. එය මහුව්
පමණක් ආවේණික වූ රුසක්
මහුව අවශ්‍ය ඉන් මිදෙන්නවි.
මේ ප්‍රබන්ධය තුළ මහු මරා
දමන්නේ දිරිස කාලයේ
නිස්සේ කමාව පිඩාවට රැව්

ඝල ඒ අමේණිට මතකයන්
විත්තිකරු ඒ ගැන මා සමග
පැවැසුවා. එහෙන් ඒ ගැන
කීමට මා මිහුව සාක්ෂි කුවුවට
නංවන්නේ නැහැ.

ස්වාමීනි මා පෙනී සිටින්නේ
දීමෙනු රෝගියෙකුට මිහු සාක්ෂි
කුවුවට නැවැමෙන් අපට
නිසිම ප්‍රතිලයක් දත් වන්නේ
නැහැ. මානසික රෝගියෙකුට
සවියුත්තික තරකයක් නැහැ.
මහුගේ තරකය ප්‍රබලයි.
හැබැයි එය පවතින්නේ මහුගේ
ලෝකය ආරක්ෂා කර ගැනීමට
පමණයි. මා මෙති පෙන්වා
සිටිමට වැයම් කළේ මානසික
රෝගියෙකුගේ ස්ථාවරයක්
මිසක් සවියුත්තික ප්‍රිද්ධියෙන්
පුතු විත්තිකරුවකුගේ
දාස්ථානයක් නොවේ.

ඒ කතාව මතිහුමයක්. හැබැයි
මහු මරා දමන්නේ ගැහැණුයක්
නොවේ. තමාගේ බෙලුණිනා
බව පිළිබඳ තිනමානය. ගමනි
මරා දැමීම යනු එය යටුපත්
කිරීමක්. මය කතාව භාජාගේ
පියා සමග තියා ගැන්නාපි

ඡහුට අවස්ථාවක් ලැබෙන්නේ
නැහැ.

විනිසුරු

: ඡහු මානසික රෝගීයක්.
එහෙම ඇත්ත පියෙක් එතත
හිටියේ නැහැ. ඒක ඡහුගේ
හිතලුවක්.

විත්තියේ නිතියු

: නැහැ ස්වාමිති. උමතුවුවකු
ප්‍රබන්ධ කරන ලද්කය ඡහුට
යථාර්ථයක්. එය අප යථාර්ථය
සේ ගන්නා දේට වෙනස්
නැහැ. තිද්රූහනයක් හැටියට
කිවිවොත් ඡහු පියා ලෙස
විස්තර කරන්නේ ඡහු ගැන්වසි
කරනය කරන පියෙක්. ඡහු
පියාගෙන් බලාපොරොත්තු
වන දේ ඒ පරිකළුපන පියා
තුළ තිබෙනවා.

අප කිසියම් කෙනෙක්
නායකයෙක් ලෙස පිළිගන්නේ
අපගේ ගැන්වසි. නායකයාට
ගැලපෙන කෙනෙක් නම්
තමයි. ඡහු හොඳ නායකයෙක්
නොවේ යයි කියන්නේ මූ
මගේ ගැන්වසිය තුළ සිටින
නායකයාට තුළු නොවන
නිසැයි. මේ නිසා උමතු බව
කියන්නේ අපට ප්‍රේර්‍ය

ගැන බොහෝ පාඨම කියලා
දෙන තැනක්. මා කියන්නේ
මේ මිනිමැරැම කළේ ඔහු
නොවේයි. ඔහුගේ පියා
තමයි මේ අපරාධය කළේ.
උන්මන්තකයකුට මිනි මරන්න
බැහැ.

මම මගේ දේශනය මෙතෙනින් අවසන් කරනවා.
මා මේ පුරි සහාවෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ ඔහු මේ
මිනිමැරැම දෙකට වැරදි කරුවකු නොවන බව තීරණය
කරන ලෙස නොවේ. ඔහු උමතු රෝගියකු බව තීරණය
කරන ලෙසයි. ස්තූතියි.

දීපනවිත් අයවිත

Name - of - the - Father

සමඟ විග්‍රහාරුවිට්

ලංකාවේ වාමාංශික පැක්‍රාවල ගිත්තිත කෙටියා
 සම්බන්ධ වනු ගෙ තමන්ගේ ආංග්‍රේස්ත පටුපෙන
 වියාලික එ පිරිසකගෙනි. ඒ අර්ථයෙන් ගත විට
 ලංකික වාමාංශික වින්තනය යනු පටුල දෙනා අතර
 සංඛ්‍යාලුක අවසරාවකි. එක පටුලතින් බිඳෙන
 ප්‍රදානයකු අලුත් පටුලන් කාලුත තුරු කාලය තාක්ති
 නීතිම මේ රෝම් වලේ දේශපාලන විළාඹිතාවයි.
 ආත්‍යත කාලා යනු බටහිර සාහිත්‍යයේ අදුරුව
 ගාතරයක ඉදිරිපත් කළ සාහිත්‍යකරුවෙකි. ලංකාවේ
 බිතුතරු සාහිත්‍ය කෘති යනු එක්සත්‍ය උත්තරවීකාලය
 පිළිබඳ ආත්‍යත ප්‍රකාශනයකි. තැන්තොත ස්වී
 ලිංගිකත්වය පිළිබඳ විංක්‍රියකි.

සාහා තමන්ගේම අන්තර්ජාවට සිහුන වූ
 ප්‍රදානයෙකි. සමහරු ඔහුගේ කාති ධිනෙක්වර
 ප්‍රත්‍යාපනය සමඟ ගෞවනි. තවත් සමහරු ඔහුගේ
 කෘති ආගමික පර්‍යාදරු එදු වියේම සමඟ බුලු
 කරනි. තමුත විභා වැදුගත් වනු මිනින් පැවැත්මේ
 සම්පූර්ණ ස්වභාවිකයි. ඒ තුළ විභා අන්තර්ගත වි
 ඇතුළත් හානියෙනි.

id

2017 බැංගාලී 01

<http://www.sarasavi.lk>

Rs 375.00 ISBN 978-955-31-0915-6

9 789553 109156

Novel

SARASAVI 2017

සරසවි ප්‍රකාශකාලෝ

30 ඩොම්සි රුහුමායිල ප්‍රදාන මාධ්‍යම ප්‍රකාශක | ත්ල: 011 2769446 | e-mail: publishing@sarasavi.lk
 ප්‍රකාශන මාධ්‍යම ප්‍රකාශක | ප්‍රකාශන මාධ්‍යම